

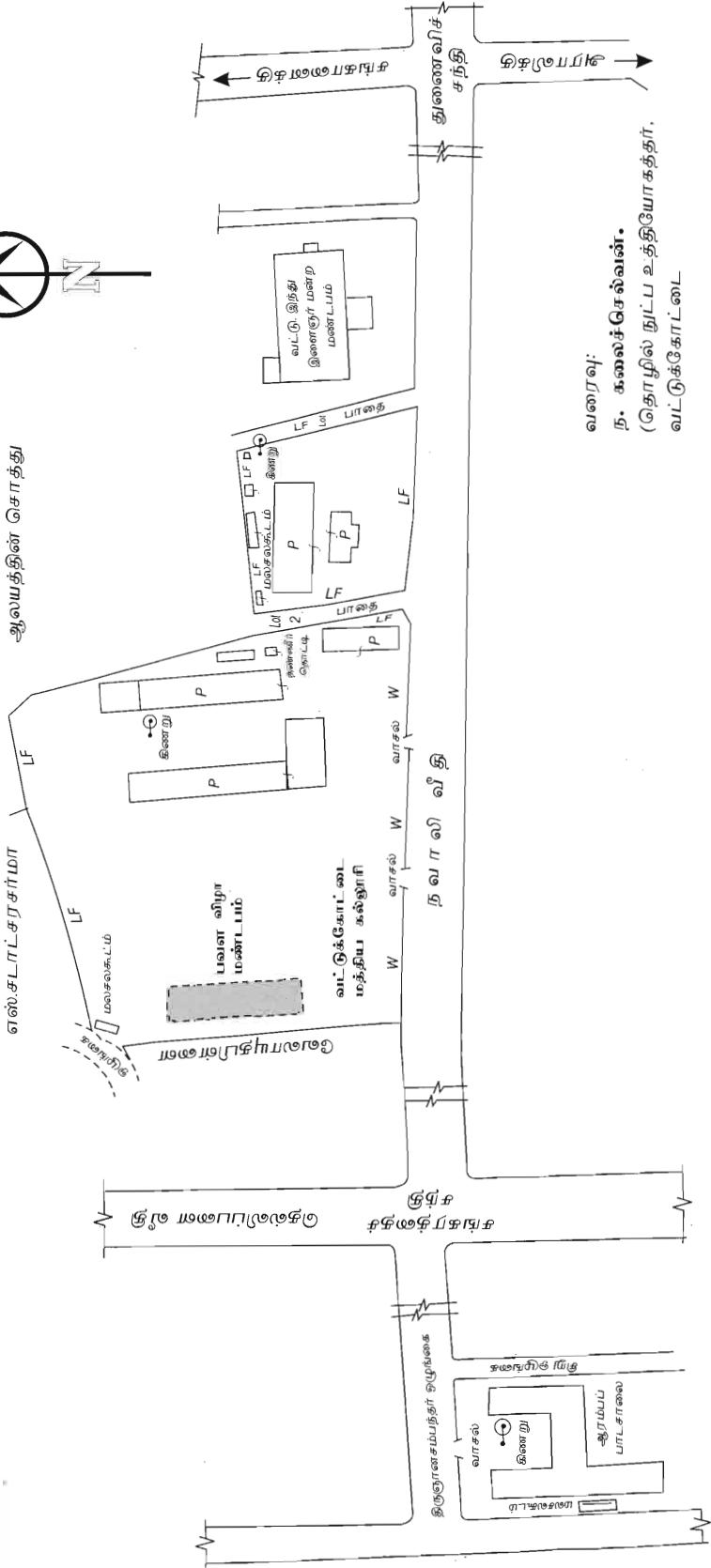
வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரிப் பவள விழா மலர்

**SOUVENIR FOR 75th ANNIVERSARY
OF
VADDUKODDAI CENTRAL COLLEGE
1926 - 2001**

நக்திய கல்லூரி குடும்பங்கள் முதல் வகுப்பு வரை அனுமதி பெற்றுள்ளது.

பங்குரு முருகன்
ஆலையத்தின் சொத்து

வட்டு. மத்திய கல்லூரி VADDU. CENTRAL COLLEGE

பவளவிழாச் சிறப்பிதழ் மலர்

1926 - 2001

SOUVENIR FOR 75TH ANNIVERSARY

பவளவிழாச் சபை

20 - 04 - 2001

கல்லூரி கீதம்

வாழ்க தினம் தினம்

வளர்க புகழோடு வையகம் ஏத்திடவே
வளர் வட்டு மத்திய கல்லூரி பெயர்பெறு
வண்டமிற்க கலையகமே

- வாழ்க தினம் தினம்.

செந்தமிழோடுயர் சைவமும் வாழ

செகமிசை உழைப்போமே
சந்ததம் அன்பும் அறமும் நாட்டித்
தரணியில் வாழ்வோமே

- வாழ்க தினம் தினம்.

அன்னை பதமலர் சென்னியிற் குடி

அனு தினம் வாழ்த்துவமே
என்னுநல் ஸ்ரீபங் யாவும் எய்தி
இன்பொடு வாழ்த்துவமே

- வாழ்க தினம் தினம்.

வணக்கம்

மொட்டலர்ந்து;

பூவாகி; காயாகி; கனிந்து பயன்தருவது போல.....

‘திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலை’ வளர்ந்து

‘மத்தியகல்லூரியாகி’ பயன்விளைத்து நிற்கிறது;

எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள்; ‘கும்மாவா?’.....!

ஸ்தாபித்த; வளர்த்த பெரியோர்களின்

கனவுகள் எல்லாம் நனவாகி

பயன்விளைக்கும் நேரமிது;

அந்த ‘உத்தமர்களை’ ஒருகணம்

கண்மூடித் தியானிக்கின்றோம்.

நன்றி கூறுகின்றோம்.

எம் கல்லூரி நடந்து வந்த பாதையைத்

திரும்பிப் பார்ப்பதாயும்;

நடப்பதற்காய் விரிந்து கிடக்கும்

நெடிய பாதையில், புதிய

பயணத்திற்கான தயார்படுத்தலாயும்;

இப் ‘பவளவிழா’ அமைகிறது.

பவள விழாவின் ஆவணம் ‘பவளவிழா மலர்’:

வாழ்த்தியல், பதிவியல், பொதுவியலாக இம்மலர்

இதழ் விரிக்கிறது.

மலர் மணம் வீசுமென்று நம்புகிறோம்..

கல்லூரித் தாயின் எழிலுக்கு இம்மலர் மேலும்

அழகு சேர்க்கும்; சேர்க்கட்டும்.

வாருங்கள், பெருமையோடு

மலரின் அழகையும் சுகந்தத்தையும் நாழும்

நுகர்வோம்.

- பவளவிழாச் சபையினர்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

-பெரியபுராணம் .

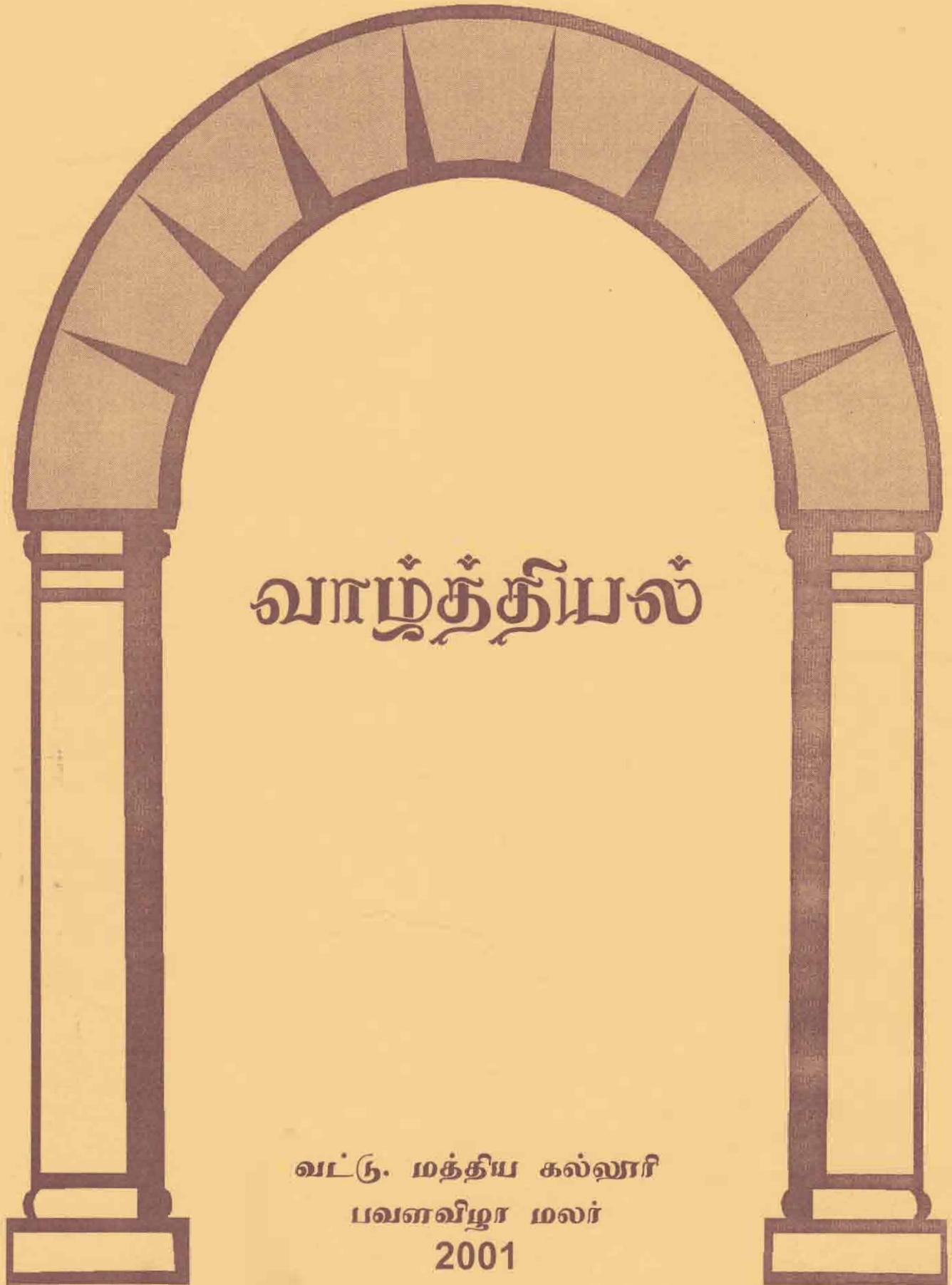
வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி 1999 ஆம் ஆண்டு வரை
வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை என அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

உள்ளே நீங்கள் நுகர்வதற்கு.

விடயங்கள்

பக்கம்

வாழ்த்தியல் பகுதியில்	1 - 16
பதிவியல் பகுதியில்	
பவளவிழா மலர் ஆசிரியர் குறிப்பு	17
பழைய மாணவர் சங்க செயலாளரின் குறிப்பு	20
எமது ஸ்தாபகரின் வாழ்க்கை பெரியோர் கருத்துக்கள்	22
வட்டுமத்தியகல்லூரி ஆசிரியர் வாழ்க்கை 2001	24
பழைய மாணவர் செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	26
வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி அதிபர் உயர் திரு. சிவஞானபோதன் அவர்கள்	27
அதிபர் அறிக்கை	28
வட்டு. மத்தியகல்லூரியை வளர்த்த பொரியோர்கள்	33
வட்டு. மத்தியகல்லூரியும் வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கமும்	38
வட்டு. மத்தியகல்லூரி பவளவிழாப்போட்டி (பழையமாணவர் கட்டுரைப் போட்டி)	
இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் வட்டு மத்திய கல்லூரி	40
இல்லங்களுக்கிடையே நடாத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கான பவளவிழாப் போட்டி முடிவுகள்	43
பவளவிழா கட்டுரைப் போட்டியில் 1ஆம், 2ஆம், பிரிவில் முதலிடப் பெற்ற கட்டுரைகள்	46
பவளவிழாக் கட்டுரைப் போட்டியில் 3ஆம், 4ஆம் பிரிவில் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரைகள்	47
பவளவிழாக் கவிதைப் போட்டியில் 2ஆம், 3ஆம், 4ஆம் பிரிவில் முதலிடம் பெற்ற கவிதை	52
MY SCHOOL (GROUP I), HOW I SPEND MY LEISURE TIME (GROUP II)	53
THE IMPORTANS OF ENGLISH (GROUP III), FAMOUS PERSON	
WILLIAM SHAKESPEARE (GROUP IV)	54
பொதுவியல் பகுதியில்	
தமிழ் மொழியில் ஒட்டமைப்புப் பண்பும் அதன் செல்வாக்கும்.....	55
பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் (தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் ஒரு மீஸ்பார்வை)	59
ஸழத்துச் தமிழ் சிறுகதைகள் (சமகால செல்நேரிகள்)	67
தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கலிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்கள்	72
சிறார்க்குரிய பேச்கத் திறன் விருத்தி	76
தேடலிலிருந்து தேடலை நோக்கி (யாழ்ப்பாணத்தில் நவீன அரங்க பயணம் பற்றிய சில பதிவுகள்)	78
இளைஞர்களும் அபிவிருத்தியும்....	85
பிரதேச ரீதியாக அபிவிருத்தியில் புதிய விழிப்பை வேண்டி நிற்கும் வலிகாமம் மேற்கு வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசம் (ஒரு புவியியல் கண்ணோட்டம்)	88
TEACHING OF ENGLISH IN JAFFNA LESSON FORM THE PAST	93
வளம் கொழிக்கும் வட்டுக்கோட்டை சில தகவல்கள்	95
யார் சொன்னது?, REMINISCENCE	99
அடையாளம் உணர்தல், சொர்க்கத்தின் வழி திறப்போம்	100
எங்கள் இளையவரே எழுக	102
பதவி	103
புதிய நூற்றாண்டில் இந்து சமய நிறுவனங்கள்	106
மனித விழுமிய மேம்பாட்டு கல்வி	115
வட்டு. மத்திய கல்லூரி பவளவிழா நிதியம்	120

வட்டு. மத்திய கல்லூரி
பவளவிழா மலர்
2001

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனமுதல்வர் வழங்கிய அருளாசீச் செய்தி

வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி தனது 75 ஆவது ஆண்டு பவளவிழாவினைக் கொண்டாடுவதனையிட்டு மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். பழையையும் பெருமையும் வாய்ந்த இக்கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை மக்களுக்கு கல்வி வளர்ச்சியில் தன்னிகரற்ற பணி ஆற்றியமை போற்றுதற்குரியதாகும். தமிழ்ப்பண்பும் சமயப்பண்பும் கொண்ட வட்டுக்கோட்டைக் கிராமம் கல்வி வளர்ச்சியில் பல சாதனைகளைக் கண்டுள்ளது. ஆன்மீக நெறியில் நின்று ஒழுகும் பெரியவர்களையும் ஏனைய துறைகளைச் சேர்ந்த பல கல்விமான்களையும் உருவாக்கிய பெருமைக்குரியது இக்கிராமம். மனிதனை மனிதனாக வளப்படுத்துவது கல்வி. அதிலும் ஆத்மீகம் சேர்ந்த கல்வியே மனிதப் பண்பை வளர்க்கும் கல்வியாகும். இதற்காக உழைக்கின்றவைகளே பாடசாலைகள் ஆகும். இந்நிலையில் வட்டு. மத்திய கல்லூரி பல சாதனைகளைப் படைத்து 75 ஆண்டு கள் பணியாற்றியமை பெருமைக்குரியது. இக்கல்லூரி வளர்ச்சிக்காக உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பழைய மாணவர்கள், வட்டுக்கோட்டை வாழ் மக்கள் அனைவரையும் இறைவன் ஆசீவதிப்பாராக! இக்கல்லூரி மேலும் பல வளர்ச்சிகளைக் கண்டு பலநாறு ஆண்டுகாலம் சேவையாற்ற இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

2 ஆவது குருமஹா சந்திதானம்.

ஸ்ரீலூரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்.

Jaffna Diocese of the Church of South India

(Inaugurated 1947)

The American Ceylon Mission

(Established 1816)

GREETINGS FROM BISHOP

It is a privilege to send greetings to Vaddukoddai Central College as it celebrates 75th anniversary.

Vaddukoddai Central College was earlier known as Thirugnanasambantha Vidyasalai. It had been the feeder school of Jaffna College for many years. I remember the name 'Rasu Upathyar' a dedicated teacher of this school. He had been instilling great values among the children who came under his care. The students of thirugnanasambantha were well disciplined and hardworking.

Vaddukoddai Central College has a vital role to play in the educational advancement of Vaddukoddai.

I am happy that many of the teachers of this institution were my former students. I am really concerned about the growth of Vaddukoddai central College. May this place continue to be a beacon light to people of Vaddukoddai.

Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan
JDCSI Bishop In Jaffna.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அசியரை

கல்விச் செல்வத்தினால் பெருமையும் மதிப்பும் பெற்ற பிரதேசம் யாழ். குடாநாடு ஆகும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் தொடக்கம் இப்பெருமையை எமது மன் பெற்றுக்கொண்டே வருகிறது. சமீபகாலத்தில் கல்வி வளர்ச்சியில் கல்லூரிகள் பல சிறந்த சாதனைகளைக் காட்டியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் எதை இழந்தாலும் கல்வி மேம்பாட்டைப் பேணிக்காப்போம் என்ற உறுதிப்பாடே என்று கூறினால் மிகை யொன்று மில்லை.

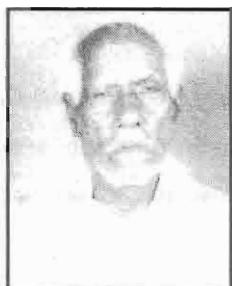
யாழ். குடாநாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்த வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசம் மேலும் எமது மண்ணுக்கு பெருமை தேடித் தந்து கொண்டே இருக்கிறது. சமீபத்திலே “கல்லூரி” என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்ட திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாலயம் மன்பற்றும், மதப்பற்றும் கொண்ட ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது. எங்கள் நிர்வாக சபையின் மதிப்பார்ந்த செயலாளராக விளங்கிய அமரர் சிவவாகீஸர் ஜயா அவர்கள் அதிபராக இருந்து அளப்பரிய பணி புரிந்த கல்லூரி இதுவாகும். அன்னாரின் மறைவுக்குப் பின்பு திரு. சிவஞானபோதன் அவர்கள் அதிபராக இருந்து தொடர்ந்து இக்கல்லூரியின் உபர்வுக்குப் பெரும்பணி ஆற்றி வருகிறார் என்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரியது.

பவளவிழாக் காணும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பாராட்டு வழங்க வேண்டிய கடமை எனக்குண்டு. எனவே சைவப்பண்பாடும், ஒழுக்கசீலமும் கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்குவதிலே கல்லூரி அதிபரும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் கண்ணியமாக ஈடுபட வேண்டும் என்று திருவருளைப் பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

வணக்கம்.

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
சமாதான நீதிபதி, தலைவர்
ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவஸ்தானம்.
தெல்லிப்பழை.

சைவமணி சி. மருதபிள்ளை அவர்களின் அரசிகள்.

திருச்சிற்றும்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க தீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
குழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே

இவ்வாறு சைவநெறித் தனிப்பெருந்தலைவர் திருஞானசம்பந்தர் வாழ்த்தினர்: அவருடைய நாமத்துடன் தோன்றிய வித்தியாலயம் ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினுக்கும் இடமாய் இன்று வட்டு. மத்திய கல் லூரி என்னும் நாமத்துடன் இயங்குகின்றது.

இதன் ஆரம்பகால மாணவனாய் இருந்து முதன்மைப் பரிசுகளும் அகில இலங்கைப் பரிசுகளும் புலமைப்பரிசும் பரிபூரணமான கல்வியும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்கின்றேன்.

நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என மனம் மகிழ்ந்து வாழ்த்துகின்றேன். பவளவிழா பெரும் விழாவாகச் சிறப்புறுக.

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றும்பலம்.

அன்புள்ள
சி. மருதபிள்ளை.

வடக்கு கிழக்கு மரகாண கல்வி பண்பாட்டவைகள், வினாயாட்டுத்துறை அமைச்சுச் செயலாளரின் வழக்குத்துறை

வட்டு. மத்திய கல்லூரி 2001 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பவளவிழாக் காண்பதையொட்டி மலரவிருக்கும் சிறப்பு இதழுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஒரு பாடசாலை பவளவிழாக் காண்பதென்பது அதன் நீண்ட பாரம்பரியத்தையும் நெடிதுயர்ந்த வளர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகும். இக்கல்லூரியின் சமுதாயப் பங்களிப்பு, சரித்திரம் படைத்த சாதனைகள் என உள்ளத்தில் பசுமையாய்த் தெரிகின்றது. இக்கல்லூரி வளர்த்தெடுத்த வாரிக்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் மட்டுமன்றி உலக நாடுகளிலும் பரந்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றார்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில் இக்கல்லூரியோடு ஒன்றுபட்டுள்ள உள்ளங்கள் பெருமைப்படலாம், மகிழ்ச்சியடையலாம்.

வடக்கின் நெருடல் நிறைந்த இக்காலப்பகுதியில் கல்லூரி வளர்ச்சிக்காக முன்னின்று உழைப்பதோடு பவளவிழாக் காண முனைந்து நிற்கும் ஒவ்வொரு உள்ளங்களும் ஆத்ம சுகமும் பரம திருப்தியும் அடைவதோடு நல்லோர் இதயங்களில் என்றென்றும் நிறைந்து வாழ்வார்கள் என்றுகூறி மீண்டும் உங்கள் முயற்சி சிறப்புற்றோங்க என் இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க.பு.மேஸ்வரன்
செயலாளர்.

அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வலிகாமம் மேற்கு சாதாரணமாகவே கல்விமான்கள் நிறைந்த இடமாகும். பிரித்தானியர் காலத்திலே அந்நிய மதமான கிறிஸ்தவ மதம் குடாநாடெங்கும் பரவியிருந்த காலம். சைவத்தையும், தமிழையும் வாழ விக்க வந்த ரீமத் ஆறுமுக நாவலர் தமிழையும் சைவத்தையும் அழியவிடாது காக்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்கத்தோடு பல்வேறு அறக்கட்டளைகளில் ஈடுபட்டார். அவற்றில் ஒன்றாகத்தான் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் சைவப்பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். இதன் பின்னணியிற்தான் வட்டுக்கோட்டையில் 1926 இல் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்குப் பின்னணியில் மறைந்த தமிழர் தலைவர் சேர். பொன். இராமநாதனுடன் இணைந்து செயற்பட்டவர் நியாயதுரந்தர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் ஆவார். இன்றுவரை இப்பாடசாலை எந்த நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கை மையமாக வைத்து செயற்பட்டு வருகிறது. இன்று சுமார் எண்ணாறு மாணவ மாணவிகளையும் 36 ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கி உயர்தர வகுப்புக்களையும் கொண்ட கல்லூரியாகப் பணியாற்றி வருகிறது. அரசு ஆதரவு பெரிதாக இல்லாவிட்டாலும், வட்டுக்கோட்டை மக்களின் ஆதரவு குறிப்பாக பழைய மாணவர்கள். வட்டு. இந்துவாலிபர் சங்கத்தினர் ஆகியோரின் ஆதரவு இக்கல்லூரிக்கு உண்டு. இப்பாடசாலை அமைந்த இடம் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள மக் கள் நிறைந்த இடமாகும். நல்வுற்ற மக்களின் கல்வியில் இப்பாடசாலை அதிக அக்கறை காட்டுகிறது. புகழ்பெற்ற அதிபர்கள் பலர் இப்பாடசாலையில் பணியாற்றியுள்ளார்கள். குறிப்பாக திரு. சு. சிவவாகீசரைக் குறிப்பிடலாம். அவரது சேவையை மறக்க முடியாது. அவர் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக தமது இறுதி முச்சவரை பாடுபட்டவர்.

யாழ். மக்களுடைய பெரிய செல்வம் கல்விதான். எம்மெதிர்காலச் செல்வங்கள் கல்வியில் உயர்ந்து நந்பிரஜைகளாக வாழுவேண்டும் என்ற பேரார்வம் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. இங்கே இப்பேரார்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இப்பாடசாலை பணியாற்றி இன்று பவளவிழாக் காண்கிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்பாடசாலையில் பணியாற்றிய, பணியாற்றும் அதிபர், ஆசிரியர்களையும், பழைய மாணவர்களையும், மாணவர்களையும் வாழ்த்துவதுடன் அவர்களது பணி தொடர்ந்தும் இக்கல்லூரியை மேன்மையடையச் செய்ய வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

க. சண்முகநாதன்

அரசு அதிபர்

செயலகம்

யாழ்ப்பாணம்

10.01.2001.

வாழ்த்துச் செய்தி

வட்டு. மத்திய கல்லூரி, நமது ஊரில் முன்னைய பழம் பெரும் வித்தியாசாலைகளில் ஓன்று. ஞானப்பால் சுவைத்த “திருஞானசம்பந்தரின்” பெயருடன் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலையென்று விளங்கி நின்றது. வட்டுக்கோட்டை மத்தியாம் “சங்கரத்தை” கிராமத்தை அணி செய்வதாலும், பல்வேறு கல்லூரி சிறப்புக்களை கொண்டு விளங்குவதாலும் “வட்டு. மத்திய கல்லூரி” என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

எங்கள் கிராமம் பழம் பெரும் சைவமும், தமிழையும் சிறப்பாகக் கொண்ட பாரம்பரியக் கிராமம். பின்னைய காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷனரி வருகையால் ஆங்கிலக் கல்விக்கு இலங்கையிலேயே களம் அமைத்துக் கொண்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் கொண்ட சிறப்புடையது.

இன்றைய மத்திய கல்லூரியை அணி செய்கின்றார் திரு. விஸ்வலிங்கம் - சிவஞானபோதன் முதல்வர் அவர்கள் நல்ல முகாமை உடையவர். தனது தீற்று, ஆற்றல், முயற்சியால் தன்னையும் வளர்த்து, தான் சார்ந்த கல்லூரியையும் வளர்த்து வருகின்றார். இன்றைய முன்னணிக் கல்லூரிகளில் வட்டு. மத்திய கல்லூரியும் ஒன்றாகும். அதன் வெரவிழாவின்கு வட்டு. கிராமத்தவன் என்ற நிலையில் வாழ்த்து வழங்குவதில் அகமகிழ்வெய்துகின்றேன்.

“வளர்க வட்டு. மத்திய கல்லூரி”

ச. நா. தணிகாசலம்பிள்ளை

மே. மா. க. ப. யாழ்ப்பாணம்

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

1926 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட யா/வட்டு.திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை 1999 இல் யா/வட்டு. மத்திய கல்லூரி எனப் பெயர்மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு 2001 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 75 ஆண்டுகள் நிறைவை உள்ளடக்கிய பவளவிழாவை முன்னிட்டு வெளிவரும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பேருவகை அடைகின்றேன்.

இக்கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலையாகப் பரிணமித்துப் பின்னர் இடைநிலை வகுப்புக்களை உள்ளடக்கி இன்று க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புக்களையும் உள்ளடக்கி பெருவிருட்சமாக வளர்ச்சி கண்டுவருகின்றது. இவ்வளர்ச்சி துணை போகும், வழி சமைத்துக் கொடுக்கும் அனைத்துப் பெருமக்களையும் பெருமையோடு பார்க்கின்றேன்.

கல்விப் போதனை நகரப்புறப் பாடசாலைகளின் அல்லது ஒரு சில பாடசாலைகளின் ஏகபோக உரிமையாக இருப்பது ஓரளவு மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். ஓவ்வொரு மாணவனும் வாழும் சூழலிலே தனக்குரிய கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் ஓவ்வொரு கிராமப்புற கல்விச்சாலைகளும் வளம் நிறைந்த சோலைகளாக, ஆலயங்களாக மாற வேண்டும். 1943 ஆம் ஆண்டு முதல் இதுபற்றிச் சிந்திக்கப்பட்டு பல முன்னெடுப்புக்களும் செய்யப்பட்டன. இந்த இலட்சியத்தின் பாதையில் செல்லும், வளரும் கல்லூரிகளை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய, வளப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது.

வலிகாமக் கல்விப் பிரதேசம் கிராமியச் சூழல் பின்னணியைத் தன்னகத்தே கொண்டது. எனினும் மாவட்ட, மாகாண, தேசிய நிலைகளில், அனைத்துத் துறைகளிலும் சாதனை படைத்துவரும் ஒரு சில பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. அந்த அணியில் இக்கல்லூரியும் சேர்ந்து கல்விப் பாரம்பரியங்கள் பல வற்றை முன்னெடுப்புச் செய்து வரலாறு படைக்க வேண்டும். இதனால் சூழ்ந்துள்ள சமூகம் செழிப்படையும் என்பதில் எவ்வித ஜியப்பாடும் இல்லை.

இக்கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், ஆர்வலர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துவதோடு பவளவிழா சிறப்புறவும், இம்மலர் நிறைவூறவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மருதனர் மடம்,

சன்னாகம்.

வீ. இராசையா,

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்,

வலிகாமம்.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசசபைத் தலைவரின் வாழ்த்துரை

சமூகத்தில் கல்விமான்களுக்கு எங்கும் எப்போதுமே பெருமதிப்பும் தனிச்சிறப்பும் உண்டு. ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த சேவை கல்வியாகும். கல்வி தவிர மற்றப் பொருள்கள் செல்வம் அல்ல என்கிறார் வான்புகழ் வள்ளுவர்.

“கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை”

ஒருவரைச் சிறந்த கல்விமானாக்கிப் பண்பட்ட மனிதராக்கி மக்கள் பணி செய்விப்பது கல்வி. கல்வியை ஊட்டும் கல்விச்சாலைகள் தேவாலயங்கள் போல்வன. படித்த பள்ளி மீது உண்மைப் பற்று வைத்து எவர் கற்கின்றாரோ அவரே நாட்டின் தலைசிறந்த பண்பாளராகத் திகழ்வதை நாம் கண்ணார்க் காண்கின்றோம்.

வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி இன்று பவள விழாக் காண்கின்றதென்றால், 75 ஆண்டுகளாக எதிர்ப்பட்ட இன்னல்களையெல்லாம் தூக்கி ஏறிந்து விட்டு இன்று இமயம் என உயர்ந்து வளர்கிறதென்றால் அதற்கு பவள விழா எடுப்பது சாலப் பொருத்தமாகும்.

நூலறிவும், வாலறிவும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள் வட்டு. மக்கள். அவர்கள் தம் வழித்தோன்றுகள் வசதி யான நூலறிவைப் பெற வேண்டும் என்னும் பெரும் வாஞ்சையாலே வட்டு. மத்திய கல்லூரியைப் பேணிக் கண்ணெனக் காத்து வருவது கண்கூடு.

இவ்வித்தியாலயம் பிரிந்து, வேறு ஓர் இடத்தில் அமைந்து கல்வித்துறையில் நிமிர்ந்து வீறுநடை போடு கின்றது. இத்தனைக்கும் காரணம் பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர்கள், நலன்விரும்பிகள் கொடுத்த பேராதரவு என்றால் அது மிகையாகாது. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனப்” போற்றுபவர்களே இம் முயற்சியில் ஈடுபட முடியும்.

இவ்வளர்ச்சியில் துணை நின்றவர்களில் ஈ.பி.டி.பி. செயலாளர் நாயகமும் வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் அலுவல்கள், வடக்கு புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சருமான மாண்புமிகு கே.என்.டக்ளஸ் தேவானந்தா, திரு. வி.கே. ஜெயகன், பாராஞ்சுமறை உறுப்பினரும் குறிப்பிடவேண்டியவர்கள். நகரம். கிராமம் என்ற வேறுபாடினரி ஏழை, பணக்காரன் என்ற பேதம் இன்றி சகல குழந்தைகளுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எமது கட்சியின் நோக்கமாகும்.

தற்போது நடைபெறும் பவளவிழாவுடன் அமையாது பல நூற்றாண்டு விழாக்களையும் கண்டு, இப்பகுதி வாழ் வளர்ந்துவரும் உத்தம மாணவர் பரம்பரையினரைப் பெற்ற ஒரு நற்றாயாக மேலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்க மனமார வாழ்த்தி இப் பவள விழாவினை சிறப்புற நடாத்தி பூரித்து நிற்கும் அதிபர், துணை அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள், பழைய மாணவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க வட்டு. மத்திய கல்லூரி, பற்பல ஆண்டு நனி பிறங்கி வாழியவே.

ந. திரிலோகநாதன்,
தலைவர்,
வலிகாமம் மேற்கு பிரதேச சபை,
சுழிபுரம்.

பிரதேச செயலரளரின் வாழ்த்துரை

யா/வட்டு. மத்திய கல்லூரி தனது பவளவிழாவைக் கொண்டாடுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இக் கல்லூரி கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக பல அறிஞர்களையும் பல உயர்பதவி வகிக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களையும் உருவாக்கி வந்திருக்கின்றது. ஒரு சமுதாயம் முன்னேறுவதில் அப்பிரதேசத்திலுள்ள கல்லூரிகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. சிறந்த கல்வியை வழங்குவது மட்டுமன்றி சிறந்த ஒழுக்கத்தினையும் வழங்குவதாற் தான் கல்லூரிகள் மதிக்கப்படுகின்றன. இந்த வகையிலே வட்டு. மத்திய கல்லூரி சிறந்த கல்வியையும் ஒழுக்கத்தையும் போதித்து வருகின்றது. வட்டு. மக்களின் பெருமைக்கும் சான்றாண்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக வட்டு. மத்திய கல்லூரி விளங்குகின்றதென்றால் அது மிகையாகாது.

தனது கல்விப்பணியில் எழுபத்தைந்து வயதினைப் பூர்த்தி செய்து நிற்கின்ற இக்கல்லூரி கல்வியறிவுள்ள நந்பிரசைகளைத் தொடர்ந்து உருவாக்குமென்பது எது நம்பிக்கை. இக்கல்லூரியின் பவளவிழாவைக் கொண்டாடுவதில் அதிபர். ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள் முன்னின்று உழைப்பது இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அவர்கள் எவ்வளவு அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அறியத் தருகிறது. எனவே, இக்கல்லூரியின் பவளவிழா சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

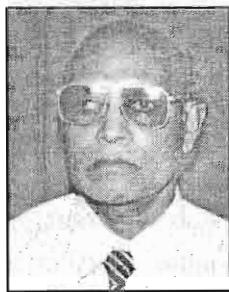
நா. வேதநாயகன்,

பதில் பிரதேச செயலர்,

வலி. மேற்கு,

சங்காண.

சங்காணக் கோட்ட உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளரின் வழக்குரை

எமது கோட்டத்தில் இயங்கும் யா/வட்டு. மத்திய கல்லூரி இவ்வாண்டு பவளவிழாக் கொண்டாடுவது எம்மையெல்லாம் பேருவகையில் ஆழ்த்துகின்றது. ஒரு கல்லூரி தன் கல்விச் சேவையில் பவளவிழாவைக் காண்பது என்பது காத்திரம் மிக்க செயலாகும். அந்த நிகழ்வை நினைவுகூரக் கிடைத்த வாய்ப்பு எமக்கெல்லாம் பெரும் பேறாகும்.

யா/வட்டு. மத்திய கல்லூரியெனப் பெயர் பெற்று மினிரும் இக்கல்லூரி கடந்த காலங்களில் ஆற்றிய சேவை பாராட்டி மனங்கொள்தத்தக்கதாகும். அந்தப் பாராட்டை மனதில் நிறுத்தும் போது அதன் துணையாக நின்றோர் எம் மனக்கணக்களில் நிழலாடுகின்றனர். அதன் வழியாக சங்காணக் கோட்டத்தின் முதன்நிலைப் பாடசாலைகளில் ஒன்றாக இக்கல்லூரியை ஆக்கியுள்ளது. இந்நிலைக்கு அவரது பாடசாலைக்கு உழைக்கும் அதிபர், ஆர்வமாக செயற்படும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் அருந்துணை புரியும் பெற்றோர் அணைத்து நிற்கும் பாடசாலை சமூகம் காரணங்களாகின்றனர்.

கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் காத்திரம் மிக்கதாக விளங்குகின்றன. இணைபாடவிதானச் செயற்பாடுகள் ஏற்றமிகு சாதனைகளைக் காட்டி நிற்கின்றன. மாணவச் செயற்பாடுகள் சமூக ஒத்திசைவு மிக்கவையாக விளங்குகின்றன. பாடசாலை சமூக இணைவு பாராட்டைப் பெறுகின்றது. எதிர்காலநம்பிக்கை ஒளி பாடசாலை யில் விழுகின்றது. இத்தகைய ஒளிக்கீற்றில் எதிர்காலத் தோற்றும் ஏற்றும் மிக்கதாக அமைய ஆசிக்கின்றேன்.

சி. செல்லையா,

கோட்ட உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
சங்காண கல்விக் கோட்டம்.

பேருட் யாழ். மேற்கு திட்ட இணைப்பரளின் வரம்த்துரை

வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை தனது பவள விழாவின் போது வட்டு. மத்திய கல்லூரியாகத் தரமுயர்ந்து நிற்பது இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியை சுட்டி நிற்கின்றது. இக்கல்லூரியின் பவளவிழா மலருக்கும் கல்லூரிக்கும் வாழ்த்து வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நவீன கல்வி எமது நாட்டின் அந்நியராதிக்கம் நிலவிய காலத்தில் ஏற்பட்டது. ஆகவே அக்கல்வி அந்நியராதிக்கத்தை நிலைப்படுத்தும் உள்ளோக்கத்துடன் செயல்படுத்தப்பட்டது. மதமாற்றம், கலாசார பண்பாட்டு ஊடுருவல் ஆகியவற்றுடன் கல்வி இணைந்து காணப்பட்டது. பொதுவாக கல்வி, சமூகத்தில் ஒரு ஆதிக்க வர்க்கத்தின் ஆயுதமாக இருந்தது. பணபலம் படைத்தோரே கல்வி பெறக்கூடிய குழல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் ஆரம்பம் அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த நாடுகளில் ஏற்பட்ட தேசிய விழிப்புணர்ச்சி. தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களின் ஆரம்ப நாட்களுடன் ஒத்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பேணவேண்டியு அவசியம் அக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டது. அத்தகைய அவசியத்தின் விளைவே இக்கல்லூரி என்பதைப் பார்க்கும்போது மனம் புளகாங்கிதமடைகிறது.

இக்கல்லூரி இக்கல்லூரிச் சமூகத்தின் பேராதரவைப் பெற்று நானும் பொழுதும் வளர்வதை நாம் கண்கூடாக பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

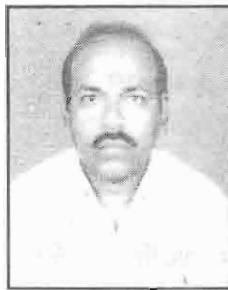
இக்கல்லூரியில் “யாவருக்கும் கல்வி” என்ற கோட்பாட்டிற்கமைய, பொருளாதார வசதியற்ற குடும்பங்களில் இருந்துவரும் சிறார்கள் கல்வி கற்று தம் வாழ்க்கையை வளம்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. இதன்மூலம் அது தனது அடுத்த வரலாற்றுக் கடமையை மேற்கொள்கின்றது. பின்தங்கிய மக்கள் சமூக முன்னேற்றத்துடன் இணைந்து செல்லவும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கவும் அது தனது பணியைச் செய்வது மிகவும் சிறப்பானதாகும். இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் மிக நீண்டகாலம் தன்னை ஈடுபடுத்திய திரு. வி. சிவஞான போதன் அவர்கள் அதிபராக உள்ளமை மேலும் ஒரு உந்து சக்தியாக உள்ளது மாத்திரமல்ல அது காலத்துக்குப் பொருத்தமானதும் ஆகும்.

இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தைவிட தற்போதைய “பூகோள மயப்படுத்தப்பட்ட” காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, கலாசாரம் என்பன ஆயுதக்கலாசாரம், யுத்தம், இடம்பெயர்வு, மேலாதிக்கம் போன்ற காரணங்களினால் பாரிய அளவு அச்சுறுத்தப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம்.

நவீன உலகின் கல்வி, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப சேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அதேவேளையில் கலை, கலாசாரம், பண்பாட்டைப் பேணவேண்டிய அவசியம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. வட்டு. மத்திய கல்லூரி முன்னரை விட சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய சவால் களை மேலும் துணிவுடன் எதிர்நோக்கி, எதிர்காலத்தில் சமூகத்திற்கு அளப்பரிய சேவைகள் செய்து நீடு வாழ போருட் நிறுவனத்தின் சார்பில் எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

க. குமணந்திரதாசன்,
திட்ட இணைப்பாளர்,
போருட் யாழ். மேற்கு.

பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தில் கடந்த எழுபத்தைந்து வருட காலமாக கல்விப் பணியாற்றித் தொடர்ந்தும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இக்கல்லூரியின் பவளவிழா அதன் பணிகளைப் பாராட்டி வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கடந்த காலங்களில் அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றி மறைந்த ஓய்வு பெற்று, இடம்மாறிச்சென்ற அதிபர், ஆசிரியர்களின் உன்னதமான பணிகளை இந்நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்துவதுடன் அவர்கள் எல்லோரையும் வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். இக்கல்லூரி யின் வளர்ச்சியில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஏற்யும், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம். இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் வேண்டிக்கொள்கின்றோம். இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் என்ற பெருமையுடன் எங்களை நற் குடிமக்களாக்கிய கல்லூரியை சிறம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். இக்கல்லூரி மென்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து சமுதாயம் வேண்டிநிற்கும் சான்றோர்களை உருவாக்கி வளர்ச்சியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு அதன் வளர்ச்சிக்காக பழையமாணவர்கள் என்றும் உழைப்பார்கள் என்ற நிட நம்பிக்கையுடன் வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

வட்டு. மத்திய கல்லூரி

16. 12. 2000.

ந. சபாரத்தினசிங்கி,

தலைவர்.

பழைய மாணவர் சங்கம்.

வட்டுக்கோட்டை இந்துவாலிபர் சங்கத்தின் வாழ்த்துரை

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் எழுபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு வெளியிடப் படும் “பவளவிழா மலர்” சஞ்சிகைக்கு வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் வாழ்த்துச் செய்தி வழங்க கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு. நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

அறுபத்தொன்பது வருடங்களாக வட்டு. இந்துவாலிபர் சங்கத்திற்கும் வட்டு. மத்திய கல்லூரிக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வருகிறது. ஆரம்பப் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனம் வளர்ச்சியடைந்து ஓர் உயர்தரப் பாடசாலையாகத் திகழ்கிறது. இவ்வளர்ச்சியைக் கண்டு பூரிப்படைகின்றோம், வாழ்த்துகின்றோம்.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக தொடர்ச்சியாகப் பாடுபட்டு உழைத்து வந்த அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், வட்டு. இந்துவாலிபர் சங்கத்தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் போன்றோரின் சேவை அளப்பரியது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மாணவர்களினது அறிவு, திறன், மனப்பான்மை என்பன வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு ஆற்றல் மிக்க. ஆளுமையிக்க மாணவர்களை உருவாக்குவது கல்வியின் நோக்கங்களின் முதன்மையானது. இத்தகைய செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடும்போது பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதோடு தமது ஆற்றல்களை வளர்த்துச் செல்லும் வாய்ப்பினையும் பெறுவர். கல்லூரிக்கும் பெருமை தேடித்தருவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் புரிந்துணர்வுடன் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் போது கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடு மட்டுமல்ல, எந்த ஓர் இலக்கினையும் அடைவது இலகுவாகும்.

சிறப்பு மலர் கடந்த கால சேவைகளையும் இனிப்புரியப்போகும் சாதனைகளையும் எடுத்துக்கூறும் பயனுள்ள மலராக மலரவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன். மலர் சிறப்புற வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் சார்பிலும், எனது சார்பிலும் எனது நெஞ்சம் கனிந்த நல்லாசிகளைத் தெரிவிக்கிறேன்.

கே. வரப்பிரதன்,
தலைவர்,
இந்துவாலிபர் சங்கம்,
வட்டுக்கோட்டை.

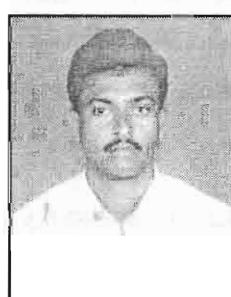
சங்கரத்தை இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வாழ்த்துரை

இற்றைக்கு 75 ஆண்டுக்கு முன் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை எனும் நாமத் தோடு ஆரம்பித்த பாடசாலை வளர்ந்து பெரு விருட்சமாகி வட்டு. மத்திய கல்லூரி எனும் நாமத்தோடு இயங்கி ஆற்றும் கல்விப்பணிக்கு எம் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாக்கட்டும். இப்பாடசாலையில் அர்ப்பண சேவையாற்றிய மனிய வாத்தியார். வாகீசர் போன்றோரும், இன்று இலவசக் கல்வி வழங்கும் அதிபர் சிவஞானபோதனும் போற்றுதற்குரியவர்கள். இப்பாடசாலை மேலும் வளர்ச்சியற்று பூரண வளங்களுள்ள கல்லூரியாக மினிர இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

வெள்ளியம்பலம் மகிந்தன்,
தலைவர்,
இந்து வாலிபர் சங்கம்,
சங்கரத்தை.

கண்ணகி அம்மன் கோயில் அலை தெரண்டர் சபையின் வாழ்த்துரை

வளங்கொழிக்கும் வட்டு. மண்ணில் கல்லூரியாகி மினிரந்து பவளவிழாவைக் கண்டு கொண்டிருக்கின்ற வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் வளங்கள் மென்மேலும் உயர்ந்து கொண்டு செல்வதற்கும் இந்த சமூகத்தின் பேராதரவு இன்றியமையாதது. இதனை எடுத்துக்காட்டும் சான்றாக இப் பாடசாலை கல்லூரி அந்தஸ்து பெற்று ஓர் உயர்தரபாட சாலையாக மினிரவதற்கு அத்திவாரம் இட்டு வழிசமைத்தவர்கள் இந்தப் பாடசாலையின் சமூகத்தினரே.

இவ்வாறு உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இக்கல்லூரி இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கின்ற நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கலைக்கூடமாக மினிர வேண்டும். எதிர் வரும் நூற்றாண்டில் அனைத்தையும் நிறைவு செய்து தன்னிகர் இல்லாத தரம் - 1 பாடசாலையாக மினிர வேண்டும். இதற்கு பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் அனைவரும் முன்னின்று உழைத்து கல்லூரியை சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டான பாடசாலையாக மாற்ற பவளவிழா காணும் இவ்வேளையில் திடசங்கற்பம் பூண வேண்டும் எனக் கேட்டு பவளவிழா சிறப்புற அமைய மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

ப. தேவகுமார்,
தலைவர்.

அம்பாள் சனசமூக நிலையத்தின் வாழ்த்துரை

“ வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர் பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.”

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் புனித பிரதேசத்தில் அமைந்திருக்கும் வட்டுக் கோட்டை “மத்திய கல்லூரி” இன்று தனது 75 ஆவது வயதில் நிமிர்ந்து கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றதை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறோம்.

ஆரம்பத்தில் சிறிய வகுப்பிலும், இடையில் மத்திய வகுப்புக்களிலும் இன்று உயர் நிலை வகுப்புகளிலும் தேறி முன்றாவது கல்விப் படியில் தனது உயரிய சேவைகளை ஆற்றி வருகிறது. இந்த வளர்ச்சியால் வட்டு. மத்திய கல்லூரிச் சுற்றாடல் மாணவர்களுக்கு ஒரு கற்பகத்தறுவாக. அறிவுச் சோலையாக விளங்குகின்றது.

பிரசித்தி பெற்ற கல்லூரிகள் இருந்தும் “ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்” என்னும் புண்ணியமும் புகழும் வாய்ந்த கல்லூரியாக மினிர்கிறது “வட்டு. மத்திய கல்லூரி”

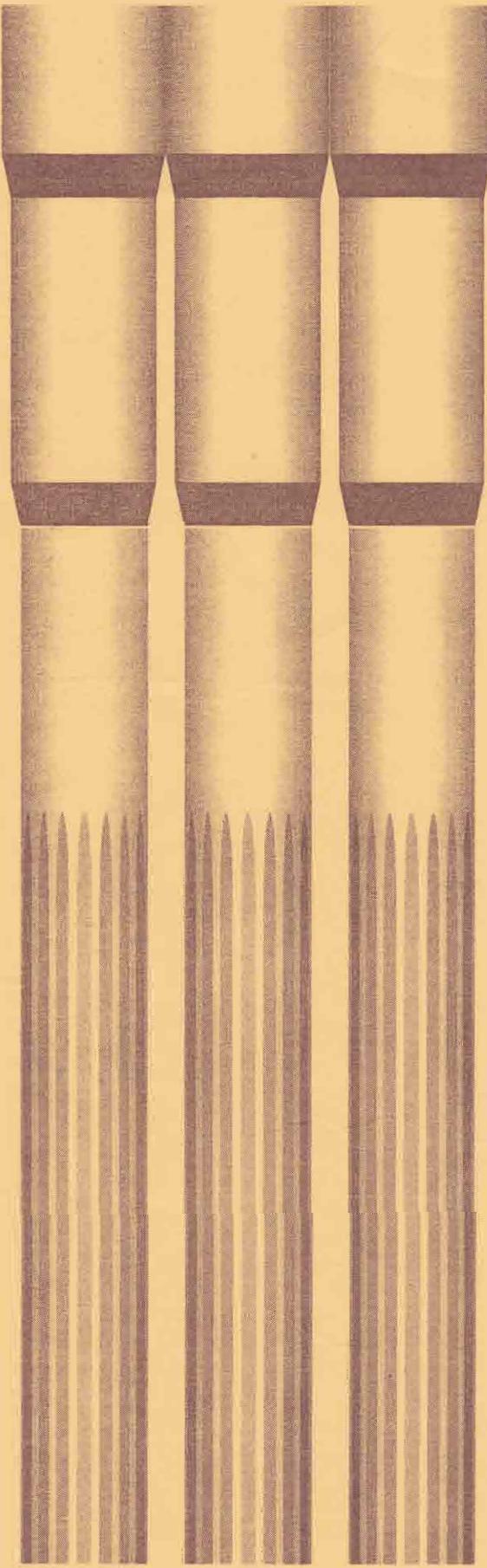
கல்லூரியின் சுற்றாடலில் பல அறிஞர்களையும் கல்விமான்களையும், தொழிற்துறைத் தலைவர்களையும், ஏன் தூங்கிக் கிடந்த எம்போன்ற அமைப்புகளிலுள்ள இலைமறைகாயானவர்களையும் அவர்களின் திறமை களையும் வெளிக்கொண்ந்த பெருமை வட்டு. மத்திய கல்லூரியையும் கல்லூரியின் இன்றைய கல்விசார உத்தியோகஸ்தர்களையும் சாரும் என்பதில் பெருமைப்படுகின்றோம்.

இன்று பவளவிழாக் காணும் வட்டு. மத்திய கல்லூரி தனது நூற்றாண்டை நோக்கிய பயணத்தைத் தொடங்குகிறது. இந்தப் பயணத்தில் கல்லூரி பல துறைகளிலும், வெற்றியை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்றும் தமிழ்ப் பரம்பரையின் சமய நெறிகளிலும், திருத்தொண்டுகளிலும், கலாசாரப் பண்புகளிலும் நிலைக்க வேண்டுமென்றும் எது கிராமத்தின் பெற்றோர்கள், மாணவர்கள், சமூக அமைப்புகள் சார்பாக எது உள்ளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

சி. செல்வராசா,

தலைவர்,

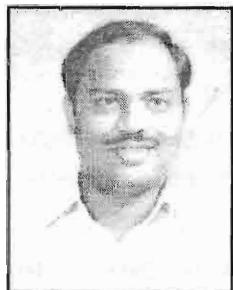
அம்பாள் சனசமூக நிலையம் முதலிய கோவிலடி.

ப தீ வி ய ல்

வட்டு. மத்திய கல்லூரி
பவளவிழா மலர்
2001

வட்டு. மத்திய கல்லூரிப் பவளவிழா மலரசிரியர் குறிப்புக்கள்

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பவளவிழா மலர் உங்கள் கரங்களில் தவழும் இவ்வேளையில் உங்களுடன் சில வார்த்தைகளைப் பகிற்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த 75 ஆண்டுகளில் கல்லூரி கடந்து வந்த கீர்த்தி மிக்க பாதையை நினைவு கூருவதே இம் மலரின் பணியாகும்.

எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் பயன்பெறுக கல்லூரியின் வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்துவது மலரின் இன்னொரு நோக்கமாகும்.

மனிதர் உலகில் பிறப்பார்கள். ஆகக் கூடினால் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் வாழ்வார்கள். பின்னர் மறைந்து விடுவார்கள். இது இயற்கை நியதி. மாற்ற முடியாது.

ஆனால் மனிதகுலம் தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். மனித குலத்துக்கு அழிவில்லை.

மனித குலம் முன்னேறிக் கொண்டேயிருக்கும். அதன் பணிகளும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். மனித குல வரலாற்றின் முன்னேற்றம் என்ற சக்கரத்தை எவராலும் இழுத்து நிறுத்தவும் முடியாது. பின்னுக்கு தள்ளிவிடவும் முடியாது.

இளம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பித்து, ஒழுக்கத்தைப் போதித்து. அவர்களை வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் உலகத்துக்கும் பயனுள்ள மக்களாக வாழ வழிகாட்டும் கல்வி நிலையங்களுக்கும் மேற்கூறியவை பொருந்தும்.

தனி மனிதர்களாகிய நாங்கள் போய்விடுவோம். ஆனால் இன்று நாம் பவளவிழாக் கொண்டாடும் வட்டு. மத்திய கல்லூரி தொடர்ந்து வாழும். அது எங்களுக்குப் பின்னரும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வளரும்.

இத்தகைய உன்னதமான எண்ணங்கள் மனதில் ஏழும் நிலைமையில் தான் இப் பவளவிழா மலரின் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டோம். ஆக, இது ஓர் புனிதமான, பவித்திரமான பணி.

1985 இல் திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலையின் மணிவிழா மலர் வெளிவந்தது. வித்தியாசாலையின் புகழ் பூத்த அதிபரான காலஞ்சென்ற திரு. ச. சிவவாகீஸ் அளித்த உற்சாகமான வழிகாட்டலில் “மணிவிழா மலர்” மலர்ந்தது.

அதிபர் சிவவாகீஸ் அடிச்சவட்டில் தற்போது அதிபர் திரு. வி. சிவஞானபோதன் அவர்களின் முன் முயற்சியிலும் வழிகாட்டலிலும் கல்லூரியின் பவள விழா நடைபெறுகிறது. விழாவில் ஓர் அங்கமாக முக்கிய பகுதியாக “பவள விழா மலரும்” வெளிவருகிறது.

மணிவிழாவுக்கும் பவளவிழாவுக்கும் இடையிலான இந்தப் பதினைந்து ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை மாற்றங்கள்; ஏற்றங்கள்; முன்னேற்றங்கள்; வளர்ச்சிகள்:

- * வித்தியாசாலை மத்திய கல்லூரியாகியினர்தான்.
 - * பொதுத்தராதரப் பத்திர உயர்மட்ட வகுப்புகள் நடைபெறும் உயர் கல்வி நிலையங்கள் அது வளர்ந்துள்ளது.
 - * முன்னர் பாடசாலை நடவடிக்கைகளில் இல்லாதிருந்த கல்விக்கும் புறம்பான செயற்பாடுகள் பெருகியுள்ளன.
 - * புதிய புதிய விளையாட்டுக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
 - * படிப்பிலும் விளையாட்டுக்களிலும் மற்றும் நடவடிக்கைகளிலும் கல்லூரி மாணவர்கள் வலய மட்டத்திலும் மாவட்ட மட்டத்திலும் சாதனைகளைப் படைத்து வருகிறார்கள்.
 - * கல்லூரியின் கட்டிடங்களும் வசதிகளும் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வருகின்றன.
- சுருங்கக் கூறின், யாழ். மாவட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாடசாலையாக வட்டு. மத்திய கல்லூரி

உயர்ந்து எழுந்து நிற்கிறது.

எங்கள் பிரதேசத்தில் நிலவும் அசாதாரணமான போர்ச் குழ்நிலையின் மத்தியிலும் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்தைக் காணும் போது வியப்புத் தான் ஏற்படுகிறது.

கடுமையான, கொடுமையான காலத்திலும் கல்விப் பயிரைக் கருகவிடாது பசுமையாக வைத்திருப்பதில் தமிழ் மக்கள் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைக்கான இது பிரதிபலிக்கிறது. அந்த நீருற்றுத்தான் வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் தளராத வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக இருந்து வளமுட்டுகிறது.

கல்லூரியின் இந்தத் துரிதமான வளர்ச்சி அதன் அதிபர், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் மீதும் பெற்றேர், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோர் மீதும் புதிய பாரிய சுமைகளைப் பொறுப்பித்திருக்கிறது என்பதிற் சந்தேகமில்லை. அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இளமைத்துடிப்பும் கல்வித் துறையில் அர்ப்பணிப்பும் மாணவர்களின் நல்வாழ்வில் அக்கறையும் உடைய திரு. வி. சிவஞானபோதன் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் வட்டு. மத்திய கல்லூரியை வழி நடத்திச் செல்கின்றார். கல்லூரியின் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் மாத்திரமல்ல, வட்டுக்கோட்டைக் கல்விச் சமூகம் என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் வட்டுக்கோட்டை மக்கள் அனைவருமே அவருக்குப் பின்பலமாக நின்று பாடசாலையை வழிநடத்திச் செல்கின்றார்கள்.

வட்டுக்கோட்டை மக்களுடான் இந்த இறுக்கமான இணைப்புத்தான் வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் இரகசியமாகும்; தனித்துவமான சிறப்பாகும்; மற்றக் கல்லூரிகள் ஓர் ஆதர்சமாகக் கொள்ளக் கூடிய அம்சமாகும்.

வட்டுக்கோட்டை தந்த தவப்புதல்வன் எம். எஸ். இராசரத்தினம் 1926 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து வைத்த “திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை” என்ற கல்விக் கோயிலின் கொள்கைகளும் இலட்சியங்களும் கடந்த 75 ஆண்டுகளில் மேலும் மேலும் வளர்ந்து உரம் பெற்றுள்ளன.

பெரியார் சேர் பொன். இராமநாதனுடன் இணைந்து எமது பெரியார் எம்.எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களும் இன்னும் சில பெரியார்களும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சபையை (Hindu Board Education) சைவமும் தமிழும் வளர்க்க ஸ்தாபித்துப் பல பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தார்கள். இவ்வழியில் தோன்றியதே இன்றைய வட்டு. மத்திய கல்லூரியான திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை ஆகும்.

பெரியார் எம். எஸ். இராசரத்தினம் பெரும் இன்னல்களைத் தாண்டி உருவாக்கிய இந்தக் கல்வி விருட்சம் கடந்த 75 ஆண்டுகளில் ஆயிரமாயிரம் மாணவர்களைப் படும் போட்டெடுத்து சமுதாயத்துக்கு ஈந்துள்ளது. குறிப்பாக பின்தங்கிய நலிந்த ஏழை எனிய மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பதில் வட்டு. மத்திய கல்லூரி ஆற்றியுள்ள சேவை அளப்பரியது.

பவள வீழா மலர் பல்வர்ணப் பூக்களைக் கொண்ட ஓர் அறிவுச் சோலையாக அமைகின்றது.

பெரியோர்களின் ஆசியுரைகளும் வாழ்த்துரைகளும் மலருக்குப் பொலிவைத் தருகின்றன.

அதிபர் அறிக்கை கல்லூரியின் நிகழ்காலப் பணிகளையும் ஏற்காலக் கடமைகளையும் விளக்குவதுடன் இன்றைய கல்வித் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களையும் தொடருச் செல்கிறது.

கல்லூரியை வளர்த்த பெரியார்கள் பற்றி செல்வி பெரியதம்பி சரஸ்வதி உணர்வுப் பொலிவாக அனுபவச் செழிப்புடைய கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்திற்கும் கல்லூரிக்கும் இடையில் உள்ள நெருங்கிய உறவை திரு. ந.சபாரத்தினசிங்கியின் கட்டுரை காட்டுகிறது.

பவளவிழாப் போட்டிக் கட்டுரைகளும் கல்வைத்துறை எமது இளைஞர்களின் திறமைகளை எடுத்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து கல்வித் தொண்டும் மொழித் தொண்டும் இலக்கியத் தொண்டும் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் அறிஞர்கள் தங்கள் ஆக்கங்களைத் தந்துதவி எங்கள் மலரைச் சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

இலக்கியத் தம்பதிகள் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், திருமதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர்

சிறப்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மலருக்கு நல்கியுள்ளனர்.

கலாந்தி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பற்றியும் கலாந்தி செ.சிவலிங்கராசா ஈழத்துக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்கள் பற்றியும் கட்டுரைகளை யாத்துக் தந்துள்ளனர்.

கலாந்தி சபா.ஜெயராசா சிறார்களுக்குரிய பேச்சுத்திறன் விருத்தி பற்றியும் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு. ச. சகாயசீலன் இளைஞர்களும் அபிவிருத்தியும் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாண நாடக அரங்கு பற்றிய கட்டுரையை ஆசிரியர் கேசவன் படைத்து தேடலின் பசியையும் ரூசியையும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி உப பீடாதிபதி திரு. பாலசுப்பிரமணியம் தனபாலனும் ஆசிரியர் திரு. ஹரிஹரசக்தியும் மண்வாசனை வீச வட்டு. மத்திய கல்லூரி அமைந்திருக்கும் வலிகாமம் மேற்குப் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எளிதான் முறையில் எழுதியுள்ளனர்.

பல்கலைக்கழக ஆங்கில மொழிப் பயிற்சிக் கேந்திரத்தின் (E.L.T.C.) தலைவியான திருமதி. சாந்தி விக்னராசா யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கில மொழிப் போதனை பற்றிய ஆங்கிலத்திலான கட்டுரை ஒன்றை வழங்கியுள்ளார். மேற்படி கேந்திரத்தின் விரிவுரையாளரான எம். சரவணபவ ஜயரின் ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்றும் மலரை அலங்கரிக்கிறது.

முதுபெரும் கவிஞர் முருகையன், கவிஞர்கள் ஜெ.கி.ஜெயசீலன், த. ஜெயசீலன். மதுரகவி காரை எம். பி. அருளானந்தன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் எழுத்தாளர் “தாட்சாயணி” யின் சிறுகதையும் மலருக்கு மணமுட்டுகின்றது.

படைப்புக்களைத் தந்துதவிய மேற்குறிப்பிட்ட அனைவருக்கும் எங்கள் மனமாந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மலரைத் தயாரிப்பதில் அதிபர் திரு. சிவஞானபோதனும் இணை மலராசிரியரான ஆசிரியர் திரு.சி.கேசவனும் பெரும் பங்காற்றினார்கள். “தலையிடாக் கொள்கையைக்” கடைப்பிடித்த அதிபர் வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்து தந்தார்.

ஆசிரியர் கேசவன் எல்லாமாக நின்று பொறுமையுடனும் பொறுப்புடனும் மலர் வேலைகளைச் செய்வதில் ஒத்துழைப்பாக இருந்தார். பிரதிகளைச் சேர்ப்பது, சரி பார்ப்பதும், தட்டச்ச செய்விப்பதும், தொகுப்பது. வடிவமைப்பது அனைத்தையும் அவரே செய்தார்.

திரு. கேசவன் ஒரு கவிஞராகவும், எழுத்தாளராகவும் தமிழ் மொழி ஆசிரியராகவும் நூல்களை அச்சேற்றும் அனுபவம் உடையவராகவும் இருப்பது மலர் வேலையைச் செய்வதற்குப் பேருதவியாக இருந்தது.

பவளவிழாச் சபைத் தலைவர் ஆசிரியர் ந. சபாரத்தினசிங்கி மலர் வேலையில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தார். அவருக்கும் எமது நன்றி.

பவளவிழா மலரோ, பவளவிழாவோ எதுவென்றாலும் பணம் வேண்டும். ஆகவே பவள விழாவுக்குப் பணம் உதவிய அன்பர்களுக்கு கரங்கூப்பி நன்றி செலுத்துகின்றோம். அத்துடன் மலரில் வெளிவருவதற்கான படங்களின் படப்பிடிப்பாளர்களுக்கும், விளம்பரங்களைத் தந்துதவிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

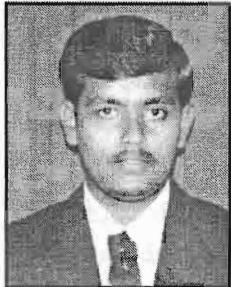
எமது மலருக்கான ஆக்கங்களை விரைவாகவும் நேர்த்தியாகவும் தட்டச்ச செய்துதவிய செல்வி. கி.தர்சினி அவர்களும் எம் நன்றிக்குரியவராவார்.

எமது பவளவிழா மலரை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த பிரின்ட் கிராபிக்ஸ் அச்சகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அன்புடன்

பாரதிநேசன் சின்னத்தம்பி.

செயலாளரின் குறிப்புக்கள்

மிலேனியம் ஆண்டில் பவளவிழாக் கண்டுகொண்டிருக்கும் வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் வளர்ச்சி பற்றியும் அதற்கு வழிவகுத்த பெருந்தகையாளர்கள் பற்றியும் இவ்வேளையில் ஞாபகப்படுத்துதல் சாலப்பொருத்தமானது. அவர்களின் உன்னத சேவையால் இந்தக் கல்லூரி வளர்ச்சி பெற்று தரம் “1C” பாடசாலையாக இன்று பவளவிழா கண்டுகொண்டிருக்கின்றது.

1926 ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரியை அமரர். எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்கள் திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலை என்ற பெயரோடு ஆரம்பித்து வைத்தார். இவர் சைவம், தமிழ் வளர்க்க அயராது உழைத்த பெருந்தகையாளன். இவரது பாதையிலே இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் பலர் பங்கெடுத் துள்ளார்கள். இவர்களில் அமரர் மணிய வாத்தியார், அமரர் இராச வாத்தியார், அமரர் சிவவாகீசர் போன்றோரின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களின் பணியினைத் தொடர்ந்து இன்றும் சிறப்பாக இக்கல்லூரியை வளர்த்து கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெற்று தரம் “1C” பாடசாலையாக மினிர வைத்த பெருமை திரு. வி. சிவஞானபோதன் அவர்களையே சாரும்.

இவரது அயராத உழைப்பும் பாடசாலைச் சமூகத்தினது உழைப்புமே இன்று வட்டு. மத்திய கல்லூரி தரமுயர்த்தப்பட்டு பவளவிழாவினைக் கொண்டாடுகின்றமையாகும். இக்கல்லூரியின் காலத்தில் 1/3 பகுதியை கல்லூரியோடு நின்று நிறைவு செய்த ஒரு பெருமைக்குரிய அதிபராக இன்றைய அதிபர் திரு. வி. சிவஞான போதன் அவர்கள் விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலே பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டு. இந்த வாலிபர் சங்கம், அதன் கொழும்புக் கிளை ஆகியவற்றின் அயராத உழைப்பும் நீண்ட சேவையும் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித்தந்த சொத்துக்களாகும். இவர்களின் சேவை விரிவுபட்டு வளர் வேண்டும். இவர்களது சேவையை பவளவிழாக் காணும் இவ்வேளையில் நன்றியுணர்வோடு பாராட்டுகின்றேன்.

கல்லூரியின் பவள விழா சிறப்புற அமைய வேண்டும்; அதனை சிறப்பான வகையிலே கொண்டாட வேண்டும் என்ற நோக்கிலே அயராத உழைத்து இப்பவளவிழாச் சபையினை வழி நடாத்திய பெருமை பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர். திரு. ந. சபாரத்னசிங்கி அவர்களையே சாரும். அவரது பேரூக்கமும் தொடர் பணியுமே பவளவிழா சிறப்புற அடிப்படைக்காரணமாக அமைகின்றது. மேலும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்களினதும், பெற்றோர்களினதும் செயற்பாட்டினைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பவளவிழா சபையின் செயற்பாட்டில் அபிவிருத்திச்சங்கத்தினது பணி குறிப்பிடத்தக்கது மட்டுமல்லாமல் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் கடந்த காலங்களில் உழைத்தும் வந்த பெருமை அபிவிருத்திச் சங்கத்தைச் சாரும். இத்தகைய அபிவிருத்திச் சங்க செயற்பாட்டில் முன்னின்று உழைத்த பெருமை அதன் முன்னெநாள் செயலாளர் திரு. வி. சச்சிதானந்தன் அவர்களையே சாரும். பவளவிழா காணும் இவ்வேளையில் இச்சேவையினை மனமார பாராட்டி இவ் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சேவை தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு அதன் முன்னேற்றத்தில் பெரிதும் பங்குகொண்டு

கல்லூரியோடு ஒன்றினைந்து பல அரிய சேவைகளை ஆங்றிய பெருமை வட்டுக்கோட்டை இந்து வாலிபர் சங்கத்தையும் அதன் கொழும்புக் கிளையையுமே சாரும். குறிப்பாக பாடசாலை தரமுயர்த்துதல் பணியில் முக்கிய பங்காற்றி பாடசாலை வளர்ச்சியில் காலாகாலங்களில் முன்னின்று உழைத்த வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தினையும் அதன் கொழும்புக் கிளையினையும் பவள விழா காணும் இவ்வேளையில் நன்றியுணர்வோடு பாராட்டி இவர்களின் சேவை தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

இப் பவளவிழாவின் மலர் வெளியீடில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து தமது சிரமத்தைப் பாராது சிறந்த. பயனுள்ள ஓர் தரமான மலராக அமைய உழைத்த முத்த பத்திரிகையாளனும் மலர் ஆசிரியருமான திரு. வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களையும் பவளவிழாச் சபையின் பொருளாளரும் இணை மலராசிரியருமான திரு. சி. கேசவன் அவர்களையும் பாராட்டுவதோடு அவர்களுக்கு மனமுவந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இப்பவளவிழா சிறப்பாக அமைய உள்ளாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் சபையின் பிரதிநிதிகளாக நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபட்ட பவளவிழாச் சபை பிரதிநிதிகளுக்கும் இக் கல்லூரியின் பவளவிழாவிற்கு நிதி யினை வாரி வழங்கிய அனைவர்க்கும் இம்மலர் சிறப்பாக அமைய ஆங்கங்களையும் வாழ்த்தினையும் தந்துதவிய கல்விசார் பெரியோர்களுக்கும் இம்மலர் சிறப்புற அமைய உதவிய அச்சகத்தினருக்கும் விளம்பரங்களைத் தந்துதவியவர்களுக்கும் பவளவிழாச் சபையின் சார்பில் மனமுவந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இப்பவளவிழா சிறப்புற அமைய ஒத்துழைப்பு வழங்கிய கல்லூரி அதிபர். ஆசிரியர்கள். மாணவர்கள். அபிவிருத்திச் சங்கம். பழைய மாணவர் சங்கம். வட்டு. இந்துவாலிபர் சங்கம். ஏனைய கல்லூரியோடு தொடர்புடைய சமூக. சமய அமைப்புக்கள். பல்வேறு வழிகளில் உழைத்த அனைத்து உள்ளங்கட்டும் பவளவிழாச் சபையின் சார்பில் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு தங்களது சேவை தொடர வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

நன்றி.

நா. அகிலன்,
செயலாளர்,
பவளவிழாச் சபை,
வட்டு. மத்திய கல்லூரி.

எமது ஸ்தாபகரின் வரழ்க்கை - பெரியேர் கருத்துக்கள்

- தொகுப்பு : பாரதிநேசன் சின்னத்தம்பி

“சைவமும் தமிழும் வளர அருந்தொண்டாற்றிய அமரர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் நியாயதுரந்தர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்” என்ற சிறிய அளவிலான நூல் 26.08.1972 இல் வெளியிடப்பட்டது.

“சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்ணென போற்றி வளர்த்தவரும் பல பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்தவருமான அமரர் எம். எஸ். இராசரத்தினம்” என்று இந்நாலில் அவர் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

முன்னாள் மாவட்ட நீதிபதியும் வழக்கறிஞருமான காலஞ்சென்ற திரு.வே.ச.கந்தசாமி எம். எஸ். பற்றி வரு மாறு எழுதியுள்ளார்.

“ஆங்கில அரசாட்சி நிலவிய காலத்தில் இந்நாட்டிலே அதிகமான கல்லூரிகளும், வித்தியாசாலைகளும் கிறிஸ்தவ மதத்தினால் நடாத்தப்பட்டமையாலும், அவைகளில் கல்வி கற்பவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தினால் கிறிஸ்தவ மதப்போதனைக்குட்பட்டமையாலும், சிலரோ, பலரோ, தமது மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர நேர்ந்தது. இதனையனர்ந்த நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையையும் வேறு சில கிராமங்களில் வித்தியாசாலைகளையும் அமைக்கச் செய்தார்கள். நாவலர் அவர்களின் கருத்தின் வித்தானது விரைந்து, அதன் பயனாக 1922 ஆம் ஆண்டளவில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் அமைக்கப்பெற்று, அச்சங்கம் பல இடங்களிலும், பல சைவ வித்தியாசாலைகளை அமைத்து செயலாற்றியது. சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் முதல் தலைவர் ஈழத்தின் தலைவர்களில் ஒருவரும், தமிழ் மக்கள் தலைவருமாகிய சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள். இராசரத்தினம் அவர்கள் அச்சங்கத்தின் செயலாளராக சில காலம் பணிபுரிந்தார்.”

ஏங்கள் கிராம மத்தியில் ஒரு வித்தியாசாலை நிறுவவேண்டுமென. இராசரத்தினம் அவர்கள் அயராது உழைத்து 1926 ஆம் ஆண்டில் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலையை நிறுவினார்கள்.

முன்னாள் மூதவை உறுப்பினர்கள் காலஞ்சென்ற நியாயந்துரந்தர் எஸ். ஆர். கனகநாயகம் அவர்கள் இந்நாலுக்கு எழுதிய ஆசி உரையில், “ஸ்ரீஸ்ரீ சிறிய சிறி ஆறுமுகநாவலர் விதைத்த சைவசமய உணர் வைத் தொடர்ந்து சைவ வித்தியாவிருத்திச் சபையின் செயலாளராக இருந்த திரு. இராசரத்தினம் அப்புக் காத்து அவர்கள் 1920 ஆம் ஆண்டில் இருந்து யாழ்ப்பாண சைவ விருத்திக்கும் அரும் தொண்டாற்றிய ஒருவராகத் திகழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவர் அந்நாட்களின் சமூகப் பிரமுகர்களான சேர்.பொன். அருணாசலம், சேர் வைத்திலிங்கம், திரு. அருணாசலம் மகாதேவா, திரு. பி. இராசரத்தினம் ஆகியோரை தன்னோடு ஒருங்கிணைத்து இந்தச் சாதனைகளைச் செய்து முடித்தார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

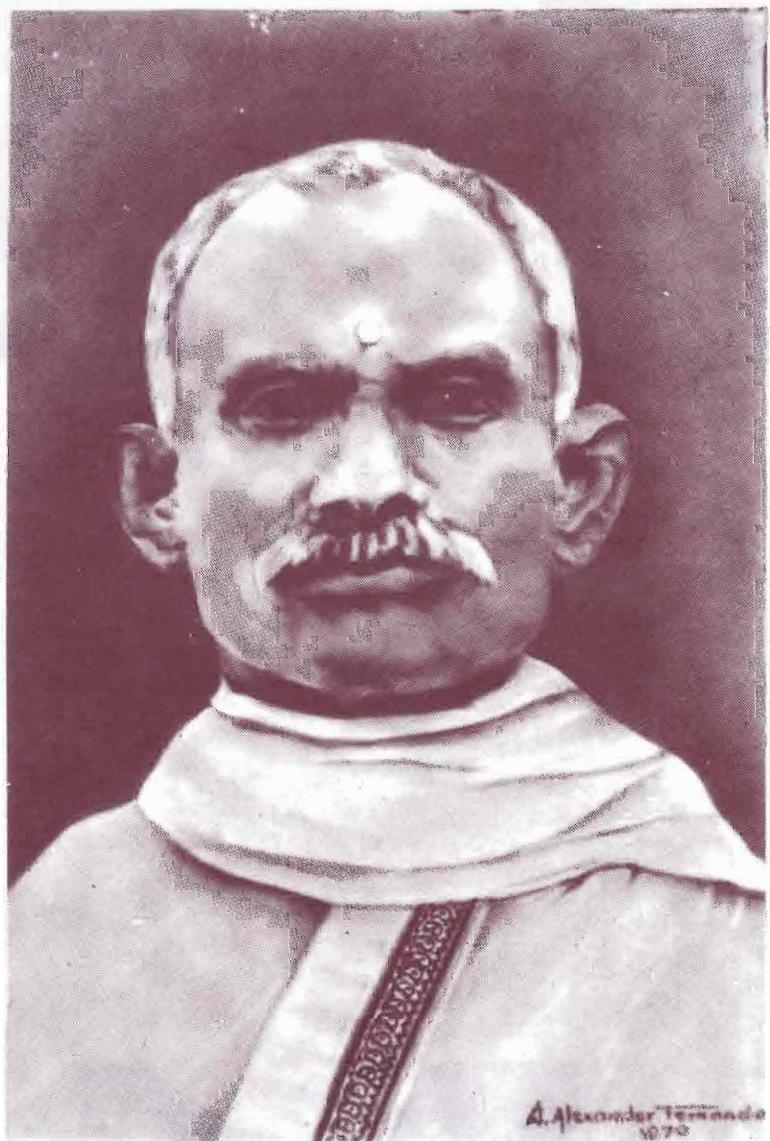
இளைப்பாறிய உயர் நீதிமன்ற முதலியார் எஸ். சின்னத்தம்பி எம். எஸ். சைப் பாராட்டும் போது கூறிய தாவது :

“நாவலர் பெருமான் தூவிய சைவ வீர உயர்வாம் நல்வித்தை நாடு முழுவதும் பரந்து செழித்த ஒரு மறுமலர்ச்சி இயக்கமாக வளர்த்தெடுத்த- இந்த நாட்டின் ஆக்கத் துறையின் ஒரு புது வரலாற்றையே படைத்து வெற்றி கண்ட பெரும் பணி, ஸ்ரீஸ்ரீ Board Education என்றழைக்கப்பட்ட சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத்தின் அரிய சாதனையாகும். இந்த மாபெரும் “சைவமும் தமிழும் வளர அருத்தொண்டாற்றிய அமரர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் நியாயதுரந்தர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்” என்ற சிறிய அளவிலான நூல் 26.08.1972 இல் வெளியிடப்பட்டது.

“சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்ணென போற்றி வளர்த்தவரும் பல பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்தவருமான அமரர் எம். எஸ். இராசரத்தினம்” என்று இந்நாலில் அவர் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

முன்னாள் மாவட்ட நீதிபதியும் வழக்கறிஞருமான காலஞ்சென்ற திரு. வே. ச. கந்தசாமி எம். எஸ்.பற்றி வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

வட்டுக்கொட்டை மத்திய கல்லூரியின் ஸ்தாபகர்

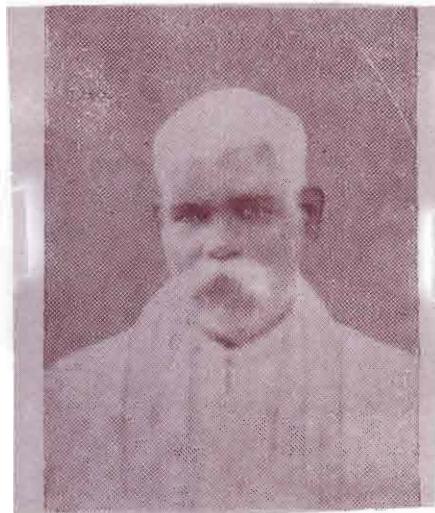

அமர் உயர்திளை. எம். எஸ். இராசரத்தினம்

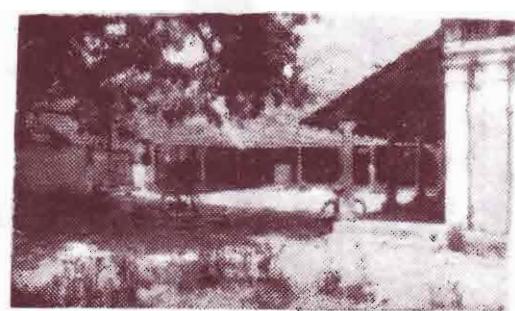
முன்னாள் உள்ளூர் முகாமையாளர்கள்

அமர் உயர்திரு. வே. நாகலிங்கம்

அமர் உயர்திரு. அ. சபாதிப்பிள்ளை

இரம்ப காலக்கட்டிடம்

“ஆங்கில அரசாட்சி நிலவிய காலத்தில் இந்நாட்டிலே அதிகமான கல்லூரிகளும், வித்தியாசாலைகளும் கிறிஸ்தவ மதத்தினால் நடாத்தப்பட்டமையாலும், அவைகளில் கல்வி கற்பவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தினால் கிறிஸ்தவ மதப்போதனைக்குட்பட்டமையாலும், சிலரோ, பலரோ, தமது மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர நேர்ந்தது. இதனையுணர்ந்த நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையையும் வேறு சில கிராமங்களில் வித்தியாசாலைகளையும் அமைக்கச் செய்தார்கள். நாவலர் அவர்களின் கருத்தின் வித்தானது விரைந்து, அதன் பயனாக 1922 ஆம் ஆண்டளவில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் அமைக்கப்பெற்று, அச்சங்கம் பல இடங்களிலும், பல சைவ வித்தியாசாலைகளை அமைத்து செயலாற்றியது. சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் முதல் தலைவர் ஈழத்தின் தலைவர்களில் ஒருவரும், துமிழ் மக்கள் தலைவருமாகிய சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள். அக்காலத்தில் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை உருவாக்கி நடாத்திய இப்பெரும் நிறுவனத்தின் ஆத் வீரர்களின் முன்னணியில் தலைமைச் சான்றவராய் மிளிர்ந்து மட்டற்ற பாராட்டுக்குரியவராய்த் திகழ்ந்தவர், வட்டு. நகரின் தவப் பெரும் புதல்வராய் M. S. இராசரத்தினம் என்பதை உலகு அறியும்.”

யாழ்ப்பாண வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் இளைப்பாறிய அதிபராக இருந்த காலஞ்சென்ற ச. அம்பிகைபாகன் எம். எஸ். பற்றி எழுதிய போது அவருடைய வாழ்க்கையைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்துள்ளார்.

“நாவலர் அவர்களுக்குப் பின்பு சைவப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் பலர் அருந்தொண்டாற்றியிருக்கிறார்கள், அவர்களுள் எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களும் எம். எஸ் இராசரத்தினம் அவர்களும் தலைசிறந்து விளங்குகிறார்கள். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களை உற்சவ மூர்த்திக்கும், எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களை மூல மூர்த்திக்கும் ஒப்பிடலாம். மூலமூர்த்தியிடமிருந்தே உற்சவ மூர்த்தி தனது சக்தியைப் பெறுகின்றதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்கள் அந்திய மதத்தினர் குழ்ச்சிகளை எல்லாம் நாவுக்கரசரைப் போல் சிலகாலம் உள்ளிருந்து அறிந்தவர். கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் மூலம் சைவப் பிள்ளைகள் மதம் மாற்றப்படுவதை தமது சொந்த அனுபவம் மூலம் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆகவே சைவப் பிள்ளைகளுக்குச் சைவப் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதைத் தனது வாழ்க்கையின் லட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார்.

இக்கொள்கையை நிறைவேற்றும் பொருட்டே சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர். வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி, எஸ். இராசரத்தினம் முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தை தாபித் தார். கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுக்குகில் சைவப் பாடசாலைகளைத் தாபிப்பதற்கு தடையாய் இருந்த சட்டத்தை (2 மைல் சட்டம்) நீக்குவதற்கு அரும்பாடுபட்டு உழைத்து அதில் வெற்றி பெற்றார். இச்சட்டம் நீக் கப்பட்ட பின்பே சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கம் கிராமங்கள் தோறும் பல சைவப் பாடசாலைகளைத் தொடக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

இவர்கள் கல்வித் துறையோடு சில காலம் அரசியல் துறையிலும் சேவை புரிந்தார்கள். யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தில் முக்கிய அங்கத்தவராக இருந்தார். மூவெந்தார்களின் இலச்சினைகளைக் கொண்ட கொடியையேற்றி தமிழ்த் தினத்தை தமிழ் வருடப் பிறப்பன்று கொண்டாடி வந்தார். இந்து சாதனப் பத்திரிகைக்கு சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராக இருந்தார்.”

வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலையின் முன்னாள் அதிபரான காலஞ்சென்ற க. சுப்பிரமணியம் (மணிய வாத்தியார்).... “இவராலும் திருவாளர் ச. இராசரத்தினம், சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர். டபிள்யூ. துரைச்சுவாமி ஆகிய பெரியோர்களாலும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கத்தின் செயலாளராக இவரே நீண்டகாலம் கடமையாற்றி சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாகவிருந்தார்.

பல பாகங்களில் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவியும் இவருக்குத் திருப்தி உண்டாகவில்லை. தமது கிராமமாகிய வட்டுக்கோட்டையில் இவர் முன்னோர் சைவப் பாடசாலைகளைத் தொடங்கி நடத்த முடியாது விட்டதைக் கண்டு மனங்கவன்றார்.

அந்தக் கவலையின் காரணமாக தனது சொந்த முயற்சியின் பயனாக வட்டுக்கோட்டையில் திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாலயம், திருநாவுக்கரசர் வித்தியாலயம் இரண்டையும் அமைத்து அதன் வளர்ச்சிக்கு அருந் தொண்டாற்றினார்.”

வட்டு. மத்திய கல்லூரி ~ ஆசிரியர் விபரம் 2001

1.	திரு. வி. சிவஞானபோதன்	-	அதிபர்
2.	செல்வி. இ.வினாசித்தம்பி	-	உப அதிபர்
3.	திருமதி. ப.சிவகுமாரன்	-	(கணிதப்பயிற்சி) - பகுதித் தலைவர்
4.	திருமதி. பா.சிவராஜதேவா	-	(விஞ்ஞானப்பயிற்சி)
5.	திருமதி. பு.சபாநாயகம்	-	(விஞ்ஞானப்பயிற்சி)
6.	திருமதி. வ.இராஜகோபால்	-	B.A.(Hons)
7.	திருமதி. ர.மகேந்திரராஜா	-	(ஆங்கிலப்பயிற்சி)
8.	திருமதி. செ.உதயகுமாரன்	-	(மணியியற் பயிற்சி)
9.	திருமதி. சு.கெங்காதரன்	-	(ஆரம்பப்பிளிவ் -பொறுப்பாசிரியர்)
10.	திருமதி. தே.திருச்செல்வம்	-	(உடற்கல்விப் பயிற்சி)
11.	திருமதி. பு.யோகதாசன்	-	(சித்திரப்பயிற்சி)
12.	திருமதி. ச.புவனேஸ்வரன்	-	(ஆரம்பப் பயிற்சி)
13.	திருமதி. அ.ஸ்கந்தராசா	-	(ஆரம்பப் பயிற்சி)
14.	திரு. பா.சண்முகம்	-	(கணிதப் பயிற்சி)
15.	திருமதி. க. மகேந்திரன்	-	(விஞ்ஞானப் பயிற்சி)
16.	திரு. சோ.கந்தையா	-	(G.S.Q.)
17.	திருமதி. ர.மனோகரன்	-	(ஆரம்பப் பயிற்சி)
18.	திரு. க.ஹரிஹரசக்தி	-	(B.A. விசேட பயிற்சி. தமிழ்)
19.	திரு. சி.கேசவன்	-	(விசேட பயிற்சி . தமிழ்)
20.	செல்வி. க. குலசுந்தரி	-	(கணிதப் பயிற்சி)
21.	திருமதி. வி.அருள்நேசன்	-	(B.A.(Hons Dip.in. Edu))
22.	திருமதி. கு.லோகநாதன்	-	(விஞ்ஞானப் பயிற்சி)
23.	திருமதி. ச.ஜோ.அனுரா	-	(விசேட பயிற்சி - ஆங்கிலம்)
24.	திரு. மு.ஜெகதீஸ்வரன்	-	(விவசாயப் பயிற்சி)
25.	செல்வி. த.தெய்வநாயகி	-	(B.A. விசேட பயிற்சி. தமிழ்)
26.	செல்வி. வி.வாழதி	-	(சங்கீதப் பயிற்சி)
27.	செல்வி. க.சித்திரா	-	(B.A. விசேடம்-நடனம்)
28.	செல்வி. கி.சிறீதேவி	-	(பகுதி நேர ஆங்கிலம்)
29.	செல்வி. பா.லதா	-	(பகுதி நேர ஆங்கிலம்)

இடம்பெயர்ந்த ஆசிரியர் விபரம்

1.	திரு. பி.சே.அன்றன்	-	அதிபர்
2.	திரு. க.குணசீலன்	-	(விவசாயப் பயிற்சி)
3.	திரு. சி. ஜெயக்குமார்	-	(ஆங்கிலப் பயிற்சி)
4.	திருமதி. சி.சிவசுரணநாதன்	-	(விஞ்ஞானப் பயிற்சி)
5.	திருமதி. சி.பேரின்பநாதன்	-	(கணிதப் பயிற்சி)
6.	திருமதி. ப. மகேந்திரம்	-	(கணிதப் பயிற்சி)
7.	செல்வி. அ. இராமுப்பிள்ளை	-	(பயிற்சி ஆசிரியர்)
8.	செல்வி. கோ.தெய்வேந்திரம்	-	(முகாமைத்துவ உதவியாளர்)

ஆசிரியர் குழு

இருப்பவர்கள்:-

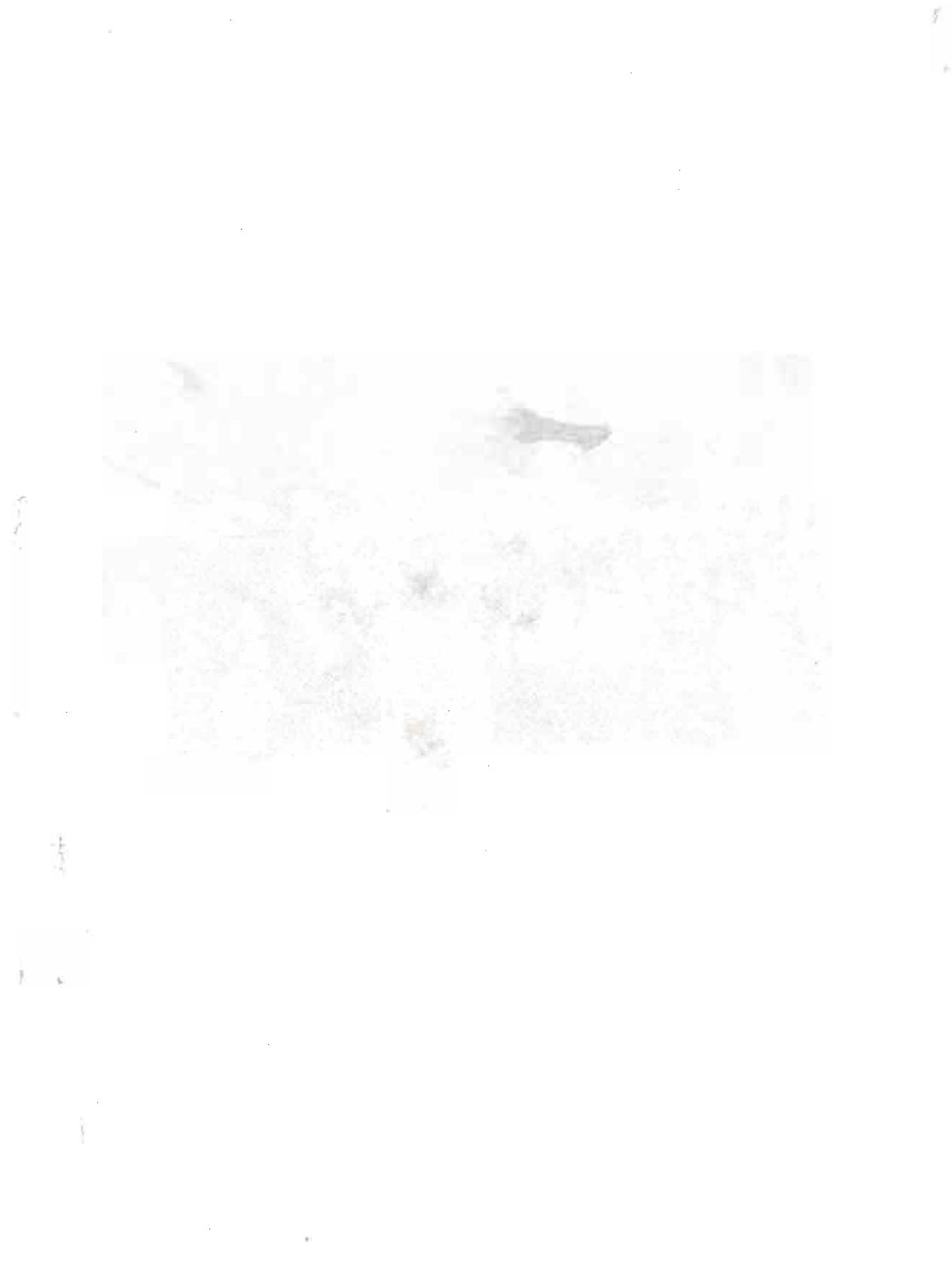
திருமதி வ. இராஜகோபால், திருமதி சு.கெங்காதரன், திரு. F. X. அன்றன், திரு. வி. சிவஞானபோதன் (அதிபர்), செல்வி இ. வினாசித்தம்பி (உப அதிபர்), திருமதி ப. சிவகுமாரன், திருமதி பா. சிவராஜதேவா, திருமதி க. மகேந்திரன்

1ஆம் வரிசையில் நிற்பவர்கள்:-

திருமதி மு. கஜமுகவரதன், திருமதி லோ. ஜெயக்குமார், செல்வி ந. சோபனா, செல்வி சி. கிரிஜா, செல்வி கி. சிறீதேவி, செல்வி பு.கௌரி, செல்வி R. அம்பிகை, செல்வி ச. வத்சா, திருமதி ப. மகேந்திரம், திருமதி யோசப் அனுரா, திருமதி ர. மனோகரன், திருமதி ற. மகேந்திரராஜா, செல்வி T. கோணேஸ்வரி, செல்வி க. சித்திரா, திருமதி அ. ஸ்கந்தராஜா, திருமதி செ. உதயகுமாரன், திருமதி வி. அருள்நேசன், செல்வி க. வானதி, செல்வி த. தெய்வநாயகி, திருமதி கோ. யோகநாதன்.

2ஆம் வரிசையில் நிற்பவர்கள்:-

திரு. க. குணசீலன், திரு. க. ஜெகதீஸ்வரன், திரு. L. ஜெயக்குமார், திரு. ஹரிஹரசக்தி, திரு. சி. கேசவன், திரு. கு. பிரதீபன், திரு. பா. சண்முகம், திரு. சோ. கந்தையா.

பாளவிழாச் சபை

இருப்பவர்கள் :-

திரு. நா. அகிலன் (செயலாளர்), செல்வி இ. விநாசித்தம்பி (உபஅதிபர்), திரு. வீ. சின்னத்தம்பி (இணைமலராசிரியர்), திரு. ந. சபாரத்ஜிங்கி (உபதலைவர்), திரு. வி. சிவஞானபோதன் (தலைவர் - அதிபர்), திரு. க. ராதாகிருஷ்ணன், செல்வி ச. பெரியதம்பி (உபதலைவர்), திரு. சி. இராமச்சந்திரா, செல்வி இ. கண்ணியம்மா, திரு. சி. கேசவன் (பொருளாளர்- இணை மலராசிரியர்)

நிற்பவர்கள் :-

1ஆம் வரிசை : திரு. சி. ஸ்ரீ ஜீவா, திரு. சி. சபாநாதன், திருமதி ச. லோகநாதன், திருமதி. பா. சிவகுமாரன், திருமதி பா. தேவராஜா, திருமதி உ. தங்கமலர், திருமதி. ரா. கணபதிப்பிள்ளை, திருமதி. க. பூபாலராசா, திருமதி. ர. சிவபாலன், செல்வி சி. கலைச்செல்வி, திரு. பூலோகராசா, திரு. பொ. பில்வமங்களம்

2ஆம் வரிசை:-

திரு. கு. விக்னேஸ்வரன், திரு. க. ஹரிஹரசக்தி, திரு. கி. முருகதாசன், திரு. சி. செல்வராசா, திரு. க. அன்பழகன், செல்வி தி. வள்ளிமலா, செல்வி வி. கேமளா.

வட்டு. மத்திய கல்லூரிப் பவளவிழாச் சபை

போகர்: திரு. சி. மருதபிள்ளை

தலைவர்: திரு. வி. சிவஞானபோதன் (அதிபர்)

உபதலைவர்: செல்வி. ச. பெரியதம்பி

திரு. ந. சபாரதனசிங்கி

செயலாளர்: திரு. நா. அகிலன்

பொருளாளர்: திரு. சி. கேசவன்

உறுப்பினர்கள்:

1. திரு. க. இராதாகிருஷ்ணன்
2. திரு. பொ. பில்வமங்களம்
3. திரு. சி. இராமச்சந்திரா
4. திரு. சி. சபாநாதன்
5. திரு. கோ. தனராஜ்
6. திரு. கு. விக்னேஸ்வரன்
7. செல்வி. இ. வினாசித்தம்பி
8. திரு. சி. ஸ்ரீ ஜீவா
9. திரு. க. கணகரத்தினம்
10. செல்வி. இ. கண்மணியம்மா
11. திருமதி. பா. சிவகுமாரன்
12. திரு. க. அன்பழகன்
13. திரு. க. ஹரிஹரசக்தி
14. திருமதி. உ. பூபாலராஜா
15. திருமதி. உ. தங்கமலர்
16. திருமதி. ச. லோகநாதன்
17. திருமதி. ரா. கணபதிப்பிள்ளை
18. திருமதி. பா. தேவராஜா
19. திருமதி. ந. யோகமலர்
20. செல்வி. சி. கலைச் செல்வி
21. செல்வி. தி. வள்ளிமலர்
22. செல்வி. வி. கேமளா

பழைய மாணவர் சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்கள்:

தலைவர்	-	ந.சுபாரத்னகரிங்கி
செயலாளர்	-	நா.அகிலன்
பொருளாளர்	-	சி.கேசவன்
உபதலைவர்கள்	-	செல்வி. ச.பெரியதம்பி கி.முருகதாசன்
உபசெயலாளர்கள்	-	வி.கேமளா வி.லம்போதரன்

நிர்வாக உறுப்பினர்கள் :

க.சுபாஜினி	
தி.வள்ளிமலர்	
க.கஜபதி	
இ.சுகந்தினி	
க.சந்திரகுமார்	
ந.குணராசா	
க.கேதீசன்	
தி.கலைச்செல்வி	
ச.தர்சினி	
க.தவமலர்	
எ.பேபிரோஜா	
இ.கண்மணியம்மா	
பொ.பில்வமங்களம்	
இ.சுமதி	
போட்டகர்கள்	-
வி. சிவஞானபோதன்	
சி. மருதபிள்ளை	

பழைய மாணவர் சங்க செயற்குழு

இருப்பவர்கள்:-

திரு. சி. கேசவன் (பொருளாளர்), திரு. நா. அகிலன் (செயலாளர்), திரு. கி. முருகதாசன் (உபத்தலைவர்), செல்வி இ. வினாசிந்தம்பி (உபதுபியர்), திரு. ந. சுபாரத்ஜெர்னலி (தலைவர்), திரு. வி. சிவஞானபோதன் (அதிபர்), செல்வி ச. பெரிபதும்பி (உபத்தலைவர்), செல்வி சி. கணச்சிவல்வி, திரு. ரா. குணராசா.

நிற்பவர்கள்:-

செல்வி தி. வர்ணிமலர், செல்வி தர்சினி, செல்வி க. தமிழன், செல்வி ஸ. பேரிராஜா, திரு. பொ. பிள்ளைமங்கனம், திரு. க. கஜை, திரு. வி. லம்போதரன், செல்வி இ. கண்ணியம்மா, செல்வி வி. கேமளா, செல்வி க. சுபாஜினி.

வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி அதிபர் உயர்திரு. வி. சிவஞானபோதன் அவர்கள்

ஒரு கல்லூரி அதிபர் சிறந்த கடமையுணர்வும் உயர்ந்த அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையும் உடையவராக விளங்க வேண்டும்.

ஒரு கல்லூரி அதிபர் கல்வியையும் மாணவர்களையும் மனதார நேசிக்க வேண்டும்.

ஒரு கல்லூரி அதிபர் தமது கல்லூரியைச் சூழவுள்ள சமூகத்தின் சிறப்பான அம்சங்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி தமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தும் வல்லமை படைத்தவராக இருக்க வேண்டும்.

அப்பொழுது தான் கல்லூரி சகல துறைகளிலும் வளரும் ; அங்கு பயிலும் மாணவர்கள் ஆரோக்கியமான கல்வியைப் பெற்று சமூகத்தின் நற்பிரஜைகளாக ஆவார்கள்.

கல்லூரி அதிபர் பற்றிய மேற்கூறிய இலக்கணத்துக்கு ஓர் இலக்கியமாக அமைகின்றார் வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரி அதிபர் உயர்திரு. வி. சிவஞானபோதன் அவர்கள்.

அதிபர் சிவஞானபோதன் நல்லதோர் உழைக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்து தமது அயராத முயற்சியினால் இன்றைய உயரிய நிலையை அடைந்தவர் ஆவார்.

இந்தப் பின்னணி தான் அவரை ஒரு சிறந்த அநிப்ராக்கியுள்ளது. பின்தங்கிய, நலிவுற்ற குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளின் கல்வியில் அவர் காட்டும் அளப்பாரிய அக்கறை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதிபர் சிவஞானபோதனின் வாழ்க்கை பூரணமாகக் கல்லூரியிடனும் கல்வியிடனும் தொடர்புட்டிருக்கிறது. மகளின் திருமண நாளன்று கூடக் கல்லூரி வேலை பார்த்த கடமைக்குரிய கண்ணான கரும வீரன் ஆவார்.

கல்லூரிக்கு வெளியேயும் நூற்றுக்கணக்கான மாணவ மாணவியர்க்கு இலவசமாகப் பாடம் புகட்டும் புண்ணிய கைங்கரியத்தையும் அவர் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்.

சுருங்கக் கூறின். விழித்திருக்கும் நேரமெல்லாம் கல்லீ புகட்டும் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வரும் அதிபர் சிவஞானபோதன் அற்புதமான மனிதன் தான்.

வட்டு. மத்திய கல்லூரியில் 25 ஆண்டுகளாக ஆசிரியர் பணிபுரியும் அவருடைய சேவைக் காலம் கல்லூரி வரலாற்றில் 1/3 பகுதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த 9 ஆண்டுகால அதிபர் காலத்தில் கல்லூரி குதித்துப் பாய்ந்து முன்னேறியுள்ளது.

அவருடைய சேவை தொடரவும் அவர் நீண்டகாலம் ஆரோக்கியமாக வாழவும் அன்பான வாழ்த்துக்கள்!

அ�ிபர் அறிக்கை

வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தில் சைவமும் தமிழும் வாழ கடந்த 75 வருடங்களாக அயராது உழைத்த வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் (வட்டு. திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலையின்) பவள விழா அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இதனை நான் எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பாக்கியமாகக் கருதுகின் றேன்.

20 ஆம் நாற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் ஜரோப்பிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் மேல்நாட்டுப் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் பரப்பப்பட்டதனால் எம் நாட்டுக் கலாசாரம் நலிவடைந்து தனித்துவம் கெட்டு நின்ற நேரத்தில் தோன்றிய சைவப் பெரியார்கள் சைவமும் தமிழும் மேலோங்கவும் எம்மக்கள் மீது திணிக்கப் படுகின்ற அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தை நலிவடையச் செய்யவும் சைவப் பாடசாலைகளை அமைத்து மக்கள் மத்தியில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்ற நோக்கில் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் பல பாடசாலைகளை அமைத்தார்கள். அந்நேரத்தில் சைவ வித்தியா அபிவிருத்திச் சங்கம் யாழ். குடா நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சைவப்பாடசாலைகளை அமைக்கும் பாங்குகளில் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டது. இந்நேரத்தில் அதன் செயலாளராக இருந்த M. S. ராஜாட்டனம் தமது சொந்தப் பிரதேசமாகிய வட்டுக்கோட்டையில் சைவப் பாடசாலை அமைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டு 1926 ஆம் ஆண்டு வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியா சாலையை ஆரம்பித்தார். அவர்கள் மிகுந்த நல்நோக்கத்துடனும், நல்ல மனப்பாங்குடனும் இவ்வித்தியாலையத்தை அமைத்தமையால் அது இன்று வளர்ச்சியைடுத்து இவ்வூர் மக்களுக்கு பெரும் சேவையாற்றி வருகின்றது. தனது வாழ்க்கையை சைவச் சிறுங்களுக்கு அர்ப்பணித்து சேவை செய்த M. S. ராஜாட்டனம் அவர்களை என்றும் நன்றியினர்வடன் உள்ளத்தில் வைத்துப் பூசிப்போமாக.

இவரைத் தொடர்ந்து திருவாளர்கள் ச.குமரேசு, ச. நாகலிங்கம், ச. ராசா, வே.நாகலிங்கம், மு.குப்பையா, ச.அண்ணாமலை, வி.கந்தையா, அ.சபாபதிப்பிள்ளை, ஏ.தில்லையம்பலம், ஆ. சிவஞானம், இ. சோமசுந்தரம் ஆகியோர் உள்ளூர் முகாமையாளர்களாக செயற்பட்டு எமது வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்து வந்த பெரியார்கள் ஆவர். இவர்கள் செய்த முயற்சியின் காரணமாக எமது வித்தியாலயம் ஜட்டுக்

கோட்டைப் பிரதேசத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஆரம்பப் பாடசாலையாக எழுச்சி பெற்றது.

இப்பெரியார்களின் சேவையினால் எம் பிரதேச மக்கள் அறியாமை இருளை அகற்றி அறிவொளி பெற்று ஓர் ஒளிமயமான காலத்துக்கு இட்டுச் செல்லப் படுகிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

இவர்களது தூரநோக்கும், பரந்த மனப்பாங்கும், செயற்திறனும் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

எமது வித்தியாலயம் 1926 ஆம் ஆண்டு 150 மணவர்களுடன் ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலையாக ஆரம்பமாகியது. திரு. பி. கந்தையா, ஆ.வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரது தலைமைப் பொறுப்புடன் பாடசாலை துரிதமாக வளர்ச்சி பெற்றது. இக்காலகட்டத்தில் பலவேறுபட்ட ஆசிரியர்களும், அதிபர்களும் கடமையாற்றி வளர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் 1950-1969 வரை அதிபராக இருந்த திரு. க. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் காலம் ஒரு தனித்துவமான காலமாகவும் கல்வித்துறையின் அதி உயர்காலமாகவும் விளங்கியது. இதனால் இக்காலத்தை “மணியவாத்தியார் யுகம்” என அழைப்பார். இவரது காலத்தில் தரம் 5 புலமைப்பௌட்சையில் சித்தியடைகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையால் இப்பாடசாலை ஆரம்பக் கல்விக்கு இப்பிரதேசத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பாடசாலையாக விளங்கியது. மணியவாத்தியாருக்குப் பின் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்ற திரு. வே. செல்லையா, திரு. வ. துரைசாமி, திரு. க. சச்சிதானந்தம் ஆகியோர் இப்பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதில் அயராது உழைத்தனர்.

1972 ஆம் ஆண்டு எமது பாடசாலையில் 9 ஆம் தரம் வரை வகுப்புகள் நடாத்துவதற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத்தரம் உயர்தலுக்கு அயராது பாடுபட்ட ஸ்தாபகரின் பேரன் பே.யோகேஸ்வரனை நாம் நன்றியுடன் போற்ற வேண்டும். எமது பாடசாலைக்கு இடப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் செய்த முயற்சி காரணமாக 80 X 20 அடி கொண்ட ஒரு புதிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

1975 ஆம் ஆண்டு அதிபர் வே. நாகராஜா பதவி யேற்ற காலகட்டம் விளையாட்டுத்துறையின் ஆரம்பகால

வட்டு. மத்திய கல்லூரி அதிபர்

உயர்திடு. வி. சிவநானபோதன் B.A

மாக விளங்குகின்றது. 1976 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக மெய்வல்லுநர் போட்டி நடாத்தப்பட்டு விளையாட்டுத் துறைக்கு ஓர் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு திரு. ஆ. செல்லத்துரை அவர்கள் பதவியேற்று அவரது அயராத முயற்சியினாலும், அவருக்கு உறுதுணையாக நின்று செயற்பட்ட திரு. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை J.P. அவர்களின் அயராத உழைப்பினாலும் நவாலி சங்கரத்தை வீதியிலுள்ள 24 பறப்பு நிலம் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு பாடசாலைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1981 ஆம் ஆண்டு அதிபராகப் பதவியேற்ற சிவ வாகீசர், மணியவாத்தியாருக்குப் பின் ஒரு புதிய யுகத்தைக் கட்டியெழுப்பினார்.

மாறிவரும் புதிய யுகத்திற்கேற்ப பாடசாலையின் கல்விச் செயற்பாடுகள், துணைப் பாடவிதான் செயற்பாடுகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்குடன் கல்விச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் சென்று ஒரு கல்லூரி அந்தஸ்துக்கு நிகரான பாடசாலையாக இதனை மாற்றியமைத்தார்கள். எங்கள் அதிபர் வாகீசர் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியைப் போன்று இடைநிலைக் கல்வியையும் மேலோங்கச் செய்வதற்கு பெரும் முயற்சி யெடுத்தார். இவரது முயற்சிக்கு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர் ச. பூபாலசிங்கம் அவர்கள் அனுசரணையாக இருந்து புதிய வளவில் கட்டிடம் அமைப்பதற்கு நிதியுதவி செய்வதற்குப் பெரும் முயற்சி யெடுத்தார். இவர்கள் எடுத்த முயற்சி காரணமாக புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களில் 1985 ஆம் ஆண்டு சிரேஷ்ட பிரிவை ஆரம்பிக்கக் கூடியதாக விருந்தது.

திரு. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் அருகாமையில் இருந்த சங்கானை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கட்டிடத்தை கொள்வனவு செய்வதற்குப் பெருமுயற்சி எடுத்து 1982 ஆம் ஆண்டு அதனைப் பாடசாலைக்காக கல்விக்குத் துறை வர்த்தமானி அறிவித்தலையும் வெளியிடச் செய்தார்.

வாகீசர் அவர்கள் இங்கு சேவையாற்றிய 12 வருட காலத்தில் பாடசாலை கலை துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று சங்கானைப் பிரதேசத்திலே ஒரு தலை சிறந்த பாடசாலையாக விளங்கியது என்றால் மிகையாகாது. வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம், துர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானம் ஆகிய நிறுவனங்கள் பாடசாலையோடு இணைத்துச் செயற்பட்டமையினால் பாடசாலையின்

பெளதீக் தேவைகள் பல பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. சமூகத்தில் உள்ள பெரியார்களையும், நலன்விரும்பிகள், பழைய மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து சமூகத்தோடு உறவுபடுத்தி பாடசாலையை ஓர் முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் சென்றார்.

வாகீசர் அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு அடித்தளமாக அமைந்த தோடு அந்த அடித்தளத்தை கட்டியெழுப்பக் கூடிய அளவிற்கு ஓர் ஆழமான பலம் வாய்ந்த செயற்பாடுகளைச் செய்து வைத்தமையால் அந்த வழியில் தொடர்ந்து எம்மவர்கள் பாடசாலையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கும் வழிவகுத்தது எனலாம். பாடசாலை கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்க கொழும்புக் கிளை மற்றும் எம்ததியிலுள்ள சமூக அமைப்புக்கள், பெரியோர்கள், நலன்விரும்பிகள் எடுத்த பாரிய முயற்சியின் காரணமாக எமது பாடசாலை வடக்குக் கிழக்குக் கல்வி அமைச்சினால் வட்டு. மத்திய கல்லூரி என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெறலாயிற்று என்பதை மனமகிழ்வுடன் அறியத்தருகின்றேன். கல்விச் செயலாளரின் அறிக்கையில் எமது பாடசாலை கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெறக் கூடியளவிற்கு கலை செயற்பாடுகளும் திருப்திகரமாக அமைந்துள்ளது எனக் குறிப்பிட்டமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்க விடயமாகும்.

கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெற்ற எமது பாடசாலை முதலாம் தரப் பாடசாலையாக உயர்த்தப் பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பழைய மாணவர் சங்கத்தினாலும், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினாலும் முன்னெடுக் கப் பட்டது. இதனை வலுவாக ஆராய்ந்த மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் அவர்கள் தனது அறிக்கையில் மாகாண கல்வித்துணைக்கள் கட்டமைப்புக் குழுவினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக் கமைய கலை விடயங்களிலும் திருப்திகரமான வளர்ச்சியை இக்கல்லூரி கண்டிருப்தால் 2000 ஆம் ஆண்டில் இருந்து க.பொ.த. உயர்தர கலை, வர்த்தகப் பிரிவுகளை இக்கல்லூரியில் ஆரம்பிப்பதற்கு நாம் சிபாரிசு செய்கின்றோம் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (கடித இல. வ.கி.மா/மா.க.தி/பி.ஆர்/ 85 சீ தீக்தி 27-7-2000, இவ் வறிக்கையின் சார்பாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்விச் செயலாளர் எமது கல்லூரியை முதலாம் தரப்

பாடசாலையாக (IC) தரம் உயர்த்தி கலை, வர்த்தகப் பிரிவுகளை உயர்தர வகுப்பில் ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளார்கள்.

இதனை எமது கல்லூரிச் சமூகத்தின் முதன்மையான கல்வி இணைப்பாடவிதான் செயற்பாடுகளுக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகக் கருதுகிறோம். இச்செயற்பாடுகளுக்கு முன்னின்று உழைத்த வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்க கொழும்புக்கிணை பெரும் பங்காற்றி உள்ளது என்பதை நன்றியுணர்வுடன் குறிவைக்க விரும்புகின்றேன். இவர்களுக்குத் துணைபோன பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம் ஆகிய கல்லூரி சார் நிறுவனங்களுக்கு எமது மாணவர் சமூகம் என்றும் நன்றியுணர்வுடன் இருக்கும்.

எமது பாடசாலை தரம் உயர்த்தலிலும் பெயர் மற்றுத்திலும் கூடிய கவனம் செலுத்திச் செயற்பட்ட அன்றைய கல்விச் செயலாளர் சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் இப்பெயர் மாற்றப் பலகையைத் திறந்து வைத்துச் சிறப்பித்தமையை நன்றியுடன் நினைவு கருகின்றோம்.

எமது கல்லூரி மேற்படி கல்லூரி அந்தஸ்தையும், முதலாம் தரத்தையும் பெறுவதற்கு கற்றனக்காலைக் கிளங்கியவர்கள் எங்கள் மாணவர்கள் செல்வங்களும் அவர்களை வழிப்படுத்திய ஆசிரியர்களுமேயான்.

கல்வி சார் பெறுபேற்றிலும் இணைப்பாட செப்பு பாடுகளிலும் எமது பாடசாலை சங்கானைக் கல்விக் கோட்டத்தில் மட்டுமன்றி வலிகாமம் கல்வி வலயத்திலும் தனது முத்திரையை பொறித்தமையை நாம் அவதானிக்கலாம். கடந்த ஆண்டுகளில் எமது கல்லூரியின் கல்விப்பெறுபேற்றை ஆராய்கின்றபோது குறிப்பாக 1995 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரிசையில் எமது மாணவர்கள் 8 பாடகாலத்தில் 7 D களையும், 10 பாடகாலத்தில் 9D களையும் பெற்று தலைசிறந்த பெறுபேற்றை மைக்குப் பெற்றுக்கூடியுள்ளது. அப்போது க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு ஆரம்பிப்பதற்குரிய பரிசைப் பெறுபேறும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்டு 5 புலமைப் பரிசில் பரிசையில் ஆண்டுதோறும் நான்கு அல்லது ஐந்து மாணவர்கள் சித்தியடைந்ததோடு இப்பாடசாலையிலே தொடர்ந்தும் கல்வி கற்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கோட்ட மட்டத்திலும் வலயமட்டத்திலும் நடைபெறுகின்ற தமிழ்த்தினப்போட்டி, ஆங்கிலத்தினப்போட்டி,

சமயத்தினப்போட்டி, கணித விஞ்ஞானப் போட்டியாகிய போட்டிகளில் எமது மாணவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பெறுபேற்றைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

கோட்டமட்டத்தில் விளையாட்டுத்துறையில் எமது செயற்பாடுகள் மிகவும் சிறப்பானதாகவும் அமைகின்றன. வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் எமது 17 வயது 19 வயது அணியினர் சங்கானை கல்விக்கோட்டத்தில் உள்ள பாரிய பாடசாலைகளுடன் மோதி தொடர்ந்து நான்கு வருடங்களாக வெற்றியீட்டி வருவதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகின்றேன். கரப்பந்துப் போட்டியிலும் எமது 17 வயது அணி முதலாம் இடத்தையும் ;9 வயது அணி இரண்டாம் இடத்தையும் கோட்டமட்டத்தில் பெற்று வருகின்றது. உதைப்ந்தாட்டப் போட்டியில் எமது அணி மூன்றாம் இடத்தையும் கிரிக்கெட் போட்டியில் முதலாம் இடத்தையும் வலய மட்டத்தில் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றுமை குறிப்பிடத் தக்கது. தரம் II பாடசாலை இருந்த காலத்திலேயே மாபெரும் வெற்றி கிடைத்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

எமது கல்லூரியில் வட்டு. தென்மேற்கு, வட்டு. தெற்கு, துணவி, சங்கரத்தை, அராலிமேற்கு, அராலி மத்தி, மூளைய் ஜோட் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து 700 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் உள்ள குடும்பங்களைச் சாந்தவர்களாவர். இவர்களின் கல்வி சிறுக்க எமது அமைப்புகளும் நலன்விரும்பிகளும் பெரும் பங்களிப்படுச் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாணவர் செல்வங்களில் ஆழாகப் பதிந்திருக்கின்ற உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதில் எமது ஆசிரிய குழாம் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது.

எமது கல்லூரியில் தற்போது 27 நிரந்தர ஆசிரியர்களும் 2 பகுதிநேர ஆசிரியர்களும் 2 தொண்டர் ஆசிரியர்களுமாக 31 பேர் ஆசிரிய குழாமில் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். எமது ஆசிரிய குழாம் உள்ளமையிலேயே தம்மை அங்பணித்து எமது மாணவர்கள் செல்வங்களின் கல்வி சிறுக்க அயராது உழைத்து வருவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆசிரியர்கள் கடமை நோக்கினாற்றான் எமது கல்லூரியின் புறப்பாட விதான செயற்பாடுகள் மட்டுமன்றி கல்லூரி அந்தஸ்தினைப் பெறுவதற்கும் | ஆம் தர பாடசாலையாக தரம் உயர் வதற்கும் தகுதி பெற்றது என்பது சிறப்பம்சமாகும்.

செல்வி. ச.பெரியதம்பி, உயர்த்திரு. சி.மருதுபிள்ளை, திரு. நா.நடராசா வரிசையில் செல்வி இ. வினாசித்தம்பி

அவர்கள் உபதுகிப்ராக இருந்து சிறந்த சேவைபுரிந்து வருகின்றார்கள். திருமதி. ப. சிவகுமாரன் பகுதித் தலைவராகக் கடமைபுரிந்து வருகின்றார்.

ஆரம்பப் பிரிவு பொறுப்பாசிரியையாக பல வருடங்கள் கடமையாற்றிய திருமதி. வசந்தா சண்முகராசா அவர்களது சேவைக்கும் தொடர்ந்து ஆரம்பபிரிவு பொறுப்பாசிரியையாகச் செயற்படும் திருமதி. சு.கெங்காதரன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இன்று தென்மார்ட்சியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மிருசவில் ஞோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை அதிபர் F.X. அன்றன் அவர்களும் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த ஏழை ஆசிரியர்களும் சுமார் 200 மாணவர்களும் எமது கல்லூரிச் சமூகத்தில் இணைந்து செயற்படுகின்றார்கள். இவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

இன்று எமது கலைத்திட்டத்தில் அமுஸ்டூத்தப்ட்டு வருகின்ற மாணவ மையக்கல்வி எமது கல்லூரியில் ஆசிரியர்களால் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தனியாள் செயற்பாடுகள், குழுச்செயற் பாடுகள், வாழ்க்கைத் தகைமைகள் போன்ற முக்கிய சிறப்பான அம்சங்கள் மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவனாக அமைகின்றன. அவற்றை செயற்படுத்துவதில் வளப்பற்றாக்குறை காணப்படுவதும் உச்சப்பயனைப் பெறும் விதத்தில் எம் ஆசிரியர்கள் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள்.

சைவமும் தமிழும் மேலோங்க அமைக்கப்பட்ட கல்லூரி என்ற வகையில் சமய நிகழ்வுகள், சமயப் பிரார்த்தனைகள், நவராத்திரி, சிவராத்திரி, சமயக்குரு பூசைகள் போன்ற நிகழ்வுகளைக் கொண்டாடி மாணவர்கள் மத்தியில் சமய உணர்வுகளையும் சமய சிந்தனைகளையும் உருவாக்கி வருவது குறிப்பிடத் தக்கது. நவராத்திரி விழாவின் முதலாம் பூசையை ஆத்தியடி பிள்ளையார் கோயிலில் எமது பாடசாலை செய்து வருவதோடு பல கலைநிகழ்வுகளையும் வருடா வருடம் நிகழ்த்தி வருகின்றோம்.

திரு. திருஞானசம்பந்தர் போன்ற பெரியார்கள் திருஞானசம்பந்தர் குருபூசைக்கு வருடாவருடம் பல வருடங்களாக உதவி புரிந்து வருகின்றார்கள். மற்றும் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பிரார்த்தனைகள் நடைபொறு வதோடு வேண்டிய காலங்களில் பெரியார்களின் சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. இச்சமய செயற்பாடுகள் எமது நிறுவநின் அபிலாதைகளை

தீர்க்கும் வகையில் அமைந்து வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு சகல துறைகளிலும் எமது கல்லூரி மேலோங்கி வருவதற்கு எமது கல்லூரியோடு இணைந்து செயற்படுகின்ற நிறுவனங்களே பரிசளிப்பு விழாக்கள் போன்றவற்றிற்குத் தங்களால் ஆன உதவிகளை பரிந்து வருகின்றன.

இப் பிரதேசத் தில் உள்ள இளைஞர் கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுகின்ற வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம் இப்பாடசாலையோடு இணைந்த ஒரு துணை நிறுவனமாக செயற்பட்டு வருகின்றது. இச் சங்கம் பல சமூகப் பணிகளைச் செய்து வருவதோடு எமது பாடசாலையில் கல்வி கற்று வருகின்ற வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ள கல்வி வளம் உள்ள 50 சிறார்களுக்கு முழுமையான கல்விச் செலவினங்களை வழங்கி அம்மாணவர்களின் கல்விக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றது. அத்தோடு பாடசாலைக்கு தேவையான துவிச் சக்கர வண்டி தரிப்பு நிலையத்தையும் அமைத்துத் தந்துள்ளது. சிவவாகீசர் நினைவாக வருடா வருடம் ஏழைச்சிறார்களுக்கு கல்வி உபகரணங்களை வழங்கி வருகின்றது. பரிசளிப்பு விழாவில் தலைசிறந்த மாணவனுக்கு தங்கப்பதக்கம் வழங்கி கெளரவித்து வருகின்றது. எமது இல்ல மெய்வல்லுநர் பேர்ட்டியில் சங்க உறுப்பினர்கள் ஞாபகார்த்தமாக வெற்றி வீரர்களுக்கும், வீராங்களை களுக்கும் வெற்றிக்கிண்ணத்தையும் வழங்குகிறது. இவ்வமைப்பை வழிப்படுத்திய முன்னாள் தலைவர் சபாரதனசிங்கி, உலோகேஸ்வரன் ஆகியோரின் சேவைகளை உள்ளங்களில் நிறுத்தி தற்போதைய தலைவர் வரப்பிரதன் அவர்கள் இச்சங்கத்தை நல்ல முறையில் நெறிப்படுத்தி வருகின்றார். சங்கத்தின் சகல செயற்பாடுகளிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டு அதன் செயற்பாடுகளுக்கும் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி எம் கல்லூரிக்கு உதவி வருபவர் த.கேதேஸ்வரன் ஆவார். இவ்வாறு இவ்வமைப்பு சகல நிலைகளிலும் தமது பணியை அர்ப்பணித்து எமது கல்லூரி மேன்மையடைய உதவுகின்றது.

வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்க கொழும்புக்கிளையினர் எமது கல்லூரி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றார்கள். தலைவர் திரு. பாலராம், செயலாளர் திரு. பரமராஜன், பொருளாளர் திரு.சிவசேனாதி ராஜா, பழைய மாணவர்களான திரு. ஜெயந்திரன்,

திரு. மனோகரன் ஆகியோர் செய்து வருகின்ற சேவைகள் அளப்பியன. எமது பாடசாலையின் பெயர் மாற்றத் திலும் பாடசாலை தரம் உயர்த்தலிலும் இச்சங்கம் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பியன. இவர்கள் பாடசாலையின் பொதீகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது மட்டு மன்றி மாணவர்களின் கல்வி வளங்களை மேன்மைப் படுத்துவதற்கும் பலவிதமான செயற்திட்டங்களை அமைத்து செயற்பட்டு வருகின்றார்கள்.

முதலிய கோயிலடி அம்பாள் சனசமூக நிலையம் சமூக அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் இணைந்து செயற்படுவதோடு அதன் ஒரு அங்கமாக எமது கல்லூரி யின் வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. திரு. S. செல்வராசா, திரு. ந. குணராசா ஆகியோரது செயற்பாடுகள் சிறப்பானவையாகும்.

துர்க்காதூரந்தரி செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தலைமையில் சமயப்பணியும் சமூகப் பணியும் ஆற்றிவரும் தூர்க்காபூரம் தேவஸ்தானம் எமது கல்லூரியின் குழநீர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ஒரு நீர்த்தாங்கியையும் திரு. சிவவாகீசர் நினைவாக 25,000/- வையும் அன்பளிப்புச் செய்ததோடு வருடாவருடம் பரிசளிப்பு விழா போன்ற செயற்பாடு களுக்கு உதவியும் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய பல் வேறுபட்ட நிறுவனங்கள், அமைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கு நன்றி கூறுவதோடு மேலும் எமது கல்லூரி வளர உதவ வேண்டும் என்று வேண்டி நிற்கின்றோம்.

இவர்களது உதவிகளோடு தலைநிமிஸ்ந்து நிற்கும் நமது கல்லூரி இன்று பவளவிழா காண்பதையிட்டு நாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இவ்விழா சிறப்புறவதற்கு “பவளவிழாசபை” ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதன் வழிப்படுத்தலில் இவ்விழா நடைபெற்று வருகின்றது. திரு. சபாரதனசிங்கி அவர்களின் வழிப்படுத்தலில் இணைச்செயலாளர்கள் திரு.நா.அகிலன், திரு.சச்சிதானந்தம், பொருளாளர் சி.கேசவன் ஆகியோரது அனுசரணையூடன் மற்றும் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களின் ஒத்துறையூடனும் இவ்விழாவிற்கான செயற்பாடுகள் செயற்படுத்தப் படுகின்றன.

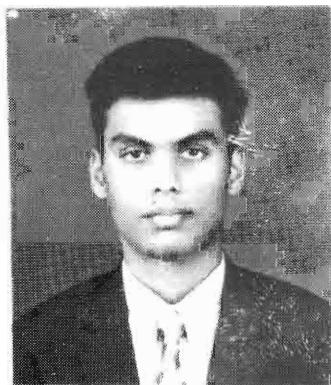
இவ்விழாவிற்கான கால்கோள் விழா 14-03-2000 ஆம் ஆண்டில் முன்னாள் மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் உயர்திரு. க.கந்தசாமி அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் உரித் தாகட்டும். அன்றைய தினம் திரு. S. நவரட்னராஜா அவர்கள் 26,000/- நிதியை அன்பளிப்புச் செய்து பவளவிழா நிதியை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இவரது நிறைந்த மனத்திற்கு எமது நிறைவான நன்றிகள். அன்று தொடக்கம் நிதி உதவி செய்து வரும் அன்ப்களுக்கும் அப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பாடசாலைச் சமூகத்தினருக்கும் எமது இதயம் கலந்த நன்றிகள்.

எமது கல்லூரியின் பவளவிழா நிறைவையொட்டி பாடசாலை வரலாற்றையும் முன்னேற்றத்தையும் நிலைநிறுத் தும் வகையில் ஒரு மலரை வெளியிடுவதற்கு எமது பவளவிழாச் சபை தீர்மானித்துள்ளது. அம்மலரின் இதழாசிரியர்களாக இருந்து இதழைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு அல்லும் பகலும் உழைத்து அயராது செயற்பட்டு வருகின்ற இதழாசிரியர் திரு. வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களுக்கும் இணைத்தவியாசிரியர் திரு. சி.கேசவன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இவர்களது ஆற்றலும், திறமையும், எமது மலருக்கு வலுவுட்டி நிற்கின்றன. இவர்கள் செயற்படுத்திய இவ்வரலாற்று நிகழ்வு என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

எமது கல்லூரி சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றப் பாதையிற் செல்வதற்கு அயராது உழைத்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் கொழுஷ்க கிளை, தூர்க்காபூரம் தேவஸ்தானம், அம்பாள் சனசமூக நிலையம் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் மற்றும் பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள், மாணவர்கள், நிதி உதவி நல்கியோர், இதழாசிரியர்கள், விளம்பரம் உதவியோர் ஆகிய சகல துறையினருக்கும் எமது இதயங்கலந்த நன்றியுணர்வைக் கூறி எனது பவள விழா அறிக்கையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

வி. சிவஞானபோதன்
அதிபர்.

கல்லூரியினால் வழங்கப்பெற்ற சிறந்த பெறுபேற்றிற்கான தங்கப்பதக்கம் பெற்றோர்

செல்வன் செ. சீவபாலன்
(1992)

செல்வி வே. மீரா
(1999)

செல்வி பி. யசோதரா
(1998)

வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தால் வழங்கப்படும்
சகலதுறை திறன் மிக்கோருக்கான
சிவவாகீசர் நினைவுத் தங்கப்பதக்கம் பேற்றோர்

செல்வன் அ. கஜலீபன்
(1995)

செல்வன் சி. பிரசாந்தன்
(1997)

செல்வி ப. தயாபரி
(1998)

செல்வன் சி. சிவகுமார்
(1999)

வட்டு. மத்திய கல்லூரியை வளர்த்த பெரியேர்கள்

சௌகாலியன் செல்வி ர. பெரியழுப்பி

சௌகாலியன் செல்வதி பெரியதம்பி அவர்கள் வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் இணைப்பாறிய உப அதிபர். கல்லூரியின் அதிரியராக, பகுதித் தலைவராக, உப அதிபராக எனப் பல படிநிலைகளில் பதவி வகித்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியவர். மரணவர்களினதும், அதிரியர்களினதும், அன்பைப் பெற்ற ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர். இன்றும் கல்லூரிப் பழைய மரணவர் சங்கம், பவளவிழாச் சபை ஆகியவற்றின் உடதலைவராக இருந்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தொடர்ந்து பங்காற்றி வருகின்றவர். சைவ சமயத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் சமயப் பணிகளும் புரிந்து வருகிறார். இவரது சேவையைக் கொறவித்து வட்டு. மத்திய கல்லூரிச் சமூகம் 1998 ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு “ஸ்ரீவிழார்” எடுத்து குறிப்பிடத் தக்கதராகும்.

சிறந்த அறமெனப் போற்றப்படும் கல்வியைப் போதிக்கும் வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியால யத்தை நிறுவி இன்று வட்டு. மத்திய கல்லூரியாக மினிர்த்திருக்கும் கல்விக்கூடத்தை வளர்த்தெடுத்த பெரியோர்களை பவளவிழாக் கொண்டாடும் இந்நாளில் நினைவு கூருவது சாலப் பொருந்தும்.

எமது ஸ்தாபகர்

பெரியார் எம். எஸ். இராசரத்தினம் வட்டுக்கோட்டை செய்த நந்தவப் பயணால் தோண்றியவர் எங்கள் ஸ்தாபகர் அமரர். எம்.எஸ். இராசரத்தினம் அவர்கள். அவர் காலத்தில் சைவ மும் தமிழும் மிகவும் நலிவற்றிருந்தன. இவர் பட்டப் படிப்பையும் சட்டப்படிப்பையும் முடித்துக் கொண்ட பின் நியாயவாதியாகக் கடமைப்பிந்தார்.

இக்காலத்தில் இவருக்கு சைவப் பிள்ளைகள் சைவப் பாடசாலையில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற தணியாத தாகம் ஏற்பட்டது. இதனை அவர் தனினுடன் கடமையாற்றிய ஏனைய நியாயவாதி களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

இதன் பயணாக, சேர்.போன். இராமநாதன், சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசாமி, திரு. ச.இராசரத்தினம் முதலியோருடன் சேர்ந்து எம்.எஸ்.இராசரத்தினம் அவர்கள் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சபையை 1923 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபித்தார். இச்சபையின் செயலா

ஸராக அவர் நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தார்.

அவர் தமது சொந்த ஊரான வட்டுக்கோட்டையிலும் சைவப்பாடசாலை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று முழுமச்சுடன் உழைத்தார். இதன் பெரும் பயனே இன்று வட்டு. மத்திய கல்லூரியாக எழுந்து நிற்கின்றது. இதனை அமைப்பதற்குரிய ஆலோசனை களை அவர் திரு. வே. நாகவிங்கம், திரு. ச. நாக லீங்கம் முற்றும் சைவப் பெரியார்களுடன் கலந்துரையாடி தற்போது எமது கல்லூரியின் ஆரூம் பயிரிவு இயங்கும் இடத்தில் $2\frac{1}{2}$ பரப்பு நிலத்தைப் பணத்திற்கு கொள்வனவு செய்தார். மிகுதியை நன் கொடையாகப் பெற்றார். இவ்வாறு பெற்ற காணியில் 1926 ஆம் ஆண்டு கிடுகுக் கொட்டகை ஒன்றை அமைத்து திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலை என்ற புனித நாமமுடைய பாடசாலை எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கான நிதியை அவர் தமது காணியை ஈடுவைத்தே பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் சைவப் பெரியார்களிடம் உதவி பெற்று நிரந்தர கட்டிடங்களை அமைத்தார்.

பின்னர், எம்.எஸ்.இராசரத்தினம் அவர்கள் ஈடுவைத்த கடனை முகாமைக் குழு உறுப்பினர்கள் தலை 250/- வை நன்கொடையாகக் கொடுத்துத் தீர்த்தனர். இதன்படி இக்குழுவில் எம். எஸ். இராசரத்தினம், ச. நாகவிங்கம், ச. இராசா, மு.கப்பையா, க. அண் ணாமலை, அ.சபாபதி பிள்ளை,

வே. தில்லையம்பலம், இ. கந்தையா, நா.சிவங்குநானம், சி.சோமசுந்தரம் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்து பாடசாலையைப் பராமரித்து பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு உதவினார்கள். அரசு உதவி, நன்கொடை பெறும் பாடசாலையாக அங்கீகாரம் பெற ஆவன செய்தார்கள்.

சிந்தனை சக்தியும் ஆன்மீக வளமும் கொண்ட அமர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட எமது கல்லூரி இன்றும் என்றும் பெயருடனும் புகழுதனும் விளங்கி அவருடைய நினைவை நிரந்தரமாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டேயிருக்கும் முகாமைக் குழு உறுப்பினர்கள்

முகாமைக் குழுவின் செயலாளராகவும் பொருளாளராகவும் நீண்ட காலம் கடமையாற்றி எமது வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறை காட்டியவரான அமர் திரு. ச. அண்ணாமலை அவர்கள் மறக்க முடியாத பெரியாராவார். பழைய பாடசாலையில் உள்ள அறையில் வாசிக்காலையையும் நூல் நிலையத்தையும் அவரே முன்னின்று ஏற்படுத்தினார். ‘இந்துசாசனம்’, ‘ஸமுகேசரி’, ‘டெய்லிநியூஸ்’, ‘சிவதொண்டன்’, ‘கலைமகள்’ போன்ற பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் அவரே வாசிக்காலைக்குத் தந்துதவினார். இச் செய்கை அக்கால மாணவர்களிற்கு பெரிதும் பயனைக் கொடுத்தது. இவ்வாசிக்காலை 1969 ஆம் ஆண்டளவில் வட்டுக்கோட்டை ஊர்மன்றத்தின் பொது நூல்நிலையக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டதும் அங்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது.

இவ்வித்தியாலயம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் உள்ளூர் முகாமைக்குழு உறுப்பினரான திரு. குமரேச அவர்கள் முதல் முகாமையாளராக இருந்து பாடசாலையை நேரடியாக மேற்பார்வை செய்தும் பராமரிப்புச் செய்தும் உதவினார். அவரைத் தொடர்ந்து அமர் திரு. மு.சுப்பையா அவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து திரு. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களும் பதவி வகித்தனர். அமர் சபாபதிப்பிள்ளை இப்பாடசாலை மண்டபம் “ட்” வடிவத்தில் இருந்து “ப்” வடிவத்துக்கு 30 அடி நீளமாகத் திரும்பவும் தென்கிழக்கு மூலையில் ஓர் அறையைக் கட்டவும் தனது சொந்த நிதியில் உதவினார். அன்னார் பாடசாலைக்கு நிதி பெறுதல் மற்றும் மேற்பார்வை நடவடிக்கைகளை மிகவும் அக்கறையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் மேற்கொண்டார்.

அமர். அ. சபாபதிப்பிள்ளையின் பின் ஸ்தல முகாமையாளராக விளங்கியவர் பிரபல்ய வழக்

கறிஞர் வே. நாகலிங்கம் ஆவார். இவர் காலத்தில் பாடசாலையில் சமய நிகழ்வுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. 1962 ஆம் ஆண்டில் அரசு பாடசாலையைக் கையேற்கும் வரை இவரே இப்பாடசாலைக்கு ஸ்தல முகாமையாளராக இருந்தார்.

அதிபர்கள் - ஆசிரியர்கள்

எமது பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர்களும் அதன் தரத்தை உயர்த்தப் பெரிதும் உழைத்தார்கள்.

இவ்வகையில் பாடசாலையின் முதல் அதிபரான அமர் திரு. ஏ. எஸ். வேலுப்பிள்ளை அவரைத் தொடர்ந்து கடமையாற்றிய அதிபர், ஆசிரியர்கள் திருவாளர்கள் எஸ்.கந்தையாப்பிள்ளை, மாதகல் பண்டிதர் இ.இராமலிங்கம். எ.யோசப், குமாரசங்கம். சி.கனகரத்தினம். வே. சின்னத்துவரை, க.சிதம்பரப் பிள்ளை, க. சுப்பிரமணியம், வே.செல்லையா, க. சச்சிதானந்தம். வே. நாகராசா, சி. மருதபிள்ளை, வ. துரைச்சாமி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

குறிப்பாக அதிபரான திரு. க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் (மணிய வாத்தியார்) இப்பாடசாலையின் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றி மாணவர்களினதும் பெற்றோரினதும் ஆசிரியர்களினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

இவரின் காலத்திலே பழைய பாடசாலை மண்டபங்கள் ‘ப்’ வடிவில் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு கிழக்கு மண்டபம் 70 அடி நீளத்துக்கு வடக்கே நீடிக்கப்பட்டது. மணிய வாத்தியார் காலத்தில் காணியும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. இதற்கு ஆசிரியர் திரு. ச. இராசரத்தினம் (ராகவாத்தியார்) ரூபா 500 ஜ் நன்கொடையாக வழங்கினார்.

இக்காலத்தில் பாடசாலை “மணிய வாத்தியார்யுகம்” என்று அழைக்கும் அளவிற்கு பல துறைகளில் வளர்ச்சி கண்டது.ஆசிரியர் சி. இராசரத்தினம் அவர்களும் பாடசாலை வளர்ச்சியில் அக்கறை உடையவர். இவருடன் இணைந்து திரு. சி. மருதபிள்ளை, திரு.வ.துரைச்சாமி ஆகியோரும் விடுமுறை நாட்களில் வகுப்புகளை நடத்தி மாணவர் கல்விக்கு உரம் ஊட்டினார்கள்.

இவர்களில் திரு.சி.மருதபிள்ளை ஆசிரியர் இன்னும் எமது பாடசாலையின் சகல நிகழ்வுகளிலும் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யோகேஸ்வரன் உதவி

1945 ஆம் ஆண்டு இலவசக் கல்விக்

கொள்கையால் மேல் வகுப்புக்களில் மாணவர் வரவு குறைந்தது. அதனால் 7 ஆம் வகுப்பு வரை மாத்திரம் வகுப்புக்கள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் கல்விக் கொள்கையில் 1972 ஆம் ஆண்டு மாற்றம் ஏற்பட்டதும் மீண்டும் தேசியக் கல்விப் பொதுச் சான்றிதழ் பரீட்சைக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்யும் வகுப்புக்கள் நடத்த அனுமதி வழங்கப் பட்டது. இந்த அனுமதியைப் பெற வட்டுக்கோட்டை ஊர்மன்ற உபதலைவர் திரு. வே. யோகேஸ்வரன் பெரிதும் உதவினார். மேலும் அவர் தளபாடங்கள், விஞ்ஞான உபகரணங்கள் பெறவும் பாடசாலையின் பொதுவான வளர்ச்சிக்கும் உழைத்தார்.

1975 ஆம் ஆண்டு மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையால் மேலதிக கட்டிடத்திற்கென திரு. சு. இராசரத்தினம் ஆசிரியர் ரூபா1000/- நன்கொடையாக வழங்கினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பல்கலைக் கழக வளாகமாக மாற்றப்பட்டமையால் மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தபடியால் மேலதிகமாக வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் தேவைப்பட்டன. இதற்காக அதிபர். திரு. க. சச்சிதானந்தனும் பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்க தணதிகாரியாக இருந்த திரு. த. கந்தசாமி அவர்களும் எடுத்த முயற்சியின் பயனாக தெற்குப் பக்கமாக இருக்கும் 80'X 20' மண்டபம் கட்டப் பட்டது.

மூர்த்தி ஓவசியரின் பங்கு

சமாதான நீதவான் திரு. அ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் (மூர்த்தி ஓவசியர்) வித்தியாலயத்தின் இடவசதிக் குறைவைப் போகக் கொடுக்க மேலும் புதிய கட்டிடங்களை நிர்மாணித்து இப்பாடசாலை வட்டுக்கோட்டையில் பெருங்கல்லூரியாகத் திகழ வேண்டும் என்று பெரு விருப்புக் கொண்டிருந்தார். இவரின் முயற்சியால் பாடசாலைக்கு புதிய நிலம் பெறப்பட்டு கட்டிடங்களைக் கட்ட நடிவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் உபதலை வராக இவர் இருந்த காலத்தில் சங்கரத்தை - நவாலி பெருந்தெருவில் வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டு மைதானத்துக்கு வடக்கே 24 பரப்பு நிலம் அரசாங்கத்தால் பாடசாலைக்கு கல்விக்கப்பட்டது. இந்நிலம் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17 ஆம் திகதி அரசாங்கத்தால் பாடசாலைக்குக் கையளிக்கப்பட்டது. மூர்த்தி ஓவசியரின் முயற்சியினால் யாழ். மாகாண பிரதேசக் கல்விப்பணிப்பாளர் 1982 இல் இப்புதிய நிலத்தில் சிரேஷ்ட பாடசாலைக்

குரிய புதிய கட்டிடத்துக்கான வரைபடத்தையும் அதற்கான உத்தேச மதிப்பீட்டையும் வரைந்து கொடுத்தார்.

பாடசாலையின் இடநெருக்கடியைக் குறைப் பதற்கு 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம் இப் புதிய காணிக்குக் கிழக்கே யுள்ள குலைக்கப்படும் நிலையிலிருந்த வட்டு. மேற்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் (வெங்காயச்சங்கம்) கட்டடங்களையும் உதவிக் கூட்டுறவு ஆணையாளரிடம் மாதாந்த வாடகைக்குப் பெற்றது. இதனைப் பெற மூர்த்தி ஓவசியர் சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டதுடன் அதன் வாடகையையும் பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கத்தின் சார்பில் தானே செலுத்தினார்.

பூபாலசிங்கத்தின் பணி

1982 ஆம் ஆண்டு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன்னாள் யாழ். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர் திரு. ச.பூபாலசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் ஒரு இலட்சம் ரூபா பாடசாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்நிதியைக் கொண்டு யாழ். கல்வித் திணைக்களம் முதன்முதலில் இப்புதிய வளவில் 60'X 20' மண்டபத்தை அமைத்தது. அத்திவாரம் மாவட்ட சபை உறுப்பினர் திரு. பூபாலசிங்கத்தால் இடப்பட்டது.

1983 ஆம் ஆண்டு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்திலிருந்து திரு. பூபாலசிங்கம் மீண்டும் ஒரு இலட்சம் ரூபாவைப் பாடசாலைக்கு ஒதுக்கிக் கொடுத்தார். இந்த நிதியில் மாடிக்கட்டடம் திட்ட மிடப்பட்டது. 1983 ஆம் ஆண்டு கீழ்மாடிக்கட்டடம் 1984 ஆம் ஆண்டு மேலும் ஒன்றோரால் இலட்சம் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டு மேல்மாடிக் கட்டடமும் யாழ். கல்வித் திணைக் களத்தால் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன.

பல வழிகளில் உழைத்த பெரியோர்கள்

வட்டுக்கோட்டை முன்னாள் சைவ மாணவர் அங்கத்தவர்களான மாவட்ட நீதியரசர் திரு. வே. கந்தசாமி, ஆசிரியப் பெருந்தகை திரு. க. சோம சுந்தரம் முதலியர், திரு. ப. மு.சங்கரப்பிள்ளை ஆகியோர் இப்பாடசாலையின் ஆரம்பகாலத்தில் நான்கு சைவ குரவர் படங்களை பாடசாலைக்கென அவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சிறு சப்பறத்தில் வைத்து மேளதாளத்தோடும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை யோடும் வட்டுக்கோட்டை, சங்கரத்தை கிராமங்கள் தோறும் எழுந்தருளச் செய்து சமயத்துக்கும் பாடசாலைக்கும் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

இச்செயல் மாணவர் வரவை அதிகரித்தது.

இவர்கள் உத்தியோகம் கிடைத்து சென்றதும் சைவ மாணவர் சபை மங்கியிருந்தது. பின் 1956 ஆம் ஆண்டளவில் வழக்கறிஞர் திரு. ச. நாகலிங்கம் அவர்களால் வட்டுக்கோட்டை இந்து வாலிபர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நற்சேவை ஆற்றியது. இச்சங்கம் இன்றும் எமது பாடசாலை நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றி வருவதும் பல நிதி உதவிகள் புரிவதும் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சிக்கு உரியதாகும்.

பாடசாலையின் நலன்விரும்பிகளான ஒவசியர் அமர். திரு. சி. நடராசா, மலேயன் பென்சனியர் திரு. தம்பையா (தெய்வேந்திரப்பா), மலேசியா வாசியான அமர் திரு. துரைசிங்கம், திரு. த. விவேகானந்தராசா ஆகியோர் தாராள மன்பான்மையுடன் பாடசாலைக்கு நன்கொடைகளை வழங்கினர்.

மேலும், சைவசித்தாந்த சொற்பொழிவுகளையும் இந்தியாவில் இருந்து சமயப் பெரியார்களையும் வரவழைத்து இப்பாடசாலையை சமயத்துறையில் மேலாங்க வைத்தவர் திரு. வே. நாகலிங்கம் சட்டத்தரணியாவார்.

மணிவிழா

இப்பெரியார்களின் தொண்டுகளை எல்லாம் நினைவு கூர வைத்தது 1986 ஆம் ஆண்டு அதிபர் திரு. ச. சிவவாகீஸ் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்ட மணிவிழாவும் அதனை ஒட்டி வெளியிடப்பட்ட மலரும் ஆகும். திரு. வி. சின்னத்தம்பி அவர்கள் மணிவிழா சபையின் உறுப்பினராகவும் மலராசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

அன்றைய பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க செயலாளர் அமர் தா. தங்கராசா, வட்டு. இந்துக் கல்லூரி உப அதிபர் அமர் க. சிதம்பரப்பிள்ளை, பாடசாலையின் அன்றைய உபஅதிபர் திரு. வி. சிவஞானபோதன், ஆசிரியை செல்வி ச.பெரியதம்பி, திரு. கி.முருகதாசன், திரு. சி. இராமச்சந்திரா, இந்துவாலிப் சங்கத் தலைவர் திரு. ந. சபாரத்தின் சிங்கி ஆகியோர் மணிவிழாவின் போது முன்னின்று உழைத்தார்கள்.

இவ்விழாவிற்கு முதன்முதலாக பணத்தை அனுப்பி வைத்த பெருமைக்குரியவர் “மணிய வாத்தியாரின்” அருமை மகனான பொறியியலாளர் திரு. ச. திருஞானசம்பந்தர் ஆவார். இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்ற அருமைக் குழந்தைகள் பலர் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, கனடா, சவுதி அரேபியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலிருந்து அன்பளிப்புக்களை வழங்கினார்கள். உள்ளார்

அன்பர்கள், பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள் ஆகியோரும் நிதி உதவி அளித்தார்கள். எல்லாமாக $1\frac{1}{4}$ இலட்சம் ரூபா சேர்ந்தது.

இதனால் மணிவிழா 3 நாட்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு மலரும் வெளியிடப்பட்டது. விழாவின் நினைவாக $15 \times 10'$ அறையும் ஓர் மண்பழும் பாடசாலையில் அமைக்கப்பட்டன.

சிவவாகீஸ் சாதனைகள்

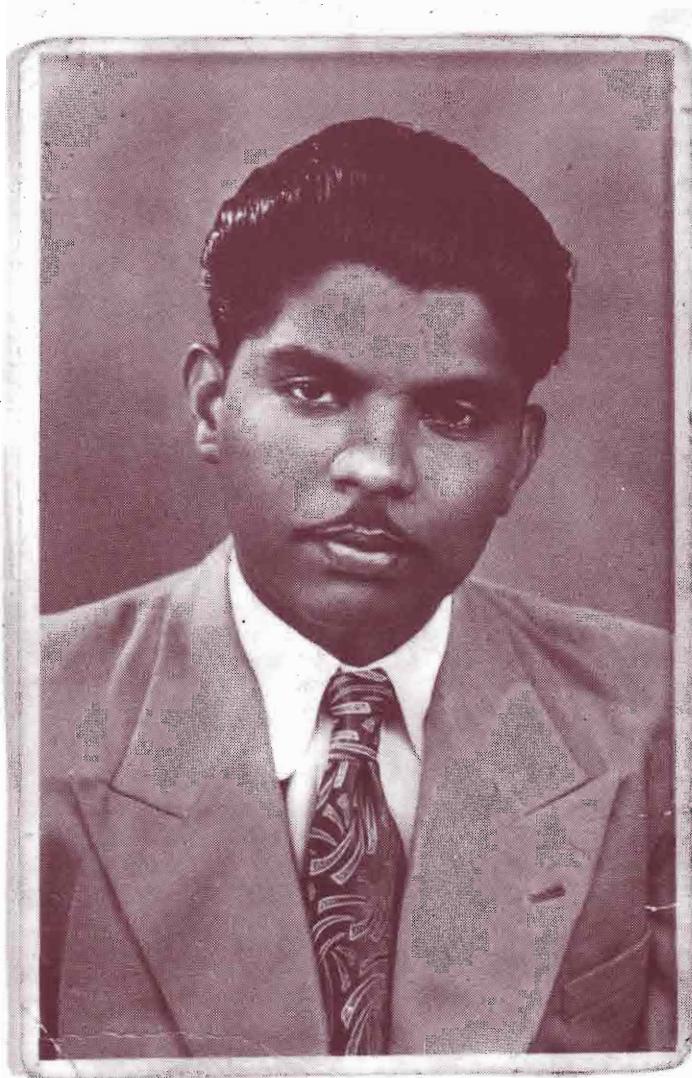
மணிவிழாவுக்கு மெருகூட்டிய பெருமை அப்போதைய அதிபர் அமர் ச. சிவவாகீஸரைச் சாரும். புதிய பாடசாலையில் பல வசதிகளை ஏற்படுத்த அவர் அயராது உழைத்தார். அவர் முக்கிய தேவையான தண்ணீர் வசதிக்காக பாடசாலை வளவில் உள்ள பழைய கிணற்றைத் திருத்த மலாயன் பென் சனியர் திரு. வி. தம்பையாவிடமிருந்து நிதியுதவி யைப் பெற்றார். இக்காலத்தில் ஆரம்பப்பிரிவில் குழந்தைகளின் நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக தங்கள் தலைவரான அமர் மு. காரத்தி கேசன் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு நீர்த்தாங்கியை அவரின் குடும்பத்தினர் அமைத்து உதவினர்.

அமர் சிவவாகீஸ் இவற்றோடு நில்லாது தேசிய நீர்வழங்கல் சபையின் நீரைப் பெறுவதற்காக அயராது உழைத்தார். அவர்கள் வழங்கமுடியாது என்ற நிலையில் இருந்தபோதும் பொறியியலாளர் திரு. இ. கணேந்திராவுடன் தொடர்பு கொண்டு நீரைப் பெறுவதற்குரிய அனுமதியைப் பெற்றார். அதற்குரிய தாங்கியைக் கட்டுவதற்கான நிதியை தமது குல தெய்வமாகிய தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானச் சபையிலிருந்து பெற்று 1989 ஆம் ஆண்டில் தாங்கியை அமைத்தார்.

அமர் சிவவாகீஸ் காலத்தில் கல்விக்கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனால் ஊரில் பல மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கற்றலில் ஈடுபடுவது மாத்திரமன்றி இயல், இசை, நாடகத் துறைகளிலும் தமது ஆற்றல்களை வளர்த்தனர். தமது திறன்களை வெளிப்படுத்து முகமாக மாதந்தோறும் பூரணை தினத்தில் விழாக் கொண்டாடினர்.

இக்கழகத்தின் தலைவராக ஆசிரியர் திரு. க. சிதம்பரப்பிள்ளை செல்வி. ச. பெரியதம்பி, திரு. வி. சின்னத்தம்பி, திருமதி. ராணி சின்னத்தம்பி, அமர் திரு. அ. வேலுப்பிள்ளை, அமர் திரு. க. ரவீந்திரன், இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர், செல்வி. இ. கண்ணியம்மா, செல்வி. வே. நளினி ஆகியோர் கல்விக் கழகத்தின் பணிகளில் முன்

மனிவிழாக்கால அதிபர்

அமர் உயர்திரு. சு. சிவவாகீசர் அவர்கள்

வின்று உழைத்தனர்.

அமரர் க. சிதம்பரப்பிள்ளையின் முழு முயற்சியினாலும் இந்து வாலிபர் சங்க உறுப்பினர்களின் உழைப்பினாலும் ஆரம்பப் பாடசாலையில் சீமெந்தி ஸான ஒரு மேடை அமைக்கப்பட்டது மேடை நிகழ்ச் சிகிளை நடத்துவதற்கு இது பெரும் உதவியாக இருக்கிறது.

தளராத முயற்சியுடைய அதிபர் சிவஞானபோதன்

பாடசாலையின் அன்றைய உப அதிபரும் இன்றைய அதிபருமாகிய திரு. வீ. சிவஞானபோதன் அயராத முயற்சி உடையவர். மாணவர்களின் கல்வியிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் மிகுந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவர். அவரின் தளராத முயற்சியினால் மாணவர்களின் திறமை வலயமட்டம் வரை சென்று பாடசாலைக்குப் புகழ் தேடித் தந்துள்ளது.

இன்றைய பவளவிழாவின் காலத்திலும் பாடசாலை கல்லூரியாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டு க.பொ.த. உயர்தர. கலை. வர்த்தகப் பிரிவுகளைக் கொண்ட கல்லூரியாக வட்டு. மத்திய கல்லூரி எனப் பெயர் பெற்று மிரிச்சிற்று.

வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம், அதன் கொழும்புக் கிளை, பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், அதன் செயலாளர் திரு. வி. சக்சிதானந்தம் ஆகியோரும் எழுத்தாளர் திரு. வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களும் இத்தரம் உயர்வுக்காகப் பாடுபட்டு உழைத்தார்கள்.

எமது கல்லூரியின் தரம் உயர்த்தப்பட்டு உயர்தர வகுப்புகளோடு இயங்கி சகல துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்கு அயராது உழைத்து வருகின்ற நிறுவனங்கள் பல. வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளையினர் எடுத்த பெருமுயற்சியும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், அம்பாள் சனசமூக நிலையம் ஆகிய அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளும் எமது கல்லூரி யின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக நிற்கின்றன. இவர்கள் தொடர்ந்தும் இப்பணிக்கு உதவுவார்கள் என்பது உறுதி. இதனால் மாணவர் மத்தியில் தாம் ஒரு மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்கின்றோம் என்ற பெருமித உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது.

அதிபர் சிவஞானபோதன் கல்லூரிக்கு வேண்டிய கட்டடங்களை பல்வேறு தரப்பினரின் உதவிகளைப்

பெற்று அமைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்.

அபிவிருத்திச் சங்கம் - இந்துவாலிபர் சங்கத்தின் சேவைகள்

பாடசாலையின் அபிவிருத்திச் சங்கம் 1981 ஆம் ஆண்டில் இருந்து சீராக இயங்கி வருகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் அமரர் தா. தங்கராசா செயலாளராக இருந்து திறம்படப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் திரு. வி. சக்சிதானந்தன் அவர்கள் செயலாற்றி வந்துள்ளார். பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் மிகவும் அக்கறை கொண்ட இவர் எதையும் துணிந்து சாதிக்கும் வல்லமை உடையவர். பாடசாலையைகல்லூரியாகத் தரம் உயர்த்துவதற்கு அரும்பாடுபட்டவர்

இவரும் வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் பொருளாளர். திரு. க. கேதீஸ் அவர்களும் முன்னின்று உழைத்து பாடசாலையின் விஞ்ஞான கூடத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துள்ளனர்.

அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்த திரு. பி. பில்வ மங்களத்தின் சிறப்பான சேவையை யும் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

எமது பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையுடன் உழைப்பவர்கள் வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர் ஆவர். அதன் முன்னை நாள் தலைவர் திரு. ந. சபாரத்தினசிங்கி அவர்கள் எந்த வேளையிலும் எந்த நேரத்திலும் தோள் கொடுக்கும் தொண்டராகவும் இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டும் தலைவராகவும் செயற்படுகின்றார். பல பரிசில்களை யும் வழங்கியுள்ளார். திரு.ச. லோகேஸ்வரன். இன்றைய தலைவர் திரு. கே. வரப்பிரதன் முதலியோரும் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றார்கள்.

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியோர் எண்ணற்றவர்கள். இலைமறை காயாக இருந்து சேவைபுரிகின்ற பெற்றோரும் நலன்விரும்பி களும் எண்ணற்றவர்கள். கல்லூரியை வளர்த்த பெரியோர் களில் இவர்களும் அடங்குவர்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இக்கல்லூரி சிறப்புடன் விளங்க இன்றுவரை சேவையாற்றியுள்ள. சேவையாற்றுகின்ற அதிபர்கள், ஆசிரியர்களின் பணியைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

எமது கல்லூரி பல்லாண்டு பல்லாண்டு சிறப்புற்ற வளர் இறையருள் கிட்டுவதாக!

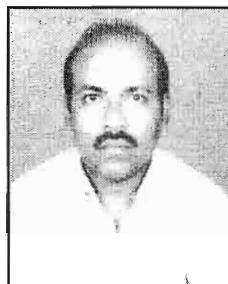
எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழெழன்று சங்கே முழங்கு!

எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார், இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டே!

பாரதிதாசன்

வட்டு. மத்திய கல்லூரியும்,வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கமும்

ந. சபாரதனசிங்கி

வட்டு. மத்திய கல்லூரிப் பழைய மணவர் சங்கத்தின் ஆறும்பு காலமுதல் பதவி வகித்துவரும் திரு. நடராசர சபராதனசிங்கி அவர்கள் வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் தலைவராக நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். விஞ்ஞான விசேஷ பயிற்சியையும் கலைப் பட்டத்தையும் ஒருங்கே பெற்ற ஆசிரியரான இவர் முனைய சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றி வருகின் றர். இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் பேரன்ற அமைப்புக்களிலும் அங்கம் வகிப்பவர். சமூகப் பணிகளில் ஆற்றும் மிக்க இவர் ஆற்றி வரும் பணி கள் பற்றாட்டத்தக்கன. குறிப்பாக வட்டு.மத்திய கல்லூரி இவரற் பெற்ற பயன்கள் பலப்பல. ‘தலைவர்’ என்றே இன்றும் பலராலும் அழைக்கப்படும் இவர் ஓர் சிறந்த தலைவர் தான்.

வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தின் சைவமும் தமிழும் செழித்தோங்க சைவம் வளர்த்த பெரியாரான எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களால் இக்கல்லூரியும் அதனைத் தொடர்ந்து ஜந்து ஆண்டுகளின் பின்னர் சைவப்பெரியார் ச.நாகவிங்கம் அவர்களால் சைவ இளைஞர்களிடையே மத்பற்றையும் ஒழுக்கத்தையும் பேணி வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கமும் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. இரண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த நிலையிலேயே ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து செயற்படத்தொடங்கின. ஆரம்பத்தில் பாடசாலையிலேயே சங்க நடவடிக்கைகள் மாலை நேரங்களில் நடைபெற்றன. இதனால் மாணவர்களின் கல்லி மேலும் வளர்ச்சி அடைய சங்க செயற்பாடு கள் உதவி புரிந்தன. அந்த நாட்களில் சமய விழாக்களும், குரு பூசைகளும், இசை நிகழ்ச்சி களும் நடைபெற்றன.

சைவ சமயத்தையும் தமிழையும் கல்லூரியும் சமூகமும் வளர்த்து வந்தன. சங்க அங்கத்தவர்களின் மாலை நேர இலவச வகுப்புகளால் பல வறிய மாணவர்கள் கல்லூரியில் முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அத்துடன் நாடகங்கள் மூலம் பாடசாலைக்கு சங்க அங்கத்தவர்கள் நிதி சேகரித்து வழங்கினார்கள்.

எண்பதுகளில் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையால் சங்க நடவடிக்கைகள் பெரிதும்

பாதிப்பு அடைந்தன. இந்நிலையில் இடமாற்றும் பெற்று வந்த அதிபரான அமரர் சு. சிவவாகீசர் சங்க அங்கத்தவர்களை அழைத்து சங்க வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய வழிகளையும் காட்டி சங்கம் புத்துயிர் பெற வழிவகை செய்தார். இதன் பின்னர் சங்க நடவடிக்கைகள் வளம்பெற அதன்மூலம் கல்லூரிக்கும் நன்மைகள் ஏற்பட்டன.

கல்லூரியில் மணிவிழா சிறப்பாக நடைபெற்ற போது அங்கத்தவர்களால் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கப்பட்டது. சங்கத்தின் மணிவிழா நடைபெற்ற போது கல்லூரியினால் சிறந்த ஒத்துழைப்பு வழங்கப்பட்டு இரண்டும் சிறந்த விழாக்களாக அழைந்தன. இன்றைய நிலையில் சங்கத்தால் கல்லூரி வருடாந்த மெய்வல்லுநர் போட்டியின் போது மறைந்த அங்கத்தவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக வெற்றிக் கிண்ணங்கள் வீரர்கள், வீராங்கனைகளுக்கு சொந்தமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவின் போது மறைந்த அதிபர் சு. சிவவாகீசர் ஞாபகார்த்தமாக தலைசிறந்த மாணவனுக்குத் தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. கல்லூரியின் எந்தச் செயற்பாடுகளுக்கும் திரைச்சீலை, கதிரைகள், பந்தல்கள் என்பன வழங்கப்படுவதுடன் கொழும்புக் கிளையின் உதவியுடன் கல்லூரியில் ஆர்வமுள்ள நாற்பது வறிய மாணவர்களுக்கு வருடத்திற்குத் தேவையான கல்லூரியில் ஆர்வமுள்ள உபகரணங்கள் பெறப்பட்டன.

வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம் செயற்குழு

இருப்பவர்கள் :-

திரு. த. நவீந்திரன், திரு. சி. சிவதரன் (உபதலைவர்), திரு. க. கேதீசன் (பொருளாளர்), திரு. வி. சிவநூன்போதன், திரு. கே. வரப்பிரதன் (தலைவர்), திரு. சி. செந்தூரன் (செயலாளர்), திரு. சு. சுக்தி வேல்

நிற்பவர்கள் :-

திரு. சி. கேதீஸ்வரன், திரு. தி. சங்கர், திரு. த. சுரேந்திரன், திரு. இ. குகன்

வழங்கப்படுகின்றன. கல்லூரிக்கு வழங்கப்படும் சிறிய கட்டிட வேலைகளைச் சங்கத்தினர் பொறுப் பேற்றுத் திறம்படச் செய்து கொடுப்பதுடன் இதனால் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கல்லூரியின் விளையாட்டு அணியினருக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான தேவைகளை நிறைவு செய்து வழங்கி வருகின்றன.

சங்கமானது தனது எழுபதாவது ஆண்டாகிய இவ்வருடம் பல வழிகளிலும் கிராம முன்னேற்றத்திற் கான நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்ட முறையில் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. கடந்த 1997ஆம் ஆண்டு அமரர் வே. நாகலிங்கத்தின் பேரரான சங்கத்தின் போஷகர் ச.பரமராஜன் அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட காணியில் ஏற்குறைய பதினெந்து இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து சங்கத் தின் தலைமைக் காரியாலயம் அமைக்கப்பட்டு அதன் வேலைகள் முடிவுறும் தறுவாயில் உள்ளன. சங்கம் தொலைபேசிச் சேவை, சமையல் பாத்திரங்

கள் வழங்கல், தலைச் சோடனைகள், கதிரைகள், பந்தல்கள் என்பவற்றை மாணிய அடிப்படையில் வழங்கி வருகின்றது. கிராம ஆலயங்களின் முன் ணேற்றமான செயற்பாடுகளுக்குச் சங்கத்தவர்கள் சரியைத் தொண்டுகளையும் ஆற்றி வருகின்றனர்.

கல்லூரி அதிபர் கல்லூரியில் தேவைகள் ஏற்படும் போது சங்கத்தினருடன் தொடர்பு கொண்டு உதவிகளைப் பெற்று கல்லூரி மென்மேலும் வளர ஆவன செய்து வருகின்றார். இன்று வட்டு. மத்திய கல்லூரியும், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கமும் ஒன்றாக இணைந்து சமூக நிறுவனமாகக் கருதக் கூடிய வகையில் செயற்பட்டு வருகின்றன. இரு நிறுவனங்களின் பிணைப்பும் மென்மேலும் வளரப் பெற்று இக்கிராமத்துக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை தொடர்ந்து வழங்கிக் கொண்டு இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

“வளர்க் சங்கப் பணிகள் ! வாழ்க மக்கள்”

வேண்டுபனை

மனதி லுறுதி வேண்டும்
வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்
தனமு யின்பழும் வேண்டும்
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்
கண் திறந்திட வேண்டும்
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்
பெண் விடுதலை வேண்டும்
பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்
மண் பயனுற வேண்டும்
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்
உண்மை நின்றிட வேண்டும்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்

- மகாகாலி ஸரத்யார் -

வட்டு. மத்திய கல்லூரி பவள வீழா போட்டி

பழைய மாணவர் கட்டுரைப் போட்டி

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பவளவிழாச் சபை “இருபத்தேராம் நூற்றாண்டில் வட்டு. மத்திய கல்லூரி” என்ற தலைப்பில் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களுக்கிடையில் கட்டுரைப் போட்டி ஒன்றை நடத்தியது. இப்போட்டியில் பல பழைய மாணவர்கள் ஊக்கத்துடன் கலந்து கொண்டு சிறந்த ஆலோசனைகள் நிறைந்த தரமான கட்டுரைகளைப் படைத்தித்தார்கள். இதையிட்டு நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சிரோம். எதிர்காலத்தில் இவர்களது விதப்புரைகள் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் உதவக்கூடும்.

தரமான கட்டுரைகளை நல்கிய அனைத்து பழைய மாணவர்களுக்கும் பவளவிழாச் சபை மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

போட்டி முடிவுகள் வருமாறு -

- 1 ஆம் இடம் - செல்வி. ரா.கம்ஸலா
- 2 ஆம் இடம் - செல்வி. க.தவமலர்
- 3 ஆம் இடம் - செல்வி.ந.தசாயினி

போட்டி 1ஆம் இடத்தைப் பெற்ற கட்டுரை இங்கே பிரிசிரிக்கப்படுகின்றது.

சி. கேசவன்

போட்டி இணைப்பாளர்

இருபத்தேராம் நூற்றாண்டில் வட்டு. மத்திய கல்லூரி

செல்வி கம்ஸலா ராதாகிருஷ்ணன், ஜூனர் ஹெஸ்ட், வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். யாற். பல்கலைக்கழகத்தின் முகரமைத்துவ பிடத்தில் கற்கும் இவர் வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பழைய மரணவரவர். பரடசாலையில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் கல்வியிலும், புறவிதரனச் செயற்பாடுகளிலும் ஊக்கமொரு மங்கு மற்று வந்தவர். இன்று வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பவள வீழாவை முன்னிட்டு பழைய மரணவர்களுக்கிடையே நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியிலும், தனது திறனை வெளிக்காட்டி உள்ளர். இவரின் ஓரிமயமான எதிர்காலத்திற்காகப் பவள வீழாச்சபை வருத்துகிறது.

மலர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இருபத்தொராம் நூற்றாண்டு வளர்ச்சி காணப்போகின்ற நூற்றாண் டாக மட்டுமல்லாது உலகம் பல சவால்களையும் எதிர் நோக்க வேண்டிய காலமாக அமைகின்றது. இக் காலப் பகுதியில் எமது கல்லூரியாகிய வட்டு. மத்தியகல்லூரி இந்த நூற்றாண்டிற்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்க வேண்டும், மாணவ சமுதாயத்தை எவ்வாறு வழி நடத்தி,

வளர்த்து. சமூகத்தில் நுழைய வைக்கப் போகின்றது. இதன் வளர்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? அவ்வாறு அமைவதற்கு கல்லூரியில் ஆற்றல் உள்ளதா? என்பவை நோக்கத் தக்கன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சைவம். தமிழ் தளர்வற்ற காலப்பகுதியில் பல பெரியோர் சைவம். தமிழ் வளர்க்கப் பாடுபட்ட காலப்பகுதியில் வட்டுக் கோட்டையில்

தோன்றிய அமர் எம்.எஸ். இராசரத் தினம் அவர்களால் 1962 ஆம் ஆண்டு வட்டு. திருஞானசம்பந்த வித்தியா சாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சௌவம், தமிழ் என்பன சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் “மணியவாத்தி யார் யுகம்” என்று போற்றும் அளவிற்கு மணிய வாத்தி யாரின் பணி இக்கல்லூரிக்குச் சிறப்பாகக் கிட்டியது. இவரைத் தொடர்ந்து அமர் “சிவவாகீசர் யுகம்” எமது பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது. இவருடைய அளப்பெரும் சேவையும் எமது கல்லூரிக்கு வரப்பிரசாதமாகும்.

சிவவாகீசர் அவர்களின் பெரும் முயற்சியால் 1981 ஆம் ஆண்டு சங்கரத்தைப் பகுதியில் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலையின் சிரேஷ்ட பாடசாலைக் கட்டடம் உருப்பெற்று சிறப்பாக இயங்கியது மட்டுமல்லாது பாடசாலைச் சமூகமாகிய அபிவிருத்திச்சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம் என்பன சிறப்பாக தொழிற்பட வழிசமைத்தும் வைத்த பெருமை அவரையே சாரும். அத்தகைய பெருமகனாரின் முயற்சி யாலும் அவரின் பின் சிவஞானபோதன் அவர்களின் முயற்சியாலும் தளம்பல் இல்லாத பாரிய ஆதரவு உலகெங்கிலும் எமது பாடசாலைக்கு இருக்கின்றதென் றால் மிகையில்லை.

பாடசாலை சமூகத்தில் ஆதரவு

இப்பாடசாலைச் சமூகத்தின் ஆதரவு இப் பாட சாலைக்கு ஓர் அசைக்க முடியாத பலம் மட்டுமல்ல பாடசாலை வளர்ச்சியின், உயிர் நாடியுமாகும். இச் சமூகத்தின் செயற்பாட்டிற்கு உதாரணமாக இப் பாடசாலை கல்லூரி அந்தஸ்துப் பெற்று தரம் உயர்த் தப்பட்டமையை நாம் கண்கூடாகக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இப்பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர்சங்கம், வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கக் கொழும்புக் கிளை போன்றவற்றின் அயராத முயற்சியால் 01.07.99 இல் வட்டு. மத்திய கல்லூரியாக, கல்லூரி அந்தஸ்தைப் பெற்றது. அது மட்டுமல்லாது தரம் 1C பாடசாலை யாகவும் தரம் உயர்த்தப்பட்டு குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

இத்தகைய சமூக பலம் வாய்ந்த, குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சி காணக்கூடிய வட்டு. மத்திய கல்லூரி நிச்சயமாக இருப்பத்தொராம் நூற்றாண்டில் ஒரு வளர்ச்சி பெற்ற தரம் 1 பாடசாலையாக மினிர் வளங்கள் அத்தியாவசியமாக அமைவது மட்டுமல்லாது மாணவ சமூதாயமும் தன்னை மாற்றியமைக்க வேண்டியதும் முக்கிய கடமைப்பாடுகும்.

வேண்டும் பல புதிய கூடங்கள்

மிலேனியம் ஆண்டில் கால் ஊன்றி நிற்கின்ற நம் கல்லூரி புதிய நூற்றாண்டில் கால் பதிக்கத் தன்னை

மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது இன்றிய மையாத்தாகும். இதன் அடிப்படையில் கட்டிடங்களை நோக்குகின்ற போது நவீன வசதிகள் கொண்ட விண்ணான ஆய்வுகூடம், மனையியற் கூடம், விவசாயக்கூடம் ஆகியன அமைக்கப்பட வேண்டும். பல்துறைசார் நூல் களைக் கொண்ட நவீன வசதிகளை உள்ளடக்கிய நூல்நிலையம் கல்லூரி வளாகத்தில் தனியாக அமைக்கப்பட்டு அமைதிப்பிரதேசமாக வாசித்தலை ஊக்குவிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அத் தோடு மாணவர்களுக்கு நூலகத்திற்காக தனியான பாடம் ஒதுக்கப்பட்டு வாசிப்புத்திறனை வளர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். இந்நூல்நிலையத்தில் சகல செய்தித் தாள்களும் இருத்தல் வேண்டும். புத்தகங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு அதனாடிப்படையில் ஒழுங்காக அடுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மேலும் ஆசிரியர்களுக்கென ஆசிரியர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு அங்கு கணனி, தொலைபேசி வசதி கள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதனால் ஆசிரியர்கள் ஏனைய பகுதியில் வளர்ச்சி கண்டு வரும் பாடசாலைகளோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி கல்வி மாற்றும். கற்பித்தல் செய்திறன்மாற்றும், பாட விதான், புறப்பாடவிதான் செயற்பாடுகள் பற்றி அறிந்து கொள் வதற்கு வசதி ஏற்படும். மாணவர்களை கல்வி மட்டு மன்றி ஏனைய செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடுத்தும் முகமாக அடிப்படை வசதி கொண்ட விளையாட்டு மைதானத்தை அமைக்க வேண்டும். மாணவர்கள் விளையாட்டு உபகரணங்களை பயன்படுத்தி தங்களது உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பெறவும் விளையாட்டுக்களில் தேர்ச்சி பெற்றி ரூக்கவும் சிறந்த நிரந்தரமான பயிற்றுநர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். இவ்வாறு கல்வியோடு புறவி தான் செயற்பாடாகிய விளையாட்டுத் துறையையும் வளர்த்தல் வேண்டும்.

சங்கீத பிரிவுக்கென ஓர் செயற்பாட்டறை அமைந்து அங்கு கிழைத்தேச மேலைத்தேச வாத்தியங்களை மாணவர் கற்றிருக்கவும் அதன் மூலம் தமது கல்லூரி யில் நடக்கின்ற அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் தாமாக பக்க வாத்தியங்கள் வழங்கவும் பயிற்றுவிப்பதோடு மாணவிகளை மட்டுமன்றி கூடுதலான மாணவர்களையும் இசைத்துறையில் ஆர்வம் செலுத்த வைத்தல் வேண்டும்.

வசதி குறைந்த மாணவர்க்கு உதவிகள் வளர வழி

இக் கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் பலர் வசதியற்றவர்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களை இனக்கண்டு வட்டு. இந்து வாலிபர் சங்கம், அதன் கொழும்புக்கிளை ஆகியன தற்பொழுது

உதவுவது போல மேலும் பல அமைப்புக்களிட மிருந்தும் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். அல்லது இதற்கென தனியான நிதியம் ஒன்று அமைத்து பழையமாணவர்கள், குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் உள் னோரிடம் நிதியினைப் பெற்று இந்நிதியத்தில் வைப் பிலிட்டு அதன் வட்டி வருமானத்தில் வழங்கக்கூடிய வசதி வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி கல்வி கற்பதற்குரிய சூழ்நிலையை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டி கல்லூரியின் வளங்களை நுகர்ந்து உச்சப்பம்பாட்டை வழங்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

கண்ணி அறை

உலக மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப நவீன வசதி கொண்ட கண்ணி அறை அமைக்கப்பட்டு அனைத்து மாணவர்களும் கண்ணி பற்றிய அடிப்படை அறி வைப்பெற வழிசைமத்துக் கொடுப்பது இன்றிய மையாததாகும். இக்கண்ணியினைக் கற்பதற்கு பாடநேரத்தில் ஒரு பகுதியை வழங்குதல் அல்லது புற நேரங்களில் கற்பதற்கு வசதி வாய்ப்பை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாது ஒவ்வொரு மாணவனும் அதில் பங்குபற்றுவதை உறுதியும் செய்தல் வேண்டும். இக் கண்ணிப் பயன்பாடு எங்கும் பரவி கண்ணி மயப்படுத்தப்படுவதால் அது பற்றிய அறிவு மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியமானது.

மாணவ சமூகத்தின் நல்ல பயன்பாட்டைப் பெற வேண்டுமாயின் அதன் அத்திவாரம் நல்லதோர் அத்தி வாரமாக அமைதல் வேண்டும். இதற்காக ஆரம்பப் பாடசாலையை வசதியான, நவீன வசதிகளைக் கொண்ட ஓர் பாடசாலையாக அமைக்க வேண்டும். மாணவர்களின் கல்வி செயற்பாட்டிற்கமைய வசதி வாய்ப்புக் கொண்ட செயற்பாட்டறையாக பாடசாலையை மாணவர்கள் செயன்முறை மூலம் தங்கள் கற்றல் திறனை வளர்ப்பதை உறுதி செய்தல் வேண்டும். மாணவர்களின் மூளை வளர்ச்சியைத் தூண்டும் உடற் பயிற்சி, விளையாட்டு என்பவற்றை ஊக்குவிக்கும் முகமாக சிறுபூங்கா அமைப்பதோடு சிறு விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றையும் அமைத்தல் வேண்டும்.

இப்பாடசாலையில் பல மாணவர்கள் கல்வியறிவில் பின்தங்கி உள்ளதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களை ஆரம்பத்திலேயே இனங் கண்டு அவர்களின் பின்னணியின் அடிப்படையில் உரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து இவர்களின் எழுத்தறிவுத்திறனை வளர்க்க இவர்களோடு ஒரு ஆசிரியரை நியமித்து கற்பித்தல் மட்டுமன்றி இவர்களின் மத்தியில் தாழ்வு

மனப்பான்மை ஏற்படா வண்ணம் இவர்களின் மனப் பான்மையை அறிந்து கல்வி கற்பிப்பதை உறுதிப் படுத்தல் வேண்டும்.

மாணவர்களதும், ஆசிரியர்களதும் வசதி கருதி, கூகாதார வசதிகளோடு கூடிய உணவையும் பாடசாலை உபகரணங்கள் போன்றவற்றையும் நியாயமான முறையில் விற்பனை செய்யக்கூடிய விற்பனை நிலையம் ஒன்றை அமைத்து நடத்த வேண்டும்.

பாடசாலையில் இருந்து வெளியேறுகின்ற ஒவ்வொரு மாணவனையும் இன்னமும் பாடசாலையோடு பற்றுள்ள மாணவனாகக் கொண்டு பாடசாலைச் சமூகத்தில் இணைத்து தொடர்ந்து பாடசாலைக்கும் பலமான ஆதரவு மிக்க சமூகம் அமைவதை உறுதி செய்து கொள்ள தல் வேண்டும். அத்தோடு பாடசாலை சமூகத்தில் உள்ள சமூக சமய அமைப்புக்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலம் நல்ல ஆதரவு மிக்க ஆரோக்கிய பாடசாலையையும் சமூகத்தையும் தோற்று விப்பது அவசியமானதாகும்.

ஒளிமியமான எதிர்காலம்

மேற்படி அனைத்து விடயங்களையும் எமது சமூக அமைப்போடு ஒப்பிட்டு எமது கல்லூரிக்கு அத்தியா வசியமானவற்றை நிறைவு செய்ததோர் பாடசாலை யாக இவ் வட்டு. மத்திய கல்லூரி இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் தீகழும் எப்பதில் ஜயம் இல்லை. செயல்திறன் மிக்க பாடசாலை சமூகமான அபிவிருத் திச் சங்கம், இந்து'வாலிபரசங்கம், அதன்வெளியூர்க்கிளைகள், பழைய மாணவர்சங்கம், நலன்விரும்பிகள் அனைவரது பேராதரவும். செயற்பாடும் பெற்று இக் கல்லூரி குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சி கண்ட கடந்த கால வரலாறு இந்த ஒளிமியமான எதிர் காலத்தை எமக்குக் காட்டுகிறது.

இத்தகைய ஆதரவு கொண்ட வட்டு. மத்திய கல்லூரி புதிய நூற்றாண்டில் கட்டிடவசதி, நவீன வசதி கொண்ட பாடசாலையாகவும் ஆசிரியர் செயற் பாட்டின் விளைவுகளான கல்வியில் உயர் பெறுபேறுகள் கொண்ட பாடசாலையாகவும் இணைபாடவிதான் செயற்பாடுகளிலும் இன்று முன்னணிபெற்று வரும் இக்கல்லூரி எல்லாத்துறைகளிலும் முன்னணி பெற்ற ஓர் பாடசாலையாகவும் கல்விச்சமூகத்தில் பெயர் பொறித்து சிறந்ததோர் உயர்தரப் பாடசாலையாக அமைய இறைவன் நல்லருள் கிடைக்குமென்பதில் ஜயமில்லை.

எப்போதும் மற்றவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் இறுதியில் தனக்கென்று ஒரு கொள்கைகூட இல்லாதவனாக ஆகிவிடுகிறான்.

-ஷ்சோப்.

இல்லங்களுக்கிடையே நடாத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கான பவளவிழாப் போட்டி முடிவுகள்

தமிழ் பேச்சுப்போட்டி

		பெயர்	இல்லம்
பாலர்பிரிவு	1ஆம் இடம்	செல்வி. யே.மர்ணா	சுந்தரர்
	2ஆம் இடம்	செல்வன். ச.அர்ஜுன்	மாணிக்கர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி. இ. கிரிசிகா	சுந்தரர்
கீழ்ப்பிரிவு	1ஆம் இடம்	செல்வி. வி. ஸ்ரீமாதங்கி	சுந்தரர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி. கெ.வினோஜா	அப்பர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.இ.சௌமியா	மாணிக்கர்
பிரிவு 1	1ஆம் இடம்	செல்வி. மோ. மைதிலி	சுந்தரர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி. வி. சோபனா	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி. ச. கல்பனா	சுந்தரர்
பிரிவு 2	1ஆம் இடம்	செல்வி. உ.சிவானி	அப்பர்
	2ஆம் இடம்	செல்வன்.பி.ஸ்ரீரங்கன்	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.அ.யோசினி	அப்பர்
பிரிவு 3	1ஆம் இடம்	செல்வி.ச.நித்தியராணி	மாணிக்கர்
	2ஆம் இடம்	செல்வன்.ந.கிருஷ்ணராஜா	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.மா.சந்திரமதி	மாணிக்கர்
பிரிவு 4	1ஆம் இடம்	செல்வி.க.மஞ்சளா	மாணிக்கர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி.இ.துஷ்யந்தி	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.த.தவமலர்	சுந்தரர்

English Recitation

		பெயர்	இல்லம்
கீழ் பிரிவு	1ஆம் இடம்	செல்வி.கெ.வினோஜா	அப்பர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி.வி. ஸ்ரீமாதங்கி	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.தி.பிரமிளா	மாணிக்கர்
பிரிவு 1	1ஆம் இடம்	செல்வி.கெ.சரண்யா	அப்பர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி.ச. கல்பனா	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.மோ. மைதிலி	சுந்தரர்
பிரிவு 2	1ஆம் இடம்	செல்வி.அ.கெளசிகா	சுந்தரர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி.சி. சியாமளா	அப்பர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.அ.யோகினி	அப்பர்
பிரிவு 3	1ஆம் இடம்	செல்வன். ந.விக்கினேஸ்வரன்	அப்பர்
	2ஆம் இடம்	செல்வன். ந.கிருஷ்ணராஜா	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி.கு.சர்மிளா	அப்பர்
பிரிவு 4	1ஆம் இடம்	செல்வி.க.மஞ்சளா	மாணிக்கர்
	2ஆம் இடம்	செல்வி.த.தவமலர்	சுந்தரர்
	3ஆம் இடம்	செல்வி. இ.துஷ்யந்தி	சுந்தரர்

		பெயர்	இல்லம்
English Essay			
பிரிவு 1	1.ஆம் இடம்	இ.கோபிராஜ்	அப்பர்
	2.ஆம் இடம்	ச.துஷ்யந்தி	அப்பர்
	3.ஆம் இடம்	ச.கல்பனா	சுந்தரர்
பிரிவு 2	1.ஆம் இடம்	ஆ.யசோதா	சுந்தரர்
	2.ஆம் இடம்	அ.யோகினி	மாணிக்கர்
	3.ஆம் இடம்	கெளசிகா	சுந்தரர்
பிரிவு 3	1.ஆம் இடம்	அ.பி.நேமராணி	மாணிக்கர்
	2.ஆம் இடம்	ந.கலைச்செல்வி	அப்பர்
	3.ஆம் இடம்	கி.விஜயராகவன்	அப்பர்
பிரிவு 4	1.ஆம் இடம்	இ.துஷ்யந்தி	சுந்தரர்
	2.ஆம் இடம்	மா.புஷ்பலதா	அப்பர்
	3.ஆம் இடம்	சபிதா	மாணிக்கர்
தமிழ்க்கட்டுரை			
பிரிவு 1	1.ஆம் இடம்	இ.கோபிராஜ்	அப்பர்
	2.ஆம் இடம்	மோ.மைதிலி	சுந்தரர்
	3.ஆம் இடம்	ச.கல்பனா	சுந்தரர்
பிரிவு 2	1.ஆம் இடம்	ஆ.யசோதா	சுந்தரர்
	2.ஆம் இடம்	ப.கவிதா	மாணிக்கர்
	3.ஆம் இடம்	மா.அனுதா	அப்பர்
		ச.தனேந்திரன்	மாணிக்கர்
பிரிவு 3	1.ஆம் இடம்	ச.நித்தியராணி	மாணிக்கர்
	2.ஆம் இடம்	ஸ்ரீ.சோபிகா	சுந்தரர்
	3.ஆம் இடம்	ந.விக்னேஸ்வரன்	அப்பர்
பிரிவு 4	1.ஆம் இடம்	இ.சுகந்தன்	மாணிக்கர்
	2.ஆம் இடம்	செ.மல்லிகாதேவி	சுந்தரர்
	3.ஆம் இடம்	த.தவமலர்	சுந்தரர்
தமிழ்க்கவிகதை			
பிரிவு 2	1.ஆம் இடம்	ம.காயத்திரி	சுந்தரர்
	2.ஆம் இடம்	உ.சிவானி	அப்பர்
	3.ஆம் இடம்	அ.கெளசிகா	சுந்தரர்
பிரிவு 3	1.ஆம் இடம்	ஸ்ரீ.சோபிகா	சுந்தரர்
	2.ஆம் இடம்	ந.விக்னேஸ்வரன்	அப்பர்
	3.ஆம் இடம்	அ.தர்சிகா	அப்பர்
பிரிவு 4	1.ஆம் இடம்	நா.வனிதா	அப்பர்
	2.ஆம் இடம்	செ.மல்லிகாதேவி	சுந்தரர்

ஈசவசமய	அறிவுப்போட்டி	வே.அகல்யா பெயர்	மாணிக்கர் இல்லம்
பிரிவு 1	1.ஆம் இடம் 2.ஆம் இடம் 3.ஆம் இடம்	ச.கல்பனா மோ.மைதிலி இ.கோபிநாத் சி.கோகுலன்	சுந்தரர் சுந்தரர் அப்பர் சுந்தரர்
பிரிவு 2	1.ஆம் இடம் 2.ஆம் இடம் 3.ஆம் இடம்	உ.சிவானி அ.யோகினி சி.மழுரன்	அப்பர் அப்பர் சுந்தரர்
பிரிவு 3	1.ஆம் இடம் 2.ஆம் இடம் 3.ஆம் இடம்	ந. விக்னேஸ்வரன் பூ.சேயோன் அ.தர்சிகா	அப்பர் அப்பர் அப்பர்
பிரிவு 4	1.ஆம் இடம் 2.ஆம் இடம் 3.ஆம் இடம்	இ.துஷ்யந்தி செ.மல்லிகாதேவி க.மஞ்சளா	சுந்தரர் சுந்தரர் மாணிக்கர்

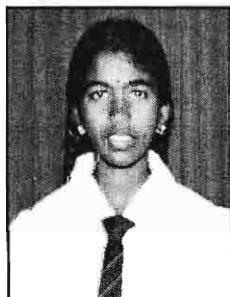
பவளவிழாக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாம் பிரிவில் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரை போசாக்குணவு

நாம் உண்ணும் சத்துள்ள உணவே போசாக்குணவு எனப்படும். போசாக்குணவு என்பதன் முறையென்று அழைக்க ஆகும். முட்டை, பால் என்பன அனைத்துச்சத்தும் அடங்கிய போசாக்குணவுகள் ஆகும். ஒரு மனிதன் போசாக்குணவுகளை உண்ணாததால் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி குறைவடைவதோடு சோவி, குருதிச்சோகை என்பன ஏற்பட வாய்ப்புண்டு குறிப்பாக கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் போசாக்குக் குறைவடைந்தால் பாரிய இழப்புகள் ஏற்படும். இதனால் சுகாதாரப்பகுதியினர் போசாக்குணவு பற்றிய கருத்தரங்குகள் நடத்துகின்றனர். அந்தோடு போசாக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு திரிபோஷா, விற்றுமின்குளிகைகள் வழங்குகின்றனர். போசாக்குணவுகளை ஜந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை புரதம், கொழுப்பு, மாப்பொருள், உயிர்ச்சத்துக்கள், கனியுப்புக்கள் என்பனவாகும். போசாக்குணவு உண்பதால் எமது உடல், மூளை, தோல் என்பன வளர்ச்சியடைகின்றன. போசாக்குணவில் ஒவ்வொரு சத்தும் உண்ணாவிட்டால் ஒவ்வொரு நோய் ஏற்படும். புரதச்சத்தில் முட்டை, சோயா, இறைச்சி என்பன சிலவாகும். கொழுப்புச்சத்தில் தேங்காய் என்னைய், நல்லெலண்ணைய் என்பனவும் சிலவாகும். மாப்பொருளில் கோதுமை மா, கிழங்குவகைகள் என்பன சிலவாகும். உயிர்ச்சத்தில் விற்றுமின் ஏ, விற்றுமின் பி, விற்றுமின் சி, விற்றுமின் டி, விற்றுமின் கே என்பனவற்றில் பல உணவு வகைகள் அடங்குகின்றன. போசாக்குணவில் கனியுப்புக்களிலும் பல உணவுவகைகள் அடங்குகின்றன. போசாக்குணவுகளை உண்ணல் எமக்கு நன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது. போசாக்குணவை நாம் கண்டிப்பாக உண்ணல் வேண்டும். “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”என்ற பழையாழிக்கிணங்க நாம் நோயற்ற வாழ்வு வாழ போசாக்குணவை உண்போமாக!

இ. கோபிராஜ்
தரம் - 5

பவளவிழாக் கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் பிரிவில் முதலாமிடம் பெற்ற கட்டுரை இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து

இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பது ஒளவை வாக்காகும். அவ்வாக்கிற்கு இனங்க இளமைப் பருவத்திலேயே நாம் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்றல் அவசியமாகும். ஆறு வயதில் நம் பெற்றோர்கள் எம்மைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர். நாம் இந்த இளமைப்பருவத்தில் கல்வியை கவனமாகக் கற்று சிலைமேல் எழுத்துப் போல அழிக்க முடியாததாகப் பதித்தல் வேண்டும். பாடசாலைக்குச் சென்று ஆசிரியர்கள் கூறும் விடயங்களைக் கவனமாகக் கேட்டு எமது மனத்தில் பதித்து அதன்படி நடத்தல் வேண்டும்.

சிறு வயதில் நாம் கற்கின்ற கல்வி நமது உள்ளத்தில் நன்றாகப் பதிகின்றது. அதாவது தாய்மையானதும் புதியதுமான துணியில் சாயம் நன்றாகப் பதிவுதைப் போல முதுமைப் பருவத்தில் கற்கும் கல்வி எம் மனத்தில் நன்றாகப்பதிய மாட்டாது. எனவேதான் இளமைப்பருவத்தை கல்விக்குரிய பருவம் ஆக்கினார்கள். ஆறு வயதில் ஆண்டு ஒன்றில் கல்வி கற்கத் தொடங்கும் மாணவன் இருபது வயதில் க.பொ.த. உயர்தரத்தைக் கற்று முடிக்கின்றான். எனவே இத்தகைய இளமைப்பருவத்தை நாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி ஆழமாகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இளமைப் பருவத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தாது இருந்துவிட்டு பின்னர் வயது முதிர்ந்த வேளையில் கவலை கொள்வது பயன்றதாகும். இளமையில் நாம் கற்கும் கல்வியே பின்னர் பெரியவர்கள் ஆனதும் நம்மைத் தலை நிமிர வைக்கும். இளமையில் நாம் அக்கறை அற்று இருந்தால் முதுமையில் தலைகுனிய வேண்டி ஏற்படும்.

சிறியவர்கள் ஆகிய நாம் இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்ற ஒளவையின் வாக்கை உணர்ந்து கல்வி கற்று நற்பயன் பெறுவோமாக!

ஆ. யசோதா
தரம் 8

பவள விழா கட்டுரைப் போட்டியில் முன்றாம் பிரிவில் முதலாமிடம் பெற்ற கட்டுரை

ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியம்

“இலட்சியமற்ற மனிதன் மிருகத்திற்கு சமனான வன்” என்பது சுவாமி விவேகானந்தரது வாக்கு. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஓர் இலட்சியம் அவசியம் இருக்கும். எனவே அவன் அதை நிறைவேற்ற அயராது துடிப்பான். அந்த இலட்சியத்தை அவன் அடைய அவனிற்கு பக்க பலமாகக் கைகொடுப்பது ஆங்கிலமொழி என்றால் அது மிகையாகாது.

இன்றைய உலகின் பொது மொழியாக ஆங்கிலம் காணப்படுகின்றது. ஆங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்க ஐக்கிய இராச்சியம் போன்ற நாடுகளில் முதலாம் மொழியாகவும், இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இரண்டாம் மொழியாகவும் இது காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக இந்தியாவில் அதன் உத்தியோக பூர்வ மொழியாக “ஹிந்தி” காணப்படுகின்ற போதிலும் பலவேறு மாநிலங்களினதும் இணைப்பு மொழியாக ஆங்கிலமே பயன்படுகின்றது.

இன்றைய உலகில் அடிக்கடி, விஞ்ஞானக்கண்டுபிடிப்புக்கள் நிகழ்கின்றன. நிலாவைக் காட்டி குழந்தைக்கு பாலன்னம் ஊட்டிய காலம் மாறி சுந்தரினில் காலடி வைத்தது மாத்திரமன்று அதனை யும் விஞ்சி செவ்வாயில் செயற்கைக்கோள் இறங்கியது வரை விஞ்ஞானத்தின் சாதனைகள் பற்பல. இவற்றை நாம் உடனுக்குடன் அறியவும் அவை பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சிகளையும், ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்ளவும் ஆங்கிலமொழியில் காணப்படும் நால்கள், பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகளுமே உதவுகின்றன. தமிழ் மொழியில் இத்தகைய நால்கள் காணப்படுதல் அரிதிலும் அரிதாகவே உள்ளது.

இன்று சர்வதேச அரங்கில் நடைபெறும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் இணையத்தின் மூலம் விரிவாக அறிந்து கொள்கின்றோம். இவற்றில் ஆங்கிலமொழியே பயன்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் மொழியை இணையத்தில் இணைப்பது தொடர்பாக ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆராய்ச்சி முடிவை செயற்படுத்துவதற்குள் அரை நூற்றாண்டு கடந்து விடும் எனவே “காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்” என்ற பழ

மொழியை நன்கு அறிந்து நாம் அரை நூற்றாண்டு காத்திருப்பதைவிட உடனடியாக அறிந்து கொள்ள ஆங்கிலமொழியைக் கற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்றைய இளைஞர்கள் அதி விவேகிகள். அவர்களிற்குத் தேவையான அறிவைப் பெறத் தமிழ் மொழியில் போதியளவு அறிவியல் நூல்கள் காணப்படுவதில்லை என்றே கூறலாம். அவர்களின் ஆற்றலை, நாம் வீணாக விரயமாக்கக்கூடாது. அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்குத் தமிழில் உள்ள நூல்கள் “யானைப் பசிக்குச் சோளப்போரி” போன்றே காணப்படுகின்றன. இவர்களில் இருந்து உச்சப் பயனைப் பெற அவர்களின் அறிவுப் பசியைப் போக்க ஆங்கிலமொழியில் காணப்படும் நூல்களே உதவுகின்றன என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது.

எமது அரசு கூட இன்று ஆங்கிலமொழியை கட்டாயமாக்கியுள்ளது. இன்று உலகம் சுருங்கி விட்டது. மனிதன் தன் இடத்திலிருந்தவாறே வேலை களைச் செய்து முடிப்பதற்கு உதவும் கண்ணிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டன. இவற்றை நாம் பாவனைக்குப் பயன்படுத்த ஆங்கிலமொழியே உதவுகின்றது. இவற்றிற்கான விரிவரைகள் ஆங்கிலமொழி யிலேயே ஆக்கப்படுகின்றன. இன்று பல்கலைக் கழகங்களில் கூட பொதிகவியல், மருத்துவம், பொறியியல்துறை போன்றவற்றிற்கான விரிவரைகள் ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெறுகின்றன.

இன்றைய கல்வி முறையை எடுத்து நோக்கு வோமாயின் மாணவர்கள் பலவேறு துறைகள் ரீதியான தகவல்களையும் பல நூல்களின் வாயிலாகத் திரட்டக்கூடிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அவர்களிற்குத் தேவையான தகவல்களைப் பெற தமிழில் காணப்படும் நூல்களை விரல் விட்டு எண்ணலாம். ஆனால் ஆங்கிலமொழியில் இத்தகைய நால்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இன்றைய கல்வியை எடுத்து நோக்கினால் ஆங்கிலம் தெரிந்த மாணவனே முதன்மை மாணவனாகத் திகழ்கின்றான்.

நாம் உலகின் எப்பாகத்திற்குச் சென்றாலும், எவருடனும் தாராளமாக ஆங்கிலத்தில் உரையாட

முடியும். ஏனைய மொழிகளில் அவ்வாறு உரையாட முடியாது. இன்று உலகின் திரைமறைவில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூட ஆங்கில சஞ்சிகைகள் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகின்றது. இலத்திரனியல் வர்த்தகம் போன்றவற்றைக் கையாள ஆங்கிலமொழியே உதவுகின்றது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஆங்கிலம் கற்ற மனிதனே பூரணமனிதனாக இன்றைய உலகில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றான்.

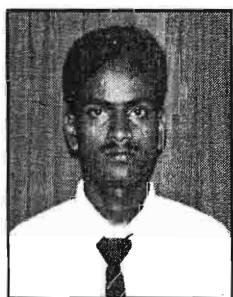
இன்றைய உலகில் மனிதனுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் ஆங்கிலமொழியின் உதவியுடன் எமக்குக் கிடைத்தவையே. இன்று உலகின் மிகவும் முக்கியமான பதவிகளில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலமொழி வாயிலாகவே தம் கருமங்களை ஆற்றுகின்றனர். இன்று உலகில் அனைவராலும் வரவேற்கப்பட்டுள்ள இணையத்தின் மூலம் உலகில் ஒர் முலையில்

உள்ள பல்வேறு நபர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியும். இதனை நிறைவேற்ற நாம் ஆங்கிலமொழி யையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளின் தரத்திற்கு ஏற்ப எது நாட்டை மாற்றவும் சர்வதேச அரங்கில் நாம் பிரகாசிக்கவும், நவீன இலத்திரனியல், மற்றும் தொழில்நுட்ப சாதனங்களைக் கையாண்டு எது வேலையை இலகுவாக்கி நேர்த்தை மீதப்படுத்தவும். இணையத்தின் மூலமாக எது செயற்பாடுகளை ஆற்றவும், உலகில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ளவும், நிறைந்த அறிவைப் பெறவும், ஒருமனிதன் பூரண மனிதன் ஆகவும் வாழ்வதற்கு ஆங்கிலக் கல்வி அவசியம்.

செல்வி ச. ச நித்தியராஜி
தரம் - 11

பவளவிழாக் கட்டுரைப் போட்டியில் நான்காம் பிரிவில் முதலிடம் பெற்றகட்டுரை சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை

சங்க காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இயற்கை என்பது மனிதர்களின் செயற்பாடின்றி தாமாகவே தோன்றிய மூலப் பொருளாகும். இவ்வாறான இயற்கை மக்கள் வாழ்க்கையிலும், அவர்களின் முன்னேற்றத்திலும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. குறிப்பாக சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியதை பல சந்தர்ப்பங்களில் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்திய இவ்விடத்தில் அமைந்து நிலமாகிய பாலை நிலத்தை இவ்விலக்கிய கர்த்தாக்கள் உருவாக்கினார்கள். குறிஞ்சியும் மூலமையும் பிரிந்து தன்னியல்புகள் கெட்டுமண்ணும் மணல்சார்ந்து இடமுமாகக் காணப்பட்டன. இதுவே ஜந்தாவது நிலமாகிய பாலை ஆகும். மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்ததாகக் காணப்பட்டதால் மேற் கூறப்பட்ட ஜவகை நிலங்களும் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றன. சங்கப்புலவர்கள் இலக்கியப் படைப்புச் செய்யும் போது இந்நிலைகளையும், இந்நிலங்களின் சிறப்புக்களையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். இவ்விடத்தை நிலங்களையும் பாகுபடுத்தி அந்நிலங்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களையும் பாகுபடுத்திக்

இச்சங்ககாலம் இயற்கையோடு அமைந்த வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் நிலைக் கண்ணாடியாக அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே இதனை “இயற்கை நெறிக்காலம்” எனச் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வியற்கை நெறிக்காலமாகிய சங்ககாலம்

இயல்பாகவே நான்கு நிலங்களைக் கொண்டதாக அமைந்து விளங்குகின்றது. அதாவது மலையும் மலைசார்ந்த பிரதேசமும் குறிஞ்சி எனவும், காடும் காடுசார்ந்த பிரதேசமும் மூல்லை எனவும், வயலும் வயல்சார்ந்த பிரதேசமும் மருதம் எனவும். கடலும் கடல் சார்ந்த பிரதேசமும் நெய்தல் எனவும் பெயர் பெறுகின்றன. இவையே தமிழ் இலக்கியத்தில் நாளிலம் எனப் போற்றப்படுகின்றன. இந்நாளிலமும் இன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற அதேசமயம் துன்பத்தையும் வெளிப்படுத்த ஒர் நிலம் தேவைப்பட்டது. மனித வாழ்க்கையில் பிரிவுத் துயரைக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற நிலமாகிய பாலை நிலத்தை இவ்விலக்கிய கர்த்தாக்கள் உருவாக்கினார்கள். குறிஞ்சியும் மூலமையும் பிரிந்து தன்னியல்புகள் கெட்டுமண்ணும் மணல்சார்ந்து இடமுமாகக் காணப்பட்டன. இதுவே ஜந்தாவது நிலமாகிய பாலை ஆகும். மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்ததாகக் காணப்பட்டதால் மேற் கூறப்பட்ட ஜவகை நிலங்களும் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றன. சங்கப்புலவர்கள் இலக்கியப் படைப்புச் செய்யும் போது இந்நிலைகளையும், இந்நிலங்களின் சிறப்புக்களையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். இவ்ஜவகை நிலங்களையும் பாகுபடுத்தி அந்நிலங்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களையும் பாகுபடுத்திக்

கூறியுள்ளனர். குறிப்பாக மக்களின் வாழ்க்கை முறை களைக் கொண்டு ஜவகை நிலங்களைப் பிரித்து அவ் வாழ்க்கை முறையின் பண்பினைக் கொண்டு ஜவகை ஒழுங்கங்கள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. (உதாரணமாக குறிஞ்சி நிலத்திற்கு புணர்தல் என்றும் ஒழுக்கம் காணப்படுகின்றது) சங்ககாலப் பொருள் மரபான அகத்தினை புறத்தினை மரபு கூறப்படும் போது கூட இவ் இயற்கையானது தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தியதை நாம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. இவ் அகத்தினையில் பெயர் சுட்டப்படாமல் தலைவன் தலைவியின் உரையாடல் போன்று அமையும் பாடல் களில் கூட தலைவனோ அல்லது தலைவியோ இவ் இயற்கையினையே உதாரணமாக, உவமையாக, உருவமாக எடுத்துக் கூறுகின்றனர். “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி” என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலில் நீண்ட தூரங்களுக்கு அப்பால் உள்ள பூவிலிருந்து வரும் நறுமணத்தை அறிந்து ஆராய்ந்து தேனெடுக்கச் செல்லும் வண்டிடம் வினவி தன் தலைவியின் கூந்தல் நறுமணத்தினை ஆராய முன்படுகின்றான். இதேபோன்று தலைவியை விட்டுப்பிரியும் தலைவன் தலைவியின் சோகத்தினை ஆற்றுவதற்காகப் பாடும் “யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ” பாடலில் கூட தம் இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்டுள்ள புனிதமான காதலானது “செம்புலப் பெயன்போல்” இரண்டறக்கலந்தது எனக் கூறுகின்றான். அதாவது தம் இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்டுள்ள காதலானது செந்திலத்தில் பெய்யும் மழையானது அந்திலத்துடன் ஒன்றாக மண்ணின் தன்மையும், மழை நீரின் தன்மையும் இரண்டறக் கலப்பது போலக் கலந்துள்ளது என இயற்கையை உவமைப்படுத்தித் தலைவன் கூறியுள்ளான்.

தலைவியின் பிரிவுத்துயரில் கூட இவ்இயற்கையே பெரிதும் பங்கு கொள்கிறது. “மையற விளங்கிய மனிநிற விசும்பின்” எனும் பாடலில் வரும் “பெருங்கடற் பரப்பினிரும்புறத் தோயச் சிறுவென் காக்கை பலவுடன் ஆடும். துறைபுலம் புடைத்தே” என்னும் வரியானது கடற்கரைக்குச் செல்லும் தலைவியானவள் கடற்கரை அழகினை இரசிக்கும் போது அங்கு பல நீக்காகங்கள் சோடியாக நீராடுவதைக்கண்டு தனக்கும் இவ்வாறான அனுபவம் ஏற்பட தலைவனானவன் அருகில் இல்லையே என ஏங்கும் போது அவளது பிரிவுத் துயரானது

மென்மேலும் கூடுகின்றது. இதில் கூட இயற்கையே தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளது.

இதே போன்று கலித்தொகைப் பாடலான “மாமலர் முண்டகத்தில்லையோ டொருங்குடன்” என்னும் பாடலில் கூட தோழி தலைவனுடைய ஒழுகலாற்றினை வெளிப் படையாகக் கடிந்து கறுதல் நாகரிகச் செயலாகாமையால் அவனுடைய நாட்டிற் காணப்படும் இயற்கைக் காட்சிகளையே இரு உவமைகளாகப் புனைந்து தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். இதேபோன்று எதிர்பாராத விதமாக பறவைகள், விலங்குகள் அடையும் மகிழ்ச்சி கூட இவ் இலக்கியங்களில் உதாரணமாகக் கூறப்படுகின்றன.

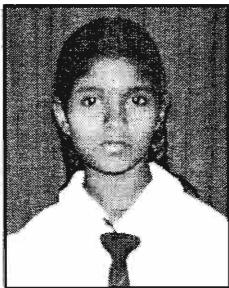
இதேபோன்று புறத்தினைப் பாடல்களை ஆராயும் போது அதில் வீரத்தின் சிறப்பு சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இதில் கூட இயற்கை தனது செல்வாக்கினைச் செலுத்தத் தவறவில்லை. அரசனானவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை புலவர்கள் எடுத்துக்கூறும் போது அவனது சிறப்பினையும், அவனது நாட்டுச்சிறப்பினையும் முதலில் கூறிய பின்பே அவனது கடமைகளைக் கூறுகின்றான். நாட்டுச்சிறப்பு எடுத்துக் கூறப்படும்போது இயற்கை வளமே பெரிதும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. இதுபோன்று ஒல்லையூர் மன்னான சாத்தன் இறந்த துயரச் செய்தியை வெளிப்படுத்தும்போது புலவரானவர் இயற்கையாக அமைந்த மூல்லைமரத்தினைப் பார்த்து ஒல்லையூர் நாட்டு மன்னான சாத்தன் இறந்தபின் “மூல்லை மரமே நீ ஏன் இவ்வாறு பூத்துக் குலுங்குகின்றாய். உன் பூவையாம் சூட மாட்டார்களே” என துயரம் பொங்க வினவுகின்றார்.

இல்லாறு பல சந்தர்ப்பங்களில் சங்க இலக்கியத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திய இவ் இயற்கையானது சங்ககால இலக்கிய நூல்கள் அழிவுதற்கும் ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. அதே போன்று இவ் இயற்கையானது சங்ககாலம் அழிவுப்பாதையை நோக்கிச் செல்வதற்கும், சங்கமருவிய காலம் ஆரம்பமாவதற்கும் ஏதுவாக அமைந்த காரணி என்பதை நாம் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறலாம்.

இ. சுகந்தன்
(கலைப்பிரிவு தரம் - 12)

குழந்தைகளை அவர்களாகவே வாழ்வதற்கும் தங்கள் வழியிலே சந்தோஷத்தை அனுபவிப் பதற்கும் விடுங்கள். நீங்கள் உங்களைப் போன்ற ஒருவராகவே குழந்தையை ஆக்க முயலுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒருவர் இவ்வுலகில் இருப்பதே போதுமானது.

- இமேசன்.

பவளாவிழாக் கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பிரிவில்
முதலிடம் பெற்ற கவிதை

சயலுறு கல்வி
ஸாங்குடன்தந்த எதங்கள்சள் எ

அன்பு அறிவு அடக்கம்
அணி செய் நற்பழக்கம்
பண்போடு கற்பிக்கும் நல்
ஆசான்கள், ஆனந்தப்
பண்ணோடு நற்பரதம்
பாங்கான நற்கலைகள்

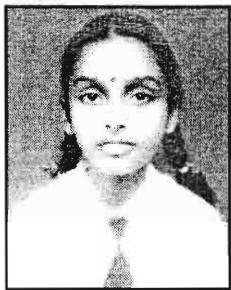
மண்ணில் நலம் நல்கு
மகிழ்வோடு கற்று
விண்ணுயர் நற் புகழோடு
வேற்றென மினிர
கண் போல் போற்றிட
களிப்புடன் வாழி

பயனுறு கல்வி
பாங்குடன் தந்ததெங்கள் பள்ளி
ஆடல் அழகியல் நல்
விஞ்ஞானக் கல்வி
பாடல் தேடல் பதித்தல்
பல கலைகள்
ஒடல் ஆடல் விளையாடல்
என்னும் உடற்கல்வி

மாதர்க் கேற்ற நல் அழகியல்
மனியியல் கல்வி
ஏடுகளில் சொல் நூல்
இனிய பழம் கதைகள்

ஆயநற் கலைகள் அறுபத்து நான்கும்
தீயவை நீங்கி தூயவை பெற்றிட
பயனுறு கல்வி பாங்குடன்
அளிக்கும் எம்பள்ளி

ம. காயத்தீ
(தரம் - 8)

பவளவிழாக் கவிதைப் போட்டியில் பிரிவு 3 இல் முதலிடம் பெற்றது

கல்லூரியாய் மினிர்ந்ததெங்கள்
தீருஞானசம்பந்தக் கலைக் கூடமே

வம்மின் தோழிகாள் வம்மின் தோழிகாள்
செம்பொனம் பலவனின் தீருவடி தொழுது
ஞான சம்பந்த நற்கலைக் கோயில்
வாழிய நெடிதென வாழ்த்துவம் வம்மின்
ஆண்டொரு எழுபான் ஜந்தின் முன்னே

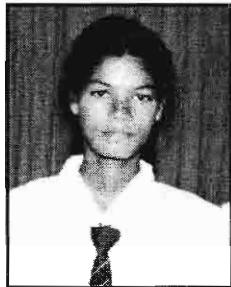
சான்றோர் கூடித் தமிழொடு சிவநெறி
ஈதங்கண் வளர்ந்தே ஏற்றம் எய்தப்
பாங்குடன் அமைந்த பள்ளி இதுவால்
மழலைக் குழந்தையாய் மண்ணில் தோன்றி
இளமைப் பருவம் ஏற்றிட இந்நாள்

காலைப் பருவம் களிப்புடன் புக்கு
மத்தியகல் லூரிய ஆகி மலர்ந்து
எத்திசை யோரும் ஏத்திட ஏத்திடப்
பவளக் கோயில் தையல் அருளால்
பவளவிழாவும் பாங்குறக் கண்டனள்.

தண்டமிழ் என்றா சைவம் என்றா
அறிவியல் என்றா அருங்கலை என்றா
எத்துறைக் கல்வியும் இனிதே புகட்டி
சிட்டராயிறோர் சிந்தைகளி கூர
மலைவிளக்காக மண்ணுதல் காணீர்

வருநாள் தன்னிலும் பண்பளி இயற்றி
அறியா மையிருள் அகன்றே ஒட
உறுபணி புரிந்து உயர்ந்தே வாழ
கல்லூரியாய் மினிர்ந்த நெறிகள் ஞான
சம்பந்தர் கலைக் கூடமே
கலைக் கூடமென வாழ்த்துவமே! வாழ்த்துவமே!

செல்வி. ஸ்ரீ. சோபிகா
(தரம் - 11A)

பவளவிழாக் கவிதைப் போட்டியில் பிரிவு 4 இல் முதலிடம் பெற்ற கவிதை

புத்தாயிரம் ஆண்டில் புதுமையுடன் எழுக
வட்டு. மத்தியே

இலங்கை மணித்திரு நாட்டில் எழில் பெறு யாழ் குடாவில்
துலங்கிடும் வட்டுநகர் தூய தமிழ் மண்ணில்
கலங்கரை விளக்கதாய் கல்விக்கு ஒளி காட்டி
விளங்கிடும் வட்டு மத்தித்தகக் கல்லூரி என்னும்
குணங்களில் பெரிய குன்றுக் கொள்கை கொள்
அதிபர் ஆசிரியர், நலன் விரும்பும் பெருமக்காள்;
வணங்கிட வேண்டிய பெரு வள்ளல்கள் தன் சிறப்பால்
துலங்கியே இங்கு கல்வித் தூணதாய் நிமிந்ததன்றோ
இத்தனையும் இருபதாம் நூற்றாண்டில்
இறுதி வரை நடந்தவைகள்
இன்னும் பலவுள் இத்தரை தனை நோக்கில்
பண்ணும் விஞ்ஞானப் பயன் பெற மாணவர்கள்
உன்னிப்பாய் உயர் தொழில் நுட்பம் தேவை
விண்ணுலகு செயற்கைக் கோள்
வித்தகம் தேவை, இங்கே
கண்ணிமைக்கும் முன்னர் தரும் கணனித் திறன் கற்க வேண்டும்
என்னிட முடியாத இன்றெந்ற
ஏற்ற கல்வி மாற்றும் வேண்டும்
இன்னும் பல இயல்புத் திறன் காண வேண்டும்
எல்லாமே இங்கெழுந்து வல்லோர்கள் வாழும் ஊராய்
ஸ்டினை அற்ற கல்விச் சேவை
எங்கள் வட்டு மத்தியில் தோன்றி
சாடி உலகனைத்தும் பெரும் சரித்திரம் படைக்க வேண்டும்
இத்தனைக்கும் எம் மக்கள் இரு தோனும் தந்து நிற்பர்
நீ புத்தாயிரம் ஆண்டில் புதுமையுடன் எழுக! வட்டு மத்தியே!

நா. வணிதா
தரம் - 12 கலைப்பிரிவு

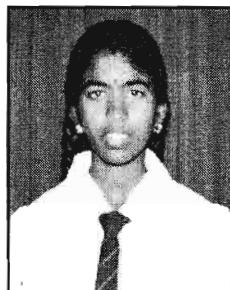

Group I 1st place

MY SCHOOL

My school is J/ vaddu central college. My school is situated in vaddukoddai. J/ vaddu central college was declare opened in 1926 by Mr.M.S. Rajarathnam. Mr. V. Sivagnana pothan is the principal of my school. It is functioning as two units. They are lower and upper units. There are classes from Grade 1 to G.C.E. A/L classes. there are about thirty five teachers and eight hundred and fifty students in my school. There are three houses namely Red, Blue and Green. My school has Laboratory, a library and a playground. My school is good in netball, football, and volley ball.

R.Gobirajah
Grade.5A

Group II 1st place

How I Spend my Leisure time.

Time is precious. people spend their leisure in many different ways. we should not waste our time idling. whenever I spend time, I spend it worthfully. I spend my leisure time reading books, news papers, and various other magazines. By reading books I gain my knowledge a lot. I was able to know about other countries, there main occupation, there food, there dress and there culture by watching television. I get news from other countries and it help me

the balance vegetables to the market and sell them. from this I get lot of pocket money

A. Jasotha
Grade 8A

Group III 1st place

The importance of English.

All though there are many languages in the world. English is the foremost of them all. All agree that it is the international language. It is the language that is spoken every where in the world.

It is the only language that the German, the Chinese, the Japanese and the Russians are keen to learn though their language are as developed as English.

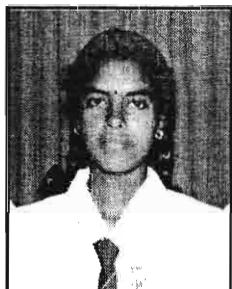
They like to learn a world language and a language of trade diplomacy and advanced knowledge. Every In most of these countries it is taught either as a first or second language.

To us in Sri lanka, a good knowledge of English is a must our language may be old and developed but they cannot serve modern needs. we have no good books in our language. Hence we are unable to learn modern science.

Even students who do Arts or Commerce need a sound Knowledge of English a good knowledge og English many of our youths who go to the middle east need sound knowledge of English.

of the united nations. Therefore it is very important to learn good and better English.

A.Premarani
Garde11A

Group IV 1st place

A FAMOUS PERSON William Shakespeare

Shakespeare was an actor and a writer of plays shakespeare was born in the year 1564 and died in 1616. so he lived in the times of queen Elisabeth king Jame the first. The house in which was born may still be seen. It is in the town of stardford. Riveravon at the time was really a large village and its people were chiefly farmers. William's father whose name was John used buy and sell corn.

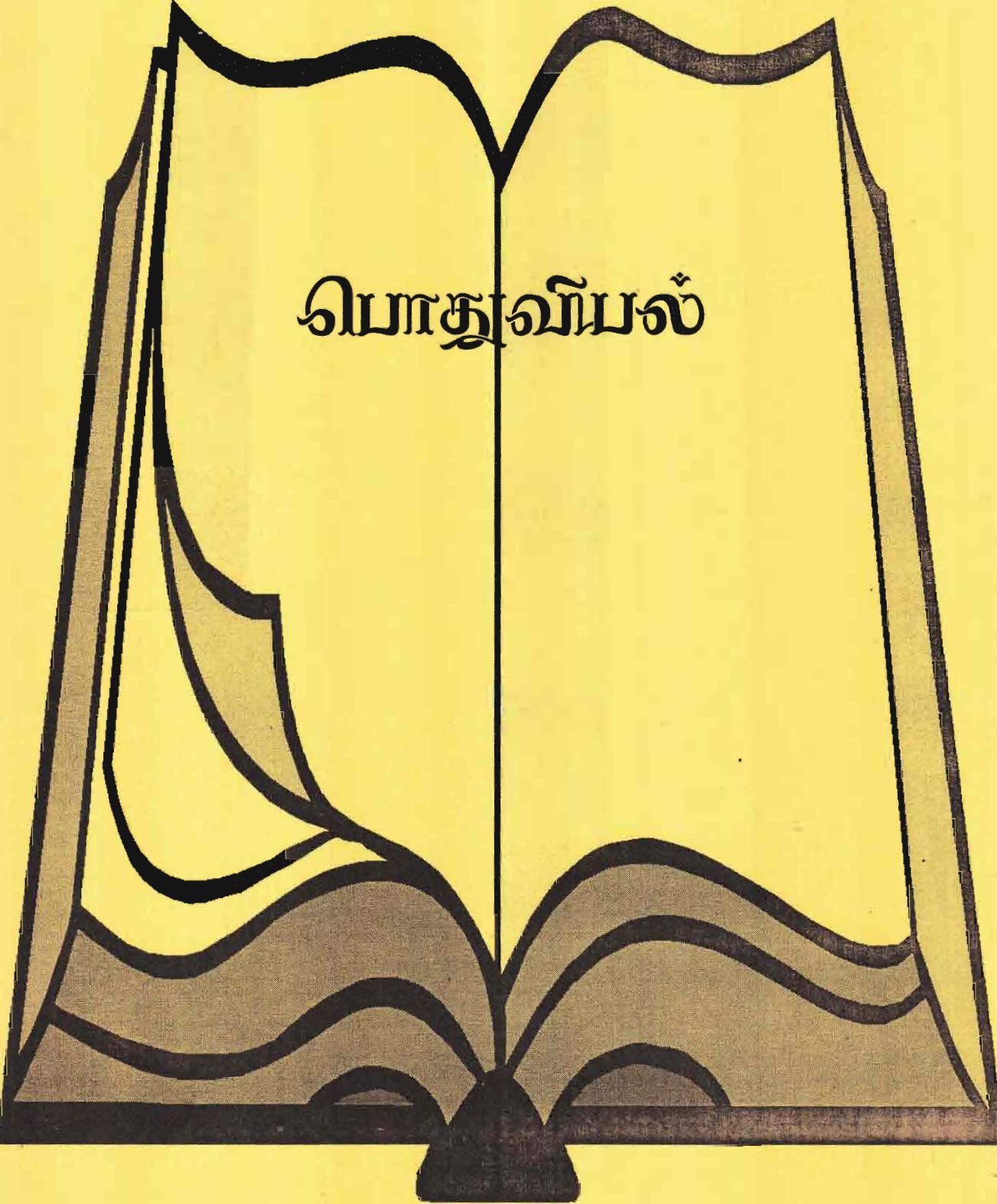
There was a good school at startford to which william was sent until he wsas thirteen.

When shakespeare was a youngman of twenty he left startford and went to live in London. He had little money with him for his father was quite poor. we do not know much about william early days. He wanted to work in the theater but it was not easy in the country to become actor.

Shakspeare is good writer. so he wrote many story books.

"Shakespeare was good actor and a writer"

R.Thushyanthi
Grade-12

யாதுவியல்

வட்டு. மத்திய கல்லூரி
பவளவிழா மலர்
2001

தமிழ் மொழியின் ஒட்டமைப்புப் பண்பும் இலக்கியத்தில் அதன் செல்வரக்கும்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்.

இவ்வாண்டில் மணிமீற மரண்பற்றிநக்கும் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் யாழ். பல்கலைக்கழக உயர்பட் அம்முகன் பித்தின் பிரதி பதியவர். திருகோணமலையைப் பிறரிடமாகக் கொண்டவர். இலக்கணம், இலக்கியம், நடகம், நட்டரியல், மொழியில் என்ப பலதுறைகளிலும் தன் தடம் பதித்தவர். நெல்லீஸ்யா, ஜ்யான் பேரன்ற பல்வேறு நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியற்றியவர். மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்திலும், தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றிலும் புதினாலத் தேர்வரளராகப் பணி யாற்றி வருகின்றார். பல அம்மூரால்களையும், கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு உள்ளனர். வெளியிட்டு வருகிறார்.

கல்விசார் பணிகளுக்கு மேலதிகமாக சுழகப் பணிகளிலும் பேராசிரியர் அதிக ஈருந்துள்ளவர். கைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து “கைவச் சிறுவர் நிறைவாழ்வு இல்லத்தைப்” பராமரித்து வருவது இப்பணிகளுள் முதன்மையானது.

திராவிட மொழியில் - ஓர் அறிமுகம்

Linguistics - An Introduction என்னும் ஆங்கில நூலில் கமில் கவெலெபில் (1990) “திராவிடமும் யப்பானியமும்” என்னும் இயலில் அருமையான கவையான கருத்து ஒன்றினை முன்வைக்கிறார். ஜே.வி. நியோல் ரூப்னி (J. V. Neustupny) என்பவர் யப்பானிய மொழியிலே செறிந்துள்ள ஒட்டமைப்புப் பண்பின் செல்வாக்கினாலே அம்மொழியின் கவிதையிலே அடியிறுதி இயைபுத் தொடைப்பண்பு இல்லாமலுள்ளது எனக் கூறி யுள்ளார். இவருடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் செவெலெபில் (பக. 119) ஒட்டமைப்புப் பண்பின் செல்வாக்கினாலேயே உண்மையான தமிழ் (திராவிட) யாப்பமைப்பிலும் அடியிறுதி இயைபுத்தொடை காணப்படாமலுள்ளது என்று கூறுகின்றார். கவெலெபில் கூறிச் சென்றுள்ள இக்கருத்து தமிழ் மொழிக்குப் பொருந்துவதாய் அமைகின்றதை ஆராய்வதுடன் அதற்குரிய சான்றுகளை முன்வைப்பதுமே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழியின் ‘ஒட்டமைப்புப் பண்பு’ பற்றியும் செய்ய எலில் ‘அடியிறுதி இயைபுத் தொடை’ பற்றியும் முதலிலே விளக்கந்த தரவேண்டும்.

(அ) ஒட்டமைப்புப் பண்பு

உலகிலே ஒட்டமைப்புப் பண்புடைய பல மொழிகள் உள்ளன. திராவிட மொழிகளைல்லாம் ஒட்டமைப்புப் பண்புடையன. திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றாகிய தமிழ் மொழி ஒட்டமைப்புப் பண்புடையது. ஓர் அடிச் சொல்

லுடன் பல ஒட்டுக்களை ஆக்கும் பண்பு தமிழ்மொழி யிலே காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, படி என்னும் அடிச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம்.

படி :	படி-ந்த-ஆன்	:	படிந்தான்
படி-கின்ற-ஆன்	:	படிக்கின்றான்	
படி-வ்-ஆன்	:	படிவான்	
படி-த்த-ஆன்	:	படித்தான்	
படி-க்கின்ற-ஆன்	:	படிக்கின்றான்	
படி-ப்-ஆன்	:	படிப்பான்	
படி-ப்-பு	:	படிப்பு	
படி-வ	:	படிவ	
படி-ம்-அம்	:	படிமம்	
படி-கை	:	படிகை	
படி-தல்	:	படிதல்	
படி-த்-தல்	:	படித்தல்	
படி-க்க்-அபட்-அது:	:	படிக்கப்பட்டது	
படி-ப்பி-த்த-ஆன்	:	படிப்பித்தான்	

பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் இவ்வாறு பல அடிச் சொற்களுடன் ஒட்டுக்களை ஒட்டுவதால் ஆக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒட்டுக்களைச் சேர்க்கு மிடத்து அல்லோட்டுக்கள் வேறு மொழிகளிலே தனித்து நிற்பது போல் அன்றி, தமிழிலே அடிச்சொல்லுடன் சேர்ந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு சேர்ந்த சொற்களைப்

பிரிக்குமிடத்து சிற் சில வேளைகளில் மயக்க மேற்படுவதுண்டு. அவரைக்காய் என்னும் சொல்லை,

அவரை-காய்
அவர்-ஜை-காய்

என்று இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது, ‘அவரையினுடைய காய்’ என்று பொருள்படும். இரண்டாவது ‘அந்த ஆளைக் காய்’ (சினத்தல்) என்று பொருள்படும். இத்தகைய இயல்பு தமிழ்மொழியின் ஒட்டமைப்புப் பண்பினாலேயே ஏற்படுகின்றது. தமிழ்க் கவிதைகளுக்கு ஒரு வகையான கவர்ச்சி ஆற்றலைக் கொடுக்கும் ஒர் அணிவகை இவ்வொட்டமைப்புப் பண்பினாலேயே அமைகின்றது. இதனால் இவ்வணியை ஒட்டணி என்றே பெயரிட்டுள்ளனர்.

“வெள்ளரிக்காயா விரும்பு மவரைக் காயா
உள்ளமிளகாயா ஒரு பேச்சுரைக்காயா”

என்னும் பாடலை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம் :

வெள்ளரிக் காயா விரும்பும் அவரைக்காயா
உள்ள மிளகாயா ஒரு பே(ய)ச் சுரைக்காயா

“வெள்ளரிக்காயா? விரும்புகின்ற அவரைக்காயா? பெருந்தொகையாக உள்ள மிளகாயா? ஒருபேச்சுரைக்காயா?” என்று நாம் உண்ணுகின்ற மரக்கறி வகைகளை நிலைப்படுத்துவதாக இப்பாடலைக் கொள்ளுதல் ஒருவகை.

வெள் அரிக்கு ஆயா! விரும்பும் அவரைக் காயா!
உள்ளம் இளகாயா! ஒரு பேச்சு உரைக்காயா!

“வெண்மையான காப்பை அணிந்த பெண்ணே! (உண்ணை) விரும்புகின்ற அவரைச் சினக்க வேண்டாம்! (உண்) உள்ளம் இளக மாட்டாயா! (என்னுடன்) ஒரு பேச்சு உரைக்க மாட்டாயா!” என்று இன்னொரு வகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்வாறு இரட்டு மொழியக் கூடிய பாடல் அமைவதற்குத் தமிழ் ஒட்டு மொழிப் பண்பே வகை செய்கின்றது. “வெள்ளரூக்கங் சடை முடியான்” என்னும் கம்பராமாயனப் பாடலிலே “ஒரு வன் வாளி” என்று முடியும் இறுதி அடியினையும் ‘ஒருவன் வாளி’ என்று பிரிக்கும் போது “ஓப்பற்ற வனுடைய அம்பு” என்னும் பொருளையும் ஒரு வன் வாளி என்று பிரிக்கும் போது ஒரு வன்மை மிக்க அம்பு என்னும் பொருளையும் தருவது இத்தகைய ஒட்டணிப் பாங்கேயாகும்.

(ஆ) அடியிறுதி இயைபுத் தொடை

தமிழிலே எதுகை, மோனை என்று செய்யுளிலே அமைவனவற்றை ஆங்கிலத்திலே பொதுவாக Rhyme என்று குறிப்பிடுவர். ஆங்கிலம் போன்ற இந்தோ-ஜைரோப்பிய மொழிகளிலே Rhyme என்பது கவிதை அடிகளின் இறுதியிலே இடம்பெறுவதாகும். இறுதியில் இடம்பெறும் சீர்களிலோ சொற்களிலோ ஒலியியைப் பெற்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

Twinkle twinkle little star
How I wonder what you are
Up above the world so high
Like a diamond in the sky

என்னும் கவிதைப் பகுதியிலே நான்கு அடிகள் உள். முதலிரு அடிகளிலும் இடம்பெறும் ஈற்றுச் சொற்கள் star, are என்னும் இரண்டிலும், இறுதி இரண்டடி களிலும் இடம்பெறும் ஈற்றுச் சொற்கள் high, sky என்னும் இரண்டிலும் ஒலி இயைபு பெறுகின்றது.

திராவிட மொழிகளுள் மிக நீண்டகால இலக்கியப் பாரம்பரியமுடையது தமிழ் மொழி. இம்மொழியின் பண்டைய செய்யுட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே கவைலெவினுடைய கூற்றினை ஆராயவேண்டும். ஆங்கிலம் போன்ற இந்தோ- ஜைரோப்பிய மொழிகளிலே ஈற்றடி இயைபுத்தொடை (Rhyme) காணப்படுவதாக முன்னர் குறிப்பிட்டோம். ஆங்கிலக் கவிதையொன்றையும் எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்தோ-ஜைரோப்பிய மொழிகளைச் சேர்ந்த சமஸ்கிருதத்தில்,

அக்னிம் ஈலே புரோஹிதம்
யக்ஞஸ்ய தேவாம் ரித்விஜும்
ஹோதாரம் ரத்நதாதமம்

என்னும் இருக்கு வேதப் பாடலையும் சிங்கள மொழியில்,

முவ சினி தல்லா அஸ கினி தல்லா
தஹஸக் அவிகென சினியம் கல்லா
சினி துல்மத் தென் எனியம பல்லோ

என்னும் பாடலையும் எடுத்துக் காட்டுகளாகத் தருகின்றோம். இவற்றிலெல்லாம் ஈற்றடி இயைபுத்தொடை இடம் பெறுவதைக் காணலாம். தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இத்தகைய ஈற்றடித் தொகை இடம்பெறுகின்றதா என்பதை நோக்கலாம்.

தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே ஈற்றடி ஒலியியைபுப் பண்புபிற் காலத்திலே இடம்பெறந்த தொடங்கியுள்ளது. தமிழின் மிகப் பழையனவாகிய சங்கச் செய்யுட்களிலே எதுகை, மோனை ஆகியன் அருகியே காணப்பட்டன. புறநாளூறு என்னும் நாலிலே எதுகை, மோனை எவையுமின்றிப் பேச்சோசை அமைப்பிலே பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

“ அதெளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களாஇன்
ஒருவனாட்டும் புல்வாய் போல
ஒடி உய்தலும் கூடுமன்
ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்கும்மா காலே”

என்னாஞ் செய்யுளை (193) எடுத்துக் காட்டாக்கலாம். பிற்காலத்து யாப்பு இலக்கண நூல்கள் கூறும் எதுகை, மோனை போலன்றிப்பேச்சோசையிலே இடம்பெறும் சில ஒலியியையுக்களையுடையனவாகப் பல செய்யுட்கள் புறநாளூற்றிலும் ஏனைய சங்கநூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக்குறுந்தொகையிலே

“இல்லோ னின்பங் காழுற் றாஅங்கு
அரிதுவேட் டனையா னெஞ்சே காதலி
நல்ல ஸாகுத ஸறிந்தாங்கு
அரிய ஸாகுத ஸறியா தோயே”.

என்னும் செய்யுளில் (120) ‘இல்லோன்’, ‘நல்லள்’ என்பன முறையே முதலடியிலும் மூன்றாமடியிலும், ‘அரிது’, ‘அரிய’ என்பன முறையே இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும் இடம் பெறுகின்றன. இத்தகைய ஒலி யியைபு சிலபாடல்களிலேயே காணப்படுகின்றது.

“ பூஷ்க்கா ஸன்ன செங்கா லுமுந்தின்
ஊம்பபடு முதகா யுழையினங் கவரும்
அரும்பனி அச்சிரந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே.”

என்னும் குறுந்தொகைச் செய்யுளில்(68) ‘பூழ்’, ‘ஊழ்’, ‘அரும்பு’, ‘மருந்து’ என முறையே நான்கடிகளின் முதலசைகளிலே ஒலியியைபு ஏற்படுவதையும், ‘பூஷ்க்கால்’, செங்கால்’ என முதலடியிலும், ‘ஊழ்’, ‘ஊழை’ என இரண்டாமடியிலும், ‘அரும்’, ‘அச்சிரம்’ என மூன்றாமடியிலும், ‘மருந்து’, ‘மணந்த’, ‘மார்பு’ என நான்காமடியிலும் ஒலியியைபு ஏற்படுவதையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டலாம்.

பிற்கால யாப்பிலக்கணக் கட்டளைகளுக்கு ஏற்புறும் எதுகை, மோனை அமைந்த செய்யுட்கள் சங்க இலக்கிய நூல்களுள் கலித்தொகையிலும், பரிபாடலிலும் இடம் பெறுத் தொடங்குகின்றன.

“ எறித்தரு கதிர்தாங்கி ஏந்திய குடைநீழில்
உறித்தாழ்ந்த கரகமும் உரைசான்ற முக்கோலும்
நெறிப்படச் சுவலசைது வேறொரா செஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயல்மாலைக் கொள்ளநடையந்தனீர்”
என்னும் கலித்தொகை (8) செய்யுளடிகளையும்

“ புலவரை யறியாப் புகமூடு பொலிந்து
நிலவரை தாங்கிய நிலைமையிற் பெயராத்
தொகையா நேமிமுதல் தொல்லிசை யமையும்
புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றம்”

என அமையும் பரிபாடல் பதினைந்தாம் பாடலடிகளை யும் இங்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகத் தரலாம். இத்தகைய எதுகை, மோனையமைப்புத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக எழுந்த தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடம் பெற்று வரலாயிற்று.

இந்தோ-ஜெரோப்பிய மொழிச் செய்யுட்களிலே நெடுங்காலமாக இடம் பெற்று வந்த அடியிறுதி ஒலியியைபுப் பண்பும் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடைக்காலத் திலே இடம் பெறுத் தொடங்குவதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் இவற்றிலே வழக்கமாகத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடம் பெறும் அடிமுதல் எதுகையுடன் ஆங்கிலப் பாடல்களிலே வழக்கமாக இடம் பெறும் அடியிறுதி ஒலியியைபும் சேர்ந்து வருவதைக் காணக்கடியதாகவுள்ளது. நந்திக்கலம்பகம் (கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு)

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களுள் ஒன்றினை எடுத்துக் காட்டாக இங்கு தருகின்றோம்.

“செழுமலர் துதைத்தரு தெரிகணை மதனனது
எழில்டல் பொடிபட எரிதரு நுதலினை
அருவரை அடிசூழ முடுகிய அவணனது
ஒருபது முடிதிற ஒருவிரல் நிறுவினை”

இச்செய்யுளிலே ‘மதனனது’, ‘அவணனது’, ‘நுதலினை’, ‘நிறுவினை’ எனும் அடியிறுதி ஒலியியைடுகள் இடம் பெறுகின்றன.

பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் பல இசைப்பாடல்களிலே அடியிறுதி எதுகை பெருமளவு இடம் பெறலாயிற்று. சித்தர் பாடல்களிலே பல எடுத்துக் காட்டுகளைக் காணலாம்.

கடுவெளிச் சித்தருடைய :

“நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்
கொண்டுவந் தாணொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி”
எனும் பாடலிலே ‘ஆண்டி’, ‘வேண்டி’, ‘தோண்டி’,
‘போட்டுடைத்தாண்டி’ என்னும் ஒலியியைபு எதுகை
இடம் பெறுகின்றது. அவருடைய பாடல்கள் எல்லாமே
இப்படியான அடியிறுதி எதுகை கொண்டனவாயமை
கின்றன.

பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற இசைநாடகப் பண்புடைய இலக்கிய வடிவங்கள் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தோன்றுகின்றன. குருக்குருபரந்தைய மீனாட்சி யம்மை குறம், முக்கடற்பள்ளு, திருக்குற்றாலக் குற வஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களிலே பல செய்யுட்கள் அடியிறுதி எதுகை கொண்டனவாயமைந்துள்ளன.

“ கொழுங்கொடியில் விழுந்த வள்ளிக்கிழங்கு
கல்லி எடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்து மூல்லைக் கொடியில்
வைத்துத் தொடுப்போம்
பழம்விழுந்த கொழுங்சாற்றின் தேவிலின்

வாய் மடுப்போம்

சிம்புரியின் கொம்பெடுத்து வெம்புதினை இடிப்போம்”
என்னும் மீனாட்சியம்மை குறம் பாடலிலே ‘எடுப்போம்’, ‘தொடுப்போம்’, மடுப்போம்’, ‘இடிப்போம்’ என்னும் ஒலியியைபு அலகுகள் இடம் பெறுகின்றன. முக்கடற்பள்ளு நூலிலிருந்து பின்வரும் பாடல் எடுத்துக் காட்டாகத் தரப்படுகின்றது :

“ தத்தும் யாய்புனல் முத்தம் அடைக்கும்
சாலைவாய்க் கன்னல் ஆலை உடைக்கும்
கத்தும் பேரிகைச் சத்தம் புடைக்கும்
கலிப்பு வேலை ஒலிப்பைத் துடைக்கும்
நித்தம் சாற்யர் சித்ரம் படைக்கும்
நிதியேல் லாந்தன் பதியிற் கிடைக்கும்
மத்தம் குடும் மதோன்மத்த ரான

மருதீசர் மருதூர் எங்கள் ஊரே ”

அண்ணாமலை ரெட்டியாருடைய காவடிச் சீந்து பாடல் களிலே அடிபிறுதி எதுகை பெருமாவு பயின்று பாரதி யாருடைய சீந்துப் பாடல்களும் இப்பண்டுடைய தாயமை கின்றன. பாரதியின்,

“வெடிபடு மண்டத் திடிபடு தாளம் போட - வெறும் வெளியி விரத்தக் களியொடு பூதம் பாடப்-பாட்டின் அடிபடு பொருளின் அடிபடு மொலியிற் கூடக் -களித் தாடுங் காளீ! சாமுண்டி! கங்காளி!”

என்ற ஊழிக்கத்துப் பாட்டிலும்,

“காலமாம் வனத்திலண்டக் கோலமா மரத்தின்மீது
காளிசக்தி யென்றபெயர் கொண்டு - ரீங்
காரமிட் டுலவுமொரு வண்டு-தழல்
காலும் விழி நீலவன்ன மூல அத்து வாக்களெனும்
கால்களா நுடைய தெனக் கண்டு - மறை
கானுமுனி வோருரைத்தார் பண்டு”

என்று ‘மஹாகாளியின் புகழ்’ என்னும் பாட்டிலும் அடிபிறுதி எதுகை அமைவதைக் காணலாம். பிற்காலத் திலே பல கவிதைகளிலே இத்தகைய செய்யுட் பண்பு இடம்பெற்றுள்ளது.

செய்யுளிலே அடிமுதல் எதுகை நீண்டகாலமாகக் காணப்படும் பண்பாகும். ஆங்கிலச் செய்யுளைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கும் போது கூட இப்பண்பே மேலோ நங்கி நிற்கின்றது. தமிழ்ச் செய்யுளின் அடிமுதல் எதுகை யாலே ஒரு நல்ல பயன்பாடு இருந்தது.

நீண்டகாலமாக எம்முடைய எழுதுகருவிகள் ஒலை- எழுத்தாணி, கல்-உளி, சீலை-தூரிகை ஆகியன வாகவே அமைந்தன. இவற்றுள் ஒலை-எழுத்தாணி மிகப்பெரிய அளவிலே பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒலையிலே எழுதுகின்ற போது செய்யுட்களை அடிபிறித்தெல்லாம் எழுதுவதில்லை. தற்போது நாம் கையாளும் குறியீடுகளெல்லாம் ஆங்கிலக் கல்வியினாலே பெறப்பட்டவை. இன்றைய கணவித்திரை 21 அலகுகளைக் கொள்ளுமெனில், மொழியின் ஒழுங்கினை அறியாதவர், 21 எழுத்துக்களை அச்சிடுவதுபோல (சில வெளி நாட்டுத் தமிழ்க் கணவிப் பிரசரங்களில் இப்படி நடக்கின்றது) ஒலையில் இடமிருக்கும் வரையும் எழுதினார்கள். செய்யுளின் அடி, சொந்தோடர், சீர் போன்றவற்றுக்கேற்ற

படி எழுதப்படுவதில்லை. ஆனால், காலங்காலமாக ஒலையிலே எழுதப்பட்ட செய்யுட் களை இலகுவாக அடி, சீர் பிரித்துப் படித்து விடுகிறார்கள். இதற்குச் செய்யுளின் அடிமுதல் எதுகை ஓரளவு வாய்ப்பாக இருந்தது. ஒலையிலே பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது எனக்கொண்டால்,

“பொன்னின் சோதி போதினி னாற்றும் போலிவே போல தென்னுண தேனின் தீஞ்கவை செஞ்சொற் கவியினபம் கன்னிம் மாடத்துமபரின் மாடேகளிபே டோடன மைமாடும் முன்துறை கண்டங்கயலநின்றா”

அப்பாடலின் அடியை முதலடியின் எதுகையாக அமையும் ‘ன்’ மெய்யெழுத்து இரண்டாவது அடியின் தொடக்கத்தை இனங்காணத் துணை செய்கின்றது. எனவே,

“ பொன்னின் சோதி போதினி னாற்றும் போலிவே போல தென்னுண தேனின் தீஞ்கவை செஞ்சொற் கவியினபம் கன்னிம் மாடத்துமபரின் மோடே களிபேடோ டன்னம் மாடும் முன்துறை கண்டங்கயல் நின்றா”

என்று அடிகளைப் பிரித்தறிய அடிமுதல் எதுகை பயன்படுகின்றது. அச்சியந்திரம் வந்தபின்னர் அடிபிரித்து அச்சிடக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்ட போதிலும் அடிமுதல் எதுகை அமைத்துச் செய்யுளமைக்கும் பழக்கம் இன்று வரைக்கும் பின்பற்றப்படுகின்றது. புதுக்கவிதை பாடும் கவிஞர்கள் இந்நீண்ட கால மரபிலிருந்து விடுபடுவதை நாம் இன்று காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளிலே இடம் பெற்ற (அடிபிறுதிச் சொல் எதுகை) ஒட்டுமொழிகளாகிய தமிழ் (திராவிட), யப்பானிய மொழிகளிலே பெரிதும் இடம்பெறா மல் இருப்பதற்கு அம்மொழிகளின் ஒட்டமைப்பே காரணமாக அமைகின்றது. ஆங்கில மொழிச் சொந்தகள் தனித் தனியாக அமைவன. இவை அடிபிறுதியிலே இயைபு பெற்று வருவதற்குப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் தமிழ் போன்ற மொழிகளிலே பெரும்பாலான சொந்தகள் ஒட்டமைப்பிலேயே அமைகின்றன. இதனால் அடியிறுதிச் சொல் எதுகை அமைப்பதிலே பல சிக்கல்கள் உள்ளன. தமிழ் எதுகை, மோனைகளெல்லாம் எழுத்துக்கள் அல்லது அசைகளிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளன. யப்பானிய மொழியிலே இதுகூட அருகியே காணப்படுகின்றது.

தேவர்க்கு அரசுநிலை வேண்டியதில்லை - அவர்
தின்னும் சுவையமுது வேண்டியதில்லை
சாவிற் றமிழ் படித்துச் சாகவேண்டும் - என்றன்
சாம்பல் தமிழ் மணந்து வேகவேண்டும்.

- பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தம்.

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

(தமிழ்மொழியும் பண்பாடும் ஒரு மீன்பார்வை)

- கலாந்தி (திருமதி) மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

கலாந்தி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் ஜப்பான் நாட்டு கெச்சுயின் பல்கலைக்கழகத்தில் இடைவரவு அறியவரைக்கப் பணி யற்றுகிறார். குடறநாட்டின் வடமராட்சிப் பகுதியினை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தமிழர்யவுலகத்திற்கு பல அறிவுக் கட்டுரைகளை யும், நால்களையும் தந்துள்ளார். எனிமையாகவும் இனிமையாகவும் பாடம் பேரதிக்கும் பேரதாசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும் இனங்காணப்பட்டவர்.

அதற்கு சிறவர்கள் மீது அன்பு கொண்டுள்ள இவர் திருநெல்வேலியில் இயங்கும் சைவச்சிறவர் நிறைவராற்று இல்லத்திற்கு தன் பெரும்பங்கு நேரத்தை ஒதுக்கி பணியாற்றி வருகின்றார். எம் வேண்டுகோளை ஏற்ற குறித்த காலத்தில் கட்டுரையைத் தந்து உதவியவர்.

1. தமிழ்மொழியின் சிறப்பு :-

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் முதன்மை பெற்ற செம்மையான மொழியாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. ஏற்குறைய 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மக்களால் பேசப்படுகின்றது. பழையமையான மொழியாக இருப்பினும் தன்னுடைய அடிப்படைகள் மாறாது தொடர்ந்து பேசப்படும் சிறப்பு வாய்ந்த மொழியாகவும் உள்ளது. தமிழ் மொழியின் இப்பண்பினை பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியம் பின்வருமாறு ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

“TAMIL LANGUAGE ONE OF THE PRINCIPAL DRAVIDIAN LANGUAGES SPOKEN IN SOUTH INDIA AND PERHAPS THE ONLY EXAMPLE OF AN ANCIENT CLASSICAL TONGUE WHICH HAS SURVIVED AS A SPOKEN LANGUAGE FOR MORE THAN 2500 YEARS WITH ITS BASIC STRUCTURE ALMOST UNCHANGED”

(ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA
VOL.21.P.647)

தமிழ்மொழியின் சிறப்பை உலகறியச் செய்தவர் திராவிட மொழிகளின் ஓப்பிலக்கணத்தை எழுதிய ‘கால்டுவெல்’ ஆவார். இம்மொழி தமிள், தமில், தமுல் எனப் பலவகையாக அழைக்கப்பட்டுள்ளது. மலவர், மலபார், அரவம் எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள வரலாற்று நூலாகிய மகாவம்சம் என்னும் பாளிமொழி நூல் தமிழ்மொழியை தமிலொ என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

டென்மார்க் நாட்டுப் பாதிரிமார் தமிழை தமுவிக என அழைத்தனர். பியூடங்கர் நிலப்பட அட்டவணையில் தமிரிகை எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாலமியின் குறிப்பில் லுமிரிகி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ராவென்னா என்பவர் திமிரிக எனத் தமிழ் ஒரு நிலநூலில் குறிப்பிடப்படுவதைச் சுட்டியுள்ளார். திமில எனவும் திமிர் எனவும் ஓலிக்கப்படும் சிமொலொ எனும் யுவான்கவாங் வழங்கும் சொல்லை தமிழுக்கு நிகராகக் கொள்வர்.

தமிழ்மொழி, இலக்கியத்தமிழ், பேச்சுத்தமிழ், பழந் தமிழ், புதுத்தமிழ், செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் எனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் காலத்தாற் பழைய இலக்கிய வழக்கினைப் பழந்தமிழ் என்று கூறுவர். பழந்தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி நிலையையும் மாற்றங்களையும் இனங்கண்டு இன்று புதுத்தமிழ் என்ற வகைப்பாடும் பெறப்பட்டுள்ளது. தமிழில் தோன்றிய (12 ஆம் நூற்றாண்டு) இலக்கண நூலாகிய நன்னாலின் இறுதி நூற்பா பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“ பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல் கால வகையி னானே ”

(நன்: 462)

இந்நாற்பாவுக்கு உரை செய்தோர் “ முற்காலத்தி லுள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திற்குத்தலும் முற்காலத்திலில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாதலும் குற்றமல்ல - வாங் காலவேற்றுமையதுவாகவால் ” எனக் கூறிப் போந்துள்ளார். எனவே தமிழ்மொழியும் பண்பாடும் காலத்தோடு இயைந்த மாற்றங்களைப் பெற்று

வந்தமையால் அவற்றை இன்று மீள்பார்வையில் நோக்குவது பயனுடைத்தாகும். இன்றைய விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் எவ்வாறு முகங்கொடுத்து வருகின்றன என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. காலப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எல்லோரும் அறிய வேண்டும். அது மட்டுமன்றி வருங்காலத்தவர் தமிழ்மொழி, பண்பாடு பற்றிய வளர்ச்சிரிலைகளைத் தெளிவாகக் காணவும் இந்த மீள்பார்வை உதவும்.

2. மொழி நிலை நோக்கு :-

தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டு நிலையில் புதுமையும்

அட்டவணை

பழைமை		புதுமை			
1.	பழங்கடன் - சிலம்பு :	12-1-7	1.	புதுக்கலம் - ஜங் :	303 : 1
2.	பழங்கயிறு - நற் :	284 : 10	2.	புதுக்கவின் - அகம் :	299 : 12
3.	பழங்குடி - மலைபடு :	479	3.	புதுக்குடம் - அகம் :	37 : 9
4.	பழங்கூரை - நாலடி :	231	4.	புதுத்திங்கள்- கலி :	150 : 17
5.	பழங்கேண்மை - கவி :	39	5.	புதுநலம் - நற் :	325 : 7
6.	பழச்செய் - மலைபடு :	221	6.	புதுநாண் - குறு :	67 : 3
7.	பழஞ்சோறு - புறம் :	399 : 1	7.	புதுநாற்றம் - பரி :	7 : 21
8.	பழந்திமில் - அகம் :	10 : 10	8.	புதுநீர் - நற் :	42 : 3
9.	பழநலம் - நற் :	219 : 2	9.	புதுநெநல் - புறம் :	61 : 5
10.	பழந்தீர் - குறு :	251 : 5	10.	புதுப்புள் - புறம் :	20 : 18
11.	பழம்பார் - நற் :	138 : 4	11.	புதுப்புனல் - ஜங் :	53 : 2
12.	பழம்பிணி - நற் :	20 : 20	12.	புதுப்பூ - நற் :	290 : 1
13.	பழம்புண் - புறம் :	20 : 18	13.	புதுப்பெயல்- நெடு :	2
14.	பழம்பிறப்பு - சிலம்பு :	9 : 56	14.	புதுமடி - புறம் :	390 : 15
15.	பழமதி - பாி :	19 : 24	15.	புதுமணல் - நற் :	63 : 2
16.	பழமழை - நற் :	43 : 2	16.	புதுமலர் - நற் :	118 : 10
17.	பழமொழி - அகம் :	66 : 5	17.	புதுமாலை - பரி :	10 : 133
18.	பழவாள் - புறம் :	316 : 618	18.	புதுமுகை - மலைபடு:	146
19.	பழவிறல் - நற் :	37 : 1 : 19	19.	புதுமொழி - கலி :	68 : 5
20.	பழவினை - கலி :	21 : 11 : 20	20.	புதுவரகு - புறம் :	120 : 9

மேற்காட்டிய சொற்றொடர்களைப் பொருள் நிலையில் நோக்கும் போது பழ, புது என்னும் இரு சொற்களும் முக்கியமான வேறுபாட்டை விளக்குபவையாக உள்ளன. இவற்றுடன் ‘மை’ என்னும் பண்புப்பெயர் உணர்த்தும் விகுதி இணைந்து பழைமை, புதுமை என்ற அமைப்பைப்

பெற்றுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றின் பொருள் சொற்றொடரின் பயன்பாட்டில் கூர்மையான வேறுபாட்டை உணர்த்துவதாய் உள்ளது. இதனைத் தமிழ்ப்பேர் கராதி எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. அட்டவணை நிலையில் கீழே அதனைக் காணலாம்.

அட்டவணை

வினாக்கள்	பதுமையின் பொருள்
1. தொன்மை	1. புதிதாந் தன்மை
2. தொன்மையானது	2. பழக்கமின்மை
3. வழக்கொழிந்தது	3. அழூர்வம்
4. சாரமின்மை	4. அதிசயம்
5. முதுமொழி	5. மிகுதி
6. வெகுநாட்பழக்கம்	6. எழில்
7. நாட்பட்டதால் ஏற்படும் சிதைவு	7. நாட்டுக் கோட்டையார்
8. பழங்கதை	பிள்ளைப்பேறு முதலியவற்றைக் கொண்டாடும் சடங்குவகை
9. மரபு	

எனவே தொகுத்து நோக்குமிடத்து பழைமை என்பது கால அளவில் நீண்ட தன்மையையும் புதுமையையும் குறிகிய தன்மையையும் கொண்டிருப்பது தெளிவாகிறது. சொற்களின் பயன்பாட்டில் சில சொற்கள் காலத்தால் அழியாது பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களின் செல்வாக்கால் இன்று வழக் கொழிந்துள்ளன. சிலசொற்கள் இலக்கியப் பயன்பாட்டுச் சொற்கள் என ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

எழுத்து வழக்கிலும் பழைய சொற்கள் இன்று பெரிதும் தவிர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. பிறமொழிகளின் செல்வாக்குத் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட போது தமிழ்மொழி பெருமளவான பிறமொழிச் சொற்களைத் தனது பயன்பாட்டில் சேர்த்துள்ளது. வடமொழிச் சொற்கள் இந்நிலையிலே முதலிடம் வகிக்கின்றன. தற்காலத் தமிழ்மொழியிலே பெருமளவில் மேலைத் தேசமொழிச் சொற்களும் வந்து கலந்துள்ளன. இதனால் பல பழைய சொற்கள் உணர்த்திய ஆழமான பொருள்களை இன்று பிறமொழிச் சொற்கள் உணர்த்தும் நிலை உருவாகியுள்ளது. வடமொழிச் சொற்கள் பல இந்நிலையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சொற்களுக்கு மிக நுணுக்கமான பொருளை உணர்த்தும் திறன் இல்லையெனவும் இன்று கருத்துக் கூறப்படுகிறது. வடமொழிச் சொற்கள் தமிழ்ச் செய்யுள் நடையிலே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

2:1 பிறமொழிச் செல்வாக்கு

தமிழ்மொழியிலே பிறமொழிச் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட போது பேச்சு மொழியிலே மட்டுமன்றி இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. செய்யுள்களிலே வடசொற்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. தம்முடைய வடமொழிப்புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் நிலையில் பலர் தமிழ்ச் செய்யுளிலே வடசொற்களைப் பெய்தனர். வடமொழியிலே வல்லாளராக விளங்கிய தாயுமானவர் இயற்றிய பாடல் ஒன்றை இங்கு எடுத்துக்

காட்டாகத் தரலாம்.

“நாத கீதன்னன் நாதன்முக் கட்பிரான் வேத வேதியன் வெள்விடை யூர்திமெய்ப் போத மாய்நின்ற புண்ணியன் பூத்திருப் பாத மேகதி மற்றிலை பாழ்நெஞ்சே”

(தாயுமானவர் : பொன்னமாதரா : 50)

இன்னும் சொற்களின் பயன்பாட்டில் தமிழிலே உள்ள சொற்களில் பொருள் உணரப்படாமல் வடசொற்களை மட்டும் பயன்படுத்துகின்ற நிலையும் உருவாகிறது. தமிழிலே களிப்பு, மகிழ்ச்சி, இறும்பூது என வேறுவேறு உணர்வுநிலையை விளக்கிய சொற்களின் பயன்பாட்டிற்கு இன்று இடமில்லாது போய்விட்டது. சந்தோஷம் என்னும் வடசொல் இவ்வணர்வு நிலைகளைப் பொது உணர்வாக விளங்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய பயன்பாட்டுநிலையால் பல பழைய தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கொழிந்து போயின.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கு தமிழ்மொழியைத் தாக்கியது. கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்ப வந்த பாதிரிமார் தமிழ்மொழியிலே மதப்பிரசாரத்தைச் செய்வதற்காகத் தமிழைக் கற்றனர். அவர்கள் கற்றதமிழ் செம்மையான தமிழாக அன்றி வடசொல் கலந்த மணிப்பிரவாள நடையாக இருந்தது. அக்கால கட்டத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பைபிளின் உரை நடையும் இதனைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. மேலும் புதிய மொழியான ஆங்கில மொழியை மக்கள் கற்க விரும்பினர். மேலைத்தேய கல்விமுறைமை, பண்பாடு என்பவற்றைத் தமிழர் அறியவும் ஆங்கில மொழி உதவிற்று. புதிய கல்விமுறைமையில் மொழிக்கல்வியை விட அறிவுசார் கல்விக்கு அதிக இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது. தொழில் நிலையிலும் இதுவரை பெருமதிப்புப் பெற்ற வேளாண் தொழிலை விட நிர்வாகத் தொழில் மேலானதாகக் கருதப்பட்டது. விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளைப் பற்றியறிய ஆங்கிலக்கல்வி இன்றியமையாத

தாயிற்று. விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பயிற்றுவதற்குக் கலைச்சொற்கள் தேவைப்பட்டன. இந்நிலையில் புதிய கலைச்சொற்களாக வடமொழிச் சொற்களே பயன்பட்டன. இக்காலகட்டத்திலே புதிதாக ஆக்கப்பெற்ற அகர முதலிகளிலும் வடசொற்கள் பெருமளவு பயன்பட்டன. தமிழில் பழந்தமிழ்ச்சொற்கள் என்ற பாகுபாடு தோன்றி யது. காலத்தால் பழைமையான சங்க இலக்கியங்களைப் படிப்பதற்கு உரைநூல்கள் வேண்டப்பட்டன. முன்னர் எழுதப்பட்ட உரைகள் பழைய உரைகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டன. அவற்றிற்குப் புதிய உரைகள் எழுதப்பட்டன. நீண்ட உரைநடைகள் தவிர்க்கப்பட்டுத் திறுதொடர்களாக புதிய உரைநடைகள் எழுதப்பட்டன.

இந்நிலையில் மேலைநாட்டிலிருந்து புதினம் அல்லது நாவல், சிறுக்கதை என்னும் இலக்கியவடிவங்களும் தமிழில் அறிமுகமாயின. இவற்றின் மொழிநடை பொது மக்கள் நடையாக இருக்க வேண்டும் என்ற வாய்ப்பாடும் வளர்லாயிற்று. எனவே செய்யுள் நடை என்பது கல்விப் புலமையடையோர் மட்டுமே விளங்கிக் கொள்ளும் புலமை நடையாயிற்று. புதிய கல்விமுறையில் அறிவியல்கள் விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டதால் இலக்கியக் கல்வி பின்தள்ளப்பட்டது. இதனால் தமிழ்ச்சொற்கள் பற்றிய அறிவு குன்றி ‘கடன் பெற்ற சொற்கள்’ என்ற பெயருடன் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்த உரைநடை ஒன்று தோன்றி வேகமாக வளர்லாயிற்று. உரைநடை இலக்கியங்கள் என்ற புதிய இலக்கிய வகைப்பாடு தோன்றி வளர் செய்யுள் இலக்கியங்கள் பழைய இலக்கியங்கள் என்ற பெயரோடு புலமையாளரால் மட்டும் கற்கும் ஒன்றாக மாறின. மக்களின் தமிழ்ச்சொல்வளம் குன்ற ஆங்கிலச் சொற்களுக்குரிய பொருள்தரும் சொற்களாக வடமொழிச் சொற்களையே பயன்படுத்துகின்ற புதியமரபு தோன்றியது. இதனால் இன்று தமிழ்மொழிக்கு ஆங்கிலத்தைப் போல நுண்மையாகப் பொருள் உணர்த்தும் ஆற்றல் இல்லை என்ற முடிவுக்கு பல அறிஞர் வருவதும் சாத்தியமாயிற்று. இவர்கள் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் படிக்காமல் புதிய உரைநடை நூல் களைப் படித்து விட்டு இத்தகைய மதிப்பிட்டைச் செய்கின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது.

2.2. புதிய செல்நெறி

20 ஆம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய புதுமைக்கவிஞன் பாரதி தமிழ்மொழி நடையைப் புதியதோரு செல்நெறி யிலே நடத்திச் சென்றான். தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினான்:

“எளிய பதங்கள் எளியநடை எளிதில் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய சந்தம் பொதுச்சனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையடைய காவியம் ஒன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகிறான்.”

என்னும் பாரதியின் கூற்று பிறமொழிச் செல்வாக்கால் தடம்புரண்டு கிடந்த தமிழின் செல்நெறியை மீண்டும்

செம்மைப்படுத்துவதாய் அமைந்தது. பாரதி ஆக்கிய ‘பாஞ்சாலிசபதம்’ அக்கால குழநிலைக்கு ஏற்றுவகையில் பழைய இலக்கியம் பற்றிய அறிவுட்டலைச் செய்யும் பணியாக அமைந்தது. பாரதிக்கு முன்னேயே இத்தகைய புதிய நோக்குடன் செயற்பட்ட ஈழத்துப் பாவலர் துறையப்பா பிள்ளையும் இங்கு நினைவு கூரவேண்டியவர். வடமொழிச் செல்வாக்கினால் இறுகிப் போன தமிழ்க் கவிதையைப் பாரதி மீண்டும் இளக்செய்து பொதுமக்கள் வயப்படுத்தினான். பாரதிக்குத் தமிழ்மொழியின் ஆற்றல் மீது அசையாத நம்பிக்கை இருந்தது.

“எனக்கு நாலைந்து பாழைகளிலே பழக்கமுண்டு இவற்றிலே தமிழைப் போல வலிமையும், திறமையும் உள்ளத் தொடர்பும் உடைய பாழை வேறொன்றுமில்லை”

என்னும் அவனுடைய கூற்று இதை நிறுவியிருக்கிறது. எனினும் பாரதி சங்க இலக்கியங்களைப் படித்திருக்கவில்லை. அவற்றை அறிந்திருந்தால் தமிழ்மொழியின் ஆற்றல் பற்றிய கருத்து மேலும் வலுவடையதாக வெளிப்பட்டிருக்கும்.

பாரதி தமிழ்மொழியைப் பற்றி மட்டுமன்றித் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் பழைய நிலையையும் எடுத்துக் காட்டினான். “புதுமைப்பெண்” என்ற கவிதையை யாத்து மரபான பெண்மை நிலையில் மாற்றும் வேண்டுமெனக்குரல் கொடுத்தான். மேலைத்தேசக் கல்வி மரபும் வாழ்வியலும் பழைய தமிழ்ப்பெண்ணுக்கு ஒத்தியையை வில்லை. அதனால் பாரதி ஒரு புதுமைப் பெண்ணை உருவாக்க எண்ணினான். சமூகவளர்ச்சி நிலையில் பெண்மையின் பங்கு மிகச்சிறந்தது என்பதை பாரதி தெளிவாக உணர்த்தினான். சமூக முன்னேற்றத்தில் பெண்ணுக்கு இருக்கும் பொறுப்புக்களை விளக்கினான். மொழியின் வலிமையால் மட்டும் தமிழ்ச்சமூகம் நிமிர்ந்து நிற்க முடியாது. அதன்பயன்பாட்டுநிலை பேணப்பட வேண்டும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணின் கடமைகளும் உரிமைகளும் வடமொழிச் செல்வாக்கினால் ஆண்களால் வரையறை செய்யப்படும் நிலைமை மாறி பெண் தன் பணியைத் தானே உணரும் அறிவு பெறவேண்டும். உலகின் இயக்கத்தோடு இணைந்து தன்கடமைகளையும், பணிகளையும் பெண் செவ்வனே ஆற்றுவதற்குப் புற்குழலும் ஒத்தியையை வேண்டும். மேலைத்தேய பெண்விடுதலைப் பற்றிய கோட்பாட்டின் வழிநின்று பாரதி தனது புதுமைப் பெண்ணைக் காட்ட முற்படவில்லை. தமிழ்ப் பெண்களின் வாழ்வுச் சூழலுக்கு ஏற்ற வகையான சமூக மாற்றத்தைப் பாரதி விரும்பினான். ஆணுக்குப் பெண் அடங்கியவளாக அல்லாமல் சமநிலையில் இணைந்து பணிசெய்யும் பெருமை பெற வேண்டுமெனக் கருதியே தன்கருத்துக்களைக் கவிதையாக்கினான். பாரதி பழைமையான பெண் என்று பாகுபடுத்த முடியவில்லை. தமிழர்

வாழ்விடத்தில் வந்து செல்வாக்குச் செலுத்தும் பிற மொழிப் பண்பாட்டுத் தாக்குதல்களை வென்றெடுக்கும் திறன்படைத்த பெண்மையைபே இனங்காட்டினான். பண்பாட்டுப் பேணவில் பெண்மையின் பங்களிப்பு இன்றிய மையாதது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினான்.

“ உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும் ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும் இலகு சீருடைய நாற்றிசை நாடுகள் யாவும் சென்று புதுமை கொண்டந்திங்கே திலக வாணுத லார் நங்கள் பாரத தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம் விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை வீரப்பெண்கள் விரைவில் ஓழிப்பாராம்.”

(-புதுமைப்பெண் : 8)

3. பண்பாட்டு நோக்கு :-

தமிழர் வாழ்வியலில் பண்பாடு, நாகரிகம் என்னும் இருசொற்களும் சிறப்பான பயன்பாட்டில் உள்ளன. இன்று மனித வாழ்வியலின் வளர்ச்சி நிலைகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. விலங்குகளை விட மனிதனுடைய வாழ்வு வேறுபட்டது. பல்வேறு விழுமியங்களைக் கொண்டது. தன்னலம் கருதாது பிறர்நலம் கருதும் சிறந்த வாழ்வியல் மனி தனுக்குரியது. இவ்வாழ்வியலையே பண்பாடு, நாகரிகம் என்ற இருசொற்களும் விளக்கி நிற்கின்றன. பண்பாடு மனிதனுடைய அகவளர்ச்சியையும், நாகரிகம் பறவளர்ச்சி யையும் குறிக்கின்றன. நகரப்புறம் காரணமாக வாழ்வு நாகரிகம் என்று கருதப்படுகின்றது. உலகெங்கும் நகரங்களே நாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாக உள்ளன. மருத

நிலங்களிலே நகரங்கள் உருவாகியுள்ளன. பண்பாடு என்னும் சொல் செம்மையான வாழ்வை உணர்த்தி நிற்கிறது. மனிதனுடைய பழைய வரலாற்றில் அவன் பயன்படுத்திய கருவிகள், சமூகப்பழக்கம், வழக்கம், நம்பிக்கை, வழிபாடு என்பவற்றை இப்பண்பாடு என்னும் சொல் அடக்கி நிற்கின்றதென்னாம். எனவே மனித வாழ்வியலின் பழையை அறிய அவனுடைய நடை முறைகள் பற்றிய தெளிவு முதலில் தேவையாகும்.

2:1 நாளாந்த நடைமுறைகள் :

பழந்தமிழருது நாளாந்த நடைமுறைகள் பற்றிய செய்திகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் தருகின்றன. ஒருநாளில் இரவையும் பகலையும் பாகுபாடு செய்து அதற்கேற்ப வாழ்வியல் நடைமுறைகளைச் செயற்படுத்தி வந்துள்ளனர். நாளாந்த உணவு, உடை என்பவற்றில் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர். தாம் வாழ்ந்த நிலத்தியல்புகளுக்கேற்பவும் பருவகால மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் ஒரு பண்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்தினர். நிலத்தியில்புக்கேற்ப குறிஞ்சி, மூல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஜவகை நிலங்கள் சங்கப்பாடல்களிலே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து கடற்கரைப் பிரதேசம் வரை நிலஅமைப்பின் வேறுபாட்டை நன்குணர்ந்து அதற்கேற்ப தொழில்களையும் நடைமுறைகளையும் கையாண்டனர். நிலத்தின் இயல்புக்கேற்ப விளைபொருட்கள் வேறுபட்டமைய உணவுப்பழக்கங்களும் வேறுபட்ட மைந்தன. ஆற்றுப்படை நூல்களில் இவ்வேறுபட்ட வாழ்வியல் முறைகள் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பேசப் பட்டுள்ளன. கீழ்க்காணும் அட்டவணை பழந்தமிழர் நிலத்துவாழ்வியலை ஒருநோக்கில் காண உதவும்.

நிலம்	மக்கள்	உணவு	உடை	உறையுள்	தொழில்
குறிஞ்சி மலையும் மலைசார்ந்த இடமும்	குறவர் கானவர் கொடிச்சி எயினர், எயிந்றியர்	திணை வரகு நெல், கிழங்கு நறவு	இலை, தழை விலங்குகளின் தோல் மரநார்	விடரகம் குரம்பு	வேட்டை கிழங்கு அகழல் தீணை, நெல்புன் செய்கை
மூல்லை காடும் காடுசார்ந்த இடமும்	ஆயர் ஆயமகள் கோவலர்	வரகு, பால் தயிர், மோர்	விலங்குத் தோல் தழையாடை	சிறுகுடில் குரம்பை இல்	ஆழிரமேயத்தல் நெய், மோர் ஆக்கல்
பாலை பாழ் நிலம்	மறவர் மறத்தியர் கள்வர்	களுவுப்பொருள் புலால்கள்	விலங்குத்தோல் மரநார்	விடரகம் பதுக்கைகள்	களவு, வழிப்பறி ஆற்றலைத்தல்
மருதம் வயல், ஆறு சார்ந்த இடம்	ஊரன் நாடன்	நெல், காய்களி குளமீன், தேறல்	பருத்தி பட்டு ஆடைகள்	இல்லம் மணை மாளிகை	உளவுச்செய்கை நெல்விந்றல் பண்டமாற்று

நெய்தல் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்	சேர்ப்பன் நுழையார்	மீன் உணங்கல் நெற்சோறுகள் தேறல்	பருத்தி ஆடை	குரம்பை சிறுகுடில்	மீன்வேட்டம் உப்புவிழந்து பண்டமாற்று
---	-----------------------	---	----------------	-----------------------	---

நிலத்தியல்புக்கேற்ற தொழில்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. மலைப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தவர் வேட்டைத் தொழில் செய்தனர். காட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தவர் ஆநிரை மேய்த்தனர். பாழ்நிலத்தில் வாழ்ந்தோர் வழிப்பறி செய்து வாழ்வ நடத்தினர். மருத நிலத்தவர் பயிர்ச்செய் கையை மேற்கொண்டனர். கடற்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தோர் மீன்பிடித் தொழில் செய்தனர். எனினும் ஒருநிலத்து விளைபொருளைப் பிறிதொரு இடத்துக்கு எடுத்துச் சென்று பண்டமாற்றுச் செய்யும் வழக்கமும் இருந்தது. இது அவர்களின் உணவுத் தேவைகளை நிறைவேற்றியது. அக்காலத்திலே நெல்லை விட உப்பே விலையுமிகுந்ததாகக் கருதப்பட்டது. உணவு நிலையில் உப்பின் பயன்பாடு பெரிதாக இருந்தது. மனிதனின் நாளாந்த வாழ்வு உணவுத் தேட்டத்திலே பெருமளவு கழிந்தது. பருவகால மாற்றங்களுக்கு ஏற்பச் செய்தொழில்களில் ஏற்படும் இடையூறுகளை நீக்குவதிலே மீதிப்பொழுது கழிந்தது.

2.2. சிறப்பான நடைமுறைகள்

பண்பாட்டு நிலையில் பல சிறப்புநடைமுறைகள் இருந்துள்ளன. அவற்றை. வகைப்படுத்தி நோக்கும் போது பின்வரும் தலைப்புகளில் அடக்கமுடியும். 1. பிறப்பு, 2. பூப்பு, 3. திருமணம், 4. இறப்பு, 5. வழி பாடு. இவை பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மனிதனின் பிறப்பில் ருந்து இறப்பு வரையில் சிறப்பான நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மனிதனின் வளர்ச்சி நிலைகளை இயற்கை நிலையில் வகுத்து அவற்றை அவன் வாழும் இயற்கைச் சூழலோடு இயைபு படுத்தி இருந்தனர். அதற்கேற்பச் சில இறுக்கமான நடைமுறைகளையும் கடைப்பிடித்துள்ளனர். இந்த நடைமுறைகள் தமிழரது பண்பட்ட வாழ்வு நிலைக்கு இன்று வரை சான்றாக உள்ளன. தனியொருவர் என்ற நிலையன்றி குடும்பம், சமூகம் என்ற கூட்டுவாழ்க்கை நிலையில் இச்சிறப்பான நடைமுறைகள் பெரிதும் பேணப் பட்டன. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்ந்த ஒழுங்கு நெறி குடும்ப வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக அமைக்கப் பட்டது. எனினும் வழுவிச் சென்ற நிலைகளையும் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்யத் தவறவில்லை. பரத்தமை என ஆணின் ஒழுங்கு நெறிமீறல் பற்றிப் பல பாடல்கள் சான்று தருகின்றன. ஐங்குறுநாறு எனும் தொகுப்புநால் சிறப்பாக பரத்தமை பற்றிய 100 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிட்டத்தக்கது.

சமூக ஒழுக்கச் சீர்கேட்டைத் தடுப்பதற்குத் திரு

மணம் என்ற நடைமுறைகள் முதியவர்களால் நெறிப் படுத்தப்பட்டன. இந்நடைமுறைகள் சிறப்பாகப் பெண்களாலே செயற்படுத்தப்பட்டன.

பின்வரும் அகநானாற்றுப் பாடலடிகள் இதற்குச் சான்று பக்கும்.

“ உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகால் தண்பெரும் பந்தர்தருமணை ஞெமிரி மனைவிளக் குறுத்து மாலை தூரடிக் கணையிருள் அகன்ற கவின்பெறு காலைக் கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் டிங்கள் கேடில் விழுப்புகழ் நாடவை வந்தென உச்சிக் குடத்தர் புத்தகல் மண்ணடையர் பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர் முன்னவும் பின்னவும் முறைமுறை தரத்தரப் புதல்வற் பயந்த திதிலையவ் வயிற்று வாலிலை மகளிர் நால்வர் கூடிக் கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப் பெற்றோற் பெட்கும் பினையை யாகென நீரொடு சொரிந்த ஈதழ் அலரி பல்லருங் கதுப்பின் நெல்லை தயங்க வதுவை நன்மணம் கழிந்த பின்றைக் கல்லெல் சுமையர் ஞூரேரெனப் புகுதந்து பேரிற் கிழுத்தி யாகெனத் தமர்தர ஓரிற் கூடிய உடன்புணர் கங்குல.....

(அகம் : 86:1-20)

இப்பாடல் மூலம் தமிழர் திருமணம் ஆரியப் பார்ப்பனச் சடங்குகள் இன்றிச் செய்யப்பட்டதை உணர முடிகி றது. முதிய பெண்களும், திருமணநடைமுறைகளை முன் னின்று நிகழ்த்தியுள்ளனர். திருமணவிழுந்து, திருமண அலங்காரம், திருமணநாள், திருமண வாழ்த்துமுறை என்பன பற்றிய நடைமுறைகள் யாவும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தமிழர் பண்பாட்டில் குழந்தைப் பெறேன்பது மனித வளர்ந்தையாகக் கருதப்பட்டது. பயிர்ச் செய்கைக்கு மனிதப் பலம் தேவையென்பதால் குடும்பத்தின் பெருக்கம் வரவேற்கப்பட்டது. குழந்தை பெறும் பெண் ஒரு விளைநிலமாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டாள். அதனால் இயற்கை நிலையான அவளுடைய பூப்பு தனித்துவமான ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. முதியவர் வாழ்வியலைச் செம்மைப்படுத்தியவராகச் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். அவர்களை வாழ்வியல் வழிகாட்டிகளாக மதித்துப் போற்றும் பண்பும் காணப்பட்டது. உறவு நிலையும்

சமுகத்தின் ஒன்றுகூடல் நிலையும் வழிபாட்டு நடை முறைகளால் பேணப்பட்டன. இயற்கையின் ஆற்றல் தந்த விளைபொருட்களை இயற்கைக்கு மடையிட்டு வழிப்பட்ட பின்னரே எல்லோரும் பகுத்துண்ணும் நடை முறை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இதுவே பின்னர் தெப்பொங்கல் நடைமுறையாகியது.

இயற்கையின் எல்லையற்ற ஆற்றலைப் பணிந்து வாழ மனிதன் தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டான். அதற்கெனப் பலநடைமுறைகளை ஆக்கினான். தனது தேட்டத்திற்கு உதவிய காற்று, நீர், வெப்பம், நிலம், விண் என்பவற்றையும் விலங்குகளையும் பறவைகளையும் சிறப்பாக நினைத்து நடைமுறைகளை ஏற்படுத்தினான். ஆறு, மலை, கடல், திக்கு, மரம், சுனை என்பவற்றை மடையிட்டு வழிபடுதல், மாட்டுப் பொங்கல், காகத்திற்குப் பலியிடல் போன்ற நடைமுறைகள் இவ்வாறே தோன்றின. உறவினரையும், சமுகத்தவரையும் ஒன்றுகூட்டி மடையிட்டு இயற்கையை வாழ்த்திப்பாடும் வழி பட்டு மரபு ஏற்பட்டது. சிறுகுடியமைப்பு நிலை வளர்ச்சி பெற்று ஊர்கள் தோன்றி நகர்களாகி நாடாகப் பரந்த போது இது பண்பாட்டுப் பரம்பல் என வளர்ந்து நிலை பெற்றது. சிறப்பான நடைமுறைகள் தமிழர் பண்பாடு எனப் பிறநாட்டாரால் பேசப்படும் நிலையும் உருவாகிறது.

இத்தகைய பண்பாட்டு நடைமுறைகளைப் பழையவை என்று தள்ளிவிடமுடியாதுள்ளது. மனிதவாழ்வின் வளர்ச்சிக் கட்டங்களையும் மாறுதல்களையும் இவை இன்றுவரையும் உணர்த்திந்திருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றிற்கிடையே சில புதுமைகளைப் புகுத்தும் முயற்சிகள் தோன்றியுள்ளன. இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைவது பிறபண்பாட்டின் தாக்கமாகும். இயற்கையை வழிபட்ட நிலையில் மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வு தோன்ற வில்லை. ஆனால் கோயில் என்ற வழிபாட்டிடம் தோன்றியபோது வடமொழிச் செல்வாக்கால் வழிபாட்டு நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. வழிபாட்டு நடைமுறைகளை வடமொழியிற்ற அந்தணரே செயற்படுத்த வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டது. இயற்கையாகப் பெண்களால் பேணப்பட்ட வழிபாட்டு மரபு ஆண்கள் பேணும் நடைமுறையாயிற்று. குடும்ப நிலையிலும் பெண்ணிடம் இருந்த பொறுப்புகள் ஆணின் கடமைகளாக மாற்றப்பட்டன. பொருள்தேட்டம் என்ற நிலையில் ஆண் வெளியே செல்லப் பெண் வீட்டிலே இருக்கும்நிலை ஏற்பட்டது. உணவுத் தேட்டத்தில் பெண்ணின் வெளிக்களானிலை இல்லாது போக சுவையான உணவு ஆக்கல் என்ற அடுக்களை நிலையாயிற்று. பெண், ஆணின் பொருள் தேட்டத்தின் தயவிலே வாழும் நிலை பிறகாலத்தில் வளர் இந்நிலை வழிவகுத்தது.

பிற பண்பாட்டுத் தாக்கத்தால் தமிழர் பண்பாடு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட காலம் கிறிஸ்தவ சமயப்பரம்பல் ஏற்பட்ட காலம் எனலாம். தமிழர் பண்பாட்டின் அடிப்படையாக இருந்த இயற்கை பற்றிய நம்பிக்கையை

மாற்றிச் செய்தை நிலையான ஒரு வழிபாட்டைக் கிறிஸ்தவம் புகுத்தியது. மொழி, உடை, உணவு, நடைபாவனை போன்ற எல்லாவற்றிலும் தமிழர் வாழ்வியல் மாறிற்று. மக்களின் இயற்கையான கருத்தோட்டத்தை தடுத்து நிறுத்தியது. புதிய நாகரிக நடைமுறைகள் சேர்ந்தன. பழையவை அறிவு பூர்வமான வையல்ல எனப் பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தலைமுறையாகச் செய்யப்பட்ட பயில்முறை கைவிடப்பட்டது. கல்விப் பயிற்சி, தொழிற்பயிற்சி, வழிபாட்டுநிலை என்ப வற்றில் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் புதிய நடைமுறைகளைப் பரப்பினர். வத்தீன் மொழி வழிபாட்டு மொழியாக அறி முகம் செய்யப்பட்டது. ஆங்கிலம் தொழிற்பயிற்சி மொழி யாயிற்று. ஆங்கிலக்கல்வி முறையால் பருவகாலத்துக்கு ஒவ்வாத சீருடைகள் தமிழர் வாழ்வியலில் வந்து சேர்ந்தன. இரவு, பகல், நாள், ஆண்டு, திங்கள் எனும் காலக்கழிவு நிலைகள் இயற்கை நிலையில் உணரப்படாமல் செயற்கையான கருவிகள் மூலமும், நாட்காட்சிகளின் மூலமும் உணரப்பட்டன. வாழ்க்கை என்பது குழலோடு ஒத்தியையாத ஒன்றாக மாறிற்று. சமுக ஏற்றுத்தாழ்வுகள் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டன. விழுமியக் கல்விமுறை மாறி கருவிக்கையாட்சிக் கல்விமுறை தோன்றியது. இளமை, முதுமை என்ற அநுபவ அறிவு வயப்பட்ட பாருபாடு மறைந்து பயிற்சியற்ற நூலறிவுடைய கல்வியாக முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தது. குடும்பவாழ்க்கை என்பது பொழுதுபோக்கான இணைப்பாகிற்று. மனிதவாழ்க்கையின் விழுமியங்கள் விலகிச் செல்லலாயின.

4. காலவழுவன்று

இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழர் வாழ்வியல் புதிய தொரு குழலில் சிக்கியுள்ளது. தமிழர் தமது வாழ்விடங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மேலைத்தேய நாடுகளில் வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது புதியன் புகுதல் என்ற நிலைக்கு மிக வாய்ப்பாகவுள்ளது. தமிழரது பழைய வாழ்வியல் தேவையற்றது, பொருத்தமற்றது என்ற முடிவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பண்பாட்டு நிலையில் வேறுபட்ட மேலைத்தேய வாழ்க்கையைத் தமது வாழ்க்கையுடன் இயைபுடுத்துவதற்காக தமிழரது பொதுவான வாழ்வியல் நடைமுறைகளை வேகமாக மாற்றியமைக்கும் முயற்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. சிறப்பாக பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு, வழிபாடு என்ற மனிதவளர்ச்சி நிலைகளோடு ஒத்தியைபாக இருந்த நடைமுறைகள் இன்று திரிபுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலைத்தேசத்து இயற்கையான நிலவேறுபாடும், பருவகாலநிலை வேறுபாடும், ஞரக்கணிப்பு நிலை வேறுபாடும் தமிழருக்குப் பெருஞ்சிக்கலாயுள்ளன. காலத்தோடு நாழும் மாறவேண்டும் என்ற புதிய வாய்ப்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளன. காலம் மாறவில்லை. மனிதன் வாழும் சூழல்தான் மாறியுள்ளது என்ற உண்மையைத் தமிழர் உணரவிருந்துபவில்லை. மேலைத்தேசப் பண்பாட்டு

நடைமுறைகளிடையே தமிழர் தன்னையும் இனங்காட்டும் முயற்சியில் தடம்புரண்ட வாழ்வுப் பாதையில் நடக்கும் முயற்சிதான் எச்சமாகவுள்ளது.

இதனால் வருங்காலத் தமிழர் தலைமுறை தமிழையும், தமிழர் பண்பாட்டையும் கைவிட்டுப் பிறநாட்டுப் பண்பாட்டில் தன்னைப் புதைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டுள்ளது. வேகமான விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் மனிதனை இயற்கையிலிருந்து வெகுதூரம் பிரித்துவிட்டது. பழையவை, புதியவை என்ற பாகுபாட்டை மனிதன் காணத்துணை நிற்கிறது. கருவிக் கையாட்சியின் பெருக்கம் மனிதனின் உணர்வைச்

செயற்கைவழியிலே நெறிப்படுத்திச் செல்கிறது. மனிதனுடைய சிறப்பான ஆற்றல்கள் ஆக்கத்தைவிட அழிவுக்கே பயன்படுத்தப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இயற்கையோ மாறும் மனிதனைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன்பணியைச் செய்கிறது. அந்த மாறாத பணியே மனிதனை இன்னும் பூமியில் வாழ வைத்துள்ளது. பழைய வாழ்வியலின் தன்மைகளைத் தமிழர் திரும்பிப் பார்க்கும் வேளை விரைவில் வரும். அது இயற்கையின் மாறாத நியதி. காலம் வழுவாத கடமையின் வெளிப்பாடு மனிதன் மனிதனாக இயற்கை மீண்டும் கைகொடுத்து நிற்கும் கருணை இதுவேயாகும்.

ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்துவிடாதே

ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்து விடாதே - நீ
என் படித்தோம் என்பதையும் மறந்துவிடாதே!

நாட்டின் நெறி தவறி நடந்து விடாதே- நீ
நல்லவர்கள் நோகும்படி வளர்ந்து விடாதே!

முத்தோர் சொல் வார்த்தைகளை மீறக்கூடாது- பண்பு
முறைகளிலும் மொழிதனிலும் மாறக்கூடாது!
மாற்றார் கைப்பொருளை நம்பி வாழக்கூடாது - தன்
மானமில்லாக் கோளையுடன் சேர்க்கூடாது!

துன்பத்தை வெல்லும் கல்வி கற்றிடவேணும்- நீ
சோம்பலினைக் கொல்லும் திறன் பெற்றிட வேணும்!
வம்பு செய்யும் குணமிருந்தால் விட்டிடவேணும்- அறிவு
வளர்ச்சியிலே வான்முகட்டைத் தொட்டிட வேணும்!

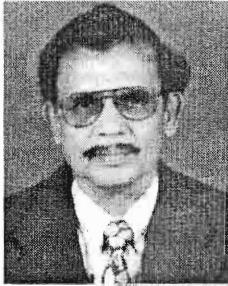
வெற்றிமேல் வெற்றிவர விருதுவரப் பெருமைவர
மேதைகள் சொன்னதுபோல் விளங்கிட வேணும்!
பெற்றவரின் புகழும் நீ பிறந்த மன்னின் புகழும்
வற்றாமல் உண்ணோடு வளர்ந்திட வேணும்!

- பட்டிக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்.

சழக்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

சமகாலச் செல்நெறிகள்

கலாநிதி கந்தையா குணராசா (செங்கை ஆழியான்)

யாழ்வரணத்தில் 1941 இல் பிறந்த கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பட்டதாரி ஆவர். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் புளியியலில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பற்றுக் கொண்டவர்.

பல்வகை நூல்களின் எழுத்தாளரும் இலக்கிய விரச்கருமான அவர் 35 க்கு மேலான நாவல்களையும் 3 வரலாற்று நாவல்களையும் பல சிறு கதைகளையும் புளியியல் பற்றிய பல பாடநாஸ்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நீலங்கா நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த கலாநிதி குணராசா தற்பொழுது நல்லூர் பிரதேச செயலாளராகவும் மேலதிக அரசு அதிபராகவும் பணிபிரிகின்றார்.

1875 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையான உதயதாரகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை சிறுகதைகளை எடுத்து கொள்ளத்தக்க படைப்புகள் சிலவற்றினை எழுதி யுள்ளார். எனினும் நவீன சிறுகதைகளின் பண்புகளை உள்ளடக்கியதான் சிறுகதைகள் ஈழத்தில் 1930 இன் பின்னரே முகிழ்த்தனவென்றாம். அவ்வகையில் இலங்கையர்கோன், சி.வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன், ஆனந்தன், பாணன், கோ.நடேசைய் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் முதல் நால்வரும் நவீன சிறுகதைப் பண்புகளையுள்ளடக்கியதான் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். அவர்களைத் தொடர்ந்து நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதையாளர்களை அடையாளங்காண முடியும்.

சமுத்துத் தமிழ்ச்சிறுகதைகளின் சமகாலச் செல்நெறி களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றினைச் சுருக்கமாகப் பார்த்தல் அவசியம். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு நான்கு தெளிவான காலகட்டங்களைப் பண்பியல் ரீதியாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

1. சமுதாயச் சீர்திருத்தக்காலம் (1930-1949)
2. முற்போக்குக் காலம் (1950-1963)
3. மறுமலர்ச்சிக்காலம் (1964-1982)
4. தமிழ்த் தேசியவுணர்வுக் காலம் (1983-2000)

**சமுதாயச் சீர்திருத்தக் காலம்
(1930 - 1949)**

இந்தியச் சிறுகதைகளின் அருட்டுணர்வால் ஏற்பட்ட அவசம், காந்தியம்-பெரியாரியத்தின் பகுத்தறிவுவாதக்

கருத்தியற் பற்று என்பனவற்றின் தாக்க விளைவாக ஈழத்தில் ஆரம்பச் சிறுகதைகள் அமைந்தன. ஆங்கிலப் பரிச்சயமுள்ள எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் மேலைத் தேயச் சிறுகதைப் பண்புகளின் செல்வாக்கு இயல்பாகவே விழுந்திருந்தது. 1930 தொடக்கம் சிறுகதை ஈழத்தில் உருவப் பிரக்ஞையுடன் எழுதப்படலாயிற் றேனப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவார். தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகளான நவசக்தி, சுதந்திரச் சங்கு, கலைமகள், மணிக்கொடி, ஆனந்தவிகடன், ஹனுமான், பாரதமண், கிராமஹஸ்தியன் முதலியவற்றின் மூலம் அறிமுகமான சிறுகதைகள் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வு ஈழத்து முன்னோடி சிறுகதை எழுத்தாளர்களைப் பெரிதும் பாதித்திருந்தது. இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி. வைத்திலிங்கம், தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கேற்பத் தமிழ்ச்சிறுகதைகளைப் படைத்தவித்தனர். அனைத்து வாசகர்களும் புரியக்கூடிய பொதுத்தமிழ் அவர்களின் சிறுகதைகளில் இடம்கொண்டது. மேலும் 1930 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரத்தொடங்கிய ஈழகேசரியும், மணிக்கொடியின் அருட்டுணர்வால் 1946 இல் வெளிவரத் தொடங்கிய மறுமலர்ச்சியும் அமைத்துக் கொடுத்த படைப்புத்தளம், சிறுகதைகள் ஈழத்தில் கணி சமாக வெளிவரக்காரணமாயின. அவ்வகையில் மேற் குறிப்பிட்டவர்களோடு நவாலியூர்.சோ.நடராஜன், பவன், வரதர், கனகசெந்திநாதன், சு. வே., நாவற்குழியூர் நடராஜன், இராஜ அரியரத்தினம், கசின், ஶொக்கன், தாழையடி சபாரத்தினம், கு.பெரியதம்பி, கே.கணேஸ் முதலாணோர் சமூக சீர்திருத்தக்கால சிறுகதையாளர்களாக அமைந்தனர். இவர்களது சிறுகதைகளின் கருத்தியல் நிலை காந்தியம் கூட்டிய சாதி ஒழிப்பு, மதசமரசம்,

சாத்வீக எதிர்ப்பு, பெரியாரியம் சட்டிய முடநம்பிக்கை களுக்கு எதிரான கருத்துக்கள், பெண்ணடிமைத்தனம், விதவாவிவாகம், பூராண இதிகாசங்கள் பேசும் நம்பகமற்ற முடக்கதைகள், சமூக ஏற்றுத்தாழ்வு, அடக்குமுறைகள் என்பனவற்றோடு சமூக வாழ்க்கையின் பல்வேறு உறவு அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது. உருவத்தில் சிறு கதைக் குரிய அம்சத் துடன் வலுவான சமூகச் செய்தியைக் கருவாகக் கொண்ட நல்ல சில சிறுகதைகள் இக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்துள்ளன. சிறந்த உள்ளடக்கத்தோடு சமூகத்தின் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராகக் குரல்தரும் சிறுகதைகள் சில வெளிவந்திருக்கின்றன. படித்து முடிந்ததும் மனதில் நெகிழ்ச்சியான ஓர் உணர்ச்சியை எஞ்ச வைக்கும் சில சிறுகதைகள் இக் கால கட்டத்தில் வெளிவந்திருக்கின்றன.

ஸம்துச் சிறுகதை வரலாற்றின் சமூக சீர்திருத்தக் காலகட்டத்தின் செல்நெறியைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் படைப்புக்கள் அல்லது இக்காலகட்டத்தின் நல்ல அறு வடைகளைக் கொள்ளத்தக்க படைப்புகளாக தண்ணீர்த்தாகம் (ஆனந்தன்), துறவி(சம்பந்தன்), பாறகஞ்சி(சி.வைத்திலிங்கம்), வெள்ளிப்பாதசரம் (இலங்கையர்கோன்), கற்சிலை(நவாலியூர் நடராஜன்), வண்டிச் சவாரி(அ.செ.முருகானந்தன்), வெள்ளம் (இராஜ அரியாத்தினம்), ஒருபிடிசோறு (கனகசெந்திநாதன்), குருவின் சதி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிங்களம் மட்டும் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னால் தமிழ் மக்களிடம் ஏற்பட்ட மொழியனர்வும் இனவனர்வும் இவற்றினை வளர்த்த தமிழரசுக் கட்சியின் பிரமாண்டமான வளர்ச்சியும் தமிழ்த்தேசியவனர்வு சார்ந்த சிறுகதைகளை ஒருசாராரைப் படைக்க வைத்தன. இனவாதப் படைப்புகளாக அன்று அவற்றினை இனங்கண்டனர். இவற்றினோடு எஸ். பொன்னுத்துரையினதும், மு. தனையசிங்கத்தினதும் மார்க்சிய எதிர்வாதக் கருத்துக்களும் சிறுகதைகளில் இடம்பிடித்தன.

முந்போக்குக் காலம் (1950-1963)

முந்போக்குக் காலகட்டத்தில் ஸம்துச் சிறுகதைகளில் இரு தெளிவான செல்நெறிகளை அவதானிக்கலாம். அவை:

1. சாதிய அடிப்படையிலும் வர்க்க அடிப்படையிலும் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காகக் குரல் எழுப்பிய சிறுகதைகள். மார்க்சிய சித்தாந்தங்களின் சுவர்களுள் இவர்களது கருத்துக்கள் அமைந்தன. எஸ். பொன்னுத்துரை, என். கே.ரகுநாதன், செ. கணேச விங்கன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், அகஸ்தியர், காவலூர் இராசதுரை முதலானோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர்.

2. சித்தாந்தச் சிறைக்குள் தம்மை அடக்காது, மனிதகுல மேன்மைக்காகவோ தமிழ்த் தேசிய நலனுக்காகவோ எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள். ச. இராசநாயகன்,

வ. அ. இராசரத்தினம், வரதர், பித்தன், அ. முத்துவிங்கம், புதுமைலோலன், அன்புமணி, தேவன்-யாழ்ப்பானம், சோமகாந்தன், பவானி, பத்மா சோமகாந்தன், சிற்பி, மு. தனையசிங்கம், நாவேந்தன், உதயனன் முதலானோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர்.

ஸம்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் முந்போக்குக் காலகட்டத்தில் தேறிய விளைச்சல் எண்ணிக்கையில் அதிகமாயினும், ஸம்துச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் சிறுகதைகள் சிலவாகும். அவ்வகையில் இக்காலகட்டத்தில் சிறந்த படைப்புகளாக கஷ்ட (வரதர்), தோணி (வ. அ. இராசரத்தினம்), தேர் (எஸ். பொன்னுத்துரை), நிலவிலே பேசுவோம் (எஸ். கே. ரகுநாதன்), அப்பே லங்கா (புதுமைலோலன்), வள்ளி (கே. டானியல்), சங்கமம் (செ. கணேசவிங்கன்), தண்ணீரும் கண்ணீரும் (டொமினிக் ஜீவா), கோயில் பூனை (சிற்பி), பக்குவம் (அ. முத்துவிங்கம்) என்பவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

மறுமலர்ச்சிக்காலம் (1964-1982)

ஸம்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறுகதைகள் ஆழமாயும், அகலமாயும் பரவிய காலம் 1964-1982 வரையிலான மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலேயாகும். சமூக பொருளாதார அரசியல் மாற்றங்கள் ஸம்துச் சிறுகதைகளில் பிரதி பலிக்கத் தொடங்கிய காலம். விமர்சகர்களின் வழிகாட்டலும் கட்டுப்பாடுமின்றிச் சிறுகதைத்துறை பூரண சுதந்திரத்துடன் படர்ந்த காலம். சிறுகதையின் உள்ளடக்கத்தில் சாதியம், வர்க்கியம் ஆகிய பண்புகள் குறைந்து இனத்துவம் முதன்மை பெறத் தொடங்கிய காலம். கருத்து வளம் மட்டும் நல்லதொரு சிறுகதையை உருவாக்காது. அத்துடன் கலைவளமும் அவசியமென உணர்ப்பட்ட காலம். மார்க்சிய முந்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது பார்வையை அகலமாக விரித்துக்கொண்ட காலமுமிதுவே.

தாய்மொழி மூலமான கல்வி, பட்டதாரித் தரம் வரை 1960 களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதனால் தாய்மொழி மூலமான சிந்தனை, தரமான சிறுகதை ஆசிரியர்களைப் பல்கலைக்கழகத்தினுள்ளும் வெளியேயும் உருவாக்கி விட்டது. மேலும் பேரின் வாதத்தின் முன் தமிழ் இடதுசாரிகளின் இனவொற்றுமையும் தேசிய வாதமும் தளர்ந்து போயின. இனவாதமும் பிரிவினை வாதமும், இலக்கியத்திலும் முதன்மை பெறத் தொடங்கின. அக்காலச் சிறுகதைகள் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக (சாதித்தியத்தாலும், இனத்தாலும்) ஓலிக்கத் தொடங்கின. சர்வதேச அரங்கில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது மாண்கோபிரிவ், சீனப்பிரிவு என இரண்டு பகுதிகளாகப் பினவுபட்டமையும் இக்காலத்திலேயாம். அப்பிளவு தேசிய மட்டத்திலும் நிகழ்ந்தது. அதனால் இலக்கியத்திலும் சிந்தாந்தத் தளங்களும் சிந்தனைத் தடங்களும் மாறுபட்டன. இக்காலகட்டத்தில் இலங்கை முழுவதிலும் தமிழ்ச்சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் உருவானார்கள். மலை

யகம். தென்னிலங்கை, கிழக்கிலங்கை, மேற்கிலங்கை எங்கணுமிருந்து சிற்தனையாளர்கள் சிறுகதைத்துறைக்கு ஒருவீசுக்டன் நுழைந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்திற்குள் சிறை பிடிக்கப்பட்டிருந்த சிறுகதை நங்கை தமிழர் வாழும் பிரதேசமெங்கும் நடனமிடத் தொடங்கினான். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் இதுவோரு பெரும் மறுமலர்ச்சியா கும். முஞ்போக்குக் காலகட்டத்திலிருந்து வந்த சிறுகதை யாசிரியர்களின் படைப்பு முதிர்ச்சியும், 1964 -1982 காலகட்டத்து புத்திலக்கியப்படைப்புக்களும் சிறுகதைத் துறையில் மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தன.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழகப் பத்திரிகையாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் குறித்து வெளியிட்ட அபிப்பிராயங்கள் தனித்துவமான ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் படைக்கப்படவேண்டுமென்ற ஆவேசத்தி ணைத் தோற்றுவித்தன. “இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களை விடப் பத்து மடங்கு பின்தங்கி இருக்கிறார்கள்” என்றார் பகீரதன். “�ழத்துச் சிறுகதைகளைத் தமிழகத்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் ஈழத்துச் சிறுகதைகளுக்கு அடிக்குறிப்புக்கள் வேண்டும்” என்றார் கி.வா.ஜெகந்நாதன். “�ழத்து இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ள அகராதி வேண்டும்” என்றார் கி.இராஜநாராயணன். “�ழத்து இலக்கியம் அங்கோரம் பெற ஒரு இருபது வருடங்கள் போகவேண்டும்” என்றார் விக்கிரமாதித்தன்.

�ழத்து இலக்கியத்துக்குத் தென்னிந்திய இலக்கிய வாதிகளின் அங்கோரம் தேவையென்றும், ஈழத்துச் சிறுகதைகளைத் தென்னிந்திய ஆக்கங்களோடு ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுவதும் பொருத்தமற்ற கூற்றுக்கள் என்பதில் ஈழத்துச் சிறுகதையாசிரியர்களுக்கு இரண்டு கருத்து இருக்கவில்லை. எனினும் தமிழகத்தவர்களின் மேற்படி கூற்றுக்கள் புத்திலக்கியம் படைக்க முன்வந்த ஈழத்துச் சிறுகதையாசிரியர்களுக்குப் பெரும் சவாலாக விருந்தன.

1960/1970 களில் சிறுகதையாசிரியர்களாக நுழைந்து இன்று தரமான படைப்பாளிகளாகத் தம்மை இனங்காட்டியவர்களைனச் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், என்.எஸ்.எம்.இராமையா, மு.பொன்னம்பலம், முனியப்பதாசன், தையிட்டி அ.இராசதுரை, தெனிவெத்தை ஜோசப் முதலாணோரைக் குறிப்பிடலாம். 1970/1980 களில் ஈழத்துச் சிறுகதைத்துறைக்கு வந்தவர்களில் தெனியான், சாந்தன், மு. சட்டநாதன், கோகிலா மகேந்திரன், சுதாராஜ், ச. முருகானந்தன், க.தணிகாசலம் முதலாணோரைக் குறிப்பிடமுடியும். சாதியம், வர்க்கியம், பெண்ணியம், தமிழ்தேசியம், சூழியல் முதலான கருத்து நிலைகள் சிறுகதைகளின் கருப்பொருளாயின. இவர்களது படைப்புக்களில் நேர்த்தியான சிறுகதை வடிவமும், சமூகப் பிரக்களு வாய்ந்த உள்ளடக்கங்களும், கவித்துவச் சொல்லாட்சியும், பேச்சுமொழியின் அழகும் சேர்ந்து

கலைப்படைப்புக்களாக மலர்ந்தன. சவால்களுக்கிடையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்களின் படைப்புக்களில் மாணிட அவலங்களும் உணர்வுகளும் ஊடுபரவி அவர்களின் படைப்பனுபவத்தினைத் தரிசிக்க வைத்தன.

�ழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றின் மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கான சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். உதிர்ந்த சருகுகளின் கனிகளாக அகரானின் தலைகள் (நந்தி), யாககுண்டம் (செங்கை ஆழியான்), சர்ப்பவியுகம் (செம்பியன்செல்வன்), சோளகம் (செ. யோகநாதன்), வியாபாரம் (க.பரராஜசிங்கம்), கிணறு (து. வைத்திலிங்கம்), ஓரு கூடைக்கொழுந்து (என்.எஸ்.எம். ராமையா), ஆண்மீகத் தேர்தல் (முனியப்பதாசன்), பொட்டு (தெனிவெத்தை ஜோசப்), அடித்த கை (தையிட்டி அ. இராசதுரை), முடியாத கதைகள் (பூரணி), உயரே உயரும் அன்றாக்கள் (க.பாலசுந்தரம்), பூ (எம். ஏ. ரஹ்மான்), அரணை(நீர்கொழும்பூர் முத்துலிங்கம்), உலா (மு. சட்டநாதன்), சடப்பொருள் என்ற நினைப்போ? (கோகிலா மகேந்திரன்) என்பவற்றினைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

தமிழ்த் தேசியவுணர்வுக்காலம் (1983- பின்னர்)

�ழத்துச் சமூகப் பொருளாதார அரசியலில் 1974 களில் முகிழ்து 1980 களில் பெருவிருட்சமாக அடர்ந்து விட்ட இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டம் ஈழத்து இலக்கியத்திலும் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. பேரினவாதத்தின் இராணுவ அடக்குமுறைகளும், இனக்கலவரங்களும் ஆரம்பத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழரைப் பாதிக்கத் தொடங்கி இன்று இலங்கையெங்கும் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்விலும் பாதிப்பினையும், இடர்களையும் ஏற்படுத்துவதாக வளர்ந்து விட்டன. மரணங்கள் மலிந்த பூமியாக இலங்கை மாறிவிட்டது. இனத்தின் அடையாளப் பேணவிற்கான ஆள்புலப் போராட்டமாக மாறிவிட்ட நிலையில், சவால்களை எதிர்நோக்கி வாழ்கின்ற தன்மைக்கு எழுத்தாளன் தள்ளப்பட்டு விட்டான். மார்க்கிசிய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தம் கருத்து நிலைகளை மாற்றி, இன்றைய சமூகப்பிரச்சினையின் குவிமையத்தினை அடையாளங்கள்கூடு அதற்கு வடிவம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகிவிட்டார்கள். ஆரம்பத்தி லேயே “இனவாதச்” சிறுகதையெழுதியவர்கள் புதிய செல்நெரிக்குத் தமது படைப்புகளை மாற்றிக் கொள்வதில் சிரமமிருக்கவில்லை.

யுத்தகாலச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு அந்த வாழ்வியலின் நெருக்கடிகளை இலக்கியமாகப் பதிவு செய்கின்ற கடப்பாடு சிறுகதையாசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட போது முத்து எழுத்தாளர்களின் பேணாக்கள் இறுக முடிக் கொண்டன. இளைஞர் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ கருத்துத் தெரிவிக்க நேரில் அவற்றின் விளைவாக எதிர்கொள்ள வேண்டிய அபாயம் எச்சரிக்கை செய்தது. இக்காலகட்டத்தில் ஈழத்தமிழர்

சமுகத்தில் மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நடந்தேறிவிட்டன.

பேரினவாதத்தின் விளைவான இனக்கலவரங்கள், தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவான அவலங்கள், சிங்கள இராணுவத்தினரின் உயிர், சொத்து அழிப்பு நடவடிக்கைகள், இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் அட்டுழியங்கள், அகசி வாழ்க்கையின் தாங்கொணாத் துயரங்கள், பிறந்த மண்ணை விட்டு வெளிநாடுகளுக்கான புலப்பெயர்வு, வடமாகாணத் திலிஞ்சு பலாத்காரமாக முஸ்லிம்களை வெளியேற்றிய சங்கதி, கிழக்கு மாகாணத் தில் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையிலான கல வரங்கள், இவ்வளவு பிரச் சினைகளுக்கிடையேயும் சமூ கத் தினைத் தொடர்ந்து பாதிக்கும் சாதியத்தின் அடக்கு முறைகள், பெண்ணடிமைத்தனம், கல்விப் பாதிப்புக்கள், வழுமை, உள்ப்பாதிப்புக்கள், போக்குவரத்து, தொலைத் தொடர் பாடலின் முற்றான தடை முதலான அனைத்தும் இக்காலகட்டத்தின் படைப்பாளிகளின் இலக்கியக் கருக்களாக மாறியுள்ளன. தமிழீழப்போராட்டக் குழுக் களுக்கிடையிலான பிளவுகளும் பழிவாங்கலும் இவற்றினை ஒதுக்கிவிட்டு ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தால் கால்கள், குடும்ப உறவுகள் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்க இயலவில்லை. உண்மையில் இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் இவ்வாறான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய சிறுகதைகள் கைவிரல் மடித்து என்னைக் கூடிய அளவிற்றான் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ்த்தேசிய வுணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்ற சிறுகதைகளும் நிறைய வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் பிரதி பலிக்கின்ற சிறுகதைகளும் இக்காலகட்டத்தில் நிறைய வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்துத் தமிழ்ச்சிறுகதையின் சமகாலச் செல்நெறிகள் பின்வருமாறுள்ளன:

1. தமிழீழப் போராட்டத்தின் விளைவான மக்களின் வாழ்க்கையனுபவங்களையும், அவலங்களையும் இலக்கியப்பதிவுகளாக்கியிருக்கும் சிறுகதைகள்.
2. தமிழீழப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தும் சிறுகதைகள். அவை போராளிகளின் தியாகங்களைத் தம் கருவாகக் கொண்டமைகின்றன.
3. தேசிய ஒற்றுமையையும் இனவொருமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தும் சிறுகதைகள்.
4. சாதியம், பெண்ணியம், வர்க்கியம், சூழலியம் சார்ந்த சிறுகதைகளை தெணியான், பத்மா சோமகாந்தன், திக்குவல்லைகமால், மு.பவீர், சுதாராஜ், சந்திரா தியாகராஜா, தி.ஞானசேகரன், மு.பொன்னம்பலம் முதலானவர்களின் சிறுகதைகள் அமைகின்றன. அசல் மாழிப் பாணத்து மனிதன்(தெணியான்), உயர்ப்பறந்தாலும் (புத்மா சோமகாந்தன்), மையத்து வீட்டுச்சோறு (திக்குவல்லைகமால்), சிதைவு (மு.பவீர்), அடைக்கலம் (சுதாராஜ்), மட மையைக் கொள்கூத்துவோம் (சந்திரா தியாகராஜா), அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் (தி. ஞானசேகரன்), கடலும் கரையும் (மு. பொன்னம்பலம்), நாண்ஸ்கள் நிமிர்ந்தால் (மண்டுர் அசோகா) முதலான படைப்புக்கள் இப்பண்பின.

1) தமிழீழப் போராட்டத்தின் விளைவாக மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அவலங்களையும் இலக்கியப்பதிவுகளாக்கியிருக்கும் சிறுகதைகளைச் செங்கை ஆழியான், செ. யோகநாதன், நந்தி, கோகிலா மகேந்தி, ரன், தாமரைச் செல்வி, திருக்கோவில் கவியுவன், க.தணிகாசலம், ரஞ்சகுமார், உமாவரதராசன் முதலானோர் படைத்துள்ளனர். இவ்வகையில் இக்கருத்துக்கு இலக்கணமாகும் சிறுகதைகளை வெட்டலும் ஏழு

இஞ்சிச் சன் னங்களும் (செங்கை ஆழியான்), சரணபாலாவின் பூனைக்குட்டி (செ. யோகநாதன்), கேள்விகள் உருவா கின்றன (நந்தி), எரியும்.....(கோகிலா மகேந்திரன்). ஒரு மழைக்கால இரவு(தாமரைச் செல்வி), நனைதலும், காய்தலும் (திருக்கோவில் கவியுவன்), கோசலை (ரஞ்ச குமார்). பிரம்படி(க.தணிகாசலம்) என்பவற்றைக் குறிப் பிடிலாம்.

2) தமிழீழப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்திப் போராளிகளின் தியாகங்களைத் தம் கருவாகக் கொண்ட சிறுகதை ஆசிரியர்களென செம்பியன் செல்வன், ஓட்டமாவடி அறபாத், இளையவன், கே. ஆர். டேவிட், சித்ரா நாகநாதன், இனுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன். ந. இரத்தினசிங்கம் முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில் இப்பிரிவில் அடங்கும் சிறுகதைகளாக காண்டபை (செம்பியன்செல்வன்), விருட்சம் (ஓட்டமாவடி அறபாத்), ஊனம் உடலில் தான் (இளையவன்), தாகம் (கே.ஆர்.டேவிட்), பெற்றுமை (சித்ரா நாகநாதன்), இன்று நாளை (இனுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்தி நாதன்), தியாகங்கள் வளர்கின்றன(ந. இரத்தினசிங்கம்) ஆகிய வற்றை இனங்காண முடியும். இவ்வகைச் சிறுகதைகளில் பிரசாரத்தன்மை மேலோங்கி நிற்பது தவிர்க்க முடியாதது. கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பனவாக இவையமைவதால் கலைப்படைப்பென்ற நிலையை இழந்துவிடுகின்றன.

3) இலங்கையின் தேசிய ஒற்றுமையையும் இனவொருமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தும் சிறுகதைகளை பெண்டிக்ற் பாலன், புலோலியூர் சதாசிவம், எஸ். எச். நி.மத் முதலானோர் படைத்துள்ளனர். அவ்வகையில் ஒருவண்டியில் பூட்டிய மாடுகள் (பெண்டிக்ற் பாலன்), தீருமா? (புலோலியூர் சதாசிவம்), அடையாள அட்டையும் ஜந்து ரூபாவும் (எஸ். எச். நி.மத்) எனும் படைப்புக்கள் அமைகின்றன.

4) சாதியம், வர்க்கியம், பெண்ணியம், சூழலியம் சார்ந்த சிறுகதைகளை தெணியான், பத்மா சோமகாந்தன், திக்குவல்லைகமால், மு.பவீர், சுதாராஜ், சந்திரா தியாகராஜா, தி.ஞானசேகரன், மு.பொன்னம்பலம் முதலானவர்களின் சிறுகதைகள் அமைகின்றன. அசல் மாழிப் பாணத்து மனிதன்(தெணியான்), உயர்ப்பறந்தாலும் (புத்மா சோமகாந்தன்), மையத்து வீட்டுச்சோறு (திக்குவல்லைகமால்), சிதைவு (மு.பவீர்), அடைக்கலம் (சுதாராஜ்), மட மையைக் கொள்கூத்துவோம் (சந்திரா தியாகராஜா), அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் (தி. ஞானசேகரன்), கடலும் கரையும் (மு. பொன்னம்பலம்), நாண்ஸ்கள் நிமிர்ந்தால் (மண்டுர் அசோகா) முதலான படைப்புக்கள் இப்பண்பின.

அழித்தின் போராட்டகாலச் சிறுகதை இலக்கியப் படைப்புக்கள் புதிய செய்திகளைத் தமிழிலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தின. ஆனால் சமூகநிலையில் நிலவுகின்ற மையப்பிரச்சினைகளுக்கு விடிவு காண உதவினவா

என்பது ஜயத்திற்குரியதாகவிருக்கின்றது. பூதாகரமாக வளர்ந்து விட்ட தமிழிழப் போராட்டத்தின் கருதிழலில் இச்சமூகப் பிரச்சினைகள் தற்காலிகமாக உறங்குகின்றன. அவற்றினைச் சுட்டிற்றிற்கின்ற படைப்புக்கள் எழுதப் படவில்லை. போர்க்கால அவலங்களையும், போராளி களின் தியாகங்களையும், தமிழ்த் தேசியவாதத்தையும் முன்னெடுத்து எழுதப்பட்டு வருகின்ற சிறுக்கதைகளின் சமூகப்பயன் புதியதொரு சகாப்தத்திற்கு இச்சமூகத் தினை முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவுமா என்பதும் ஜயத்திற்குரியதே.

உசாத்துணை நால்களும், கட்டுரைகளும்

1. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, தமிழில் சிறுக்கதையின் தோற்றுமூழ், வளர்ச்சியும், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை - 1978.

2. கனக செந்திநாதன், ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சி, அரச வெளிபீடு, கொழும்பு - 1964.
3. சோ.சிவபாதசுந்தரம் - சிட்டி, தமிழ்ச்சிறுக்கதைகள், கிறிஸ்தவ இலக்கியச்சங்கம், சென்னை - 1978.
4. கலாநிதி. க. குணராசா, ஈழத் தமிழிலக்கியத்தில்

ஸமூகேசரியின் பங்களிப்பு, மல்லிகை 34வது ஆண்டு மலர் - 1999.

5. கலாநிதி.க.குணராசா, ஈழத்துச் சிறுக்கதை முன்னொடிகள், மல்லிகை, கொழும்பு - 1999.
6. செம்பியன் செல்வன், ஈழத்துச் சிறுக்கதை மணிகள், யாழ்ப்பாணம் - 1968.
7. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, ஈழத்தில் தமிழிலக்கியம், மல்லிகை, கொழும்பு - 1990. (வெள்ளிவிழா மலர்)
8. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, இலங்கையில் தமிழிலக்கியத்தின் அண்மைக் காலப்போக்கும் கலாசார ஒருங்கிணைப்பும், புதுமை இலக்கியம், கொழும்பு - 1997.
9. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் முற்போக்குவாதத் தொழிற்பாடுகள், புதுமை இலக்கியம், கொழும்பு - 1996.
10. கலாநிதி. க. குணராசா, ஈழத்து இலக்கியத்தில் இருப்பு வருடக்கணக்குகள், தேசிய தமிழ் விழாமலர், கொழும்பு - 1991.

நம்மிடை யொரு கால் வாரீரோ.....?

நாவலரே எங்கள் நாவலரே!
நம்மிடை யொரு கால் வாரீரோ?

ஷைவமும் தமிழும் தளருதையா
தாமதம் இன்றிநீர் வாருமையா
தமிழினம் தலைவரை நாடுதையா!
தகுந்தவர் யாருமிங் கில்லையையா!

ஆலய ஒழுங்கது குலையுதையா
ஆன்ம நெறியுமோ குறையுதையா
அறநெறி வாழ்க்கையும் இல்லையையா
அவசியம் அவனியில் வாருமையா ! நா

நாத்திகம் மிகமிக வளருதையா
நாவலர் யாருமிங் கில்லையையா
நாட்டிலெல்ம் உரிமையும் குறையுதையா
நாளிலும் பகைமையோ வளருதையா - நா

இல்லறம் தன்னையும் தூறந்தீரையா
இன்னல்கள் பற்பல களைந்தீரையா!
இன்றுமே எம்மிடை வாருமையா
இங்குள்ள அல்லல்கள் தீருமையா.

அமரர். சி. கனகநாயகம். (ஆசிரியர்)

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சமுத்துக் கவிஞர்களை கழந்தைப் பாடல்கள்

- கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராசா.

கரவெட்டி கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கலாநிதி சிதம்பரப் பின்னை சிவலிங்கராஜர் அவர்கள் யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையின் தலைவரரகப் பணியற்றி வருகின்றார். இவர் சமுத்து இலக்கிய வரலாற்றைத் தனது சிறப்பு அடிவுப்பரப்பாகக் கொண்டவர். இவரது மலை அடிவுக்கட்டுரைகளும் நால்களும் வெளியாகி யுள்ளன. அவையோரைக் கவரத்தக்க சொற்பொழிவாளராகவும், நடக நடிகராகவும் கலாநிதி சி. சிவலிங்கராஜர் அவர்கள் விளங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தோற்றுவாய்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே குழந்தை இலக்கியம் மிகப் பழங்காலங் தொட்டே நிலவி வந்துள்ளது. பொது வாக இலக்கியத் தோற்றுத்திற்காகக் கூறப்படும் காரணி களையே குழந்தை இலக்கியத் தோற்றுத்திற்கான காரணிகளாகவும் கொள்ளலாம். இலக்கியத் தோற்றுத் திற்கு வாய்மொழி மரபும் ஒரு வலுவான காரணியாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் குழந்தை இலக்கியமும் வாய்மொழி மரபுவழியாக வந்திருக்க வேண்டும். எமது பண்பாட்டிலே ‘பாட்டி கதை சொல்லும்’ மரபும், தாய், பாட்டி முதலானோர் ‘மழலை கேட்டுப்’ பாடும் மரபும் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே வழங்கி வருகின்றது. குழந்தை இலக்கியத் தோற்றுத்தின் ஊற்றுக்காலாக இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்களாற் பாடப்படும் வாய்மொழிப் பாடல்களையும், குழந்தைகள் கூடிக் குலாவி விளையாடும் போது தாமாக ஆக்கிப் பாடும் பாடல்களையும் நாட்டுப் பாடல்களிலே பரக்கக் காணலாம். எழுத்துருப் பெறாத நாட்டார் பாடல்களிலே பெருமளவுக்குக் குழந்தைப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே குழந்தைகள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றனவேயன்றிக் குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. தமிழிற் குழந்தை இலக்கியம் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே வழங்கி வந்துள்ளது எனக் கருத இடமுண்டு. தொல்காப்பியம் பொருளத்திகாரம் செய்யுளியல் 485 ஆவது நூற்பாவும், அந்நூற்பாவுக்குப் பேராசிரியர் தரும் விளக்க வரையும் தமிழிற் குழந்தை இலக்கியம் வழங்கி வந்த தென்பதை அரண் செய்கின்றது.

குழந்தை மனம் இசையால் மிக இலகுவாக ஈர்க்கப் படும் தன்மை வாய்ந்தது என்பர். தாலாட்டு இசையோடு இசைவு படப்பழகிய குழந்தை காலப்போக்கில் ஒத்திசையுள்ள இலகுவான பாடல்களை வாய்விட்டுப் பாடத் தொடங்குவதையும் அவதானிக்கலாம். தாய்மார்கள் குழந்தைகளின் குதாகலத்திற்காக,

அம்புலி மாமா வா வா வா
அழகழ சொக்கா வா வா வா

என்று பாடுவதை இன்றும் காணலாம். ஒசைநயமும், வாய்ப்பாட்டு ரீதியாகத் திரும்பத் திரும்ப இடம்பெறும் சொற்களும், கட்புலன்சார் கவினும் குழந்தையின் ஆர்வத் தைத் தாண்டிவிடக் குழந்தை தானாகவே பாடத் தொடங்குவதும் உண்டு.

வாய்மொழி மரபாக முகிழ்த்த குழந்தைப் பாடல்கள் ஏனைய இலக்கியங்கள் போலவே எழுத்திலக்கிய மரபுடன் இனைந்து பயிலத் தொடங்கியதெனலாம். வாய்மொழி மரபினை முற்றும் விட்டுவிடாது செந்நெறிப் பாங்கையும் உள்வாங்கித் தமிழ்க் குழந்தைப் பாடல்கள் வளரத் தொடங்கின எனலாம்.

தமிழில் தோன்றிய குழந்தைப் பாடல்கள் ஓரளவு அறிதல் முறையையும், பெரும்பாலும் புத்தி புகட்டுவத ணையுமே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. தமிழின் ஆரம்ப காலக் குழந்தை இலக்கியங்கள் என்று கூறப்படும் ஆக்திகுடி, கொன்றைவேந்தன் முதலியன அறநீதிக் கருத்துக்களைப் போதிப்பவையாகவே காணப் படுகின்றன. ஆக்திகுடி அகரவரிசையில் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். குழந்தை அகர வரிசையை அறிவதனாடு அறக்கருத்துக்களை அறிய வேண்டும் என்பதும், அறக் கருத்துக்களினாடு அகரவரிசையை

நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்பதும் ஆத்திகுடியின் பிரதான நோக்கமெனலாம்.

அக்காலச் சூழ்நிலையிலும், கல்வி முறையிலும், கற்கத் தொடங்கும் வயதெல்லையிலும் இக்கருத்து நிலை சாத்தியமானதாக இருந்திருக்கலாம். ஆத்திகுடி, கொண்ணறேவேந்தன். நல்வழி, கல்விழமுக்கம் முதலியன் 'ஆருளிச் செய்யப்பட்டன்' என்று கூறும் பொழுதே அதன் பொருட்பரப்பு இலகுவாகப் புலனாகின்றது.

தமிழ்க் கலைத் தொடர்பிலே புதுமைகள் செய்த பாரதிகூட 'புதிய ஆத்திகுடி' ஒன்றை ஆக்கினான். பழைய ஆத்திகுடியின் வைரமான பாரம்பரியத்திலிருந்து விடுபட முடியாதவனாகவே பாரதியும் காணப்படுகின் நான். 'பாப்பாப் பாட்டுகள்' பாடிய பாரதி ஆத்திகுடி மற்பினைப் பேணியமை குழந்தைப் பாடல்கள் கொண்டிருந்த மரபிறுக்கத்தினையே காட்டி நிற்கின்றதெனலாம்.

சமுத்திற் குழந்தைப் பாடல்கள்

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திற்கு முந்திய செந்தெறி இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான சான்றுகள் கிடைக்காமை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை குழந்தை இலக்கிய வகை பற்றி ஈழத்து அறிஞர்கள் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. கல்வித் தேவையைக் கொண்டு 19ஆம் நூற்றாண்டும் தமிழ்நூர்கள் சிலர் உரைநடையிற் குழந்தைகளுக்கான சிறிய கதைகளை ஏழுதியுள்ளனர். அடியுமுகநாவலர், ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ஆகி யேர்க் குந்த வகையில் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டிய வர்கள். 1859 ஆம் ஆண்டு பாலியர் நேசன் என்ற பெயரில் சிறுவர்களுக்கான பத்திரிகையையும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆரம்பித்தனர். இப்பத்திரிகையிலும் உரைநடையில் கதைகளும், நீதி போதனைகளும், ஆத்திகுடி முதலானவையும் இடம்பெற்றனவேயன்றிக் குழந்தைப் பாடல்கள் இடம்பெறவில்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் குழந்தைப் பாடல் தொகுதிகள் வெளிவந்தமை பற்றி அறிய முடிய வில்லை. இதே காலப்பகுதியிலே தமிழ்நாட்டிலும் குழந்தைப்பாடற் தொகுதிகள் வெளிவந்ததாகத் தெரிய வில்லை.

குழந்தைகள் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஈழநாட்டிற்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. குழந்தைப் பாடல்கள் என்ற உணர்வோடு முதன்முதலிலே குழந்தைப் பாடற் தொகுதியையும் 1918ஆம் ஆண்டு ச. வைத்தியநாதர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இக்குழந்தைப் பாடற் தொகுதி பற்றிக் கனக செந்திநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார் :

"தமிழ்நாடு குழந்தை இலக்கியம், முக்கியமாகக் கலைதைகள் பற்றிச் சிந்திக்கு முன்பே ஈழத்தில் இது தோன்றி வளரத் தொடங்கிவிட்டது. பல பாடற் தொகுதிகளை ஈழத்துச் சான்றோர்

தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழிகாட்டி இருக்கின்றார்கள். 1918 ஆம் ஆண்டிலே வித்தியாதி காரி அவர்களின் விருப்பத்தின் படியும் அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியாரின் பிரதான முதலியாராகிய ச. வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற குழந்தைப் பாடல்களின் அபிநயப்பாடல்களின் தொகுதியொன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத் துறையில் கால் எடுத்து வைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே ஈழம் முயற்சி செய்துள்ளது பெருமைப் படத்தக்கதாகும்." 1

தமிழ்ப் பாலபோதினியைத் தொடர்ந்து 1935 ஆம் ஆண்டு க. ச. அருணந்தியவர்களாலே தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு எனும் பாடற்தொகுதி விதந்து குறிப்பிடப்படவேண்டியது. வட இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்க வெளியீடாக வந்த பிள்ளைப்பாட்டு நூலின் பதிப்புரையிலே சங்கத் தலைவர் சி. கவாமிநாதன் அத் தொகுப்பின் தேவை பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"பாலர்களுக்கேற்ற சந்தவின்பம் உள்ள சிறு பாட்டுக்கள் இதுகாறும் திருத்தமான முறையில் தமிழில் வெளிவரவில்லை. இப்படிப்பட்ட பாட்டுக்களைப் பாடக்கூடிய சக்தி பலரிடத்திலிருந்தும், அச்சக்திகளைக் கூட்டி முடிக்கத் தக்க ஒருவர் இன்மையால் அது பயன்படவில்லை, இப்பொழுது வடபெரும்பாக வித்தியாதிசி ஸ்ரீமாந் கே. எஸ். அருணந்தி M.Sc. அவர்களின் அப்பார சக்தியினால், பலருடைய கவித்துவ சக்தியும் ஒன்று கூட்டப்பட்டுப் பின்னைப்பாட்டு என்ற இப்புத்தகமாகப் பரின மித்திருக்கின்றது." 2

சமுத்துங் தமிழாசிரியர்களை ஊக்குவித்து அவர்களிடையே குழந்தைப் பாடற்போட்டியோன்றினை நடத்திப் பரிக்குரியவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையே இப்பிள்ளைப்பாட்டுப் போட்டி என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது. இப்போட்டியிற் கலந்து கொண்ட பாடல்களைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பு கவாமி விபுலானந்தர், கவாமி ஞானப்பிரகாசர், நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம், பண்டித மணி சி.கணபதிப்பிள்ளை முதலானோரிடம் ஒப்படைக் கப்பட்டது.³ அக்காலத்துப் புகழ் பெற்று விளங்கிய தமிழ்நூர்கள் இப்பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தைகளின் இயல்புகள், குழல், விருப்பு முதலானவற்றோடு அவர்களுக்கு நற்போதனையும் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இதன் தொகுப்பாசிரியர் கொண்டிருந்தார். கல்வியாளராகவும் உள்ளியல் கற்ற வராகவும் விஞ்ஞான அறிவுடையவராகவும் திகழ்ந்த அருணந்தி இப்பாடற்தொகுதி பற்றிக் குறிப்பிடுவது

ஸம்தகுக் குழந்தைப் பாடல்களின் நோக்கினையும் போக்கினையும் அறிய உதவுகின்றது.

“ யாம் பாலர்களைப் பயிற்றுங்கால் அவர்களது உள்ளிலை, விருப்பு வெறுப்புக்கள், ஆற்றல்கள் ஆகியன பொருட்படுத்தப்படாது மறுக்கப்படுகின்றன. பாலர்களது இயற்கைக்குப் பொருந்த அவர்களை நன்கு வளர்ச்சி பெறச் செய்யாததினால் அவர்களது இக்கால சீவியம் பங்கமுறுவதன்றி அவ்விதமே அவர் பிற்கால சீவியமும் பங்கமுறுமென்பது உள்ளால் ஆராய் ச்சி வழியாகவும், அனுபவ வாயிலாகவும் யாம் அறிந்துள்ள பேருண்மையாகும். பாழையையும், நற்போதனைகளையும் சிறுபிராயத்திற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தாளம், இராகம், அபிந்யம் முதலியவற்றில் பாலர்களுக்குப் பெரிய விருப்பம் உண்டென்றும், தங்கள் சீவியத்தோடு சம்பந்தப் படாத விஷயங்களை அவர் மனம் நாடாதென்றும் உணர்ந்தில்லே அவ்வாசிரியரது முயற்சியாற் பெறப்படும் பயன், எதிர்நோக்குடைய இருவர் ஒருவழிச் செல்ல முயல்வதனாற் பெறப்படும் பயனை ஒக்குமென்ப.”⁴

குழந்தைகளின் மனதிலையை மனங்கொண்டு இப்பிள்ளைப்பாட்டுத் தொகுக்கப்பட்டது என்பதனை மேற்காட்டிய பகுதி தெளிவுபடுத்துகின்றது.

குழந்தைகளின் வயது, அறிமுறைத்திறன், கொண்ணிலை, உள்ளியல் முதலானவற்றை மனங்கொண்டு பகுதி ஒன்று, பகுதி இரண்டு என இப்பிள்ளைப்பாட்டு பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக இயற்கைக் காட்சிகள் (அம்புலி, கடல், குரியன்), வளர்ப்புப் பிராணிகள் (நாய், பூணை, ஆட்டுக்குட்டி), விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் (தேர், தீபாவளி, தைப்பொங்கல், ஆடிப்பிறப்பு), விளையாட்டுக்கள்(பந்து, பட்டம் விடுதல்), குடும்ப உறவினர்(அம்மா, அப்பா, பாட்டி) முதலானவையே பெரும்பாலும் இப்பாடற்தொகுதியின் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன.

அறிவுநெறி போதிக்கும் கதைப்பாடல்களும், பாடல் வழி அபிநியித்து நடிக்கக்கூடிய நாடகத் தன்மையைக் கொண்ட பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கவிஞர்களும் அவர்களின் ஆற்றலும்

அழகுணர்வு, ஆச்சரியம், மகிழ்ச்சி, அறம் முதலானவை மேலோங்கிக் காணப்படும் இப்பாடல்களைப் பதின்மூன்று கவிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஸம்தகுக் குழந்தைப் பாடல் மறுபுக்கு வளமும் வனப்பும் சேர்த்த நவாலியூர் சோமகந்தரப்புலவரின் ‘ஆடிப்பிறப்பு’, ‘கத்தி வெருளி’ முதலான பாடல்கள் இத்தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும்.

முதலாம்படி (Grade I) மாணவர்களுக்கென மா. பீதாம்பரம் எழுதிய (முதற்பரிசுபெற்ற) பாடல்களுள்

ஒன்றை வகை மாதிரிக்குச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

ஆலமரம் ஆல மரம்
அழ கான ஆல மரம்
பாலர் நாங்கள் ஆடல் பாடல்
பழக நல்ல ஆல மரம்

ஸம்தகுக் குழந்தைப் பாடல் வரலாற்றிலே அருணந்தி தொகுத்த பிள்ளைப்பாட்டுக்கு அழியாததோர் இடமுண்டு என்று துணிந்து கூறலாம். 1930-40 களில் புகழ்பெற்று விளங்கிய குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல் மரபே காலதேச வர்த்தமானத்திற்கேற்ப மாற்றமடைந்து இன்றுவரை ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இக்காலப்பகுதியிலே தோன்றிய ஸமகேசரியும் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றி யுள்ளது. இந்தப் பத்திரிகையில் பாலர் பகுதி என ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அப்பகுதியிலே பாலர்களுக்கான பல்வேறு விடயங்களும் பிரகரிக்கப்பட்டன. பெருமளவு குழந்தைப் பாடல்கள் இப்பகுதியிலே இடம் பெற்றமையும் குறிப்பிடக் கூடியது.

ஸம்தகுக் குழந்தைப் பாடல் வரலாற்றிலே சோமகந்தரப்புலவருக்கு அடுத்த தலைமுறையினராக, யாழ்ப்பாணன், கவிஞர். செல்லலையா, வேந்தனார், இதம், கனகசெந்திநாதன் முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். யாழ்ப்பாணனின்,

ஆட்டுக் குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக் குட்டி
ஒட்ட மோடி வந்திடுவாய்
உனக்கு முத்தந் தந்திடுவேன்
என்ற பாடலும்,

தம்பி நாங்கள் கோயில் கட்டிச்
சாமி ஒன்றை உள்ளே வைத்து
கும்பிட் டிங்கு பூசை செய்வோம்
கூடி ஆடிப் பாடிக் கொள்வோம்
எனத் தொடங்கும் அபிந்யப்பாடலும், கவிஞர் செல்லலையாவின்,

அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
கம்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா
என்ற பாடலும், வேந்தனாரின்,

காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சி சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா

என்ற பாடலும் இன்று வரை நின்று நிலைப்பண்ணாகக் காணப்படுகின்றன.

இவர்களைத் தொடர்ந்து இநாகராசன், பா.சத்தியாசௌலன், வீரகத்தி, இராசையா முதலியோர் குழந்தைப்

பாடல்கள் எழுதுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். இ. நாகராசாவின் ‘பட்டுச் சட்டையும்’ வீரகத்தியின் ‘பலுஞும்’ நின்று நிலைக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. சத்தியசீலன் சமூக மாற்றத்தினை மனங்கொண்டு ‘ஜஸ்க்ரீம்’, ‘கெவிகொப்ரர்’ முதலான தலைப்புக்களில் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதியுள்ள மையம் குறிப்பிடக்கூடியது.

முற்குறிப்பிட்டவர்களின் சம காலத்தவர்களாக இருந்த போதிலும், இன்று தொடர்ந்து குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதுபவர்களாக ஆடலிறை, துரைசிங்கம் சரணாகையும், கல்வயல் குமாரசாமி, சபா ஜெயராசா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம்.

சபா ஜெயராசாவின் பாடல்கள் குழந்தைகளின் உள்வியற் பாங்குக்கு ஏற்ப, அவர்களுக்குரிய சொல்லாட்சியுடன் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் குழந்தைப் பாடல்கள் 1950 களிலேயே தோற்றம் பெறுகின்றது என்று செ. யோகராசா குறிப்பிடுகின்றார்.⁵ இப்பிரதேசத்தின் குழந்தைக் கவிஞர்களாகத் திமிலைத்துமிலன், ஆரையூர் அமரன், திமிலை மகாலிங்கம், நாகர் பாவா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலும் பத்திரிகைகளிலே இவர்களது குழந்தைப் பாடல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

கைலாசபதி கருத்து

பொதுவாகப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குழந்தை இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடும் கருத்து, ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. அவர் கூற்றின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு :

“ குழந்தைகளின் வயது, முளை வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்புடைமை இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு சீரிய பாடல் களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைபாடுகள் சிறப்பாகக் குழந்தை இலக்கியத்திற்குப் பொரு

ந்துமாயினும் கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது இவை தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமற் போகாது. அறவியல் பண்பாட்டுச் சுமைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்று ஆகும்.”⁶

ஆத்துக் குழந்தைக் கவிதைகளைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்துப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கிருத்து ஓரளவுக்குப் பொருந்துவதாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும் அன்மைக் காலத்தில் வெளிவரும் சிறுவர் பாடல்களுக்கு இக்குறைபாடு பொருந்தாது என்றே கூற வேண்டும். நவீன அச்சியந்திரத்தின் செயற்பாடுகள் (கணனி அச்சுமறை), படங்கள் ஆச்சரியத்தக்க வகையில் கவர்ச்சி நிறைந்தவையாக வெளிவருகின்றன.

ஆத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றின் பலமான ஒரு பகுதியாகக் குழந்தைப் பாடல்கள் அமைகின்றன என்ற கருத்தினை விரிவாக ஆராய்தல் வேண்டும்.⁷

குறிப்புக்கள்

1. செந்திநாதன். கனக, ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள். குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடு - 1988.
2. கவாமிநாதன்.சி, பதிப்புரை. பிள்ளைப்பாட்டு - 1935. வ. இ. த. ஆ.சங்க வெளியீடு, இரண்டாம் பதிப்பு - 1941.
3. மேற்படி, முன்னுரை.
4. மேற்படி, முன்னுரை.
5. யோகராசா.செ, மாஸ்டர் சிவலிங்கம் மணிவிழா மலர் - 1994.
6. கைலாசபதி.க., நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், பக்கம் 75-76.
7. இக்கட்டுரையில் பாடல் உதாரணங்கள் விரிவாகுச் சிவுக்கப்பட்டுள்ளன.

முஷல் அகராதி

தமிழ்மொழியில் தோன்றிய முதல் அகராதி “சதுரகராதி” ஆகும். வீரமாழனிவர் 1819 இல் இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

வீஞ்ஞாக்கல் தொகுப்பு

அருணாசல முதலியார் 1877இல் “இருசொல் அலகங்காரம்” என்னும் நூலைப் படைத்தார். இதுவே தமிழில் தோன்றிய முதல் விடுக்கதைத் தொகுப்பாகும்.

சிறார்க்குரிய பேச்சுத்திறன் விருத்தி

- கலாநிதி சபா. ஜெயராஜா

கலாநிதி சபா ஜெயராஜா யாழ்ப்பரணத்தின் இணவிலைச் சேர்ந்தவர். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியியற் துறையின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும், நடனத் துறையின் தலைவராகவும் பதவி வகிக்கிறார்.

கல்வியியல், மொழியியல், நுண்கலை, நாட்டரியல் என்ப பல்துறை சட்டுபாடு கொண்ட கலாநிதி சபா. ஜெயராஜாவின் அங்கங்கள் பல சிறப்பு மலர்களிலும், சுஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றிலும் வெளிவந்துள்ளன. பல்துறை சர்ந்த பல நால்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

சிறார்க்குரிய பாரம்பரியமான கற்பித்தலிலும், நவீன கற்பித்தலிலும் பேச்சுத்திறன் விருத்தி தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. கேட்டல், பேசுதல், தொடர பாடல், கொள்ளல் ஆகியவை ஒன்றன் மீது மற்றையது தங்கியிருக்கும் செயற்பாடுகளாகும். மிகுந்த செறிவாக மேற்கொள்ளப்பட்டதுயியுகளில் இருந்து பள்ளிக்கூடம் செல்லும் சிறார்களில் பத்து விழுக்காட்டினர் செவிப் புலன் பின்னடைவு கொண்டோராயிருப்பது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் தெரிய வந்துள்ளது (அண்டர்சன், 1978). யுத்தங்கள் நிலவும் நாடுகளிலும், உணவு ஊட்டக் குறைவு காணப்படும் நாடுகளிலும் இந்த விழுக்காடு மேலும் பெரியதாகவிருக்கின்றது.

பேச்சுத்திறனும், தொடர்பாடல்திறனும், மாணவர்களது அறிகைச் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும், அடைவிலும் நேரடியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பிற்காலத்தில் உயர்தொழில் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும், தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வதிலும் அத்திறன்கள் தவிர்க்கமுடியாதவையாகின்றன. அவை மட்டுமன்றி நாளாந்த இசைவாக்கமும் அத்தகைய திறன்களால் வளமுட்டப்படுகின்றது. பேச்சுக் குறைபாடும், தொடர்பாடற்குறைபாடும் தாழ்வுணர்ச்சியையும், தாழ் வுச் சிக்கலையும் தூண்டிவிடுதல் உளவியல் ஆய்வுகளிலே கூட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

குறைபாட்டின் பல நிலைகள்

பேச்சுத்திறன் குறைபாடு பலநிலைகளிலே காணப்படும். குறைந்தளவு குறைபாட்டிலிருந்து பாரிய குறைபாடுவரை நீண்ட வீச்கடையதாகக் காணப்படும். உரத்துப் பேசு முடியாதிருத்தல், மிகுந்த சிரமப்பட்டுப் பேசுதல், மிகுந்த மனவெழுச்சித்தளம்பல்களோடு பேசுதல் முதலியனவும் பேச்சுக்குறைபாடாகவே கருதப்படும். ஒலிக்குறைபாடு, உச்சரிப்புக் குறைபாடு, பேச்சுச் செம்

மைக்குறைபாடு, மொழி இணைப்புக் குறைபாடு, பேச்சுசெவ்வியல்புக் குறைபாடு (Disorder of Speech Rhythm) என்றவாறு குறைபாடுகள் பல நிலைகளிலே காணப்படும்.

உளவியலாளர்கள் இக்குறைபாடுகளை மேலும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்கள். அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. மூக் கொலி மிகுதல் (NASALITY)
மூக்கால் பேசுதல் என்பது இப்பிரிவில் அடங்கும்.
2. மூக் கொலியை முற்றாகத் தவிர்த்தல் (DENASALITY)

இதற்கு உதாரணமாக சிறுவர் “Good morning” என்பதை “Good Bawdig” என்று கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

3. குறித்த சில ஒலிகளை எழுப்ப முடியாதிருத்தல்

சில ஒலிகளை இழக்கும் நிலையில் இது தோன்றுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் இது Hoarse - Husky எனப்படும். உதாரணமாக, “உரல் உருளுதல்” என்பதை உச்சரிக் கச் சொன்னால் சில சிறார்களிடத்தில் இந்தத் தோற்றுப் பாடு தெளிவாகத் தெரியும்.

4. ஒலி எழுப்பல் ஒழுங்கின்மை

கவாசத்தோடு இணைந்த வகையில் இந்த இடர்பாடுகாணப்படும்.

5. சாதாரணமாகப் பேசுமுடியாது. அதிக அதிர்வுகொண்ட ஒலிகளை எழுப்பிப் பேசுதல்.
6. பேசும் பொழுது ஒலித்தடைகள் தோன்றுதல்.
7. ஒலிச்செறிவில் (intensity) ஒழுங்கின்மை காணப்படுதல்.

8. ஓர் ஒலிக்குப் பதிலாக வேறோர் ஒலியை எழுப்புதல்.
 - உதாரணமாக “பழம்” என்பதை “பலம்” என உச்சரித்தல்.
 9. தமது வயதாற்றலிலும் குறைந்த பேச்க மட்டத்திலிருத்தல் :
- இது “குழந்தைப் பேச்க” (Baby Talk) எனப்படும்.
10. மொழி ஒழுங்குக் குலைவு

அதாவது மொழியின் அடிப்படைத் திறன்களாகிய வாசிப்பு, எழுத்து, பேச்க ஆகியவற்றை ஒன்றிணைக்கும் ஆற்றல் குன்றியிருத்தல்.

பேச்சாற்றல் குறைவோடு இணைந்த உளவியற் கோலங்கள் சிறார்களிடத்துப் பொதுவாகக் காணப்படுதல் உண்டு. முகச்சுழிப்பு, பேச்சோடு இணைந்த வியர்வை, சபைக்கூச்சம், பொருத்தமற்ற உடலசைவுகள், பொருத்தமற்ற விடையளித்தல், குன்றியதுலங்கல், எதிர்ப்புக் குணவியல்பு அல்லது ஒதுங்கும் குணவியல்பு என்ற துருவப்படும் நிலை முதலியவற்றைக் காணலாம்.

குறைபாட்டை இனங்காணும்
தேர்வு முறைகள்

பேச்சக்குறைபாடுகள் உரிய சிறார்களைப் பொதுவாக இனங்காணவும், எத்தகைய உச்சரிப்புக்களில் இயலாமை காணப்படுகின்றது என்பதைச் சிறப்பாக இனங்காணவும், தேர்வுமுறைகள் பல உளவியலிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னடைவுகளைத் தெளிவாக இனங்கண்டு அவற்றுக்குரியவாறு கற்பித்தலையும், பயிற்சியையும் ஒழுங்கமைத்தல் வேண்டும்.

சிறாரிடத்து எத்தகைய குறைபாடு உள்ளதென்பதை தனிமையிலே தெரியப்படுத்தி அதனை இலகுவில் வென்றெடுத்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுதல் வேண்டும். பாரம்பரியமான கற்பித்தல் முறையிலும், நவீன கற்பித்தலிலும் பேச்சக்குறைபாடு, கேட்டற் குறைபாட்டுடன் தொடர்புடையது என்பது வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. வாய்சைவுக்கும் ஒலிக்குமுள்ள தொடர்பு, ஒலிசேர்மானங்களின் வேறுபாடு, எழுத்துக்கும் ஒலிக்குமுள்ள தொடர்பு, சொல்லாக்கத்தின் பொழுது எழுத்து

கள் தமக்குரிய ஒலி அளவுகளிலும் கூடுதலாக ஒலித் தலும் குறைவாக ஒலித்தலும் என்றவாறு கேட்கும் திறன் விரிவாக ஆராயப்படுதல் வேண்டும்.

மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வியில் கேட்கும் பயிற்சி மிகவிரிவாக வழங்கப்பட்டது.

ஸகரவேறுபாடு

ஈகரவேறுபாடு

முகரவேறுபாடு

முதலியவற்றை ஆசிரியர்கள் தெளிவறப் பேசிக் கற்பித்தனர். ஒருவித ஒலிஅணுகுமுறை (The Acoustic Approach) நமது பாரம்பரியத்தில் காணப்பட்டது.

பேச்சத் திறன் விருத் திக் கான
அணுகுமுறைகள்

புதிய ஒலிகளைக் கேட்கப் பழக்குதலும், புதிய ஒலிகளைத் தாமே உருவாக்குதலும் சிறாரின் பேச்கத் திறன் விருத்திக்குத் துணை செய்யும். வாததெண் ஒலித்தல், யானை போல் கத்துதல், தொலைபேசிச் சமிக்ஞை போல் ஒலித்தல் முதலியவை சிறார் நிலைப் புதிய ஒலிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

ஆசிரியரும் மாணவரும் சேர்ந்து முதலில் ஒலி எழுப்புதல் வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து மற்றவர்களின் உதடுகள் அசைதல், நா அசைதல் முதலியவற்றைச் சிறுவர்கள் உற்றுநோக்குதல் வேண்டும். அடுத்த படியாக ஒவ்வொரு மாணவரும் கண்ணாடியில் தமது முகத்தைப் பார்த்தவாறு ஒலி எழுப்புதல் வேண்டும்.

சிறுவர்களுக்குரிய பேச்சுப் பயிற்சியில் ஒன்றிணைந்த பல அணுகுமுறைகளை இணைத்துப் பயன்படுத்துதலே சிறந்தது. சொற்களைப் படங்களுடன் இணைத்தல், உச்சரிப்பைச் செயல்களுடன் இணைத்தல், எழுத்துக்களை இணைத்துச் சொற்களாக்குதல், தியானப்பயிற்சி, மென்னப்பயிற்சி முதலியவற்றோடு பேச்சுப் பயிற்சியைத் தொடர்புபடுத்துதல், பேச்சுக்களையும், பொம்மைகளையும் ஒன்றிணைத்தல், பேச்சுக்களையும் விளையாட்டுக்களையும் ஒன்றிணைத்தல் ஆகிய அணுகுமுறைகள் சிறார்களின் பேச்சத்திறன் விருத்திக்குத் துணைப்புரியும்.

முகல் தமிழராய்ச்சி மாநாடு

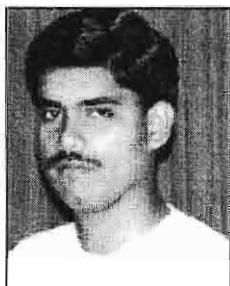
1964 இலேயே முதன்முதலில் உலகத் தமிழராய்ச்சி மன்றம் உருவாகியது. முதலாவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு **1966** இல் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் **1974** இல் இம்மாநாடு நடைபெற்றது.

தேவலிலிருந்து தேவலை நோக்கி

- யாழ்ப்பரணத்து நவீன அரங்கப்பயணம் பற்றிய சில பதிவுகள்

- சிவகுருநாதன் கேசவன் -

வட்டு. மத்திய கல்வரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் திரு. சிவகுருநாதன் கேசவன் ஓர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் ஆவர். அத்துடன் அவர் இந்த ஆண்டு தமிழ்ப் பாடத்தில் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்திற்கான இறுதிப்பார்ட்சைக்குத் தோற்றியுள்ளர். துணவியைச் சேர்ந்தவர்.

“துணவியூர்க்கேசவன்” என்ற பெயரில் கவிஞராகப் பிரசித்தி பெற்றுள்ள இவரின் கவிதைகள் நமது நாட்டு நாளேஞ்சூலிலும், வானைலி யிலும், சிறப்புச்சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. செற்பொறுவுகள், பட்டிமன்ற விவாதங்கள் ஆகியவற்றிலும் துணவியூர் கேசவன் கலந்து கொண்டு சிறந்து விளங்குகிறார். சிறுகதைகள், நாடகப்பாடங்கள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் என்ப பலவற்றையும் எழுதி வரும் இவர் நாடக நெறியாளராகவும் உள்ளார்.

ஆழ்த்து அரங்க வளர்ச்சிக்கு யாழ்ப்பாணத்தரங்கம் காத்திரமான பங்காற்றி வந்திருக்கிறது; வருகிறது. இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுச்சி பெற்ற நவீன அரங்கம் பற்றிப் பேச இக்கட்டுரை முயல்கிறது. ‘யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கின்’ முதன்மையை குவியப்படுத் தலே இங்கு பிரதான நோக்கமாகும். எனினும் இவ்வாரங்கின் அடித்தளம் பொதுவான ஆழ்த்து நவீன அரங்கிற்கு இடப்பட்ட அடித்தளத்திலேயே அமைகிறது என்பதால், அது பற்றி சுருக்கமாக நோக்குதலும் அவசியமாகும். இது ஆழமான ஆய்வுல்ல. அதனால் ‘யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கிற்கு’ கிடைத்த அனைத்து பங்களிப்புக்களையும் பங்காளிகளையும் உள்ளடக்க இக்கட்டுரை தவறியிருக்கலாம். இது ஒர் குறைதான். எனினும் சுருக்கம் கருதி ‘யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கின்’ மேலோட்டமான கட்டுமைப்பைத்தர இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

அடித்தளம்

ஆங்கிலேயர்களின் வருகை இலங்கையில் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டிருப்பினும் பயனுள்ள தாக்கங்கள் பலவற்றையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அரங்கைப் பொறுத்தளவிலும் இப்பயன்தரு தாக்கம் நுகரப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் வருகையைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களால்

புதிய மத்தியதரவர்க்கமொன்று தோற்றும் பெற்றது. இம்மத்தியதரவர்க்கமே ஈழத்தில் நாவல், சிறுகதை போன்றவற்றிலும் நாடகத்திலும் புதியசெல்நேரிகளை ஏற்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தகுந்த பங்கை ஆற்றியதாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆழ்த்தின் நவீனநாடகம், கூத்துக்களிலும் பண்ணடைய இசை நாடகங்களிலுமிருந்து தன்னைப் பல அம்சங்களிலும் விடுவித்துக் கொண்டு புதிய சகாப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இது நாடகக் குழுக்களின்(சபாக்கள்) எழுச்சி யோடு ஆரம்பமாயிற்று என்பது பொருத்தமானது. 1913 இல் கொழும்பில் ‘லங்கா கபோத் சபா’வும் 1914 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ‘சரல்வதி சபா’ வும் உதயமாயின. தொடர்ந்தும் பல சபாக்கள் பல இடங்களிலும் தோற்றும் பெற்றன.

‘லங்கா கபோத் சபா’ மூலம் அரங்காடிய கலையாச சோர்ணவிங்கத்துடனேயே ‘ஆழ்த்து நவீன அரங்கு’ ஆரம்பிக்கின்றது. இது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கக் கருத்தாகும். கலையாச ஆங்கில நாடகக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி குறைந்த நேரத்தில் பொருத்தமான அரங்க அமைப்பும் வேடப்புணைவும் நடிப்புத்துறிதமுங்கொண்ட நாடகங்களை மேடையேற்றினார். புதிய

நுட்பங்களால் மேடையை வியக்கத்தக்கதாக்கியதோடு நாடகத் தயாரிப்பை ஓர் ஒழுங்கு நெறிக்குள் கொண்டு வந்தார். எனினும் இவரது உள்ளடக்கம் நவீனம் சார்ந்த தாக இருக்கவில்லை.

ஆகத்து நாடக மேடையில் ஈழத்துக் கதாபாத்திரங்கள் தமிழையை, சிறுப்பாக யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழைப் பேசிக்கொண்டு உலாவத் தொடங்கின. “ஆகத்துத்தமிழ் இயற் பண்பு நாடக முன்னோடி” என கலாநிதி சி.மௌனகுருவினால் கட்டப்படும் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையினாலேயே இப்பாத்திரங்கள் உலாவவிடப் பட்டன. பேராசிரியரின் நாடகங்கள் யாழ்ப்பாண மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் சமூகக் குடும்பப் பிரச்சினைகளைப் பேசின. சமூக மாற்றுச் சாதனங்களாக பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையுடனேயே ‘ஆகத்து நவீன நாடகம்’ ஆரம்பிப்பதாக பா. அகிலன் குறிப்பிடுகின்றார். பேராசிரி யருக்கு முன்பிருந்த நவீனம்சார் நாடகங்களை இவர் “முன் நவீன நாடகங்கள்” (pre modern drama) எனக் கூறுவதே பொருத்தம் எனக் கருதுகிறார். முன் நவீன நாடகங்கள் எனக்கூறுவதாயின் நவீன நாடகத் தன்மை களை அவை பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியிருந்தனவென் பது வெளிப்படை. எனவே நவீன அரங்கை அங்கிருந்து ஆரம்பிப்பதில் அதிக தவறில்லையென்றே தோன்றுகின் றது. எவ்வாறாயினும் நவீனநாடகத் தன்மைகளை காத் திரமாய் வெளிக்கொணர ஆரம்பித்தவை பேராசிரியரின் நாடகங்களே.

கவியரசு பாணி நாடகங்களும், பேராசிரியர் கண பதிப்பிள்ளை பாணி நாடகங்களும் ஈழத்து நவீன அரங்கின் வலிமையான ஆரம்பங்களாகும். ஏறத்தாழ இதே காலத்தில் தென்னிந்திய சினிமா, அரசியல் தாக்கங்களின் விளைவாகத் தோன்றிய ‘யதார்த்தப் போலியான’ நாடகங்களும் பிரபல்யத்தோடு உலாவின. “சினிமாப் பாணி” நாடகங்கள் எனக்குறிப்பிடப்படும் அவை நவீன அரங்க வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்களவு முக்கியத்துவமுடையனவல்ல.

சுதந்திர இலங்கையில் 1956 இன் பின் அரசியல் சமூக கலாசார நிலைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இலங்கையில் கல்விமுறை மாற்றங்கண்டது. சிங்கள், தமிழ்மொழிப் பிரக்ஞை ஏற்பட்டது. இது பல்வேறு துறைகளைப் போலவே நாடகத்திலும் புதிய போக்கு களைத் தூண்டியது. சிங்கள மக்கள் தமது சொந்தக் கலாசாரம் பற்றிச் சிந்தித்தனர். தமக்கென ஓர் நாடக மரபைத் தேடினர். தமது அடிவேர்களைத் தேடிப் புதுப் பித்தனர். ‘கோலம்’, ‘சொக்கரி’, ‘நாடகம்’ போன்ற புராதன மரபுவழி நாடகங்களின் அடித்தளத்திலிருந்து புதிய நாடகங்கள் சிங்களத்தில் தயாரிக்கப்பட்டன. பேராசிரியர் எதிரிவீர சரத் சந்திராவின் ‘மனமே’, ‘சிங்கபாகு’ ஆகியவை சிற்றந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். சிங்கள மக்களின் இத்தகைய முயற்சிகள் தமிழரையும் தமது அடிவேர்களைத் தேடிச் செல்லத் தூண்டின.

கலாசார அமைச்சினால் நிறுவப்பட்ட கலைக்கழகத் தின் தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைவராகவிருந்த பேராசிரி யர் சு. வித்தியானந்தன் தமிழர் தம் பாரம்பரியங்களைத் தேடி நவீனப்படுத்தும் முன்முயற்சிகளில் வெற்றிகண்டார். ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியக் கூத்துக்களைச் சுருக்கியும். மேடைப்பிரக்ஞையுடியும், படச்சட்ட மேடைக்கு ஏற்படையதாக்கியும் புத்தனிக்கை செய்த இவரின் முயற்சி பாரம்பரிய கலைகளைப் பேணுதல் என்பதோடு நவீன நாடக வளர்ச்சிக்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்தது.

எவ்வாறேனின் பிற்காலத்தில் சமகால சமூகக் கருத்துக்களைப் பேசுகின்ற பாரம்பரியம் சார்ந்த நவீன வடிவங்கள் உருவாகவும் (சங்காரம், கந்தன் கருணை, களத்தில் காத்தனன் போன்றன) நவீன நாடகத்தின் பகுதியாகவும். குறியீடாகவும், ஆட்டம் போன்றன உள்ளீர்க்கப்பட்ட வடிவங்கள் தோன்றவும் பேராசிரியரின் முயற்சி வழிவகுத்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தேசியீதி யில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், குறிப்பாக கல்வித்துறையிலும் நுகர்விலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் உயர் கல்வி பெற கிராமத்து இளைஞர்களை உருவாக்கியது. இந்த இளைஞர்களைப் பல்கலைக்கழகம் ஒருங்கிணைத்தது. இவர்கள் தமிழ், கலை, இலக்கியப்பரப்பில் பேசப்படத் தக்க பங்காற்றியுள்ளார்கள். பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை தொடக்கி வைத்த மரபு இவர்கள் கையில் புதிய பரிமாணங்களைக் கண்டது. மத்தியதர, அடிமட்ட மக்களின் ஏரியும் பிரச்சினைகளைப் பேசிய வகையில் இந்த நாடகங்கள் பெரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. சி. தில்லைநாதனின் “மாணிடம் என்பது புல்லோ”, இ. சிவானந்தனின் “விடிவை நோக்கி”, மாத்தளைக் கார்த்திகேசுவின் “காலங்கள் அழிவதில்லை”, “போராட்டம்” என்பன விதந்து கூறத் தக்கன. இதேவேளை சமூகமுரண்பாடுகளின் கூர்மையை வெளிப்படுத்த பாரம்பரிய கூத்துப்பாணியில் கலைவடிவாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ‘சங்காரம்’, ‘கந்தன் கருணை’ போன்ற படைப்புக்கள் இத்தகையன. இதே காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களும் மேடையேற்றப்பட்டன.

ஆகத்து நவீன அரங்கைப் பொறுத்தளவில் எழுபது களை முக்கியமான காலகட்டமாகக் கொள்ளலாம். இக்காலத்தில் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் சுய ஆக்கங்கள் பல மேடையேறின. சரண்டும் வர்க்கத்தினருக்கு எதிரான தொழிலாளர் போராட்டம் இவற்றின் கருவாகி யது. நாடகத்திலும் பேசுபொருளிலும் வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. உத்திமுறைகள் நவீன நாடகப் பிரக்ஞையோடு கையாளப்பட்டன. கலாநிதி. சி. மௌனகுரு குறிப்பிடுவதைப் போல பரிசோதனை முயற்சிகளை ஏற்படுத்திய இந்நாடகங்களே தமிழ் நாடகத்தின் தரத்தை உயர்த்தின.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் ‘இயற்பண்பு நாடக மரபு’, பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் ‘கூத்துமறுமலர்ச்சி மரபு’, ஆங்கிலக்கல்லி கற்ற புத்தஜீவிகளின் ‘மொழி பெயர்ப்பு நாடக மரபு’ என்பன 70 களில் ஒன்றிணைந்து ஈழத்தின் நவீன நாடக வளர்ச்சிக்கு பலமான அத்திவார மிட்டன். இப்புதிய போக்கு கொழும்பை மையமாகக் கொண்டே உருவாக வேண்டியிருந்தது.

இதேவேளை ஈழத்தில் “நெறியாளர் அரங்கொன்று” தோற்றும் பெறுவதைக் காணலாம். இந்நவீன நாடக நெறியாளர்களுள் முன்னோடிகளாக சுறைவர் ஹமீத், நா. சந்தரவிங்கம், அ.தாசீசியல், இ.சிவானந்தன் ஆகி யோரை இனங்காட்டலாம். இவர்கள் முன்னெயவர்களை விட அரங்கியலை ஓரளவிற்கு முறையாகத் தெரிந்து கொண்டவர்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோபாவில் உருவான நாடக நெறிகளின் பல அம்சங்களை இந்நாடகங்கள் கொண்டிருந்தன. மேயர் ஹேல்டினுடைய மோடி யற்ற நாடக (stylised theatre) அம்சங்கள், பிரச்சினுடைய காவிய நாடக (Epic theatre) அம்சங்கள் என்பன இந்நாடகங்களிற் காணப்பட்டன. இத்தகைய பரிசோதனை முயற்சிகளில் கட்டுப்பெத்தை, பேராதெனிய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர். இவர்களுள் நாடகாசிரியராக மாவை நித்தியானந்தனும் நெறியாளராக க.பாலேந்திராவும் முகிழ்ததனர். இவர்கள் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தில் செயற்பட்டவர்கள்.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தமில் கலைக்கழகத் தலைவரான (1975) காலகட்டத்தில் நவீன நாடக வளர்ச்சியில் கலைக்கழகத்தின் பங்கு வேகம் பெற்றது. மரபுவழி நாடகங்களில் தொல்சீர் அமைப்பு நவீன சமூக கலைத் தேவைகளுடன் இணைக்கப்பட்டது. 1975 இலிருந்து கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ்நாடக விழாவில் மேடையேறிய நாடகங்கள் இத்தன்மையைத் தெளிவாகக் காட்டின. நா.சுந்தரவிங்கத்தின் ‘விழிப்பு’ இத்தன்மைக்குச் சிறந்த வகை மாதிரியாகும். அதேவேளை 1970 இல் கொழும்பில் உருவான ‘நடிகர் ஒன்றியமும்’ 1976 இல் அது ஸ்தாபித்த ‘இரசிகர் அவை’யும் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவையாகும்.

1975 இல் நாடகம் ஓர் கலையென்பதைத் தாண்டிஓர் கற்கை நெறியாகப் பரிமாணம் பெறுகின்றது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் டிப்ளோமா பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு நாடகத்துறை டிப்ளோமா நெறியொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் ஓரளவாவது முறையாக நாடக அரங்கியலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியமாகிறது. இவ்வாறாக தேசிய அளவில் பெரும்பாலும் கொழும்பை மையப்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வந்த ‘சமூகத் தமிழ் நவீன நாடக’ அடித்தளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கம் தனது தனித்துவத்தோடும் வீச்சோடும் முகிழ்க்க ஆரம்பிக்கின்றது.

முனைப்புப் பெறும் யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கம்

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாண அரங்க முனைப்புப் பெற்ற தொடங்குகின்றது. 1974 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும் நாடக அரங்கக் கல்லூரி, அவைக்காற்றுக் கழகம் என்பவை ஸ்தாபிக்கப்பட்டமையும் இதற்கு அடிகோலிய காரணங்கள் எனலாம். அத்தோடு 1977 இல் நடைபெற்ற இனக் கலவரங்கள் கொழும்பில் மையங்கொண்டிருந்த நாடகக் காரர்களை யாழ்ப்பாணம் நோக்கி நகர்த்தியமையும் முக்கியமானதாகும்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி நெறியில் பங்கு பற்றியவரான குழந்தை ம. சண்முகலிங்கலிங்கம் அவர்கள், செல்வரத்தினம், அரசு, லோகநாதன், பிரான்சிஸ் ஐனம், ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை, சி. க. நாகேந்திரா போன்ற பழைய தலைமுறை நாடகக் கலைஞர்களையும் வி. எம். குகராஜா, சே. தேவராஜா போன்ற அடுத்த தலைமுறையினரையும் இணைந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியை யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபித்தார்கள். இவருக்கு உதவியாக அ.தாசீஸியல் செயற்பட்டார். இக்கல்லூரி, ‘யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கின்’ வீரியமான முகிழ்பிப்பிற்கு ஆற்றியபனி காத்திரமானது.

ஆற்றுகையாளர்களுக்கு முறையான கட்டுக்கோப்பான பயிற்சியளித்தமை. கருத்துரங்குகள் நடாத்தியமை என்பன அரங்கக்கல்லூரியின் குறிப்பிடத்தக்க டணிகளாகும். ஏனெனில் நவீன நாடகப்பிரக்கஞ பரவலாகவும், பிற்காலங்களில் பரிசோதனை முயற்சிகள் அதிகரிக்கவும் இவ்வரங்கப் பயிற்சிகள் அடித்தளமிட்டன. சுய ஆக்க நாடகங்களில் தமது கவனத்தைச் செலுத்தியமை கல்லூரியின் பிரதான பங்களிப்புக்களுள் அடுத்ததாகும். அத்தோடு அவர்களின் சுயாக்கங்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டவையாகவும் அமைந்ததைக் காணலாம். மகாகவியின் ‘கோடை’, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் ‘உறவுகள்’, வி. எம். குகராஜாவின் ‘விளக்கும் விரல்களும்’, ‘அவள் ஏன் கலங்குறிஞர்’ என்ற நேர் நாடகங்களையும், மோடியற்ற நாடகமான மகாகவியின் ‘புதிய தோர் வீட்டையும்’, அம்பலத்தாடியின் ‘கந்தன் கருணை’, மௌனகுருவின் ‘சங்காரம்’ ஆகிய கூத்து முறையிலான நாடகங்களையும், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகமான ‘கூடி விளையாடு பாப்பா’வையும். அபத்த நாடகக்காட்சி, நடிப்பு, அசைவுகள் என்பன கையாளப்பட்ட நா. சுந்தரவிங்கத்தின் ‘அபசரத்தையும்’. மோடியற்ற நாடகமுறை, பிரச்சின் காவிய நாடகமுறை அவற்றிற்கியைய அ.தாசீஸியல் தயாரித்த ‘பொறுத்தது போதுமையும்’ அரங்கேற்றிய நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் பல்பரிமாணப்பார்வை தெளிவாகப் புலனாகின்றது.

அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் மொழி பெயர்ப்பு தமுவல் நாடகங்களில் அதிக ஈடுபாட்டைக் காட்டியது. க. பாலேந்திரா, நிர்மலா நித்தியானந்தன், ஆனந்தராணி ராஜரத்தினம், மு.நித்தியானந்தன் முதலானோர்

கழகத்தின் செயற்பாடுகளில் பிரதானமானவர்கள். ‘கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்’, ‘ஒரு பாவை வீடு’, ‘யுகதர்மம்’ போன்ற மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களையும், ‘மழை’, ‘நூற்காலிக்காரர்’, ‘சுவரோட்டிகள்’, ‘முகமில்லாத மணிதர்கள்’ போன்ற இந்திய நாடகங்களையும் இவர்கள் மேடையிட்டனர். தமிழில் நல்ல நாடகப் பிரதிகள் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டோடு பிறமொழி நாடகப் பிரதிகளை நாடிய இவர்கள் மேலைத்தேய நடிப்புமுறை, காட்சிப்படுத்தல் நுட்பங்கள் என்பவற்றைச் சிறப்பாகக் கையாண்டனர். ‘அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம்’ யாழ்ப் பாண நவீன அரங்கு எழுச்சிக்கு புதிய வேகத்தைக் கொடுத்தது.

பிறமொழி நாடகங்களைத் தொடர்ச்சியாக அளிப்பதன் மூலம் ‘நாடகம்’ பற்றிய காத்திரமான உணர்வை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் தமிழர்களுக் கெனச் சிறந்த நாடக மரபுகளை உருவாக்கலாம் எனுங் கருத்தோடு ‘அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம்’ செயற் பட்டது. ‘நாடக அரங்கக் கல்லூரியோ’ ஈழத்தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கூடுத்தமிழருக்கென ஒரு தேசிய நாடக மரபை உருவாக்க வேண்டும், அவற்றை உருவாக்க எமது பாரம்பரியக் கூத்துக்கு சார்த்தையுங் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தது. இவ்விரு நிறுவனத் தயாரிப்புகள் தொடர்பான சர்ச்சைகளும் விவாதங்களும் அக்காலத்தில் குடேரி இருந்ததோடு நாடக ஆர்வலரிடையே நாடகச் சிறந்தனை வளர உதவின என்பதில் ஜயமில்லை. இவ்விரு நிறுவனங்களும் ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் மறுக்கப்பட முடியாதவை.

இதேவேளை நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் நாடகங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பரவலாயிற்று. இளைய பத்மநாதனின் ‘ஏகலைவன்’, ‘பாஞ்சாலி சபதம்’ ஆனந்த ராஜனின் ‘இருட்டினில் குருட்டாட்டம்’ ஆகிய நாடகங்கள் இத்தாக்கத்தின் விளைவுகளாகும்.

சிறுவரரங்கும் பாடசாலையரங்கும்

‘சிறுவர் அரங்கு’ என்னும் சிறுவர்களுக்கான நாடக வடிவம் அரங்கக் கல்லூரியின் செயற்பாட்டின் விளைவாகத் தோற்றும் பெற்று வளர்ந்தது. குழந்தை ம.சண் முகலிங்கத்தின் ‘கூடுவிளையாடு பாப்பா’வைத் தொடர்ந்து கலாநிதி சி.மெளன்குருவின் “தப்பிவந்த தாடி யோடு”, “வேடனை உச்சிய வெள்ளைப்புறா”, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் “முயலார் முயல்கிறார்”, “இடுக் கண் வருங்கால்” என இவ்வரங்கு புதிய நெறியில் வளர்ந்து வருகிறது. இ.சிவானந்தன், மயிலங்கூடலூர் நடராஜன் முதலியோர் பாடசாலைகளில் சிறுவர் நாடகப் பிரக்ஞஞையை வளர்க்க முயன்றனர்.

பாடசாலையை மையமாகக் கொண்டு ‘பாடசாலை அரங்கு’ தனித்துவத்தோடு வளர்ந்து வந்தமை நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். 1979 இல் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்களில் ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ ஒரு பாடமாகி

யமை பாடசாலை அரங்க வளர்ச்சியில் பெருந்தான்டு தலாகியது. ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, வி.கந்தவனம். வளர்கி நாயகி இராமலிங்கம், பிரான்ஸில் ஜெனம், செ. கதிரே சப்பிள்ளை, த. சண்முகசுந்தரம் ஆகியோரும் குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம், க. சிதம்பரநாதன், ஜெயசங்கர். கோகிலா மகேந்திரன், P.L.மனுவேற்பிள்ளை, ரதி தரன், ஜெயராஞ்சினி. சிவகுமார் போன்ற பலரும் இன்று வரை இவ்வரங்கில் பணியாற்றியுள்ளனர்.

புதிய அரங்க வடிவங்கள்

என்பதுகளின் முற்பகுதியில் நாட்டில் ஏற்பட்ட பதற்ற நிலை, இராணுவக் கெடுபிடிகள், இரவில் நாடகம் நடத்த முடியாத நிலை போன்றவற்றால் அரங்கிற தேக்கநிலையொன்று உருவாகின்றது. இக்காலகட்டத் தில் (1982) அளவெட்டி ‘புதுக் குழுவினர் ‘திருவிழா’ என்னும் நாடகத்தைத் தயாரித்து பல இடங்களில் மேடையேற்றினர். மாவை. நித்தியானந்தனின் பிரதியை ஆதவன் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். அக்கால கட்டத் தின் இக்கட்டான் குழவில் இது ஒரு ‘தெருவெளி’ அரங்காகவும் பரிமாணம் பெற்றது. இலங்கைத் தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் முதலாவது தெருவெளி அரங்காகத் ‘திருவிழா’வை அ. ரவி இனங்காட்டுகிறார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1985ஆம் ஆண்டுக். சிதம்பரநாதன் மாணவர் சிலருடன் சேர்ந்து ‘கலா சாரக்குழு’ என்னும் அமைப்பை உருவாக்குகிறார். இவ்வமைப்பே ‘மண்சமந்த மேனியரை’ வழங்கியதாகும். ‘மண்சமந்த மேனியர்’ ஈழத்து நாடக அரங்கில் வன்மையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய படைப்பாகும். அறுபது மேடையேற்றங்களைக் கண்டு வரலாற்றுச் சாதனை படைத்தது. ‘மண்சமந்த மேனியரை’ ஈழத்து அரங்க மரபில் ஓர் பிரிநிலைக்கோடாகக் கொள்ளலாம்.

�ழத்து நவீன அரங்கில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கில் ‘மண்சமந்த மேனியர்’ முக்கியத்துவ முடையதாகின்றதேனென்றால் அதன் தயாரிப்பு அளிக்கை முறைகள், உள்ளடக்கம் என்பவற்றின் நவீனத் துவமேயாகும். சித்திரலேகா மௌனகுரு “தமிழ்பேசும் மக்களது சமகால சமூக அரசியற்பிரச்சினைகளின் சில அம்சங்களை வேறேந்தக் கலைப்படைப்புக்களும் எடுத்தாளத் துணியாத சந்தர்ப்பத்தில் கையாண்ட முறைமையையும், அதனுடைய அளித்தல் முறைமையையும்” இந்நாடகத்தின் வெற்றிக்கான காரணங்களாகச் சுட்டுகிறார். உண்மையில் “மண்சமந்த மேனியர்” மறுபுசார் அம்சங்களை உள்ளவங்கி நவீன உத்திக்கோடு படைப்பாகக்கு செய்யப்பட்டு வெளிவந்த முறைமை முக்கியமானதாகும். கூத்தின் ஆட்டங்கள், விலாசத்தின் பாடல்கள், ரஜடியின் ‘கோரஸ்’ கொவெடியின் அங்களீச சுக்கள், பிரெக்ஸ்டின் ‘தொலைப்படுத்தல் உத்தி’ ஆகியன ஒன்று சேர்ந்து தனித்துவையே நிற்காயல் வெளிவந்த உருவமே ‘மண்சமந்த மேனியராகும்’. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “மண்சமந்த

மேனியரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அது எவ்வாறு கடந்த கால நாடக வரலாற்றின் சிகவாக வெளிக் கிளம்புகிறது என்பது தெரிகின்றது. கூத்து மரபின் நவீன மயப்பாடு குறியீட்டு மரபிற்கிணைய மாற்றிய மைக்கப்பட்ட நடிப்புமரபு, ‘செட்டிங்ஸ்’ மரபின் புறக் கணிப்பு ஆகியன பாவும் மண்கமந்த மேனியர் தோன்று வதற்கான பசளையாக அமைந்துள்ளன. வித்தியானந் தன், தாசீசியல், சுந்தரவின்கம், மௌனங்குரு முதலியோ ரின் நாடகப்பாணியைத் தன்வயப்படுத்தி புதியதொரு நாடகத்தளத்திற்கு எம்மைச் சண்முகலிங்கம் இட்டுச் செல்கிறார்.” பேராசிரியரின் மேற்படி கூற்றிலிருந்து யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கில் ‘மண்கமந்த மேனியர்’ என் முக்கியத்துவம் பெற்றதென்பது தெளிவாகும். அத்தோடு இந்நாடகம் பழையமைக்கும், புதுமைக்கும் பாலமாய்ச் செயற்பட்டமையும் புலனாகின்றது.

நாடக எழுத்துருவை ஆக்குபவன் தனது விருப்பத்திற்கும் எண்ணத்திற்கும் தகுந்தவாறு ஆக்க, நெறியாளனும் நடிகர்களும் பின்னர் அதனைப் பெற்று விரும்பியோ விரும்பாமலோ நடிக்கும் மரபிலிருந்து நடிகர், நெறியாளர் முதலிய கலைஞர்களோடு எழுத்தாளனும் இணைந்து கலந்துரையாடி நாடகக் கருவைத் தெரிவிசெய்து எழுத் துருவைத் தயாரித்து நடிக்கும் மரபு இன்றுவலுப்பெற்று வருகிறது. இம்மரபின் தொடக்கமாகவும் ‘மண்கமந்த மேனியர்’ விளங்கியது.

‘மண்கமந்த மேனியர்’ பல ஆற்றுகையாளரை இனங்காட்டியது. அவர்களுள் இருவர் முக்கியமானவர்கள். கலையரசு மரபுவழிவந்து, நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி நெறிமுலம் புடிமிடப்பட்டு, நாடக அரங்கக் கல்லூரியை ஸ்தாபித்து காத்திரமான நாடகப் பணியாற்றிவரும் குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் முதலாமவர். “பேராசிரியர் கண பதிப்பிள்ளையின் பின்னர் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையின் நெளிவுகழிவுகளை நன்கு சித்திரிப்பவராகச் சண்முகலிங்கம் மேற்கிளம் புகின்றார்” என்பது பேராசிரியர் கா. சிவத்தும்பியின் கூற்று. குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கத்தின் ஆளுமை ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் ‘மண்கமந்த மேனியரோடு’ மேலும் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வெளிக்கொணரப்பட்டது. குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கின் மறக்க முடியாத முதன்மை அங்கமாகி விட்டார்.

மண்கமந்த மேனியர் இனங்காட்டிய அடுத்தவர் இதன் நெறியாளர். அன்று முதல் இன்று வரை பல்வேறு பட்ட பரிசோதனை முயற்சிகளையும் ஆய்வுகளையும் செய்துவரும் க. சிதம்பரநாதன் ‘மண்கமந்த மேனியரோடு’ வெளிப்பட்டவர். மேடை, மண்டபம் என்னும் தடைகளைத் தகர்த்து யாழ்ப்பாணத்து அரங்கை சுதந்திரமாக்குவதில் ஆர்வங்காட்டி வருபவர். “சமூக மாற்றத்திற்கானது அரங்கு” என்னும் நம்பிக்கையோடு இன்றுவரை இயங்கி வரும் க. சிதம்பரநாதனின் வெற்றிகரமான படைப்புகளுள்

முதன்மையானது ‘மண்கமந்த மேனியராகும்.’

‘மண்கமந்த மேனியர்’ யாழ்ப்பாண அரங்கில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் உடனடி விளைவாக “மண்கமந்த மேனியர் II” முருகையனின் “வெறியாட்டு”, “சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்”, “மலரும் புதுயுகம்” ஆகிய படைப்புகள் உருவாகின்றன. இன்றுவரை யாழ்ப்பாண அரங்கில் “மண்கமந்த மேனியரின்” ராக்கம் ஊட்டுவிடுள்ளதை இனங்காணலாம்.

தொடர்ந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அசாதாரண மான குழல் நாடக முயற்சிகளைத் தடுத்துக் கொண்டு யிருந்தது. இக்காலத்திற்கேற்றதாயும், ‘மண்கமந்த மேனியர்’ கோரித்தின்ற குறைந்த பட்ச வசதிகளையும் தருமுடியாத மக்களைச் சந்திப்பதற்கான பொருத்தமான அரங்க வடிவத் தேடலின் விளைவாகவும் தெரு வெளியரங்கு இனங்காணப்பட்டது. கலாசாரக்குழு ‘யாய்யான்’ எனும் தெருவெளி அரங்கைத் தயாரித்தது. சேரணின் பருமட்டான வரரவோடு க. சிதம்பரநாதன் இதனை ‘நிறம் மாறும் மனிதர்கள்’, ‘பாராயோ பாரதமே’. ‘விடுதலைக்காளி’ போன்றன முக்கியமான தெரு வெளியரங்கப் படைப்புகளாகும். இதனைத் “தெருக்கூத்து” என்றே யாழ்ப்பாணத்தில் அழைத்தனராயினும் ‘தெரு வெளியரங்கு’ என்பதே சரியான பத்யாகும். இதே வேளை வெளியில் நாடகம் போடமுடியாத சூழ்நிலை காரணமாக பாடசாலைகளில் நாடகங்கள் பரவலாக மேடையேறின. இதனால் பாடசாலையாங்கர் (School Theatre) முதன்மை பெற்றது.

புதிய பரிமாணங்களை உள்வாங்கிய அரங்கு

தொண்ணுாறுகளின் ஆரம்பத்தில் அரங்கம் புதிய பரிமாணத்தை வேண்டிப் பல பரிசோதனை முயற்சி களுக்கு உட்படுகின்றது. “அரங்கு என்பது வெறும் மகிழ்ச்சியூட்டும் சாதனமல்ல, அரங்கில் பார்வையாளர் வெறும் பார்வையாளர்களே இருந்து விடுவதற்க் யை னில்லை” போன்ற கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் இத்தகைய பரிசோதனை முயற்சிகள் நிகழ்ந்தன. ‘புதிதனித்தல்’ (Improvisation) பண்பு கொண்ட இவ்வரங்கு பற்றி க. சிதம்பரநாதன் “இந்த அரங்கு தத்தம் நாடு களில் ஒரு புதிய அரங்கர்களே அதாவது அந்தந்த நாடுகளின் பழைய மரபுவழி அரங்கிலிருந்தும் அந்நாடுகளுக்கு அந்தியமான ஆணால் அந்நாடுகளில் உள்ள ஜோர்ப்பிய பாணி அரங்கிலிருந்தும் மேற்பட்ட அரங்காகவே உள்ளது” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ‘பாதல் சர்க்கார்’ தனது இத்தகைய அரங்கை “மூன்றாவது அரங்கு” எனச் சுட்டுகிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வரங்கு தொண்ணுாறுகளின் ஆரம்பத்தில் முனைப்புப் பெறத் தொடங்குகிறது.

‘நாடகம்’ ஓர் கூட்டுக்கலை என்னும் கூற்றின் முழுமையைப் புலப்படுத்துவதாக, கூட்டுமுழுமிற்சியாக நாடகப்பட்டறைகள் மூலம் நாடகங்கள் படைக்கப்படும் முறைமை தொண்ணுாறுகளில் மேலாண்மை பெறத்

தொடங்குகின்றது. நாடக அரங்கக் கலைஞர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சொல்லப் போகின்ற செய்தி என்னவென்பதைத் தீர்மானித்தல், அதற்கான சட்டகங் களை (Frame) அமைத்தல். ஒரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பிரதியைக் கொண்டிராது விவாதக்கள் அரங்காக (Forum Theatre) செயற்படல் என அரங்கு இன்னொரு பரிமாணத்தை வேண்டி நின்றது. இதன் ஆரம்ப வெளிப் பாடாக ‘உயிர்த்த மனிதர் கூத்து’, ‘பொய்க்கால்’, ‘நாமிருக்கும் நாடே’ போன்றவற்றைக் கற்றாம். இங்கே படச்சட்ட மேடையிலிருந்து வெளியேறி மக்கள் கூடுமிடங் களிலும், வாழும் இடங்களிலும் விவாத அரங்கு களாக (Forum Theatre) ஒகஸ்ராபோலின் செல்வாக்கிற் குட்பட்டு மறபுதியான அரங்கைப் புறந்தள்ளி அரங்கை மீண்டும் அதன் பூர்வீக்தத்தினைக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. க.சிதம் பரநாதனை இம்முயற்சிகளின் முன்னோடியாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வகையில் ‘அரங்கு’க் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து முற்றாக விடுதலையாகி தனியே வெளியைப் (space) யென்பதுத்து 1990 களின் முற்பகுதியில் க. ரதிதரன் அளித்த ‘அண்டவெளி’யும் குறிப்பிடத்தக்கது. இரவு வேளை வண்ண மின் சமிக்ஞைகளையும், குரலையும், இருளையும் பயன்படுத்தி சிறப்பாக ‘ஆற்றுகை’ செய்யப்பட்ட ‘அண்டவெளி’ அப்போது துணிகரமான பரீட்சார்த்த முயற்சியாகவும் வெற்றிகரமான கலையாக்கமாக வும் ஆர்வலர்களால் சிலாகித்துக் கூறப்பட்டதாக விமர்சகர் ‘இவான்’ குறிப்பிடுகின்றார்.

இத்தகைய அரங்க வெளிப்பாட்டின் அண்மைக்காலப் பரிமாணப் பரிசோதனை முயற்சியாக ‘கணேசராசா’வின் ‘பேசாப்பொருள்’ என்னும் ஆற்றுகையை (performance) நோக்கலாம். இவ்வாற்றுகையின் களமாக பல்கலைக்கழக வளாகமே பயன்படுத்தப்பட்டது. மேடையோ பார்வையாளர் அரங்கோ, இருக்ககேயோ இல்லை. மேலும் இங்கு பார்வையாளர் - ஆற்றுகையாளர் என்ற வேறுபாடு உடையத் தொடங்குகின்றது. இவ்வாற்றுகையில் பங்குபற்றிய ஆற்றுகையாளர்களோ, “நாம் இதில் நடிக்கவில்லை. எது உணர்வுகளையே வெளிப்படுத்தினோம்” எனக் கூறுகின்றனர். கலந்துரையாடலின் ஊடாகவே ஆற்றுகைக் கட்டமைப்பு பலபடிகளினாடுதேர்வு செய்யப்பட்டதாகவும், எழுத்துரு என்ற ஒன்று இருக்கவில்லை எனவும், ஒத்திகை கூட முழுமையாகப் பார்க்கப்படவில்லை என்னும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ‘பேசாப்பொருள்’ மாழ்ப்பாண அரங்கின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் புதிய நாற்றாண்டில் அது அடைய விரும்பும் மாற்றத்தையும் தெளிவாகப் பேசுகிறது.

இவ்விடத்தில் மாழ்ப்பாண அரங்கின் இன்னொரு பணியையும் இனங்காணலாம். நெருக்கடிகளுக்கு முகங் கொடுத்து உளச்சிக்கல்களுக்கு(stress) உட்பட்டிருப் போருக்கான சிகிச்சை முறையாக (Theraphy) அல்

லது சிகிச்சைக்கு உதவக் கூடியதாக சில நாடகங்கள் அமைந்தன. மருத்துவபீட மாணவனாயிருந்து (இன்று விரிவுரையாளர்) சிவபோகன் நெறிப்படுத்திய குழந்தை சன்முகவிங்கத்தின் “அன்னையிட்ட தீ” இத்தகைய பணியைச் செய்தது. 2000 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத் தில் மருத்துவ பீடத்தினால் அரங்கேற்றப்பட்ட குழந்தை சன்முகவிங்கத்தின் ‘வேள்வித்தீ’ இத்துறையில் நாடகத்தின் இன்னொரு பரிமாணத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. அதுமட்டுமின்றி உளச்சிகிச்சைக்கான நாடகத்தின் சிறந்த ஏழுத்துருவையும் எழுத்துருவிற்கான வியாக்கியானச் செழுமையையும் ‘வேள்வித்தீ’ யில் காணகின் நோம். கணேசராசாவின் “பேசாப்பொருள்” அழுத்தங்களில் இருந்து விடுபட வடிகாலாய் அமைந்த பான்மையை வெளிப்படையாக உணரமுடிந்தது. இத்துறை சார் நாடகத்தின் வளர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் மேலும் வேண்டப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கின் எழுச்சிக்குப் பாடசாலை துமிழ்த்தின விழாக்கள், பல்கலைக்கழக சிறப்புக் கலை மாணவர்களின் செய்முறைப் பரீட்சைகள், ‘கரும்புலிகள் தினம்’ போன்றவற்றிற்காக நிகழ்ந்த நாடகப் போட்டிகள் போன்றவைம் தூண்டுதலாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக பல்கலைக்கழக செய்முறைப் பரீட்சைகள் செல்வி, ஜெயசங்கர், திலகர், ரதிதரன், ஜெயரஞ்சினி, தேவானந், நேராஷாங்கன், கணேசராசா போன்ற பல படைப்பாளி களையும் பல அற்புத படைப்புக்களையும் இனங்காட்டின. அத்துடன் மாழ்ப்பாணத்து நவீன அரங்கம் பற்றிப் பேசுகையில் ‘திருமறைக் கலாமன்றத்தின்’ பங்கைப் புறக்கணித்து விடமுடியாது. பாரம்பரியக் கலைகளைப் பேணுவதில் அதிக கவனமெடுத்தாலும் நவீன நாடகங்களையும் இவர்கள் தயாரிக்கின்றனர். அத்தோடு ஆய்வரங்குகளை நடாத்துதல், அரங்கக் கண்காட்சிகளை நடாத்துதல், ‘ஆற்றுகை’ என்ற அரங்கியலுக்கான சஞ்சிகையை வெளியிடுதல் போன்றன மன்றத்தின் விதந்து கூறத்தக்க பணிகளாகும்.

தொண்ணாறுகளில் குழந்தை ம.சன்முகவிங்கத்தின் ‘எந்தையும் தாயும்’, ஜெயசங்கரின் ‘தீசுமந்தோர்’, ‘நவீன பத்மாகரன்’ என்பனவும் ‘அகதிகளின் கதை’, ‘யுத்தத்தின் நாட்கள்’, ‘தம் துவீபத்தின் கதை’ என்பனவும் ரதிதரனின் ‘மலநீக்கம்’, ‘கானலிலே ஒரு கப்படாகாண்டம்’, ‘பொங்கொலிநகரார்’, தேவானந்தனின் ‘அக்கினிப் பெருழச்சு’ போன்றனவும் குறிப்பிடத்தக்க மேலும் சில படைப்புக்களாகும்.

இவ்வாறாக காத்திரமான படைப்புக்கள் பலவற்றைத் தந்து, புதிய புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளினாடே தேடல்களை நிகழ்த்திய வண்ணம் ‘அழத்துத் துமிழ் நாடக அரங்கில்’ முதன்மையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாய் புதிய நாற்றாண்டில் “யாழ்ப்பாண நவீன அரங்கு” தன் வீரியப் பயணத்தைத் தொடர்கிறது. தொடர்டும்.

ஆதாரமாய் அமைந்தவை

01. ஸமத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு
கலாநிதி. சி. மெளனகுரு
02. அரங்கு ஓர் அறிமுகம்
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி முதலியோர்
03. சமூக மாற்றத்திற்கான அரங்கு
க. சிதம்பரநாதன்

04. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் நாடக அரங்கு
கந்தையா. ஸ்ரீகணேசன்
05. மண்குமாந்த மேனியர் விமர்சனங்கள்
06. தமிழ் கலைவிழா சிறப்புமலர் - 1994
07. ‘மல்லிகை’, ‘ஆற்றுகை’ சஞ்சிகைகள்
08. ‘பேசாப்பொருள்’ ஆற்றுகையாளர்களுடனான
கலந்துரையாடல்.

தமிழ் மொழியில் முதன் முதலீஸ்தினான்.....

தமிழ் கலைக்களஞ்சியம்:

உலகின் முதல் தமிழ் கலைக் களஞ்சியம் “அபிதான கோசம்” யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் பின்னர் தான் அபிதான சிந்தாமணி வெளியானது.

முதல் அறிவியல் திங்கள் இதழ்:

தமிழ் மொழியில் முதன் முதலில் வெளிவந்த அறிவியல் திங்கள் இதழ் என்ற பெருமையை 1931 இல் வெளிவந்த “தமிழ் மகசின்” என்ற இதழ் பெறுகிறது.

முதல் குழந்தைகள் பத்திரிகை:

1840 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த “பாலதீபிகை” என்ற குழந்தைகள் பத்திரிகை தான் தமிழில் முதன் முதலில் வெளிவந்த குழந்தைகள் பத்திரிகையாகும். இது நாகர் கோவிலில் இருந்து வெளியானது.

முதல் செய்தித்தாள்:

“கதேச மித்திரன்” என்ற செய்தித்தாள் தான் தமிழில் வெளிவந்த முதல் செய்தித்தாள் ஆகும். இது 1882 இல் ஐ. சுப்பிரமணிய ஜயர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது.

முதல் வார இதழ்:

1856 இல் வெளியான “தினவர்த்தினி” என்ற இதழே தமிழில் வெளிவந்த முதல் வார இதழாகும்.

முதல் பெண்கள் பத்திரிகை:

பெண்களுக்காக தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த முதல் இதழ் சுகுண போதினி என்பதாகும். இது 1833 இல் வெளியானது.

இளைஞர்களும் அபிவிருத்தியும்

சந்தானப்பிள்ளை சகாயசீலன்

யாழ்ப்பாண அறிவுப்புலத்தின் புதிய வருடக்களுள் ஒருவர் திரு. சந்தானபிள்ளை சகாயசீலன். மன்றாரைப் பிறப்பிடமரகக் கொண்டவர். பழகுவதற்கு எனிமையானவர். யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் அரசநிலையற் துறையில் சிறப்புக் கலைப்பட்டத்தையும், முதுகத்துவமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்றுள்ள இவர் ஆசிரிய வரண்மை மிக்கவராவர்.

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் அதன் பட்டதறிப் பிரிவிலும் சிலகாலம் விருவுரையானராகக் கடமையற்றிய பின் தற்பொழுது யாழ். பல்கலைக் கழகத்தின் அரசநிலையல் சமூகவியற்துறையில் விருவுரையானராகப் பணி புரிகின்றார். அண்மைக்காலங்களில் பல கருத்தரங்களிலும் பயிற்சிப் பட்டதற களிலும் விருவுரைகள் நிகழ்த்தி பலருக்கும் பயணபட்டு வருபவர்.

உலக சனத்தொகைக் கட்டடபைப்பில் இளைஞர்களே பெரும்பங்கு வகிக்கின்றனர். இதில் அரைப்பங்குள்ள 25 வயதிற்குப்பட்டோர். உலக இளைஞர்களுள் 80 சதவீதமானோர் அலிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். எனவே பெரும் எண்ணிக்கையிலான இளைஞர்களைத் தகுந்த ஸ்ரீகாட்டாலின் ஊடாக ஒழுங் கமைக்கின்றபோது அரசியல், பொருளாதார, சமூக, ஆத்மீக ரீதியாக நல்ல பிரசைகளை உருவாக்க முடியும். மாறாக இளைஞர்களை ஒழுங்கமைக்கத் தவறுவோ மாயின் எல்லா நிலைகளிலும் குழப்பங்களும், வன் முறைகளுமே மேலோங்கிக் காணப்படும். இதை உலக வரலாற்று அனுபவங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

இளைஞர்கள் என்போர் 11 வயதிற்கும் 25 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோரைக் குறிப்பிடுகின்றது. 11 வயது முடிவில் உடல் ரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்படுவதோடு பாலியல் தொடர்பான உணர்வுகளும் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக 25 வயது உடையோர் வயது வந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் உலகில் புதிதாக வேலை செய்வோராக உலகிற்குள் பிரவேசிக்கின்றனர். நெருக்கடியும், போட்டியும் மிக்க சமூகமொன்றுக்குள் பிரவேசிக்கும் போது பல்வேறு வகையான சவால்களையும், எதிர்ப்புக்களையும் இவர்கள் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. மறுபுறம் சமூகப் பொறுப்பும், சமூகத்திற்குக் தலையை தாங்கும் கடமையும் இவர்களையேசார்ந்த தாகும்.

பொதுவாக இளைஞர்களின் வாழ்க்கை முறைமைகளில் பல குண இயல்புகளை அவதானிக்கலாம். இளை

ஞர்கள் திருப்திகரமான வாழ்க்கை முறையினையே விரும்புகின்றனர். சகபாடுகளோடு இணைந்து வாழும் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சிகரமானதென நம்புகின்றனர். பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகி இருப்பதோடு சுற்றிரீமான் வாழ்க்கை முறையையும் பெரிதும் ஆதரிக்கின்றார். எனவே, இளைஞர்கள் விரும்பும் இந்த வாழ்க்கை முறை ஏற்படுகின்ற போது அவர்களின் இலைமக்காலம் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் கொண்டதாக அமைகின்றது. மாறாக அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்கள் நிறைவேறாத போது மனமுழுத்தங்களுக்கு உட்பட்டு இலைமக்கால வாழ்க்கையை அழித்து விடுகின்றனர். இதன் நேர்விளைவாக அரசியல், சமூக நிலைகளில் வன்முறையும் அமைதியின்மையும் தோன்றுகின்றன.

அபிவிருத்திச் செயல்முறைகளில் இளைஞர்கள் இணைக்கப்படுவது மிகவும் அவசியமானது. ஏனெனில் காலமாற்றங்களும், சிந்தனை மாற்றங்களும், மனித தேவைகளும் அதிகரித்துக் காணப்படுவதால் அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் இளைஞர்களும் உள்ளவாங்கப்பட வேண்டும். அபிவிருத்தியில் இளைஞர்களை இணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் இரண்டு நோக்கங்களை அண்டுது கொள்ள முடியும்.

1. தேசிய ஒருமைப்பாடு
2. பொருளாதார அபிவிருத்தி

இளைஞர்கள் அபிவிருத்தியின் முக்கிய பங்காளி களாக இருக்க வேண்டுமாயின் அவர்கள் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபட ஆரோக்கியமான குழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்

டும். இதன் மூலமே பல இலக்குகளை இலகுவாக அடைந்து கொள்ள முடியும்.

- ❖ அரசியல், பொருளாதார, சமூக கட்டுமாணங்களில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பினை முழுமையாகப்பெற ஆக் கொள்ளல்.
- ❖ இளைஞர்களே ஒரு நாட்டின் பிரதானமூலவளம், அபிவிருத்தி பற்றிய சிந்தனையிலும் அறிவிலும் அவர்கள் பெரும்பங்காற்ற முடியும்.
- ❖ இளைஞர்களே ஒரு நாட்டின் எதிர்காலத் தலைவர்கள், அவர்களை சனநாயகத்தில் முக்கிய பங்களிகளாக அடிமட்ட நிலைகளில் இருந்து பயிற்றுவித்தல்.
- ❖ ஒருநாட்டின் நாட்பிரசைகள் சனநாயக நீரோட்டத்தோடு இணைந்த அரசியலும் திருப்திகரமான பொருளாதார அபிவிருத்தியும் அமைதியான சமூகச் சூழலும் ஆக மீக வழிகளுக்குட்பட்ட வாழ்க்கையும் ஒருநாட்டில் காணப்படுமாயின் இளைஞர்கள் நாட்பிரசைகளே.

இலங்கையின் அனுபவம்

கடந்த அரைநாற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கை இலவசக் கல்வியின் பயனாக ஏற்குறைய முழுமையான மக்களின் கல்வியறிவு நிலையும், வாழ்க்கையில் அதன் உயர் எதிர்பார்ப்பு நிலையும் தோன்றியுள்ளன என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறான ஒருபின்டுலத்தில் தான் இளைஞர்களின் கல்வியறிவு வீத உயர்வும் அவர்களின் எதிர்கால எதிர்பார்ப்புக்களும் இணைந்து அரசியல் பொருளாதார சமூக நிலைகளில் பல பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

என்னிக்கையில் குறைவாக சலுகை பெற்ற வர்க்க மொன்று பற்றாக்குறையிலும் தேவைப்பாட்டிலும் அல்ல லுறும் பெரும்பான்மையோர் பால் அக்கறையற்றவர்களாகவும் உதாசீனப் போக்குடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

நகர்ப்புறத்திலுள்ள உயர்மட்டத்தினர் சுயமொழிகள் மூலம் கல்வி கற்பதற்கு மேலாக ஆங்கிலக் கல்வியும், வெளிநாட்டுக் கல்வியும் பெற்று வந்ததைக் கண்ட இளைஞர்கள் விரக்தியும் அருவெறுப்பும் அடைந்தனர்.

அரசியல்வாதிகள் கிராமப்புற மக்களின் ஆதரவோடு வெற்றி பெற்று நகர்ப்புற உயர்மட்டத்தினருடன் இணைந்து எல்லாச் சலுகைகளையும் வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்வதால் கிராமப்புற இளைஞர்கள் விரக்தியும், எதிர்ப்புணர்வும் கொண்டவர்களாக மாறுகின்றனர். கிராமநகர்ப்புறங்களிடையே அகலமான விரிசல் காணப்படுகின்றது. நகர்ப்புறங்களில் காணப்படும் வசதிகள், வாய்ப்புக்கள் கிராமங்களில் கிடைப்பதில்லை. நவீனத்துவ அம்சங்கள் விரைவாக நகர்ப்புற இளைஞர்களைச் சென்றடைகின்றன. கிராமப்புறங்களுக்கு இவை மிகக் காலம் தாழ்த்தியே கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

சர்வசன வாக்குரிமையின் வில்தரிப்போடு இலங்கையின் சனநாயக விழுமியங்களின் மேல் மக்கள் தீவிர

நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்களும், தலைவர்களும் அதிகார ஆசையால் ஆட்சி நீடிப்பு, தேர்தலை ஒத்தி வைத்தல் போன்ற சனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமையால் இதில் நம்பிக்கை இழந்த தீவிர இளைஞர்களின் ஒரு பகுதியினர் ஒரு படி மேலே சென்று அதிகாரத்தைப் பலாத்தாலும் தாலும், வன்முறையாலும், பயங்கரவாதத்தாலும் பறிக்க முயன்றனர்.

அதிகாரவர்க்கத்தினால் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் இளைஞர்களிடையே வன்முறை அரசியலை ஆதாரிக்கத் தூண்டிய நேரடிக் காரணியாகும். இளைஞர்களின் கல்வித்தகைமை, ஆற்றல், திறமை என்பன புறக்கணிக்கப்பட்டு, அரசியல்வாதிகளின் சிபாரிசுக் கடிதங்கள் ஊடாக அரசபணிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு முறை கொண்டு வரப்பட்டதைக் கண்டு இளைஞர்கள் விரக்தியும், கோபமும் அடைந்தனர்.

இலங்கையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அறிமுகத்தாலும் கைத்தொழில்மயமாகப்பட்டத் செயல் முறைகளாலும் குடும்பக் கட்டுமைப்பில் சிறைவு ஏற்பட்டு வருகின்றது. பாரம்பரிய குடும்ப அமைப்புக்களில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக தொழில் பார்க்கும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பது, வெளிநாடுகளுக்கு வேலைதேடிச் செல்வது, கட்டுப்பாட்டை விழும் பும் பெரியோர் மதிக்கப்படாமை. பெற்றோர்-பிள்ளைகள் உறவு சமூகமாக இல்லாமை - இவ்வாறான காரணங்களால் பிள்ளைகள் மன அழுத்தங்களுக்கு உட்படுகின்றனர்.

உலகிலே பல்க்லைக்கழக நுழைவுவீதம் குறைந்த நாடுகளே இலங்கையும் ஒன்றாகும். உயர்மட்டப் பரிசைக்கு ஆயுத்தும் செய்து பல்கலைக்கழக நுழைவைக் காண்பதற்காகவே அவர்களது பாடசாலை வாழ்க்கை முழுவதும் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இறுதியில் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்காத நிலை இளைஞர்களை விரக்திக்கு உட்படுத்தியது. அண்ணவாக அரைக் கோடி இளைஞர்கள் நிறைவேறாத ஆசைகளுடன் இருப்பது இனம் காணப்பட்டுள்ளது. நிறைவேறாத ஆசைகளும், சுய வேலைவாய்ப்பு முறைகளில் பயன் பெறாமையும் தோல்வி மனப்பான்மையை இளைஞர்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளன.

வேலையின்மை மட்டும் கல்வி மட்டத்துடன் இலங்கை நது. இடைநிலைப் பாடசாலைகளிலே படிப்பை முடித்து வெளியேறவோர் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதில் மிகக் குறைந்த வாய்ப்பையே பெறுகின்றனர். ஏனெனில் பாடசாலைகளில் புகட்டப்படும் கல்விமுறை இலாபகரமான வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற தேவையான திறமையினையும் அடிப்படையறிவினையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. மாணவர்களை நெறிப்படுத்தும் வழி முறைகளையும், அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்களையும் இக்கல்விமுறை வழங்குவதில்லை.

இளைஞர்களின் சுலோகங்களாக

- ❖ “இளைஞர்களிடம் குறைபாடுகள் கேட்கப்படுவதில்லை.”
- ❖ “யாரிடம் சொல்வது?”

என்ற விரக்தி நிலையுள்ளது. விரக்தியின் விளிம்புக் குத் தள்ளப்பட்ட சில இளைஞர்கள் பாராளுங்றுத்திற் துப் புறம்பான முறையினைக் கையாண்டனர். வடக்கில் பிரதான அரசியல் நீரோட்டமாக இருந்த கட்சித் தலை யைத்துவத்தை விஞ்சி தாமே ஒரு மாற்று ஏற்படாகத் தோன்றினர். தெற்கில் அரசினதும் முதலாளித்துவ சக்தியினதும் அடாவடித்தனங்களை தகர்த்தெறிய இளைஞர்கள் வன்முறையை நாடினர்.

இளைஞர்களின் மனங்களில் ஆழப்பதிந்துள்ள வேர்களான அநீதிகள், உனமூல்கள், மோசடிகள் என்பவற்றை நீக்கி சமவாய்ப்புள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு அடிமட்டத்தில் இருந்து மேல்நிலை வரைக்கும் பெரும் மாற்றங்களும், சீர்திருத்தங்களும் கொண்டுவரப் பட வேண்டும். அத்துடன் இளைஞர்களை தேசிய மட்டத்துக்குத் தயார் படுத்தவும் வேண்டும்.

சமுதாயத்தை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக்குதல், நாகரிகமான சமூகத்தை அதிகார நலன்களுக்காக அரசியல் மயமாக்கல், நாளாந்த நிருவாக விடயங்களில் அரசின் தலையீடு, ஆட்சேர்ப்பில் அரசியல் துஷ்டிரயோகம், ஆனால் கட்சி ஆதரவாளர்கள் கூடிய சலுகை களைப் பெறல் போன்ற அரசின் சமூக நடவடிக்கை களால் மக்கள் வெறுப்பும், அவநம்பிக்கையும் கொண்டுள்ளனர். எனவே சுதந்திரமான சமூக செயற்பாடுகளில் இருந்து அரசியல் நோக்கங்களையும், தலையீடுகளையும் பெருமளவு குறைத்தல் வேண்டும்.

இக் காலகட்டத்தில் தலைமுறை இடைவெளி பெரிதும் அகன்றுள்ளது. உண்மையில் இளைஞர்கள் தனி பான ஒரு பிரிவினராக விளங்குவதால் அவர்களுக்குப் புறம்பான பிரதிநிதித்துவம் தேவையென நம்புகின்றனர். எனவே சனநாயக அம்சங்கள் தேசிய மட்டத்திற்கும். உள்ளூராட்சி மட்டத்திற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இந்த அமைப்புக்களில் பாரம்பரியமாக இருந்துவரும் தலைமைத்துவத்தை நீக்கி இளைஞர்கள் அதிகளில் பங்குகொள்வதற்கான முறைகளை அறிமுகம் செய்தல் வேண்டும்.

சனநாயக விழுமியங்கள் தகுந்த முறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். குறுகிய நலன்களுக்காகவோ, அரசியல் நோக்கங்களுக்காகவோ, சனநாயக அம்சங்களை பயன்படுத்தக் கூடாது. மக்களாட்சி செயற்பாடுகளான தேர்தல்கள் தீர்மானம் எடுத்தல், விவாதங்கள், தொடர்பு சாதனங்கள் போன்றவற்றில் இளைஞர்களை முக்கிய பங்காளிகளாக இணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் இந்த விழுமியங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளமுடியும்.

ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருக்கும் இளைஞர் மன்றங்கள் விரிவாக்கப்பட்டு கிராமமட்டத்தில் இருக்கும் அதிகளை இளைஞர்களை அதன் அங்கத்தவர்களாக இணைத்துக்கொள்வதன் மூலம் இளைஞர்களின் பல வேறு தேவைகளையும், நோக்கங்களையும் அடைந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக இவர்களின் ஆளுமை விருத்தி, சமூகத்தொண்டு, சுயதொழில் முயற்சிகள், பொழுது போக்கு வசதிகள், கிராமிய ஜக்கியம் போன்ற பல அனுகூலங்களைப் பெற்றுமுடியும்.

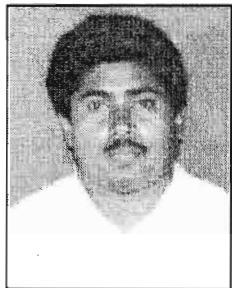
பதுவில் இருக்கும் அரசாங்கங்கள் அபிவிருத்தியை மேற்கொள்வதற்கு இளைஞர்களை தேசிய அளவில் ஆயத்தம் செய்தல் வேண்டும். இதை தமது முதற்பணியாக அரசாங்கங்கள் நோக்குதல் வேண்டும்.

- ❖ அதிகளை இளைஞர்கள் பங்கு கொள்ளும் பொருளாதார நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் அறிமுகம் செய்வதோடு இவை நீண்ட காலம் பயன்தாக கூடிய தாகவும் அமைதல் வேண்டும்.
- ❖ பொருளாதார வாய்ப்புக்களில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். இதில் கிராம - நகர வேறு பாடுகள் இமை மொழி பிரதேச அரசியல் வேறு பாடுகள் காட்டப்படாமை.
- ❖ அதிகளை இளைஞர்களை உள்வாங்கக் கூடிய சேவைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தல், இதற்காக அரசாங்கங்கள் கூடுதலான முதலீடுகளை மேற்கொள்ளலாம். குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்பம்.
- ❖ பணியமைப்புகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகார வர்க்கத்தினரின் பொறுப்புக்களும், கடமைகளும் இளைஞர்களுக்குப் படிப்படியாக கைமாற்றப்பட வேண்டும்.
- ❖ அபிவிருத்திக்கும் உயர்கல்விக்கும் இடையே நேர்கணிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. உயர் கல்விக்கு அதிக உள்ளீடுகளை வழங்குவதன் மூலம் அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும்.
- ❖ இளைஞர்களின் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு பாடசாலை இளைஞர் மன்றங்கள், சமய நிறுவனங்கள், தொண்டர் ஸ் தாபனங் கள் போன்றனவும் பெற்றோர்களும் அதிக கவனமும் விழிப்புணர்வும் கொண்டு இருக்கும் போது இளைஞர் களின் தவறான போக்குகள் பெருமளவு தவிர்க்கப்பட வாம்.

இளைஞர்களும் அபிவிருத்தியும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இரண்டையும் இணைத்தே நோக்கப்பட வேண்டும். நமது நாட்டில் நீண்ட காலங்களாக இளைஞர்கள் முக்கியப்படுத்தப்படாமையே பல அண்டத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது. இவர்களின் குறைபாடுகள், தேவைகள் அடிமட்டத்திலிருந்து அரசாங்கம் வரை கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும். அபிவிருத்தியில் முக்கிய பங்காளிகளாக இவர்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.

பிரதேச ரீதியான அபிவிருத்தியில் புதிய விழிப்பை வேண்டி நிற்கும் வலிகாமம் மேற்கு

- பாலசுப்பிரமணியம் தனபாலன்

திரு. பர. தனபாலன் அவர்கள் கழிபுரத்தைப் பிறப்பிடங்கக்கெண்டவர். யாழ் ப்ராணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் உயர்தாதிபதியரகப் பதவி வகிக்கும் இவர் “பட்டதாரிகள் வரண்மை விருத்திச் சங்கத்” தின் தலைவராகவும் உள்ளர். பத்திரிகைகளில் கல்வியியல், இலக்கியம் சுற்று படைப்புக்களை வழங்கிவரும் இவர் கல்விசார் நூல்கள் சிலவற்றையும் வெளியிட்டுள்ளர். ‘பழங்பு’, ‘சண்முகதாநிச்சனம்’ என்பவற்றின் அசிரியராகவும் இருந்துள்ளர். இனமைத்துடப்பும் செயலர்வழும் உள்ளஇவர் விரைந்து முன்னேறி வருகிறார்.

ஒரு நாட்டில் இடம்பெறும் சமமான இடம்சார் பிரதேச அபிவிருத்தியானது பிரதேசங்களிடையேயும், தேசிய ரீதியிலும் ஒற்றுமையையும் புரிந்துணர்வையும் வளர்க்கின்றது. உலக நாடுகள் பலவும் அண்மைக்காலங்களில் தேசியதுறை சார் அபிவிருத்திக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை விட இடம்சார் பிரதேச ரீதியிலான அபிவிருத்திக்கு முக்கியத்துவமளித்து வருகின்றன. ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை தமிழர்கள் வாழும் பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் பூர்க்கணிப்புக்கள் இன்றுவரை தொடர்ந்துபடியுள்ளன.

வடகிழக்குப்பகுதி இலங்கைத் தீவில் தமிழர்களின் தாயகமாக விளங்குகின்றது. தற்போதைய குழந்தைகள் மற்றும் பலகாரணிகள் காரணமாக இப்பகுதி பிரதேச ரீதியிலான அபிவிருத்தி நோக்கில் பல சவால்களையும், பிரச்சினைகளையும், தடைகளையும் ஏதிர்நோக்கி வருகின்றது. இங்குள்ள நிலையை சமூக, பொருளாதார, மானுடவியல் அபிவிருத்தி (Development) நோக்கில் ஆராயும் போது பல அதிர்ச்சிதரும் வேதனையான பிரங்கள் வெளிவரலாம். இதே பின்னணியில் இப்பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட யாழ்ப்பானக்குடாநாடும் அதன் ஒரு பகுதியான வலிகாமம் மேற்கும் பாதகமான பல, தாக்க விளைவுகளை சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கு வழிகாண புனரமைப்பு வேலைத்திட்டங்கள் புதிய அபிவிருத்தி நோக்கிய கருவளச் செயற்றிட்டங்களை விரைவாக நடைமுறைப் படுத்துவதுடன், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், சமூக சேவையாளர்கள், கல்விமான்கள் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அர்ப்பணசிந்தை, மண்பற்றுடன் கடமையாற்றுவது அவசிய தேவையாகவுள்ளது.

வளங்களும் வளமதிப்பீட்டுத் தகவல்களும் பிரதேச அபிவிருத்தியில் குறித்த பிரதேசத்தின் வளமும் அவை தொடர்பான மதிப்பீட்டுத் தகவல்களும் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையன. இவற்றைக் கண்ணிப்பான்பாட்டுடன் நிற்பபடுத்துதல் திட்டமிட வேண்டும் அவசியமானது. இங்கு திட்டமிடல் என்பது குறித்த பிரதேசத் தின் வளர்ச்சிக்குரிய உபாயங்களை விஞ்ஞானியும்வாக ஒழுங்குபடுத்திப் பெறப்பட்ட நீர்மானங்களின் தொகுப்பாகவே அமைகிறது. இதற்கு குறித்த பிரதேசத்தின் வளங்கள் தொடர்பான பூரண புள்ளி விபரங்கள் தேவையாகும்.

யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள 14 பிரதேசச் செயலக பிரிவுகளில் ஒன்றாகவும் 47.3 சதுரகிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டதாகவும் வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் உள்ளது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வலிகாமப்பிரதேசம் வலிமேற்கு, வலிவட்கு என இரு பிரிவுகளாக இருந்தது. பின் 1930 களில் வலிகாமம் கிழக்குப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. 1960 ஆம் ஆண்டு பாரானூமன்ற தொகுதிகளுக்கு ஏற்ப தற்போதுள்ள படி வலிமேற்கு, வலிதென்மேற்கு, வலிவட்கு, வலி தெற்கு, வலிகிழக்கு எனப் பிரிக்கப்பட்டது. வலிகாமம் மேற்கில் 1981 ஆம் ஆண்டின் சனத்தொகைக் கூணிப் பீட்டின்படி 54852 மக்கள் தொகையைக் கொண்ட தூக வும், சராசரி ஒரு சதுரகிலோமீற்றரூக்கான சனத்தொகை அடர்த்தி 1105 ஆகவுமிருந்தது. இடப்பெயர்வுகள், வெளிநாடுகளுக்குப் பலர் சென்றுமை, யுத்தும் காரணமாக சனத்தொகை வீதும் குறைவடைந்தது. 1994 ஆம் ஆண்டு குடித்தொகை 54,542 ஆக இருந்தது.

இதில் ஜம்பது சதவீதத் திற்கும் அதிகமான

குடும்பங்கள் கூலிவேலையையே நம்பியுள்ளன. 2372 பேர் விவசாயிகளாக உள்ளனர். 1754 பேர் மீன்பிடித் தொழிலிலும். 440 பேர் தச்சத்தொழிலிலும் ஈடுபடுகின்றனர். 993 பேர் அரசாங்க ஊழியர்களாக உள்ளனர். பல்வேறு வகைகளில் ஏற்றுத்தாழ்வுகளைக் கொண்ட, தொழில்துறைகளை மேற்கொள்ளும், மரபுகளைப் பேணிக்காக்கும் மக்கள் பலர் வேலைவாய்ப்பில்லாது இருப்பதுடன் பெரும்பாலானவர்கள் அரசாங்க நிலாரணத்தையே நம்பி வாழ்க்கை நடாத்திவரும், யாழ். மாவட்டத்திலுள்ள அபிவிருத்தியில் பின்தங்கிய பிரதேசமாகவே வலிமேற்குப் பிரதேசம் உள்ளது.

நிலப்பயன் பாடு

குறித்த பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி, அதன் நிலவளம் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதில் பெருமளவு தங்கியுள்ளது. நிலவளத்திலிருந்து உச்சவிளைவைப் பெற்றத்தக்க வகையில் பயன்பாடு (Land Use) அடையப்படுமிடத்து அப்பிரதேசம் அபிவிருத்தியை நோக்கிச் செல்கின்றது எனலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் நிலவளங்கள் விரயம் செய்யப்படுதல் பல தடவைகள் சூடிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இது வலிமேற்குப் பிரதேசத்திற்கும் பொருந்தும். கடற்கரை சமவெளி மண்தொடர், காஸ்ட் சமவெளி மண்தொடர்களைக் கொண்ட வலிமேற்குப் பிரதேசம் 4930 ஹெக்டயரைக் கொண்டதாகும். இதில் 1357 ஹெக்டயர் நெற்செய்கைக்கு உகந்தது. ஆனாலும் 1200 க்கும் குறைந்த ஹெக்டயர் பிரதேசத்திலேயே நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் ஏக்கருக்கான விளைச்சலை அதிகரிக்கவும் கமநல சேவை நிலையங்களின் சேவை மேலும் தேவையாக வுள்ளது.

நிலப்பயன் பாடு - மொத்தநிலம்	பரப்பளவு ஹெக்டயரில்
1. நெல்	1357
2. உபஞ்சவு	191
3. உள்நாட்டு நீர்நிலைகள்(43குளங்கள்)	200
4. பனைவளம்	1690
5. தென்னை	40
6. குடியிருப்புக்களும் அவை சார்ந்த நிலங்களும்	1268
7. கல், மணல், பற்றைகள்	184
8. மொத்தம்	4930

ஆதாரம் நில அளவைத் திணைக்களம் - யாழ்ப்பாணம்

நிலப்பயன்பாட்டிற்குக் குறித்த பிரதேசத்தில் தகவல் களைப் பெற்று விணைத்திற்னுடன் சிறப்பாக நிலவளத்தைப் பயன்படுத்த வலிமேற்கில் சரியான நிலப்பயன்பாடு

டுத் திட்டங்களோ. நடைமுறைகளோ பின்பற்றப்படாமலுள்ளது. இத்தோடு அபிவிருத்தி நோக்கில் நில மதிப்பீட்டு ஆய்வை மேற்கொண்டு வலிமேற்கில் ஒரு ஒழுங்கான நிலப்பயன்பாட்டுத் திட்டமிடல் செய்முறை மிக அவசியமாக வேண்டப்படுகின்றது.

இதற்கு :

1. வலிமேற்குப் பிரதேசத்தின் நிலவகைகளை இனம் காணலும் எல்லைப்படுத்தலும்
2. இப்பிரதேசத்தின் தற்போதைய பயன்பாடுகளையும் அந்நிலத்தில் மேற்கொள்ளக் கூடிய மாற்று நிலப் பயன்பாடுகளை அறிதலும் அவற்றிற்கான தேவை களை மதிப்பிடலும்
3. பிரதேசத்தின் வேறுபட்ட நிலவகைகளை இனம் காணலும் எல்லைப்படுத்தலும்
4. ஒவ்வொரு நிலவகைகளிலும் வேறுபட்ட நிலப்பயன் பாடுகளை மதிப்பீடு செய்தலும் ஒப்பிடுதலும்
5. ஒவ்வொரு நிலவகையிலும் பொருத்தமான நிலப்பயன் பாட்டு - பொருளாதாரத் திட்டங்களைத் தெரிதல் - நடைமுறைப்படுத்தல்

இவ்வாறான செயற்பாடுகள் நிலப்பயன்பாட்டை உச்சவிணைத்திற்னுக்குக் கொண்டு செல்லும். வலிமேற்கில் அராலிப்பகுதியில் விசேடமாக பம்பாய் வெங்காயச் செய்கை 125 ஹெக்டயரில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் உற்பத்தியைப் பெருக்க மேலும் அரசாங்க விவசாய உத்தியோகத்தர்களின் அரப்பணிப்பு வேண்டப்படுகின்றது. இவ்வாறே கால்நடைகளான மாடு, ஆடு, கோழி என்பவற்றின், வளர்ப்பு விஸ்தரிப்புக்கும், புதிய பண்ணைகள் உருவாக்கவும் விரைவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

மீன்பிடியும், கடல்வளமும் :-

மீன்பிடித்துறைக்குப் பொருத்தமான 23 கிலோ மீற்றருக்குக் கூடுதலான நீளம்கொண்ட கடற்கரைப் பரப்பை இப்பிரதேசம் கொண்டுள்ளது. இதில்

- I. வடகடற்பரப்பு - சுழிபுரப்பகுதியின் கரையோரமாகப் பொன்னாலைவரை பரந்துள்ளது.
- II. யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரிப்பரப்பு - பொன்னாலை தொடக்கம் அராலி வரையுள்ள பகுதி.

இங்கு சிறப்பான மீன்வளம், கடல்வளம் இருந்தும் முறையான கடல்வள அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள யுத்தகாலச் சூழல் இடம் கொடுக்கவில்லை. சிறந்த கடல்வளம் இருந்தும் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்துடனேயே வாழ்கின்றார்கள். மேலும் வழுக்கையாற்றின் கழிமுகத்தின் ஒரு பகுதி அராலி, வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இங்கு இப்பிரதேசத்தில் யாழ். பல்கலைக்கழக மீன்பிடித்துறையியல் முறைகள் ஆயுங்கட்டிடம் அமைக்கப்படவிருப்பது மிகுந்த உற்சாகத்

தைத் தருகின்றது. இதற்கான ஊக்குவிப்புக்களை இப்பிரதேசத்தினர் மேற்கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் வருக்கையாற்றுக் கழிமுகத்தில் ஒரு சரணாலயத்தை அமைப்பதுடன் குழல் பாதுகாப்பை நோக்காகக் கொண்டு மரம் வளர்க்கும் திட்டத்தையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். இதே போல சமீபரம் திருவடிநிலைக் கடற்கரை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகக்கு. அங்கு உல்லாச நீச்சல் நிலையையும், விடுதியையும் அமைத்து காரைநகர் ககுரினா உல்லாச நீர்த்தடாகத்துக்கான கடல்வழிப்பாதையையும் உருவாக்கலாம். மீன்பிடித் துறையை அபிவிருத்தி செய்து பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் வளமும் வாய்ப்புக்களும் இப்பிரதேசத்திலுண்டு.

கைத்தொழில் குடிசைக் கைத்தொழில் துறைகள் மேலும் பல பரிமாணங்களில் விஸ்தரிக்க வேண்டியுள்ளது. வீதி அபிவிருத்தி, உட்கட்டுமாணத் துறைகளில் பல வேலைத்திட்டங்களையும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முக்கியமாக அராலித்துறை - வேலணைத்துறை பிரதான பாதை ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் தீவுப்பகுதி வலிமேற்குடன் இணைக்கப்பட்டு பொருளாதார விருத்திக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். மேலும் நீர்ப்பாசனம், சுகாதார அபிவிருத்தி, குடியிருப்புகள், சந்தைகள், மின்சாரம், நகராக்கம், தொடர்புச் சாதனங்கள் போன்ற பல துறைகளிலும் மிக அவசரமான அபிவிருத்தியும், புனரமைப்பும் இங்கு தேவையாக வள்ளது. இவற்றுடன் இணைந்தாகவே கலாசார பண்பாட்டியல் வளர்ச்சியும் கல்வி-கலைகளின் பரிணாமமும் பெருகும்.

இங்கு சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையினர் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வதால் அதிகாவு போவாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு போருட், சர்வோதயம், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம், கெயர், தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம், ஐநா. அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பன சில திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி னாலும் மேலும் புதிய கருவள வேலைத்திட்டங்களை மேற்கொள்ள நிர்வாக அதிகாரிகளும் பொதுமக்களும் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

கல்வியும், அபிவிருத்தியும்

சமூக எழுச்சிக்கும், விழிப்புக்கும் பிரதேச ஸ்தியான மண்பற்றிற்கும் கல்விசார் செயற்பாடுகளே முக்கியகாரணங்களாகவுள்ளன. இப்பிரதேசத்தின் பழைய குடியிருப்புகளான தொல்புரம் (தொன்மையான இருக்கை), பண்டத்தரிப்பு (தொன்மையானதுரிப்பு), சித்தன்கேணி (சித்தர்கள் வாழ்ந்த பதி), பண்ணாகமம் (பண்ணிசை), சங்கரத்தை, வட்டுக்கோட்டை, சங்கானை(சங்கம் என்ற கல்வியமைப்பு நிலவிய இடங்கள்), சுழிபும் (பிரணவப் பொருள் “ஓம்” என்பதன் சுழி), அராலி (அருள் என்ற சிவன் எழுந்தருளிய இடம்), துணவி (உமையுடன் சேர்ந்து நின்ற பதி), பொன்னாலை (விஷ்ணு பொன்னாமையாக எழுந்தருளியமை) இவ்வாறாக ஆழந்த

கல்விப் பண்பாட்டியல் மானுடவியல் பெருமைகளைக் கொண்ட பகுதியாக வலிமேற்குப் பிரதேசமுள்ளது.

தற்போது கல்வித்துறையில் பல முன்முயற்சிகளையும், சீர்திருத்தத் திட்டங்களையும் இங்கு விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. 1960 களில் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைச் சுலைரித்ததைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேச முன்னணிக் கல்வி நிலையங்களின் பங்களிப்பு ஒப்பிடவில் குறைந்துள்ளது. இன்னு 32 பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இன்றைய காலத்தில் வட்டுக் கோட்டை திருஞான சம்பந்தர் வித்தியாசாலை வட்டு. மத்திய கல்லூரியாக எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் பெற்றமை பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்வேயாகும். மேலும் அராலிக் கிராமத்துக்கு ஒன்றும் மூளாய் பொன்னாலைக் கிராமத்துக்கு ஒன்றுமாக கல்விப் பொதுத் தராதர உயர் கல்வியை உள்ளடக்கிய பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் நவீன நூலக வசதிகள், கணனித் தொடர்பு முறைமை இன்டர்நெந் வசதிகளைப் பரவலாக பாடசாலைகள் கொண்டிருப்பதுடன் மனித-பெளதீக வளத்தேவைகளையும் நிறைவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. தொழிற்பயிற்சி பாடசாலைகளையும் அமைக்க வேண்டியுள்ளது.

இப்பிரதேச மக்களிடையே கல்விவிழிப்பை ஏற்படுத்த கல்விச்சபை அமைப்பு ஒன்றின் அவசியம் இன்று உணரப்படுகின்றது. சமூக எழுச்சியையும், விழிப்பையும், படைப்பாற்றலையும் (innovations) மக்களுக்கு ஏற்படுத்துவதில் கல்விக்கே முக்கிய பங்குண்டு. இல்லிழிப்புனர் வூட்டலை “Conscirntizacao” என பிரேசில் நாட்டுக் கல்வியாளர் Paulo Freire குறிப்பிடுகின்றார். அவருடைய நோக்கில் பிரதேச அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டிலும், மக்களின் விடுதலை நோக்கிய பயணத்திற்கும் கல்வியே வழிகாட்டவேண்டும் என்பதாகும். இது எமது மக்களுக்கும் பொருந்தும்.

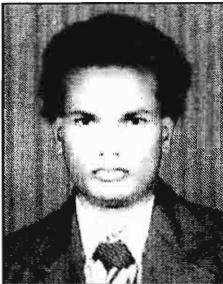
உசாவிய துணைநூல்களும் ஆதாரங்களும்

1. P.Balasundarampillai and Rupamoorthy - “Jaffna in Facts and Figures”
2. வலிமேற்குப் பிரதேச செயலகம் - வலிகாமம் மேற்கு வளங்கள் - 1994.
3. Govt. of Sri Lanka - Jaffna District integrated District Development Programme - Jaffne - 1981.
4. Jaffna Plan - 1999.
5. இலங்கைக் கடற்றொழில் அமைச்சு - இலங்கையின் கடற்றொழில் அபிவிருத்திக்கான அனைத்தையும் அடக்கிய திட்டம் - 1980.
6. John Nisbet and Janet shucksmith - “Learning - STRATEGIES”-Routledge - London and New York - 1998.

“வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம்”

- ஒரு புவியியல் கண்ணோட்டம்

- திரு. க. ஹரிஹரசக்தி.

திரு. கனகநாயகம் ஹரிஹரசக்தி அவர்கள் வட்டு. மத்திய கல்லூரி அசிரியர். தமிழ்ப்பாடுநறியில் விசேட அசிரியர் பயிற்சி பெற்ற இவர் ஒரு கலைப்பட்டதாரியுமரவர். கந்தரோடையில் பிறந்து தொல்புரத்தில் வரழந்து வருபவர்.

கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை, ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி அகியவற்றின் பழைய மரணவரரன இவர் எழுத்துத் துறையிலும், பேச்சுத் துறையிலும் அரசுவும் மிக்கவராகத் திகழ்கின்றார். ‘புவியியல்’ இவரைக் கவர்ந்த பாடம்.

ஒரு பிரதேசத்தின் புவியியல் அம்சங்களை அப்பிரதேசத்தின் பெளதீக, பண்பாட்டு அம்சங்களை மையமாகக் கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும். இல்வகையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத் தைப் பற்றிய புவியியல் சார்பான கண்ணோட்டமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 14 உதவி அரசு அதிபர் பிரிவுகள் உள்ளன. அவையாவன: ஊர் காவற்றுறை, வலிகாமம் மேற்கு, வலிகாமம் தென்மேற்கு, வலிகாமம் வடக்கு, வலிகாமம் தெற்கு, வலிகாமம் கிழக்கு, வடமராட்சி தெற்கும், மேற்கும், வடமராட்சி வடக்கு, வடமராட்சி கிழக்கு, தென்மராட்சி, சாவகச்சேரி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், நெடுந்தீவு ஆகியன ஆகும். இவற்றுள் ஓர் பிரதேசமாகவே வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் பெளதீக அம்சங்களை நோக்குகின்ற போது யாழ்ப்பாண குடாநாட்டினதும் முழு இலங்கையினதும் சிறப்புக்குரிய பிரதேசமாக அது அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசமானது மயோசின் காலச் சுண்ணக்கற் பாறைகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டதாக விளங்குகின்றது. மேலும் கற்பாறைகளை யும் நரை மண்ணையும் உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. வலிமேற்குப் பிரதேசம் கடல்மட்டத்திலிருந்து 10 மீற்றர் உயர்த்துக்கு உட்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதனால் இப்பிரதேசம் மிக அதிகளவில் கரையோரச் செல்வாக்கிற்குப்பட்டதாகவும் விளங்குகின்றது. கரையோரச் செல்வாக்கிற்குப்பட்ட பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் உவர்த்தன்மையுடைய மண்ணினைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

உவர்த்தன்மையான மண்

இதன் பிரதிபலிப்பாகவே அராலி, சங்கரத்தை, கழிபுரம், வட்டுக்கோட்டை போன்ற விவசாய நிலங்கள் அதன் மண்ணின் பெறுமானத்தில் உவர்த்தன்மை இயல்பைக் காட்டுகின்றன. அத்துடன் வலிமேற்குப் பிரதேசத்தின் அதிகரியோரப் பிரதேசங்களான பொன்னாலை, மூளாய், வட்டுக்கோட்டை, அராலி போன்றவற்றில் மண்படையின் அளவு மிகக் குறைவாகவும் மயோசின் கால மென்மையான சுண்ணக்கல் பாறைகள் அதிகளவிலும் காணப்படுகின்றன. இதனால் அப்பகுதிகளில் மழைநீர் தேங்கி நின்று நன்னீர்க் கிணறுகளைத் தருகின்ற இயல்தகவு மிக அரிதாகவே உள்ளது. ஒரு சில இடங்களில் மாத்திரம் வன்பாறைகள் ஆங்காங்கே காணப்படுவதால் தரைக்கீழ் நீர் நன்னீர்த்தன்மை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றது. மேலும் இப்பிரதேசம் மென்சாய்வுத் தன்மை உடையதாக உள்ளது. மென்சாய்வுத்தகவு காரணமாக மழைநீர் ஓரளவிற்குப் பரவலாக வழிந்தோடுகின்றது. பயிர்ச் செய்கை

வலிமேற்குப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களில் 60% இஞ்கும் மேற்பட்டவர்கள் விவசாயத்தையே தமது சொந்தத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கை இங்கு மூன்று பிரிவுகளாக நடைபெறுகின்றது. அவை சிறுதானியச் செய்கை, நெற் செய்கை, தோட்டச் செய்கை ஆகியவை ஆகும்.

இப்பயிர்ச் செய்கைகள் பிரதானமாக சங்கானை, சங்கரத்தை, அராலி, வட்டுக்கோட்டை, மூளாய், கழிபுரம், தொல்பூர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. நெற் செய்கை பெரும்போக மழையை நம்பியும் ஏனைய பயிர்ச் செய்கைகள் கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தை நம்பியும்

நடைபெறுகின்றன. விவசாய முயற்சிகளுடன் சிறிய அளவில் மரபு வழியாக மீண்பிடி மற்றும் குடிசைக்கைத்தொழில்களில் ஈடுபடல் போன்றனவும் உள்ளன. மக்கள் தொகை

1981 ஆம் ஆண்டுத் தரவுகளின் படி வலிமேற்கில் 47,620 மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். இது அன்றைய மொத்த யாழ்ப்பாண மாவட்டச் சனத்தொகையில் 6.44% ஆகும். இந்தநிலை 1995 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதி வரை காணப்பட்டது. பின்னர் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வினால் இத்தொகையில் 50% இன்றே இன்று உள்ளனர்.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் ‘பி’ தரத்து பெருந்தெருக்களும், சிறுவீதிகளும் தமது வலைப்பின்னல் அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன. இப்பிரதேசத்தில் வட்டுக்கோட்டை, சங்காணை, தொல்புரம் பகுதிகளில் அரசினர் வைத்தியசாலைகளும் சிறிய அளவிலான அரச மருத்துவ நிலைகளும் மூளாய்ப் பிரதேசத்தில் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை ஒன்றும் உள்ளன. அத்துடன் முப்பத்தொரு பாடசாலைகள் வரையும் காணப்படுகின்றன. இதனால் இப்பகுதி மாணவர்கள் இலவசக் கல்வி யைப் பெற்றுமுடிகின்றது. சங்காணை, வட்டுக்கோட்டை, சுழிபுரம் ஆகிய பிரதேசங்களில் பிரதான தபால் நிலையங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் வெளியூர்த் தகவல்கள் கடிதம் மூலம் இலகுவில் கிடைக்கின்றன. வலிமேற்கில் 25 கிராம சேவகர் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் ஓரளவு ஜிதான குடியிருப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

பரப்பளவு

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் 43.08 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவினை உடையது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் மொத்தப் பரப்பளவானது அண்ணவாக 1036.81 சதுரகிலோமீற்றர்கள் ஆகும். இதில் வலிமேற்கு மேற்குறித்த

அளவினைப் பெறுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களில் 70% இறகும் மேற்பட்டவர்கள் மிகவும் வறிய குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களாக உள்ளனர். அத்துடன் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற பல வேறுபட்ட சேவை நிறுவனங்களான இந்து வாலிபர் சங்கங்கள், கிறிஸ்தவ சங்கங்கள், மேலும் பொது அமைப்புக்கள் ஆகியனவும் கல்வித்தினைக்களமும் மாணவர்களின் கல்வியை வளர்த்து வருகின்றன.

இப்பிரதேசம் சிறந்த இயற்கைச் சூழல், கலாசாரம், பண்பாடு என்பவற்றில் ஏனைய பிரதேச செயலக பிரிவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் மக்களின் வருமான மட்டம் மிகக் குறைவாக இருப்பதனால் விழைவாக சமூக அடிவிருத் தியை அடைய முடியவில்லை. ஆனாலும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. இச்குழலில் காணப்படுகின்ற மதவழிபாட்டுத் தலங்கள் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மேலும் பக்கபலமாக விளங்குகின்றன. வலிமேற்கில் 60% இறகும் மேற்பட்டவர்கள் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஏனையோர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்துள்ளனர்.

இவ்வாறுக வலிகாமம் மேற்கு பூகோள ரீதியாகவும் மனித நடத்தைகள் ரீதியாகவும் துரித கதியில் வளரக் கூடிய வாய்ப்பு மிக அதிகமாக உள்ள பிரதேசமாக இருக்கின்றது.

மேற்குணை ஆக்கங்கள்

1. Jaffna District in Facts and Figures - 1st June, 1997.
2. புவியியல் - இலங்கை (திரு. த. தங்கராசா)
3. இலங்கை தேசிய வரைபடப்புத்தகம் (பாடசாலைப் பதிப்பு) தமிழில் - 1998.
4. இலங்கைப் புவியியல் (கலாநிதி க.குணராசா)

சிறுக்கைத் தொகுப்பு:

1917 ஆம் ஆண்டில் வ. வே. சு. ஐயர் எழுதிய “மங்கையர்க்கரசியின் காதல்” என்ற க்கையின் தலைப்பில் எட்டு க்கைகள் ஒரு சிறுக்கைத் தொகுப்பாக புதுச்சேரி கம்ப நிலையம் வெளியிட்டது. தமிழில் வெளிவந்த முதல் சிறுக்கைத் தொகுப்பு இதுதான்.

பூரணமான சிறுக்கை:

“லோகோபகாரி” என்ற இதழில் 1913 ஆம் ஆண்டு பாரதியார் எழுதிய “ஆறில் ஒரு பங்கு” என்ற சிறுக்கை தான் தமிழில் வெளிவந்த முதல் பூரணமான சிறுக்கையாகும்.

தொடர்க்கை:

‘விவேக சிந்தாமணி’ இதழில் 1892 ஆம் ஆண்டு சாவித்திரி என்பவர் “சரித்திரம்” என்ற பெயரில் எழுத வெளியான தொடர்க்கை தான் தமிழில் தோன்றிய தொடர் க்கையாகும்.

முதல் நாவல் :

தமிழ் மொழியில் முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட நாவல் ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’. இதனை எழுதியவர் மாட்டுர வேத நாராயணன் பின்னை. வெளிவந்த ஆண்டு 1879.

TEACHING OF ENGLISH IN JAFFNA

- LESSONS FROM THE PAST

Mrs. SANTHI VIGNARAJAH

Mrs.S.Vignarajah B.A. (Hons) (Kelaniya), PGD in ELT. Jaffna is Senior Instructor and head of the ELTC, University of Jaffna, Jaffna.

As early as 1813, Jaffna witnessed the arrival of a band of missionaries from the American Board, whose supreme goal was to evangelize, but who eventually found themselves being compelled ‘to seek the aids of learning’(plan - 1823) in order to prepare the soil for sowing the seed of the Gospel. On their arrival in Ceylon the missionaries were ready to learn indigenous languages of the natives in order to reach the masses. In this regard, the task of the American missionaries who turned their eyes towards the North and reached Jaffna in October 1813, was comparatively easy as they had to learn only Tamil. In spite of their efforts they could not reach the bulk of the population since the rate of literacy was remarkably low in addition to the acute shortage of written texts in the vernacular. Therefore the American Mission had to seek measures of enlightening the natives in the language in which “the treasures of European Science and Literature” which they hoped in turn would ‘bring fully before the mind the evidence of Christianity”(plan - 1823). The advanced education of the West had to be made accessible to the natives and this was possible only by teaching the language of the West.

It is observed that the “American Mission from the very early days of the Mission in Jaffna asserted the importance of teaching English (Ruberu-1962). In fact as early as 1816, just three years after their arrival, an English Day School was set up at Tellipalai, where English was taught along with Tamil. It would be relevant to quote a few lines from “Memoir on Mrs.Harriet Winslow” By Miron Winslow in 1835.

‘At length a few boys who were anxious to learn English began to come as day scholars to the station at Tellippalai and receive lessons from Mrs.Poor as she sat in the door, for they wouldn’t venture into the house.

Becoming more acquainted with the Missionaries and more anxious to learn the English language as a means of getting employment under government, six poor boys at length consented to remain at the station..... There were a few other who attended as day - scholars”(Winslow - 1835)

English as the beginning was taught in an informal but inspiring manner so that it drew attention from the natives breaking the barriers of their well formed traditions. It subsequently reached a point when the Mission had to find ways and means of limiting the use of English and the teaching of English as the English educated youth left the Mission to find employment in the Government. The net result of the Mission in imparting the knowledge of English was tremendously successful. The teachers had to work in an environment of hostility, suspicion and high rate of illiteracy. In addition, the age of language learning of the then students did not conform to the present day notion of language learning as best before puberty. In spite of all the adversities, the standard reached in English language teaching and learning were remarkably high.

Education was beyond the reach of women at that time and in fact a taboo. Due to the untiring efforts of the Missionaries before the end of 1818 the history of the Jaffna women turned a fresh page making history in the whole of Asia.

“ English education for women prospered earlier and better in Jaffna than in the South..... The ‘Jaffna Female Seminary’ a model of women’s education in 1864 provided ‘a complete English education with ‘accomplishment’ that included French, Drawing, Music, Needlework and the making of artificial flowers”(Printed in Gooneratne-1968).

By 1819 there were 633 boys and ten girls attending fifteen school established by the American Mission Schools that stimulated a great desire for English education and further studies, which in turn led to the establishment of "Batticotta Seminary" whose one great object was "to promote the learning of English by the people". This is stated in the plan : 1823.

"A leading objective will be to give native youth of good promise a thorough knowledge of the English Language. The great reason for this is, that it will open to them the treasure of European Science and Literature and bring fully before the mind the evidences of Christianity".

Jebanesan(1992) making a list of the books that were used for teaching English comments that " the course and syllabus at Batticotta Seminary was on par with the European American Universities"(Jebenesan-1992).

It would be beneficial to the present day teachers to analyse the approaches of the American Mission that achieved a pedagogically successful English teaching programme, but the evidences available is negligible in contrast to the success of the teaching programme.

The short list of books that were used points out that the teaching of English comprised grammar, reading , the study of English literature. There is also evidence to teaching translation. There is reference to an informal approach of teaching and reinforcement of the topics learnt. through casual conversation "After tea the children and servants all assembled in the dining room, to repeat the lessons of the day....."(Winslow-1835)

The English lessons were not confined to the class room alone. It would be worth reading an excerpt from the Annual report of the American Mission in 1903.

"An English improvement club has been formed with the object of stimulating the use of English. It holds a weekly meeting on Friday evening alternately for literary work and for games. There are almost fifteen numbers who are eager to improve and who also greatly enjoy the English games which are so fruitful in lessons of fairness, forbearance and fun".

Days were allocated for speaking English only at schools. Teachers devoted themselves to involving the

students as a "whole person" - a method advocated during very recent times by psycho - linguists. The attention of the student is arrested by involving him completely making him enjoy what he is involved in.

There is also evidence to the fact that much attention was paid to pronunciation expecting a near - native standard. The teachers threw themselves wholeheartedly in this strenuous endeavour with the aid of the International Phonetic Association being formed during that period. All the four language skills were taken care of.

Another factor that contributed to the success of the course is that the medium of instruction was English, though for a very short period this was abolished. The exposure to the language was far greater then.

The success could be attributed to the interest and care taken by the teachers and administrators. Their approaches covered a wide range and variety. It was an eclectic method.

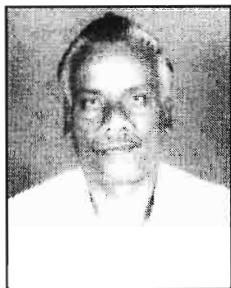
Their untiring efforts and the great enthusiasm speak for the great achievement in the teaching of English language to a nation of people who were almost illiterate and in an environment that was almost hostile. They were dedicated to the work entrusted to them, in their case by Providence. The teachers maintained a positive attitude towards their students establishing a friendly atmosphere that helped break barriers of inhibitions and language ego.

There is much for us to learn from the past as English language teachers. We have before us the task of teaching the world's global language, the language of commerce, popular culture and the internet. Jaffna has enjoyed the privilege of having English education long before it reached many other parts of the Island. It would be appropriate to quote the opening passage of J.V.Chelliah here: " That the small, sandy Peninsula of Jaffna situated in a remote corner of the island of Ceylon should enjoy the privilege of having one of the pioneer institutions of higher Western learning in the East, can only be attributed for by the inscrutable ways of Providence"(Chelliah -1992)

Let us not give up. Our wholehearted efforts will yield fruit. Let us not forget the past.

வளம் கொழுக்கும் வட்டுக்கோட்டை சில நுகவல்கள்

தொகுப்பு. சங்கரத்தையூர் சி. சபாநாதன்

சங்கரத்தை சி. சபாநாதன் ஓர் சமூகப் பணியாளர். வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பழைய மரணவர். சைவசமய ஆர்வலர். பேச்சாளர். பெரியேர்களையும், அர்வலர்களையும் பற்றிக் கொரவிக்க வேண்டுமென்ற அர்வம் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணத்தின் யெரும்பாலன பிரமுகர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பவர்.

ரழைச்சிறார்களுக்கு கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் மூடிக்கிடந்த சங்கரத்தை சின்னம்மா வித்தியாசாலையை மீனத் திறக்கச் செய்து அதன் வளர்ச்சிக்குப் பணியற்றி வருகின்றார். மற்றவர்களின் உயர்வில் மகிழ்ச்சி கரண்பவர் இவர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியப் புகழும் சிறப்பும் கொண்ட கிராமங்களுள் ‘வட்டுக்கோட்டை’ யும் ஒன்றாகும். இங்கே வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தைப் பற்றிய பிரதானமான சில தகவல்கள் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

மாணவர்களுக்கும், எதிர்கால ஆய்வுக்கும் இது ஒரளவிற்கேனும் உதவும். அத்தோடு வட்டுக்கோட்டை கிராமம் பற்றி பூரணமானதொரு நூல் வெளிவர வேண்டும் என்ற ஆசையின் அடித்தளமாயும் இத்தொகுப்பு அமைகின்றது. என்னால் இயன்றவரை குறுகிய காலத்தில் விபரங்களைத் திரட்டிக் கொடுத்துள்ளேன். இது முழு மையானது அல்ல. ஆரம்ப முயற்சி மட்டுமே. இதனால் பல விடயங்கள் தவறவிடப்பட்டிருக்கலாம். இது ஆரம்ப முயற்சியால்லால் இதனைக் குறையாகக் கருதாமல் நீங்கள் அறிந்த விபரங்களையும் எமக்கு அறியத் தருவதன் ஊடாக இத்தொகுப்பு எதிர்காலத்தில் முழுமைப்பெற உதவும் வண்ணம் தயவாக வேண்டுகிறேன்.

வரலாற்றுத் தகவல்களை எதிர்காலச் சந்ததிக்காக ஆவணப்படுத்தல் எமது கடமையாகும்.

மாவட்டம்	:	யாழ்ப்பாணம்
பிரதேசம்	:	வலி-மேற்கு
பிரதேச சபை	:	வலி-மேற்கு
பிரதேச செயலகம்	:	சங்கானை
கிராம சேவகர் பிரிவுகள்	:	சங்கரத்தை
	வட்டு - தெற்கு	
	வட்டு - வடக்கு	

உள்ளடங்கும் பகுதிகள்:	வட்டு - கிழக்கு
	வட்டு - தென்மேற்கு
	சங்கரத்தை
	துணவி
	வட்டு - மேற்கு
	வட்டு - தெற்கு
	வட்டு - வடக்கு

ஆலயங்கள்	அந்தியடி விநாயகர்
	துணவி அரசடிப்பிள்ளையார்
	உடுக்கியவளை விநாயகர்
	கந்பகப் பிள்ளையார்
	சித்தன்கேணிப் பிள்ளையார்
	தெவிண்டப்பிராய் முருகன்
	அடைக்கலம் தோட்டக் கந்தசாமி
	பங்குருவிற்பதி சுப்பிரமணிய சுவாமி
	சங்கரத்தை கரந்தைகுளவத்தை முருகன் (சாஸ்தீரியார் மடம்)
	பிட்டியம்பதி பத்திரகாளி சமேத வீரபத்திரசாமி கோவில் துறட்டிப்பனை முத்துமாரி ஆம்மன் கோவில்
	தெக்கணப்பாய் காளி
	கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர்
	வட்டு. வீரபத்திரர் சிவன்
	இலுப்பையடி முத்துமாரியம்மன்

மூன்றாம்பனை வைரவர்
அலுப்பையடி வைரவர்
துணவி சிவனின் கூடல் ஞான வைரவர்
நாக தம்பிரான் ஆலயம் தெவினைப்பிராய்
ஆஞ்சநேயர் ஆலயம், சங்கரத்தை
தொழில்கள் : வேளாண்மை
கூலி
அரசபணி
மேசன்
தச்சுத் தொழிலாளர்
கடற்றோழிலாளர்
வியாபாரம்

அரசபதவிகள் (பாராஞ்சுமன்றம்)

1. க.கனகரட்னம் பா.உ.
2. கே.வி.குகேந்திரன் (ஜெகன்) பா.உ.
3. எஸ்.ஆர்.கனகநாயகம் (சென்ற்றர்)

மேயர்

1. உருத்திரா' (கொழும்பு)
2. வாசகர் (சிங்கப்பூர்)

மாவட்ட சபை

ச. பூபாலசிங்கம் (பூவண்ணை)

ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள்

ராசவைத்தியர் குமாரசாமி

காசிப்பிள்ளை

புண்ணியம்

வேலாயுதம்

சிவப்பிரகாசம்

தம்பிப்பிள்ளை

எஸ்.அம்பலவாணர்(சங்கரத்தை)

அண்ணாமலை

இ.நாகராஜசர்மா

த.அரிய புத்திரன்

க.கிருஸ்னர்

அ.கா.கமந்திரன்

புகைப்படக் கலைஞர்

1. துணவி நைற் (। ஆவது புகைப்படக் கலைஞர்)

2. இளம்புகைப்படக் கலைஞர்கள்

1. குரு போட்டோ - சங்கரத்தை
2. அஜித் போட்டோ - மூளாய் வீதி
3. மிலேனியம் போட்டோ - வட்டுக்கோட்டை

பதிவாளர்கள்

சரவணமுத்து (வலிமேற்கு)
க.கிருஸ்னர்
க.சின்னத்தம்பி (திருமணம்)
கி.முருகதாஸ்
மு.ஜேகநாதன் (பதில்)

குளங்கள்

வழுக்கை ஆறு
பால் குளம்
வெட்டுக்குளம்
திக்கிராய் குளம்
கொம்பத்தாளை குளம்
சங்கரத்தை குளம்
முதலிக்குளம்

கேணிகள்

பங்குரு
நவாலி, சங்கரத்தை
கண்ணகை அம்மன் கோவிலடி
தெவினைப்பிராய்
திருவிளங்கை துணவி

சமுக அமைப்புக்கள்

இந்து வாலிபர் சங்கம்
கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (போன்றவை கி.சே. பிரிவுகளில் உண்டு)
செஞ்சிலுவைச் சங்கம் வலி.மேற்கு பிரிவும்
கிராம சேவகர் பிரிவுதோறும் அலகுகளும்
பேராசிரியர்கள் கா. இந்திரபாலா (புவியியல்)
க. ஸ்ரீகரன் (மருத்துவம்) கொழும்பு

தமிழ்நினர்கள்

01. கணபதி ஜயர்
02. குருமூர்த்தி குருக்கள்
03. வித்துவான் இ. பாலகுப்பிரமணிய ஜயர், பீ.ஏ.
04. முதுதுமிழ்ப் புலவர் நல்லதம்பி
05. வி. நாகவிளங்கம், சட்டத்தரணி
06. மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம்
07. பண்டிதர் வி. நவரத்தினம்
08. பண்டிதர் ச. செல்லத்துரை
09. பண்டிதர் க. இராசையா
10. செந்தமிழ்ச் செல்வர், முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி
11. பண்டிதர் க. மயில்வாகனம் (சிகண்டியர்)
12. கலாபூஷணம் சி. முருகவேள்
13. பண்டிதர். நா. ஏகாம்பரம்
14. க.கயிலைநாதன் பி. ஏ.
15. பெளராணிகர், சைவமணி சி. மருத்துவிள்ளை
16. பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
17. அம்பலவாணர் நாவலர்

18. பேராயர் கலாநிதி ச.ஜெபநேசன்
19. சண்முகச்சட்டம்பியார்
20. நாகேக ஜீயர்
21. சிவகப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார்
22. புலவர் சேதுபேரனார்
23. சித்தாந்த வித்தகர் நாகவிங்கம்
24. பண்டிதர் கதிரவேலுப்பிள்ளை
25. ம. செல்வரத்தினம்

காந்தீயவாதிகள்

1. முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி
2. வில்லியம்ஸ் அரியநாயகம்
3. எஸ். ராசுரத்தினம் (ராக வாத்தியார்)
4. சி. கணக்நாயகம் (குருகுலவாசி ஆசிரியர்)
5. சி. கந்தையா ஆசிரியர்(மகேசன் இல்லம்)

கிராமசபைத் தலைவர்கள்

- ஏ. ரீ. வேதாபரணம்
 பி. எம். நடராசா
 எம். சுப்பிரமணியம் (துணவி)
 முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி
 தா. சிவகுருநாதன்
 எஸ். நிற்சிங்கம்
 எஸ். அழிரத்தினம்

பேராயர்கள்

1. எஸ். குலேந்திரன்
 2. எஸ். அம்பலவாணர்
 3. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்
- * தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ். மண்டல அத்தியட சாதீன் பேராலயம் வட்டுக்கோட்டையில் அமைந்துள்ளது.

இந்துமத குருமார்

- செ. மகேஸ்வரக் குருக்கள்(துணவி)
 சி. சிதம்பரநாதக் குருக்கள்
 அ. நாகராச சர்மா
 இ. கணேசராஜாக் குருக்கள்
 ந. சடாசர ஜீயர்
 எஸ். அண்ணாச்சாதி ஜீயர்
 கு. குருமூர்த்தி ஜீயர்
 ந. ராமசாமிக்குருக்கள் (சைவக்குழு)
 பா. சதாசிவக்குருக்கள் (சைவக்குழு)
 திருமுறைப் பெரியார்
 அ. நடராசா (மலாயன் பென்சனர்)

இளங்கவிஞர்கள்

- ஜெ.கி.ஜெயசீலன் (இளங்கம்பாரதி)
 துணவியூர்க்கேசவன்
 பண்டிதர் ந. கடம்பேஸ்வரன்

நா. அகிலன்
 வட்டுர் பங்கயமணாளன்
 வட்டுர் சரவணபவன்

கலைஞர்கள்

ஒவியர் :- த.யோகநாதன்
 வாகனம் :- திருநாமம் ஆசாரி
 வைரவநாதர் ஆசாரி
 சிற்பக்கலைஞர் :- த. கந்தசாமி J.P ஆசிரியர்
 S. செந்தூர்ராசா

சட்டத் தரணிகள் (அமரர்)

எஸ். ஆர். கனகநாயகம்
 வீ. நாகவிங்கம் (வீ.என்.)
 எஸ். நாகவிங்கம் (எஸ்.என்.)

நா. ஏகாம்பரம்

எஸ். கந்தசாமி
 ம. கதிரவேலு. ஜே.பி.
 எஸ். குமாரசாமி
 எஸ். சோமசுந்தர்
 எம். கே. சுப்பிரமணியம்
 மீனா பாக்கியநாதன்
 ச. கந்தையா (துணவி)
 எம். எஸ்.ராசரத்தினம்

சட்டத் தரணிகள்

எஸ். ஆர். கே.கணகாஸ்வரன்(முடிக்குரிய வழக்கறிஞர்)
 க. குணரட்னம்(கொழும்பு)
 நா. மணோகரன்(கெர்மும்பு)
 மு. சபாநாதன்
 த. கதிர்காமநாதன்
 மா. பாக்கியநாதன்(சத்தியப் பிரமாண ஆணையாளர்)
 வ. ஸ்ரீரங்கன்
 க.சிவானந்தம் (அவுஸ்திரேவியா)

பாடசாலைகள்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
 வட்டு. மத்திய கல்லூரி (திருஞானசம்பந்த வித்தி யாலயம்)
 வட்டு. இந்துக் கல்லூரி
 துணவி அ.மி.த.க.பாடசாலை
 சங்கரத்தை சின்னம்மா வித்தியாலயம்
 கார்த்திகேக வித்தியாசாலை
 சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை
 வட்டு. மேற்கு அ.மி.த.க.பாடசாலை
 திருநாவுக்கரச வித்தியாசாலை

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தொழில்நுட்ப நிறுவனம்
 தபாலகம்... 1 வா.டுக்கோட்டை
 உபதபாலகம்.. 3 சங்கரத்தை
 சிவன்கோயிலடி

சித்தன்கேணி

பத்திரிகையாளர்கள்

நா. தங்கரத்தினம்(நகலன்)

ம. வ. கானமயில்நாதன்(உதயன்)

வீ. சின்னத்தம்பி (உதயன்)

எஸ். சின்னத்தம்பி (உதயன்)

எஸ். கந்தசாமி (அழநாடு)

எஸ். வெற்றிவேலு (அழநாடு)

பொன். ராஜகோபால் (வீரகேசரி, தினக்குரல்)

ந. கடம்பேஸ்வரன் (அழநாடு)

வீ. ரி. கதிர்காமநாதன் (உதயன், வீரகேசரி)

கம்யூனிஸ்டுகள்

மு. கார்த்திகேசன்

அ. வைத்தியவிங்கம்

எஸ். மகேசன்

வீ. அற்புதரட்னம்

வீ. சின்னத்தம்பி

பாராட்டு, விருதுகள் பெற்றோர் (சாதனை)

- 1) பொறியியலாளர்கள் குமரசாமி, இரணைமடு நீரைப் பேணியமைக்காக கிளிநோச்சி மக்களால் தங்கப் பதக்கம் கூட்டப்பட்டார்.
- 2) துணவி எம். சுப்பிரமணியம் ஜே.பி. எலிசபெத் மகாராணியிடம் பட்டம் பெற்றவர்.
- 3) முதுதமிழ்ப் புலவர் நல்லதம்பி - தேசியகீதம் பாடி விருது பெற்றார்.
- 4) ஆசிரியர் முருகவேள் -கலாபூஷண விருது பெற்ற வர்.
- 5) உற்பத்திப் போட்டியில் (வடமாகாணம்), சி. கனக நாயகம் ஆசிரியர். கௌரவ பிரதமர் ட.டி. சேனநாயக்காவிடம் விருது பெற்றவர்.
- 6) சம்பந்தர் பொறியியலாளர்
- 7) பண்டிதர் செல்லத்துறை, 26 வருடங்கள் ஆசிரியர் பணியில் 1/2 நாள் லீவு மட்டும் எடுத்துச் சாதனை

புரிந்துள்ளார்.

- 8) தியாகி கந்தசாமி (மூளைய் வீதி) 1947 பொது வேலை நிறுத்தத்தில் பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இரையாகினார். ஜி. சி. எஸ்.பி. உ.ஞ்.பி.னர். இவர் நினைவு தினம் ஐஞ் 5.

பொதுநாலகம் வட்டுக்கோட்டை

எல்தாபிதம் - 1967

நூல்கள் - 6200

நூலகர் - திருமதி இந்திரா உதயகுரியன் அன்பளித்தோர்

அமரர் எஸ். என்.நூல்கள் இ.வா.ச.வட்டுக்கோட்டை

அமரர் சி. கனகநாயகம் ஆசிரியர்

ரி. சிவகுருநாதன்

வீ. யோகேஸ்வரன்

டானியல் புவர் நூலகம், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தெற்காசியாவில் தலைசிறந்த கல்லூரி நூலகங்களுள் ஒன்று.

எல்தாபிதம் - 1823 (பெயர் மாற்றம் 1980)

நூல்கள் குமார் 50,000

அருமையான நூல்களைக் கொண்ட சுவடிகள் காப்பக மூம் இங்குண்டு. 1974 இல் யாழ்.பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அதன் நூலகத்துக்கு அரிய பல நூல்களை (இரவலாக) வழங்கிய பெருமை இதற்குண்டு.

வட்டுக்கோட்டை நீர் விநியோகத்திட்டம்

யுனிசெப் திட்ட அனுசரணையுடன் ஆரம்பமானது.

ஆரம்பித்தவர் : வட்டுக்கோட்டை முன்னாள் பா. உ. கலாநிதி. ஆ. தியாகராசா

திறுந்தவர் : வட்டுக்கோட்டை முன்னாள் பா. உ. தா. திருநாவுக்கரசு

கிணறு : 02

கொள்ளும் அளவு 7500 கலன்கள்

26 நீர் எடுக்கும் குழாய்கள்

3 பாடசாலை இணைப்பு

2 கோயில் இணைப்பு

கொள்கை

கொள்கைக்காக, நமக்குப் பிரியமானவர்களின் அதிருப்தியையும் ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

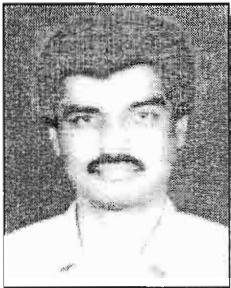
எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் கொள்கைகள் சில உண்டு. அவற்றை விட்டுக்கொடுப்பதற்கு இடமில்லை.

அவற்றைக் கடைப் பிழப்பதில் உயிரைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தவும் ஒருவர் ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும்.

மகாத்மா காந்தி.

REMINISCENCE

M.Saravanapava Iyer

Mr. M. Saravanapava Iyer is an instructor in English in the English Language Training Centre (E.L.T.C.) of the University of Jaffna. Two collections of his English poems, *Butterfly* and *Reminiscence*, have been published last year.

He hails from Vaddukoddai and is an old student of Vaddu Central College.

* யார் சொன்னது?

- முருகையன்

இலங்கை சுவைக்சேரி கல்வியலைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் இராமுப் பிள்ளை முருகையன் விஞ்ஞானமரணி (இலங்கை), கலைமரணி (இலண்டன்), முதக்கலை மரணி (யாழ்ப்பரணம்) ஆகிய கல்விப் பட்டங்களைப் பெற்றவர்.

கவிதை, விமர்சனம், கல்வியியல், கலை, பண்பாடு, விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றிலான அவருடைய பலநால்கள் வெளிவந்துள்ளன. சிறந்த நாடக எழுத்தகுக்களையும் இவர் தந்துள்ளார். 1997 இல் யாழ். பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதியாட்டம் வழங்கிக் கொரவித்தது.

Evening walk to the Jaffna Fort;
made really a peaceful heart.

Clock tower regulated urban lords;
black crows were returning over the courts.

Open-air theatre lights were on;
spread beams like milky moon
Public library served all;
Subramaniam - park lights were gold.

Town Hall tower with the yoac symbol;
reminded name of the city, simple.
Sea gulls made lot of noise;
stayed happily on the trees.

Muni-apper temple's pooja bell
chased urban bad evil
Veerasingham hall and Regal hall;
were all ruined because of war.

From REMINISCENCE
Poems for children

நீங்கள் தத்தெடுத்த பிள்ளைகளின் உள்ளுமிரில்
செந்தனை மூலக்கூற்று மின்னனுக்கள்
உறங்கிக் கொண்டிருப்பது
உங்களுக்குப் புலப்படவில்லையா, பெரியவர்களே?

ஆண்டுதோறும் போட்டிகள் வைச்ச
எரிச்சலைத் தூவி, வெறிகளைத் தூவி
ஒருத்தரை ஒருத்தர் அடிச்ச முறிக்கவும்
பிடிச்ச விழுங்கவும் பழகின்து போதுமே!
உள்ளுமிரில் ஒளிபிறக்க-விதை முளைக்க,
அளவான வெப்பநிலை வேண்டாமா ?

தகுந்த ஒத்துழைப்பைச் சாதுபியமாய்ப் பேணி

முச்சக் காற்றுக்கும் ஏற்பாடு செய்திடுவோம்.

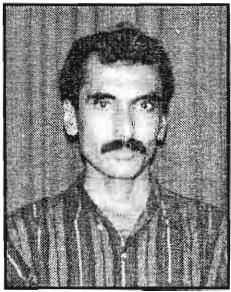
உதவி, ஒத்துழைத்து, சாதகமாய்,
செயல் நடத்தைகளை நிரல் படுத்தினால்,
கைப்பிழுல்கள், கூட்டுக்குளிசைகள்,
மருந்தாசிகள், பொலித்தீன் பொதிகள்
சிலவேளை தேவையில்லாமற் போனாலும்
போகலாமல்லவா ?

புத்துமிர்பின் ஒத்துழைப்பினால் -
கொள்கைத் தெளிவின் கூட்டியக்கத்தால்
அடாக்கொடுஞ் சுரண்டல், அழுத்தல்,
ஒடுக்கல், வெட்டுக்கொத்து, வெடி,
கழுக்கறுப்புக்கள்
சற்றும் இல்லாத, சுகாதாரமான
நீதிச்சூழலை ஏற்படுத்த முடியாதென்று
யார் சொன்னது ?

கல்விக் கூடங்களாவது
முழு மலர்ச்சிக்குக் கை கொடுக்கக் கூடாதா?
என்ன நினைக்கிறீர்கள், பெரியோர்களே?

‘அடையாளம் உணர்தல்’

ஜி. கி. ஜெயசீலன்

வட்டுக் கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் ஜி. கி. ஜெயசீலன் வட்டு.மத்திய கல்லூரியின் பழைய மரணவன். இன்று யாற்ப்பரனைக் கல்லூரி ‘டரணியல் புவர்’ நூல் நிலையத்தின் உதவி நூல் கராகர் பணிபுரியும் இவர் ஓர் ‘புத்தகம் பிரியர்’, பல வகைப் புத்தகங்களையும் சேகரிப்பதை இயல்பாகக் கொண்டவர். அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகக் கவிஞரான இவர் உள்ளுரு கவியரங்குகளிலும், மரணத்துச் சேரி ‘கம்பன் விழா’க் கவியரங்குகளிலும் பிரகாசித்துவர். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றிலும் வரலையிலிலும் இவரது கவிதைகள் பல வெளியாகியுள்ளன.

இன்று “பொருளுணர்ந்து” அட!

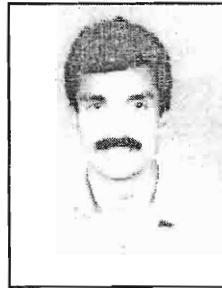
நெருப்பாற்றுள் தலைநிமிரும்
 ‘நெஞ்சுரோமே!’ வாழ்க ! நின்
 அஞ்சற்கரியதோர் அடையாளச்சின்னமதாம்
 ‘ஆண்மைக்கும்’ இவ்விடத்தே பஞ்சமோ? !
 சொல்! அட்டா! பரிதாபம்!

வெந்து தண்ணாகி, வேதனைச் சுடுகாட்டிலுமிர்
 நெந்து துடிக்கின்ற நொடியினிலுங் கூடச்
 சிந்தை கலங்காச் செவிட்டுமைப் பிறவிகளாய்ச்
 ‘சின்னம்’ அழிந்து, தம்
 சிறுப்பிழந்தார் எனினும் அவர்
 சந்தைப் பெருங்கூச்சல் சற்றேனும் அடங்காதாம்!
 விந்தைப் பொழிந்து, தம் வீரியத்தைக் காட்டல்லால்,
 மந்தைப் பெருங்கூட்டம்
 மற்றெதனைச் சாதிக்கும்?

அந்தோ காண்! இன்று
 ‘அடையாளம்’ உணரவொன்னா அபாயப்
 பெருஞ்சுழலில் அகப்பட்டுத் தத்தனித்துத் தம்
 ஆவி சமப்பாராம்! ‘அடையாளம்’
 அதுவே, அறிக!!

சௌர்க்கத்தின் வழி திறப்போம்

த. ஜெயசீலன்

அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் பெருங்காரண கவிஞர் த. ஜெயசீலன் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. 05. 03. 1973 இல் மிறந்த இவர் நல்லூரைச் சேர்ந்துவர். யாற். இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மரணவர். மருதுக கவிதைகளின்பால் அதீத சுப்ரா கொண்ட நம்பிக்கைக்குரிய இணக்கவிஞர். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வரலை அடியவற்றில் சொந்தப் பெயரிலும் புனைப் பெயர்களிலும் தன் கவிதை அடிற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ள “த.ஜெ” வெற்றிகரமண கவியரங்கக் கவிஞரு மாவர். கவிதைக்கராகர் பல பரிசில்களைப் பெற்ற இவரின் கவிதைத் தொகுதி ஒன்று விரைவில் வெளிவரவுள்ளது.

I

உழைப்பும் உழைத்திற்ற களைப்பும் களைப்பாற்றித்
 துளிர்ப்பும் துளிர்த்தெழுந்த களிப்பும்,
 களிப்பு கண்ட செழிப்புந்தான் வாழ்வின்
 கீவனான “ சராசரி ” யாய்து.....
 கழிந்தவற்றையெண்ணிக்
 கவலைப் படாதிருக்க மொழியினிமை
 என்னும் ‘முலாம்’ பூசி நான் கரைவேன்.

II

வாழ்க்கை ஒருகாட்டுவழி!
 ஆனால் அதற்குள்ளும் பூக்கள், கனிகள்,
 பூங்குமில்கள் போல் தோன்றும்
 சின்னச்சின்ன இன்பச் சிருங்காரம் சேமிப்பேன்.
 என்னற்ற இன்னும் எனக்குத் தெரியாத
 இன்பங்கள் எங்குமுண்டோ.....
 இவை..... அள்ளித் தரவுள்
 சந்தோச அழுதைச் கவைக்காமல்
 சாவுக்குப் பந்தி விரித்திருக்கிறேன்!
 இயலுமட்டும் இயற்கையுடன்
 இரண்டறக் கலந்து இரசித்து எனை மறப்பேன்!
 பிரதைணித்தல் மட்டும்
 பிறப்பினர்த்தம் என்றிருந்தால்

பிறபுலன்கள் ஏனெதற்கு? பிச்சு உதறிடுவேன்!

III

இரவென்னும் கடலுள் நிலாவெனும் ஓர்துளிப்பால்
கரைவதையும் காற்றின் கண்ணீரைப் பூ, இலைகள்
துடைத்துப் பளித் துளியாய் மாற்றி மசிழ்வதையும்
பச்சை சாத்தி மண்ணைப் பாலிக்கும் மரங்களையும்
மஞ்சள் தடவி நெய்பூசி மாலைகளில்
செங்கதிரோன் மேற்கில் சிரித்தபடி முழுகலையும்
கரைக்கு - அலைகள் வந்தனஞ் செலுத்திவிட்டு
நிரைநிரையாய்த் திரும்பும் நெளிவினையும்
பெயரறியாப் பறவை, விலங்குகளின் பண்பினையும்
கவிஞர்களின் நளின வரிகளையும்
நாத நயங்காட்டி உன்னைர்வைத் தீண்டி
உச்சபும்மெல் விசைமினையும்
கற்றோரின் மாட்சியையும் காதலரின் கண்களையும்
உழைப்பால் உயர்ந்த உறுதியையும்
விறலினையும், பக்தி மட்டும் காட்டும் பரவச
உணர்வினையும் அழிவு.....அழிவாயே
தொடராமல்.....மிகவிரைவாய்த்

துளிர்க்கும் இயற்கைச் சமீனைலைபின் ஆற்றலையும்
இன்னுமின்னும்..... எந்தன் எழுத்துக்குள்
அம்பிடாத இன்பங்களையும் மனதில்
இருத்தி.....வரும் துண்பங்களில் ஏறிச்
கதந்திர நிலாப்பறிப்பேன் !

IV

எடுத்த பிறப்பில் அடைந்த பலனில்
பிடிப்புக்கள் கொள்வேன் பிரக்ஞாநப் பொருளாறிவேன்
நானும் “சராசரிதான்”.....உழைப்பு களைப்புப்பின்
தழைக்கத் துடிப்பவன்தான் தரித்திரப் போர் புயலுள்
அலையும் பரம்பரைதான் !
அதற்காக இயற்கை தந்த
களைச்சுக்கத்தை வெறுப்பானேன்
“துயருக்குட சிரித்தல்தான்
வளர்ச்சி” எனக் கண்டு கொண்டேன்.
“வாருங்கள் நட்புகளே” வாழ்வில் ஒரு
பிடிப்பு வைத்து மனிதகுலம்
நாளை சிரிப்பை மட்டும் நாடாஒரு விதி செய்வோம்.
சோகம் மட்டுமா வாழ்வு? சொர்க்கத்தின் வழிதிறப்போம்.

இவ்வுலகைப் பகுத்தறிவால் உணரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாதவன் விஞ்ஞானி
ஆக முடியாது. ஆன்மீகம் இல்லாத விஞ்ஞானம் ஒரு முடவனுக்கும், விஞ்ஞானம் இல்லாத
ஆன்மீகம் ஒரு குருடனுக்கும் சமனாகும்.

- அல்பேர்ட் ஜன்ஸன்.

ஏதாவது ஒரு புதியகருத்து - புதிய சித்தாந்தம் என்றால் சோக்கிரஷன் சொன்னார்,
இங்கர்சால் சொன்னார், பிளேட்டோ சொன்னார் என்று சொன்னால்த்தான் நாடு ஏற்றுக்கொள்ளும்
என்ற ஒரு மாயை இன்று வளர்ந்திருக்கிறது.

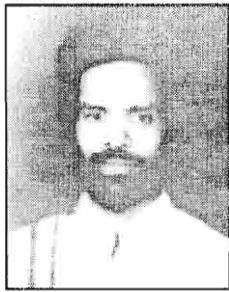
- குன்றக்குடி அடிகள்.

“எமது கல்வி முறையில் மாற்றும் தேவை. அது சாதாரண மாற்றமில்லை. அடிப்படையே
மாற்றிய மைக்கப்பட வேண்டும். அது “முழு மனித விடுதலைக்கு அடித்தளம் அமைக்கக்
கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்”.

- வண சா. ம. செல்வரட்ஜனம் அடிகள்.

எங்கள் இனையவரே! எழுது

மதுரகவி காரை எம். பி. அருளாண்துண்

காரைநகரைச் சேர்ந்த மதுரகவி காரை எம். பி. அருளாண்தும் அவர்கள் ஓர் பயிற்றப்பட்ட அரசியர். யாற்.கனகரத்தினம் மகாவித்தி யலையத்தில் பரியாற்றி வருகின்றார். இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் துபங்கத்தில் வர்ணனையாளரகவும் செயற்பட்டு வரும் இவரது பல கவிதைகள் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வரலை என்பவற்றில் வெளியாகி உள்ளன. கவியரங்குகள் பலவற்றிலும் கலந்து கொள்ளும் இவர் கவிதைத் துறையில் பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார்.

எதிர்கால விடியல்களே ! வரலாற் நேட்டில்
இணைகின்ற புதுவரிகள் நீங்கள் அன்றோ ?
புதிரான புதிதான செயல் களாலே
பொன்னுலகைச் சமைக்கின்ற “ஆக்கம்” நீங்கள் !
கதிர் தோன்றி, நிலா தோன்றி, விண்மீன் தோன்றி
கண்டங்கள் தோன்றிவிட்டால் முழுமை உண்டோ ?
மதியாலே மாறிநிற்கும் புதுமைக் கோளம்
மனிதகுலக் கைவண்ணப் படைப்பே யன்றோ ?

முளையென்னும் மூலதனம் பெற்ற நீங்கள்
முழுநீள அளவினிலே பிறக்கின்றீர்கள்
“நாளை” என்ற விடிவானம் தோன்றுதற்கு
நற்சேதி தரும் “ வெள்ளி ” மீனாய் வந்தீர் !
காளைகளாய் வளர்கின்றீர், துள்ளு கின்றீர் !
காதலிலும் மோதலிலும் மூழ்கு கின்றீர் !
வேளை என்ற இறப்புவந்து கொத்தும் முன்னர்
வியன்னுலகில் நுழெயரைச் செதுக்க வேண்டும்.

அன்னை யென்னும் துந்தை யென்னும் இருவர் சேர்ந்தே
அல்லிரவில் எழுதி வைத்த “ கவிதை ” நீங்கள் !
பின்னால் வரும் உலகத்தார் உமைப் படிக்கப்
பெருமைமிகு “காவிய”மாப் வளர வேண்டும் !
தன்னாலே வளர்வது தான் உடலம். ஆனால்
சலியாத படிப்பாலே, உழைப்பினாலே
பொன்னான முளைவளம் வளர வேண்டும் !
புவிநூல்கள் அத்தனையும் படிக்க வேண்டும் !

தன்னாட்சித் தாயகத்தில் தமிழினம் உரிமையோடு
பொன்னாட்சி காண்பதற்குப் பொழுதெல்லாம்
உழைத்தே
கன்னல்நேர் தமிழர் ஆட்சி கனிவோடு இங்கு கண்டு
என்னென்னும் வேலியாக ஏற்றமிகு கடமையோடு
சின்னவரே நீங்கள் எல்லாம் சிறுமைகளை விலக்கியிங்கு
செந்தமிழர் நாங்களேன் இமயமென நிமிரவேண்டும்
வண்ணத் தமிழனங்கு வாழ்த்த வேண்டும்
வரலாறு உங்களால் விழிக்க வேண்டும்.

பதவி

- தாட்சாயணி

சௌல்வி பிரேமினி சுபரத்தினம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட “தாட்சாயணி” சாவகச்சேரி சங்கத்தாணையில் 07. 05. 1975 இல் பிறந்தவர். பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீட மரணவியரன இவருடைய சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் அங்கியன இலங்கைத் தமிழ் நாளேநூகளிலும் “சுபரங்களை” பேரன்ற வெளி நாட்டுச் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. சிறுகதைத் துறையில் பல பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்ட இவர் நம்பிக்கைக்குரிய சிறு கதை அங்கியராகத் திகழ்கிறார்.

இது ஜந்தாவது தடவையாகிறது.

இவனுக்கு முச்சு முட்டிய கோபம் பொத்துப் பொத் தென்று தள்ளிக் கொண்டு வந்தது. பொறுமையாயிருக்க வேண்டும். இது அவனுடைய விஷயம்.

அந்தப் பெண் வெகுளிச்சாயையோடு, ஒரு இயலாத் தனத்தோடு அவனைப் பார்த்தான். பின் யோசித்தபடியே அவன் அலைச்சல் புரிந்தும் வேறு வார்த்தை இல்லாத வளாய் இழுத்து இழுத்துச் சொன்னாள்.

“ஜி.எஸ். இன்னும் வரேல்லையோ.....”

“வரேல்லையோ.....? ” அவன் பல் கடித்தான். நேரம் பார்த்தான். ஒரு மணி ஆகிக் கொண்டிருந்தது. குறைந்த பட்சம் மதிய உணவுக்கேனும் அவர் வந்து தானே ஆகவேண்டும் என்று எண்ணித்தான் இந்த நேரம் வந்தது. அதுவும் பிழைத்துப் போக சற்றே இருந்து பார்க்க எத்தனித்தான்.

“எப்படியும் சாப்பிட வரத்தானே வேணும்”

“ம..... ஹாம் வேண்டாமடா, இந்த நேரம் அவர் களைச்ச விழுந்து வந்தாரெண்டா, பிறகு எங்களுக்குத் தான் வில்லங்கம்.....”

இவனைக் கூட்டி வந்த, முன்பே ஜி.எஸ்.ஸி.ஏ. அறிமுகமாயிருந்த ரமேஷ் காது கடித்தான்.

“ஓ..... அண்டைக்கு மனிசியோட கொள்வலாம், அனி மாமனோடை கொள்வல் என்னுலீனை, உப்பிடி உவர் ஆளோடை ஆள் சண்டைபிடிச்சுக் கொண்டு நிக்கிறதெண்டால் உவருக்கென்னத்துக்கு விதானை வேலை..... பேசாமல் நிசைன் பண்ணிட்டு ஆத்திரம் தீர்ச் சண்டை பிடிக்கிறதுதானே.....”

அவனையறியாமல் வார்த்தை துப்பப்பட்டு ரமேஷின் முகத்தில் கொஞ்சம் குழப்பத்தைப் பிரதிபலித்தன.

“சத்திரியன், உனக்குக் கோபம் வரும்தான், ஆனா,

கொஞ்சமென்டாலும் கோபத்தையடக்கினாத் தான் அலுவல் பார்க்கலாம்.....”

இப்போது இருவரும் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

“அது சரியாப்பா, ஆனா, முண்டுநாளா நானும் நாயலைச்சல் அலையறன், நீயும்தானை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.... எல்லாம் இடம் பெயர்ந்த ஆட்கள் எண்ட இளக்காரம் தானை..... ஒரு நேரம் தென்மராட்சி தான் இடம் குடுத்து அரவணைச்சதெண்டதை இவை லேசிலை மறந்திட்டினம் போல....”

என்ன செய்யிற சிலபேர்ரை புத்தி இப்படித்தான் அதுவும் பதவிக்கிறுக்கு, நல்லாவே ஆட்டுது சிலபேரை, இங்சை கொண்டா இன்றர் விழு கடித்ததை.....

ரமேஷ் அந்தக் கடித்ததைப் பிடுங்கினான்.

இன்னும் எட்டு நாள் கிடக்கு இன்றவிழுக்கு, இன்டைக்கு வெள்ளி அடுத்த சனி இன்றவிழு, இப்பவே ஜி. எஸ். சைன் வைச்சாத்தான் பிறகு ஏ.ஜி.ஏ.யிட்டைக் குடுத்து ஆயியிட்டக் குடுத்து, கொமாண்டரிட்டைக் குடுத்து எடுக்கச் சரியா இருக்கும், அவங்கள் ரெண்டு நாளாலை தான் தருவாங்கள்... இப்ப இவர் தராட்டி.....

நிலைமையின் தீவிரத்தை ரமேஷாம் புரிந்திருந்தான். பிரசித்தி பெற்ற ஒரு தனியார் நிறுவனத்திடமிருந்து அந்தக் கடிதம் வந்திருந்தது. இப்படியொரு வாய்ப்புக்காகவே சத்தியன் காத்திருந்ததும், குடும்பத்திலையை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக மேற்படிப்பைக் கூடக் கைவிட்டு முன்று வருடத்துக்கான பொதுப்பட்டத்திற்கான தேர்வு களை அவன் பூர்த்தி செய்ததும் ரமேஷிற்குத் தெரிந்து ருந்தது. சத்தியனோடு வளாகவீதிகளில் இணைந்து திரிந்தவன் தானே அவன். அதுதான் இந்த இடம்பெயர்வு சத்தியனின் மனதைப் பெரிதும் பாதித்து நெருக்கு வார்த்துக்கு உள்ளாக்கியிருந்ததும் ரமேஷிற்குப்

புரிந்தது.

ஊரிலே அவர்களுக்குத் தென்னாந்தோட்டம் இருந்தது. சின்ன வயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட்ட அவர்களை தென்னாந்தோட்டத்திலிருந்து வந்த வருமானத்தின் மூலம் அம்மா படிப்பித்தார்.

இப்போது அந்த நிலங்களிலிருந்து அப்பறப்படுத்தப்பட்ட பின்பு மனதே வெறுமையாக்கப்பட்டு விட்டது. இப்படியொரு நிலையை யார்தான் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்....? அம்மாவைப் பொறுத்த வரையில் அந்தத் தென்னம்பிள்ளைகள் ஒவ்வொன்றையும் சொந்தப் பிள்ளைக்கும் மேலாகத்தான் பராமரித்து வந்தா. இந்தப் பிள்ளைகள் மண்ணின் மேற்கொண்ட பற்றைவிட, அந்தப் பிள்ளைகள் மண்ணின் மேற்கொண்ட பற்று அபாரமான இறுக்கம் கொண்டது போலும். அசைக்க முடியவில்லை. அந்தப் பற்றைப் பெயர்க்க முடியவில்லை. அந்த மண்ணுக்கு நன்றியாய் அவற்றை விட்டுவரத்தான் முடிந்தது. அவற்றைப் பார்த்து இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் விட வேண்டும் போல.....

ஆனால் இங்கேயிருந்து ஏவப்படுகின்ற முப்பது, நாற்பது செஷல்களின் ஒரையைக் கேட்டாலும் அம்மா வின் நெஞ்சு நடுங்குறும். ஒவ்வொரு தென்னையும் பதறிப் பதகளித்து முறிந்து சாய்வதை உணர்வது போல் அம்மா பேச்சுமுச்சற்றபடி யோசித்தபடியிருப்பா. இந்தப் பல்குழலின் இரைச்சல் இருக்கின்றது குழலிலிருந்து அம்மா வைப் பெயர்த்து எங்காவது அமைதியான ஊருக்கு போய்விட வேண்டுமென்பது சத்தியனின் ஏக்கம். இங்கும் வாழ்க்கை ஒழுங்காக நடந்ததென்று சொல்ல முடியாது. ஏதோ அம்மாவுக்கு வருகிற அப்பாவின் சொற்பு பென்ஷனில் வாழ்கை ஏனோ, தானோவென்று ஓடிக்கொண்டிருக் கையில் தான் இந்தக் கடிதம் வந்தது.

வித்தகன் தான் உற்சாகப்படுத்தினான். அம்மா, தங்கச்சிகஞ்சுக்காகப் பாக்காதையண்ணை, நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நீ முதல்ல அங்கால போகப்பார். படிச்சுக் கடைசியாய் என்னத்தைக் கண்டம். எங்கடபள்ளிக்கூட மெல்லாம் பேப்பரிலை போடுறாங்கள், இடிஞ்சு கொட்டுண்டு போய் கிடக்கு, பாதிப் பள்ளிக்கூடம் வலிகாமத் திலையும் பாதிப்பள்ளிக்கூடம் வடமராட்சியிலையுமா..... பள்ளிக்கூடக் காலத்துச் சந்தோஷமெல்லாம் எங்கட சின்னனுகளிட்டையிருந்து பிடிந்கப்பட்டுப் போட்டுது. உறவுகள் எல்லாம் விட்டுப் போச்சு..... ஊரை விட்டு வந்தாச்சு. இனி வலிகாமத் திலை இருந்தா என்ன? கொழும்பிலை இருந்தா என்ன....?

எல்லாம் ஒன்டு தான.... நீ வெளிக்கிடண்ணை.....

இந்த வார்த்தைக்குப் பிறகு அவன் யோசிக்க வில்லை. தம்பி இருக்கிறான், அவன் அம்மாவையும் தங்கைச்சியையும் பார்த்துக் கொள்வான். இவன் உழைக்க வேண்டும். இந்தக் குளிருக்குள்ளும் போர்வை யில்லாமல் படுக்கும் தங்கைகளுக்குப் போர்வை வாங்கு

வதற்காக..... அவன் உழைக்க வேண்டும். இரவுகளில்.... உடுப்புக்களையெல்லாம் தீர்ப்பி உரபாக்கில் போட்டு தலையணையாக்கிப் படுக்கின்ற அந்தச் சிறிக்களின் வேதனை போக்க அவன் உழைக்க வேண்டும்..... ஊரிலிருக்கின்ற போது, புழுக்கமான வேளைகளில் கூட காலிற்குப் பேர்வை போர்த்தியே படுத்துப்பழகிய தங்கைகள். குளிரில் வெடவெடத்தபடி, பழக்க தோழத்தை மாற்றமுடியாமல் சின்னத் துணிகளால் கால்களை மறைக்க முடியாமல் மறைத்தபடி அந்த வாழ்க்கைக்கு ஈடுகொடுக்கப் பழகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவன் அவர்களது வாழ்க்கையை மாற்றுவதெனத் தனக்குள்ளேயே சபதம் பூண்டு கொண்டான். இந்த இன்றவியூவுக்குச் சமுகமளிக்கும் பட்சத்தில் அவனுக்கு அந்த வேலை கிளைக்கக் கூடும். ஏனென்றால் அவனி டம் அந்த வேலைக்குக் கேட்கப்பட்டிருந்த தகுதிகளி லும் மேலதிகத்தகுதிகள் சிலவும் இருந்தன.

அந்தக் கடிதத்தைக் காட்டினால் இலகுவில் ‘கிளியறங்கள்’ எடுத்து விடலாம் என்று சொல்ளார்கள். அவன் அந்தக் கடிதத்தைப் “போட்டோஸ்ரட்” எடுத்துக் கொண்டு அங்குமிங்குமாக அலைந்தான். அவனுடைய சொந்த ஊரில் ஜி. எஸ். ஆகவிருந்தவர் வா மரா. சிக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்தார். அவரைத் தேடிப்பிடித்து கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து இவன் ‘இந்த’ ஊரின் ஜி. எஸ். இடம் கையெழுத்து வாங்க வேண்டியிருந்தது. அங்கே இலகுவில் வாங்க முடிந்தது. இங்கே அடுகே இருந்தவரிடம் கையெழுத்து வாங்குவதில் தான் இவ்வளவு சிக்கல்.

முதல் நாள் வந்தபோது ஜி. எஸ். இல்லை என்றார்கள். மதியம் இரண்டு மணிக்குச் சென்றபோது அவர் இருந்தார். இவன் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி விழியம் சொல்லி கையொப்பம் கேட்டபோது. தான் கையொப்பம் இட்டு வைப்பதாகவும் அடுத்தநாள் வந்து எடுத்துக் கொண்டு போகும்படியும் சொல்லியிருந்தார்.

அடுத்தநாள் காலையில் அவன் போனபோது இவனது படிவம் கையொப்பம் இடப்படாமலேயே கிடந்தது.

“நேற்று மனிசியோடை சண்டை, விழிய எழும்பினவுடனேயே ஆள் எங்கேயோ போட்டுது.....”

பக்கத்து வீட்டுக்காரர் மெல்ல அருகில் வந்து இவன் காதில் போட்டு வைத்தார். “இன்னைக்கு வந்தீங்களென்டால் விழியம் சரிவராது. நாலைக்கு வாருந்தோ.....”

இவன் நாயாய் இழுபட்டான். இருப்புக் கொள்ளாமல் தவித்தான். ஒவ்வொரு நாள் பத்திரிகையிலும் கப்பல் பயணம் செய்யும் திகதிகளைக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

மறுநாள் இதற்கு மேலும் தாங்காது என்று போல் பல்கலைக்கழக நண்பன் ரமேஷை அழைத்துக் கொண்டு

புறப்பட்டு விட்டான். எத்தனை தரம் தான் இவன் அலைந்தாலும். ஜந்து நிமிடத்துக்குள் வைத்துவிடக் கூடிய அந்தச் சின்னக் கையெழுத்து வைக்கப்படாம் வேயே கிடந்தது.

“சீ. கடைசியாய்க் கிடைக்குமென்டு நம்பியிருந்த அந்த ஒரேயொரு வேலையும் இந்த விதானையிண்ட கவலையீன்தாலை. கையை விட்டுப் போகப்போ குது.....”

வெறுப்புமிழுந்த குரலில் சொன்னான் சத்தியன்.

“அப்பிடிச் சொல்லாதையடா, எதுக்கும் நம்பிக்கை இழக்காதை, நல்லதே நடக்கும்.....”

ஆனால் நல்லது நடக்கவில்லை. அன்றும் ஜி. எஸ். ஏழுமணி வரை வீட்டுக்கே வரவில்லை. அடுத்தநாள் உலகத்திலுள்ள முழுப்பொறுமையையும் கடன்வாங்கி மனதிலேற்றிக் கொண்டு இவன் பொறுத்திருந்தான்.

ரமேஷின் முகத்திற்காக, ஏதோ உலகத்துக் கனவான்களின் கையெழுத்துக்களையெல்லாம் தன் பேனாவே சுமக்கின்றது போலான யிதப்புடன் நிதானமாய்க் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தார் அந்த ‘மேலான’ கிராம சேவகர். அதற்கு மேல் அவன் அங்கு நிற்கவில்லை. ரமேஷிற்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைக்காக அவன் ஓடவேண்டி இருந்தது. ஏ.ஜி.ஏ. யிடம் உடனடியாகவே கையெழுத்து வாங்கிவிட்டான். அக்கறையுடன் கூடிய விசாரிப்போடு அவர் கையெழுத்திட்டதைப் பார்க்கவே சந்தோஷமாக இருந்தது.

பிறகு இராணுவ முகாம்களுக்கும் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஒரு இடத்தில் கொடுத்தவுடன் மறுநாள் வந்து வாங்கச் சொன்னார்கள். இவன் கடிதம் காட்டி நிலைமையை விளக்க அன்று மாலை வரச் சொல்லி மாலையே கையொப்பமிட்டதைக் கொடுத்தார்கள். அன்றே அவன் இறுதி முகாமில் படிவங்களை ஒப்படைத்தான். அடுத்த நாள் கப்பல் புறப்படவிருந்தது. அவன் அங்கேயும் விபரம் சொல்லிக் கடிதம் காட்டித் தனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் கேஞ்ச வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வழக்கத்திலுள்ள நடைமுறை ஒழுங்கின்படி இரண்டுநாளின் பின்தான் தரமுடியுமென்றும் இந்தத் திகதி ‘இன்றவிழு’ என்றால் முன்பல் வலவா வந்திருக்க வேண்டும் என்றும் தர்க்கித்தார்கள்.

இவனால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. எப்படித்தான் வாதாடினாலும் அடுத்தநாள் தரமுடியாது என்பதே அவர்களின் பதிலாய் இருந்தது.

அவர்களிலும் குற்றம் சுமத்த முடியாது. அவர்கள் தம்வரையில் கடமையைச் சரியாய்த் தான் நிறைவேற்று

கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இவனது பயணத்திற்குக் குறுக்கே நின்றது ஒரு தமிழன்.....அந்த ஜி. எஸ்.....

இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கின்ற இந்தத் தேசத்தில் எப்படித் தான் விடிவு வரும்.....?

அவனுக்கு பயண அனுமதி மறுக்கப்பட்டு விட்டது.இல்லை தாமதிகப்பட்டது. ஒரு கிராம அலுவலரால்... தாமதப்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பயணத்தினால் அவனுக்கு இனி எந்தப் பயனுமே விளையப்போவதில்லை.....

போர்வையில்லாமல் காலுக்குத் துணிபோட்டுப் படுக கின்ற தங்கைகளின் நிலை மாறப் போவதில்லை.

உரபாக்கினுள் பகலில் பாவித்த உடுப்புகளை அடைந்து தலையணை ஆக்கிப் படுக்கின்ற அவலமும் தீரப் போவதில்லை.....

அந்த மாரிக்காலம் தீர்கின்ற வரையிலோ, அல்லது அடுத்த மாரிக்காலம் தொடர்கின்ற வரையிலோ அவர்களது வாழ்க்கை இப்படித்தான் இடறுபடப்போகின்றதோ.....?

தொண்டை விம்மிதமுற்றுத் துடிக்க வார்த்தைகள் எகிற அவனுடைய கால்கள் ஜி. எஸ் வீடு நோக்கி நடக்கின்றன.....

“உன்றை பதவித் தலைக்கனத்தாலை. ஒரு குடும்பத்தின்டை எதிர்காலத்தையே நாசமாக்கினியோடா பாவி.....”

அழுகை தெறிக்க வார்த்தைகள் மண் தூற்றிப் பழிக்க எம்பின.

அவர் மேசையில் வைத்திருந்த காகிதங்களில் ‘சீல்’ அடித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த வெகுளிப் பெண் பயந்தது போல அவரிடம் எதையோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். அவர் மீண்டும் ஒருதரம் ‘சீலை’ ஒங்கி அடித்தார்.

அவன் நாக்கு வரை துடித்த வார்த்தைகளை சிரமப் பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். அவரை ஒன்றும் பேசாமலே வெறித்து விட்டுத் திரும்பி நடந்தான். அவன் பேசமாட்டான்.

ஏனென்றால், அவரிடம் கையெழுத்து வாங்காமல் அவனால் எதுவுமே செய்ய முடியாது போகலாம். எத்தனை காலத்திற்கு அவன் இங்கு இருக்கப் போகின்றானோ அத்தனை காலமும் அவனால் அவரைப் பகக்கத் துக் கொள்ளமுடியாது.

ஏனென்றால், அவர் கையிலிருக்கிற மிகப் பெரிய ஆயுதம்

பதவி.

மக்கள் சக்தி

மக்கள் தங்களது உரிமைகளைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டால் அவர்களை எந்தவொரு தாக்குதலும் அழித்து விடமுடியாது.

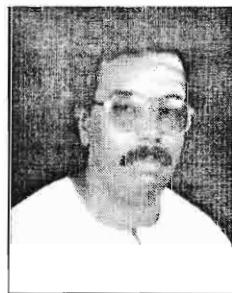
- ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ.

வட்டு. மத்திய கல்லூரியின் பவள விழா நிகழ்ச்சித் தொடரின் இரண்டாவது நிகழ்வாக கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் நினைவுப் பேருரை 19.01.2001 வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்றது. “புதிய நூற்றாண்டில் இந்து சமய நிறுவனங்கள்” என்ற தலைப்பில் காத்திரமான, பொருளாழிக்க, விழிப் புணர்வை ஏற்படுத்தவல்ல பேருரையை செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். காற்றோடு கலந்து மறைந்து போக வேண்டியதல்ல இவ்வரை; பலரும் கேட்டும், படித்தும் சிந்தித்துச் செயற்பட வழிகோல வேண்டியது இவ்வரை; ஆதலால் உரையின் முக்கிய பாகங்களைத் தொகுத்து இங்கே வரி வடிவிற் தருகின்றோம்.

வரி வடிவில் :- ‘துணவியூரான்’

புதிய நூற்றாண்டில் இந்து சமய நிறுவனங்கள்

- செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

யாழ்ப்பாணத்தில் இளம் வயதிலேயே உள்ளவூர்வமாக சமயப் பணியாற்றி வருவோருள் ஆறு.திருமுருகன் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய வர். கேட்போர் உளங்கவரும் இனிய பேச்சாளர். பணத்தை எதிர்பாராமல் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவார். கிடைப்பதையும் சமூகப் பணிகளுக்கே கொடுத்து விடுவார். வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்திவரும் இவர் அந்நாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்களிடம் உதவி பெற்று சமூகப் பணிகளை விஸ்தரித்து வருகிறார். ஸண்டன் சிவாநந்தா ஆச்சிரமத்தின் உதவியோடு யாழ். மருத்துவ மனையில் கண் சத்திர சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றை அமைக்க உழைத்திருக்கிறார். சுருங்கச் சொன்னால் இவர் எனியவர்; இனியவர்; பெரியவர்.

காலத்தால் அழியாத சமயம் இந்து சமயம் என்று எல்லோரும் போற்றுகின்றார்கள். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பெருமையடைய சமயம் இந்துசமயம் 100 கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற இந்திய தேசத்திலே மிக நீண்ட காலமாக நிலவுகின்ற இந்து சமயம் ஈழநாடு என்று போற்றப்படுகின்ற எங்கள் தாய்த் திருநாட்டிலேயும் காலவரையறைக்கு அப்பாலே வாழ்ந்திருக்கின்றது என் பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரை பல சமயங்கள் உள்ளடக்கமாக இருக்கின்றன. சைவம், வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணபத்தியம், சௌரம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதங்கள் எல்லாம் உள்ளடக்கி இந்துமதம் என்கிற பொதுப் பெயருக்கு உள்ளே எங்களைச் சார்ந்திருக்கின்ற மதங்

களை சமயத்தை வரலாற்றாளர்கள் அழைத்துக் கொள்ள கின்ற வழைமை கற்றுவார்கள் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். எங்களுடைய தெய்வங்கள் தோண்டி வழிப் படுத்தியதற்குப் பின்னாலே மனிதர்கள் வழிப்படுத்தத் தொடங்கிய காலங்களிலே எல்லாம் கடவுளுடைய திருவருளினாலே நல்லவார்கள் பாலபேர் தோண்டி இந்தச் சமயத்தை காலம் மாலமாகக் காத்திருக்கின்றார்கள். ஒரு காலத்திலே மன்னன் எந்தத் தெய்வத்தைத் தன்னுடைய குல தெய்வமாகக் கொள்கின்றானோ அந்தத் தெய்வத்தை அந்த நாட்டு மக்களும் பேணுகின்ற ஒரு பாரம்பரியம் நிலவிபது. அதனாலே மன்னன் கோயி லைக் கட்டினான். மாந்திரி கோயிலைக் கட்டினான். அவனுக்குத் துணையாக

நின்றவர்கள் எல்லாம் கோயிலைக் கட்டினார்கள். அரசு குடும்பங்களே நிறுவனமாக எங்களுடைய சமயத்தை ஒரு காலத்திலே வளர்த்தன. இதை நீங்கள் வரலாற்று ரீதியாக அறிவீர்கள். உதாரண மாக சோழசக்கரவர்த்தி என்று போற்றப்படுகின்ற இராஜராஜனுடைய காலத்திலே எங்களுடைய மதம் ஒரு நிறுவன ரீதியாக பெரு விருட்சமாக இருந்ததை வரலாறுகள் கூறுவதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். இராஜராஜசோழன் ஒரு பெரிய சக்கரவர்த்தி. இந்திய தேசம் முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வந்தது மட்டுமல்ல, கடலைத் தாண்டி இந்த ஈழமண்டலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த நாட்டிலேயும் தன்னுடைய கொடியை நிமிர்த்தி இங்கேயும் கோயில் கட்டிய வன். அதுமட்டுமல்லாமல் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற சிங்கப்பூர், மலேசியா, யாவா, இந்தோனேசியா, கம்போடியா ஆகிய நாடுகளிலும் தாய் ஸாந்திலும் அவனுடைய கொடி பறந்தது. எங்களுடைய சமயம் வாழ்ந்ததை நாங்கள் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை உண்டு. அந்த மன்னனுடைய காலத்திலே நிறுவன ரீதியாகக் கோயில்களே எங்களுடைய சமயமே ஆட்சியைச் செலுத்திக் கொண்டி ருந்தது. அது மட்டுமல்ல கல்விக்கும் சமயமே பொறுப்பாக இருந்தது. மக்களுடைய பொருளாதாரத்திற்கும் எங்களுடைய சமய நிறுவனமாக இருக்கின்ற கோயிலே பொறுப்பாக இருந்ததை வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

இந்த சோழ மன்னனுக்குப் பின்னரும் மன்னர்களுடைய காலங்களில் மன்னர்கள் சமயத்தினுடைய காரியங்களைத் தங்கள் ஆட்சி வலிமையினாலே நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் மன்னராட்சி தமிழ்நாடு என்று சொல்லப்படுகின்ற தென்னாட்டிலே எங்களுடைய மக்கள் தமிழ் மக்கள் இருக்கின்ற நாட்டிலே ஒரு காலத்திலே தமிழர்கள் ஆட்சி செய்யாத சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டது. அதே போல வட நாட்டிலே எங்களுடைய சமயத்தைச் சார்ந்திருக்கின்ற மன்னர்களுக்கிடையே குழப்பங்கள் வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை. வட நாட்டிலேயும் தென் நாட்டிலேயும் குழப்பங்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலே இந்த ஈழமண்டலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற எங்கள் திருநாட்டிலும் நிறுவன ரீதியான சமயவளர்ச்சிக்குப் பெரிய இடையூறு ஏற்பட்டது.

வட நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள்

ஒரு காலத்திலே வடநாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியாவின் வட பிரதேசத்தில் சிவனை வணங்குகின்ற அடியவர்கள், திருமாலை வணங்குகின்ற அடியவர்கள், குரியனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குகின்ற அடியவர்கள் என்ற நிலையிலே மன்னர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் 16 ஆம் 17 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியிலே வடநாட்டில் பெரிய குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. வடநாட்டு எல்லையைத் தாண்டி அயல் நாட்டில் இருந்தவர்கள் வடநாட்டுக்குள் புகுந்து போர்

செய்யத் தொடங்கினார்கள். இந்த நேரத்தில் சமயத்தை வளர்ச்சிக்கு இந்திய தேசத்தின் வடநாட்டில் பெரிய இடையூறு வந்தது. அது போலத் தென்னாட்டிலேயும் இடையூறு வந்தது. தென்னாட்டிலே வந்த பெரிய இடையூறு என்னவென்றால் புனிதமாக இருந்த எமது இந்து சமய சாம்ராஜ்யத்துக்குள் விஜய நகரப் பேரரசு என்ற அரசு தமிழ் நாட்டுக்குள் புகுந்தது.

ஆட்சியிலேயிருந்த தமிழ் மன்னர்களை எல்லாம் விரட்டினார்கள். சமய நடைமுறைகள் எல்லாம் குழப்பப் பட்டன. இந்து என்று பொதுவாக இருந்த சமய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் சின்னாபின்னமாகக்கப்பட்டன. தெலுங்குத் தேச மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டை ஆட்சி செய்தார்கள். இவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே தெலுங்கு மொழியைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே குறிக்கோளாக இருந்துள்ளனர்.

ஆதீனங்களின் தோற்றும்

சோழ மன்னன் உலகமெல்லாம் இந்து சமயத்தைப் பரப்பினான். ஆனால் இவர்கள் குறுகிய மனப்பான்மையுடன் இந்து சமயத்தைப் பரப்புவதை விடுத்துத் தெலுங்கு மொழியைப் பரப்புவதிலேயே குறியாகச் செயற்பட்டனர். இந்த நேரத்திலே தான் இந்து சமயத்திற்கு ஒரு நிறுவன ரீதியான செயற்பாடு மன்னனுடைய நிலையிலிருந்து மக்கள் என்ற நிலையில் ஒரு சமுதாயப் பார்வையிலே இந்து சமயத்தைக் கட்டிக் காக்க வேண்டிய நிலை இந்த விஜய நகர பேரரசு மன்னர்களுடைய காலத்திலே ஏற்பட்டது. அப்போதுதான் தென்னாட்டில் சமய நிறுவனங்கள் தோன்றின. அந்தச் சமய நிறுவனங்கள் தான் இன்றைக்கு நாங்கள் போற்றுகின்ற ஆதீனங்கள். அந்த ஆதீனங்களிலே குறிப்பாக திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம் போன்ற ஆதீனங்களும் காஞ்சிப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சங்கராச்சாரியார் மடங்கள் போன்றவை மன்னர்களுக்கு அப்பால் நின்று சமய நிறுவனங்கள் ஊடாகப் பணியாற்றுகின்ற தன்மை அங்கே வளர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னாலே மன்னர்கள் செய்த பணிகளை துறவிகளும் சமயத்திலே மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர்களும், ஒரு சமுதாயமாகக் கூட்டுச் சேர்ந்து தென்னாட்டிலே ஒரு நிறுவன ரீதியான சமயத்தொண்டை ஆற்றத் தொடங்கிய காலமாக வரலாற்றாளர்கள் இந்தக் காலத்தை வகுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இதே போல வட நாட்டிலேயும் எங்களுடைய சமயத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக மன்னர்கள் ஒரு பக்கம் இருந்த காலத்திலே கூட அங்கு முஸ்லிம்களுடைய கிளர்ச்சி, மார்று மதத்துவர்களுடைய கிளர்ச்சி தோன்றிய போது சமயத்திற்காக வாழ்வை அர்ப்பணிப்பதற்குச் சமயப்பற்றுள்ளவர்கள், துறவிகள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் சமயத்தை நிறுவனங்களினுடாக வளர்க்கத் தொடங்கினார்கள். மன்னர்களுடைய உதவிகள் இல்லை. மன்னர்கள் ஒருபக்கம், சமுதாய நினைப்புடன் வாழ்ந்த

மக்கள் ஒரு பக்கம், சமயத்தை வளர்க்கவென்று தோன் நியவர்கள் ஒருபக்கம். இப்படியான நிலையில் சமயத்தை வளர்க்கின்றவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு இல்லை. அன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆலயங்களுக்கு ஒரு வேளை தீபம் வைப்பதற்குக் கூட வழியில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அன்று ஏற்பட்ட துண்ம் இன்றும் இருக்கின்றது. இந்தியாவிலே பாடல் பெற்ற பல தலங்கள் இருக்கின்றன. நாயக்க மன்னர்களுடைய ஆட்சிக்காலம் தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டபோது மன்னர்கள் ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதை நிறுத்தி விட்டு ஒரு சில ஆலயங்களை மாத்திரம் கட்டுகின்ற பணியில் ஈடுபட்டனர். ஏனைய கோயில்களைக் கைவிட்டனர். மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தையும் ஸ்ரீங்கம் ஆலயத்தையும் மட்டும் மன்னர்கள் பொறுப்பேற்றார்கள். ஏனைய ஆலயங்கள் எல்லா வற்றையும் கைவிட்டனர். மன்னர்களால் கைவிடப்பட்ட ஆலயங்களின் பொறுப்புக்களை ஆதீனங்களில் வாழ்ந்த துறவிகள்தான் பொறுப்பேற்றார்கள். துறவிகள் வயல் செய்கின்ற அன்பர்களிடம் சென்று பிச்சையெடுப்பது போல் நெல்லை வாங்கி அதில் இருந்துதான் பெரிய பெரிய ஆலயங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தீப்தை ஏற்றி னார்கள். நிறுவன ரீதியாகச் செயற்பட்ட ஆதீனங்களே அன்று இந்த ஆலயங்களின் விளக்கை அணையவிடாது காப்பாற்றின. இந்த ஆதீனங்களில் இருந்து தொடங்கிய நிறுவனீதியான சமயப்பணி வடநாட்டிலே வைஷ்ணவர்களுடைய மடங்களினாடாக வளர்ச்சி பெற்ற காலத்திலே எங்களுடைய நாட்டிலேயும் தமிழ் மன்னர்கள் சமய நிறுவனங்கள் போல, இயங்கிய காரணத்தினால் கடைசிச் சங்கிலிய மன்னன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆளுகின்ற வரை கோயில்களுக்குக் குறைவில்லை. தமிழ் பண்பாட்டுக்குக் குறைவில்லை. தமிழ் மன்னர்களே வன்னியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இந்து சமயத்திற்குக் காவலர்களாக இருந்தார்கள். இங்கேயும் மன்னர்களுடைய ஆட்சி முற்றுப் பெற்ற காலத்திலே இந்து சமயத்தைக் காப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லாத குழநிலை ஏற்பட்டது.

அந்தியப்படையெடுப்பு

அந்தியப் படையெடுப்பினால் தமிழ் நாட்டிலும், வடநாட்டிலும், ஈழத்திருநாட்டிலும் இந்து சமயத்திற்கு இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் ஆதீனங்கள் இந்து சமயத்தை வளர்ப்பதிலும், அழியவிடாது காப்பாற்றுவதிலும் மத மாற்றத்துக்கு ஆளாகுவதைத் தடுப்பதிலும் முன்னின்று உழைத்தன. இதேபோல எங்கள் நாடும் அந்தியர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இருள குழந்த நாடாக இருந்தது. போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் சுதந்திரமாக எவரும் எந்தவோர் அமைப்பையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய குழநிலை இல்லை. இதற்குப் பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும்இதே போன்ற நிலைதான் இருந்தது. யாராவது எதிர்வாதம் செய்யத் துணிவார்களே யானால் கொடுமைப் படுத்துவர். சவுக்கடி வழங்கப்படும். சிறை செல்ல வேண்டிய குழநிலையும் ஏற்படும்.

டச்சுக்காரரின் நிபந்தனை

இந்தக் காலத்தில்தான் டச்சுக்காரர் ஓவ்வொரு குடும்பத்தினரும் பசு மாடுகளை உணவுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதித்தனர். இதனை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் மேற் கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த நேரத்திலே தான் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கட்டுமரத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்றார். தமிழ்நாட்டில் ஆதீன முதல்வர்களுடன் சேர்ந்து சைவ சித்தாந்தத்தைப் பரப்பி னார். இதனாலேயே சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு அந்த நாட்டிலேயே ஓர் ஆச்சிரமம் உருவாகின்ற நிலைமை பிற் காலத்திலே ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலே சமயப் பணியை ஆற்ற முடியாத நிலையில் சமய எண்ணத்துடன் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். தமிழ் நாட்டிலும் வடநாட்டிலும் சமயப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் எமது மண்ணில் யார் இந்தப் பணிகளை முன்னிடுத்துச் செல்வது என மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்த நேரத்தில் தான் நல்லைநகர் நாவலர் பெருமான் தோன்றினார். நாவலர் தோன்ற வில்லை எனின் யாழ்ப்பாணத்திலே திருநீற்றைப் பூகவதற்குக் கூட இன்று ஆட்கள் இல்லாத நிலைமை உருவாகியிருக்கும். யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து சமயப் பாடசாலைகளில் எல்லாம் நாவலருக்குச் சிலை இருக்க வேண்டும், வழிபாடு இருக்க வேண்டும். எந்தவொரு சமய நிறுவனமும் நாவலரை ஒதுக்குமேயானால் இந்த நாட்டிலே அதற்கு வரலாறு தெரியாது என்பது தான் அர்த்தமாகும். நாவலர் பெருமான் சிறுவனாக இருந்த போகே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றார். இதனால் அன்று பைபிளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். கிறிஸ்தவ சமயத்தின் முதல் நாலை தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தார். இதனால் கிறிஸ்தவ சமயம் எமது மக்கள் மத்தியில் வேகமாகப் பரப்பப்பட்டது. இந்து சமயத்திற்குத் தன்னாலேயே ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்தார் நாவலர் பெருமான். கல்வியைக் கொடுத்தே இந்து சமயத்தையும் தமிழையும் பண்பாட்டையும் காக்க முடியும் என்று நினைத்து அந்த முயற்சியில் இறங்கினார். நாவலருடைய முயற்சி தான் நிறுவன மயமாக்கல் என்ற நிலையில் ஈழநாட்டிலே இந்து மதத்துக்கு வித்திட்டது. நிறுவன ரீதியாக நாவலர் சமயப்பணியை முன்னிடுத்த காலத்திலே சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் முன்னிடுவது உழைத்தார். சமயப் பணியை நாவலர் முன்னெடுக்கின்ற காலத்திலே வட்டுக்கோட்டை தொடக்கம் பருத்தித்துறை வரை கடகம் எடுத்துச் சென்று வயல்களுக்குளே அவரே நெல் வாங்கித்தான் முதலாவது பாடசாலையை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்தார். நிறுவன ரீதியாக யாழ்ப்பாணத்தில் பாடசாலையை ஆரம்பித்து இலவசக் கல்வியையும் உணவையும் வழங்கினார். வட்டுக்கோட்டை முதல் பருத்தித்துறை வரை நெல்லைக் கொடுத்தவர்கள் எங்களுடைய நெல்லைக் கொண்டு போய் பட்டணத்தில்

பாடசாலை ஆரம்பித்து இருக்கிறாய். எங்களுடைய பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு அங்கே வர முடியுமா? என்று கேட்டனர். நாவலர் சிந்தித்தார். உடனே கொட்டில்களை அமைத்து எல்லா இடங்களிலும் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார்.

நாவலருடைய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அருகில் கில்னர் கல்லூரி என்ற கல்லூரியை ஆரம்பித்தனர். இந்தக் கல்லூரியில் இலவசமாக பாடப்புத்தகங்களும் உணவும் வழங்கினார்கள். உடனே எமது தமிழர்கள் அந்தக் கல்லூரிக்கே சென்றனர். இதனால் நாவலர் வெட்கப்பட்டார், ஆதங்கப்பட்டார். மீண்டும் தனது பணியைத் தொடர வேண்டும் என்பதற்காக கொழும்பிலுள்ள நன்னித்தம்பி முதலியாரிடம் மாதா மாதம் பணத்தை வாங்கி யாழ்ப்பாணத்தில் மூன்று கடைகளை வாங்கி அதனை ஒரு நிறுவனமாக்கினார். கடையில் இருந்து வரும் வருமானத்தை பாடசாலைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து கல்லூரியை வளர்த்தார். ஆங்கிலேயர் உடன் போட்டி போட்டு இலவசமாக பாட நால்களை விநியோகிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலே சைவப்பிரகாச அச்சகத்தை ஸ்தாபித்தார். நிறுவன ரீதியாக அவர் அன்று இட்ட அந்த வித்து வளரத் தொடங்கிய காலத்திலே 56 வயதிலே அலைந்து திரிந்து கஷ்டப்பட்டதினால் நோய் வாய்ப்பட்டு மறைந்தார்.

நாவலர் இறந்த போது நாவலருடைய நிறுவனமயமாக்குதலான சமயப் பணியை உணர்ந்தவர்கள் நல்லூர் கைலாசப்பிள்ளையார் கோயிலிலிருந்து கோம்பையன் மணல் மயானம் வரை நாவலருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் அங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தனர். நாவலரும் மறைந்து விட்டார். இந்து சமயம் இனி என்ன நிலையில் வளரப் போகின்றது என மக்கள் அழுதார்கள்.

நாவலர் என்ற தனிமனிதன் செய்த இந்த கைங்களியங்களை எங்களுடைய ஈழநாட்டிலே நிறுவன மயப்படுத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் தனது பிரசரங்களிலே பல சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தினார். அதிலே சைவசமயத்தவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நிறுவனம் அமைக்க வேண்டும் என்றும் அந்த நிறுவனம் சமயப் பிரசரார்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கிராமம் தோறும் சமயப் பிரசரார்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஊதியத்தை இந்த நிறுவனம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். பல துண்டுப் பிரசரங்களை அந்திம காலத்தில் வெளியிட்ட நாவலர் அத்துண்டுப் பிரசரங்களில் சைவப் பாடசாலைகள் எல்லா இடத்திலும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். கல்லிமான்களாக இந்தியா சென்று சைவ நிறுவனங்களுக்குத் துணை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்துக் கல்லூரி ஸ்தாபிதம்

நாவலருடைய மாணவர்கள் இருவர். ஒருவர் கைலாயபிள்ளை. மற்றவர் பொன்னம்பலப்பிள்ளை. இருவரும்

நாவலரின் அந்திம காலத்திலேயே எப்படியாவது ஒரு நிறுவனப் பணியை நாங்கள் தொடங்க வேண்டுமென முடிவெடுத்தார்கள். அதனாலே சைவ சமயத்தை வளப்படுத்த வேண்டுமென முனைந்தார்கள். அந்த முனைப் பின் காரணமாக வசதி படைத்த சேர்.பொன். இராமநாதன், சேர். கனகசபை ஆகியோரை அணுகி சட்டம் பயின்ற நீங்கள் நிறுவனத்தை நடாத்த ஆலோசனை கூற வேண்டும் எனக் கேட்டார்கள். இந்த முயற்சியாலேயே நாவலர் இறந்த பல காலத்தின் பின் 1923 ஆம் ஆண்டில் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் தோற்றும் பெற்றது. ஆனால் நாவலர் கில்னர் கல்லூரியை நோக்கி மாணவர்கள் செல்லத் தொடங்கிய போதே மாணவர்கள் கில்னர் கல்லூரியை நோக்கிப் போகிறார்களே. அதற்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய இணையான சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமே என சில பெரிய வர்களிடம் மன்றாடவிட்டுத்தான் இறந்தார். அதனுடைய வெளிப்பாடாகத்தான் 1890 இல் யாழ். இந்துக் கல்லூரி முதன்முதலாக ஆங்கில இந்துக் கல்லூரியாக நாகலிங் கம் செட்டியார், பசுபதி செட்டியார் போன்றோரின் உதவியால் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. அதே காலத்தில் இந்துசாதனம் என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கினார்கள். நூற்றாண்டு விழாக்கண்டு இந்து சாதனம் இன்றும் வெளிவருகிறது. இந்து சாதனம் மதம் மாறாதீர்கள் என சைவசமயத்தவர்களை எச்சரிக்கை செய்தது. ஒவ்வொரு சைவசமயத்தவரையும் திருநீறு பூசங்கள், சைவ அனுட்டானங்களைக் கைவிட்டுவிடாதீர்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டது. எதர்ப்பிரசாரத்தை ஆங்கிலேயரும் பிறநாட்டவரும் அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கில் மட்டுமன்றி சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற வெளிநாடுகளில் வசிக்கின்ற யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களும் வாசித்தறிந்து அங்கே இருக்கின்ற நிதி வளத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே தங்கள் கிராமத்துக் கோயில்களையும், பாடசாலைகளையும் கட்டவேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்து சாதனம் HINDU ORGAN என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்தது. இந்து சாதனமும், இந்துக் கல்லூரிச் சபையும், இந்துக் கல்லூரி அதிகாரசபை என்ற நிலையில் பரிமாணம் பெற்றன. இச்சபை யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் நாவலரது கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து பல கல்லிச் சாலைகளையும் திறக்க வேண்டுமென முடிவெடுத்தார்கள். அதன் வாயிலாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி, உரும்பிராய் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, உரும்பிராய் சந்ரோதயம், காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, புத்தார் சோமஸ்கந்தாக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி என்ற பாடசாலைகள் யாழ். இந்துக் கல்லூரி நிறுவப்பட்ட கையோடு

10 ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே இந்து சமய நிறுவன ரீதி யாக நிறுவி இந்து சமயத்தை கல்விச் சாலைகள் ஊடாகக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்து அதிகார சபை முனைந்தது. அந்த இந்துக் கல்லூரிகள் வெற்றியை நோக்கி அறுவடை தேடின.

இதே நேரத்தில் இக்கல்விச் சாலைகள் வசதி படைத்த இடங்களிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஏழ்மை இருக்கின்ற இடத்திலே கல்வியறிவு இருக்கவில்லை. ஏழ்மை இருக்கின்ற இடத்திலே மதம் மாறுகின்றவர்களின் தீவிரம் இருந்தது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் பார்த்த சில பேர் இந்து சாதனத்துக்குக் கட்டுரை வரைந்தார்கள். தாங்களாகவும் துண்டுப் பிரசரம் செய்தார்கள். பணக் காரர்கள் வாழ்கின்ற இடத்திலும், கல்வி வாய்ப்புள்ள இடத்திலேயும் இந்துக் கல்லூரிகளை நிறுவுகின்றோர்களே, வறியவர்கள் தொடர்ந்தும் எழுத்தறிவற்றவர்களாகவே இருப்பதா? என்ற கேள்வியை இந்து அதிகார சபையிடம் தொடுத்துப் பார்த்தார்கள். இந்து அதிகார சபையால் அந்தக் கைங்கரியத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதனாலே தான் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சபை 1923 ஆம் ஆண்டு பரிணாமம் பெற்றது.

சைவவித்தியாவிருத்திச் சபைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தவர் சேர் பொன். இராமநாதன். சைவ வித்தியா விருத்திச் சபை ஏற்படுகின்ற அதே காலத்திலே நாவல ரின் திட்டங்கள் செயற்படுத்துகின்ற, இந்து சாதனம் பத்திரிகைக்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்த சைவபாரி பாலன சபை பிரசார ரீதியான பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது. சைவவித்தியாவிருத்திச் சபைக்கு உறுதுணையாக நின்று செயற்பட்டவர்தான் - இந்தபோர்ட் இராசரத்தினம் என்ற பெரியார். இவர் நெடுந்தீவு தொடக்கம் பதுளைவரை 171 இந்துப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து ஒரே நிறுவனத்தின் கீழ் நடாத்தி வந்தார். இன்று மலையக்த்திலிருந்து கல்விமான்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் உருவாகுவதற்கு வழி அமைத்த வர் இந்தபோர்ட் இராசரத்தினம் தான். இன்று வலயம், கோட்டம், கொத்தணி என்று ஒரு மாவட்டத்திலேயே பல அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டும் கல்வியின் நிலைமை வளர்ச்சியடையவில்லை. ஆனால் நெடுந்தீவு தொடக்கம் பதுளை வரை ஆரம்பிக்கப்பட்ட 171 இந்துப் பாடசாலைகளையும், இந்து போர்ட் இராசரத்தினத்தின் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கமே திறம்பட நிர்வகித்தது. சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் நிறுவன மயமாக்கல் ஈழத்திறு நாட்டிலே பெருவெற்றி கண்டது.

தமிழ் நாட்டில் இந்து சமயத்தின் நிலை

தமிழ் நாட்டில் ஆதீனங்கள் கோயில்களைப் பராமரித்தல், திருமுறைகளைப் பேணுதல், வித்வான்களுக்குப் பட்டம் கொடுத்தல், சமய இலக்கியங்களை அச்சிடுதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்தார்கள். இந்நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இந்து சமயத்திற்கு எம்மவர்களாலேயே அச் சுறுத்தல் ஏற்பட்டது. அங்கே சுதந்திரப் போராட்டத்தில்

ஈடுபட்டவர்கள். தீண்டாமை இயக்கத்தை தோற்றுவித்த வர்கள். தமது கொள்கையை நிலைநாட்ட விழைந்தவர்கள், சமயத்திற்கெதிரான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள். கோயிலோடு மினக்கெடும் மக்களை போராட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவும் பிராமணியத்திற்கு எதிரான தீண்டாமை ஓழிப்பைச் செயற்படுத்தவும் “கடவுள் இல்லை” என்ற கோட்பாட்டை நிறுவ விழைந்தார்கள். இதனால் திருமுறைகள், புராணங்கள், இலக்கியங்கள் என்பவற்றைத் தெருவில் போட்டு ஓர் துடிப்பு மிக்க, அரசியல் சிந்தனையுள்ள, இளைய சமுதாயம் கொளுத்தியது. அவர்கள் வடமொழி, தென்மொழி என்ற பிரச்சினையை முன்வைத்தார்கள். மதங்களினாலே மக்களிடையே குழப்பம் ஏற்படுகின்றதென்பதைச் சுட்டினார்கள். சாதிபேதத்திற்கு மதம் காரணம் என்றார்கள். துறவிகளைப் பழித்தார்கள். மதங்கள், ஆதீனங்களை நையாண்டி செய்தார்கள். துண்டுப் பிரசரங்களை வெளியிட்டார்கள். இவ்வாறுக் கொடுத்துப் பார்த்தார்கள். இன்னும் அந்தத் தேசத்திற்கு ஆண்மீக ரீதியில் விடியவில்லை.

அந்த நேரத்தில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை நிறுவன ரீதியாக வளர்வேண்டிய எமது சமயம் பல தோல்விகளைச் சந்தித்தது. அந்நிலையிலும் எமது சமயத்தை அழியாமல் காத்தவர்கள் அங்கிருந்த ஆதீனங்கள் தான். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை அங்கிருக்கும் பல கோவில்களுக்கு விளக்கேற்ற இன்றைக்கும் வழியில்லாமல் இருக்கின்றது. உண்மையில் சமய ரீதியான, நிறுவன ரீதியான இறை பக்தி உள்ள அந்தப் பாரம்பரியத்தில் நிறுவனரீதியான சமய வளர்ச்சி தென் னாட்டிலே குழப்பம் பெற்றது.

அதே நேரத்தில் வடநாட்டிலே நிறுவன ரீதியான சமய வளர்ச்சி மேன்மை கண்டது. கவாமி விவேகானந்தர் தோற்றுவித்த இராமகிருஷ்ண மடம் வடநாட்டிலே வளர்ச்சி கண்டது. தென்னாட்டிலும் அது பின்னர் பரவி யது. இந்துசமய நிறுவன ரீதியான பங்களிப்பிலே இராமகிருஷ்ண மடத்தின் பங்களிப்பு தலையாய பங்களிப்பாகும். அது கடலைத் தாண்டி ஈழத்திற்கும் வந்தது. இராம கிருஷ்ணமிஷனுடைய நிறுவனரீதியான இந்துசமயப் பணி இலங்கையில் கிழக்கிலங்கை, கொழும்பு கதிர்காமம், மலைநாடு போன்ற இடங்களில் வெற்றி கண்டது. உருவ வழிபாட்டை நிராகரித்தவர்கள் என்ற காரணம் காட்டி இராமகிருஷ்ண மிஷனாரையாழப் பாணத்தவர்கள் நிராகரித்ததால் அவர்கள் பணியால் யாழ்ப்பாணம் பயன் பெற முடியவில்லை.

இந்த நிறுவன ரீதியிலான சமயப் பணிகள் கடந்த காலங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்திலே சேர் பொன். இராமநாதன் போன்ற பெரியோர்கள் இதை வளர்க்க வேண்டுமென திட்டமிட்டு செயற்பட்டனர். இதனால் சேர் பொன். இராமநாதன் யாழ்ப்பாணத்தில் அறக்கட்டளை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கு பல

முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். ஆனால் அது வெற்றி யளிக்கவில்லை. இந்திலையில் 1910 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே இந்துக் கோயில்கள் ஒரு பாடசாலை யைக் கட்ட வேண்டும், பாடசாலையை பராமரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தேசாதிபதி மக்கலம் தலைமை யிலே ஒரு கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு பெரியோர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். அந்த முயற்சியிலே பெளத்த அறுக்கட்டளைச் சட்டம் இலங்கைச் சட்டசபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டது போல இந்து அறுக்கட்டளைச் சட்டம் என்று கோயில்கள் மூன்று கோரிக்கைகளை முன்வைத்து ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி ஒவ்வொரு கோயிலும் பொதுக் கோயிலாக வேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலும் தன்னுடைய வருமானத்தை ஒவ்வொரு வருடமும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலும் சமுதாயப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று ஒரு சட்டநிருபணமாக ஆக்க வேண்டுமென்று சேர் பொன்னம்பலம் இராமாநாதன் முயற்சி செய்தார். பல இடங்களிலும் கூட்டங்களை நடத்தினார். அவருடைய முயற்சியின் பயனாக 1916 ஆம் ஆண்டு கீரிமலையிலே நிறுவன ரீதியாக ஈழத்து இந்து மதத்தை ஏற்றுமைப்படுத்தி ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக மூன்று நாள் ஈழத்து இந்துமதப் பெரியவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி மகாநாடு ஒன்றை நடத்தினார்கள்.

அந்த மூன்று நாள் மகாநாடு முடிவிலே தோல்வியைச் சந்தித்தது. மூன்று நாள் மகாநாட்டிலும் பங்கு பற்றிய கோயில்களைப் பராமரிப்பவர்கள் இந்து அறுக்கட்டளைச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்கள். இதனால் சமுதாய ரீதியிலே நிறுவனமயமாக்குதல் வெற்றியளிக்கப் போவதில்லை என பலர் கவலைப்பட்டார்கள். இதற்குப் பின்னர் 1948 ஆம் ஆண்டு எங்களுடைய சமயத்தை நிறுவனரீதியாக்கி சமய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணிய காலத்திலே இந்த நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது. அன்று நிறுவன ரீதியான சமயப் பணியைப் பற்றி யாரும் சிந்திப்பவர்களாக இல்லை. ஏனென்றால் கீரிமலையில் நடத்தப்பட்ட மகாநாட்டுத் தோல்வி பலபேர் சபைகள் அமைக்க எடுத்த முயற்சி தோல்வி. இந்துப் பிரசாரகர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க எடுத்த முயற்சி தோல்வி இதன் காரணமாக நிறுவன ரீதியிலான சமயப்பணியில் அக்கறையில்லாமல் இருந்தது. ஆனால் சைவவித்தியா அபிவிருத்திச் சங்கமும், சைவபரிபாலன சபையும், கொழும்பிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட விவேகானந்தா சபையும் சேர்ந்து சில சமய ரீதியிலான இந்து மதத்தவர்களுக்கான நிறுவனரீதியான பணிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தமிழ் நாட்டிலே 85 வீதமான இந்துக்கள் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இன்று பாடசாலைகள் தேவாரம்பாடி அரும்பிக்கப்படுவதில்லை. தேசியகீதத்தைப் பாடியே அரும்பிக்கப் படுகின்றன. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்னாலே தேசிய கீதத்துடனேயே சிதம்பரத்துக்கு அன்னம் வருகிறது.

மையில் உள்ள பாடசாலை உட்பட அனைத்துப் பாடசாலைகளும் அரும்பிக்கப்படுகின்றன. நாறுவீதமான இந்து சமயப் பிள்ளைகள் கல்விகற்கின்ற பாடசாலைகளில் கூட தேவாரம் பாடக்கூடாது. இது இந்திய நாட்டுச்சட்டம் ஆகும். பாடல்கள் பல பெற்ற ஆலயங்கள் இருக்கின்ற தமிழ் நாட்டிலே நிறுவனரீதியாக சரியாக ஒரு நிறுவனம் இல்லாமல் போன காரணத்தினாலேயே இந்தப் பாதிப்பு இந்து சமயத்துக்கு வந்தது. ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அந்தப்பாதிப்பு வராமல் இன்றைக்கும் நிலைப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால் சைவவித்தியா விருத்திச்சங்கம் அரும்பித்த பாடசாலைகளும், சைவச் சான்றோர்கள் அரும்பித்த பாடசாலைகளும் தேசிய மயமாக்குகின்றபோது இலங்கை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்றபோது ஒரு வாசகம் எழுதப்பட்டது. இந்தப்பாடசாலை எந்த நோக்கத்துக்காக அரும்பிக்கப் பட்டதோ அந்த மரபு இந்தப் பாடசாலைகளிலே பேணப் படவேண்டும் என்று எழுதப்பட்டது. அதனாலே எந்தக் காலத்திலும் சமயம் சார்பாகத் தொடங்கப்பட்ட இத் தகைய கல்லூரிகளிலே திருமுறை பாடப்படவேண்டும். சிவபுராணம் பாடப்படவேண்டும், நாயன்மார்களுடைய குருபூசை நிச்சயமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதனை இந்தச் சமுதாயம் இன்றைக்கு வழுக்கட்டாயமாக உணரவேண்டும். ஏனென்றால் ஸ்தாபகர்களுடைய நோக்கத்தைத் தழுவித்தான் பாடசாலைகள் தேசியமயமாக கப்பட்ட போது கையொப்பம் இடப்பட்டது. சகல இந்துப் பாடசாலைகளும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பாடசாலைகள் யாவும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த காலத் திலே சைவபரிபாலனசபை, பத்திரிகைப் பிரசரத்தையும் சைவ மகாநாட்டையும் மட்டும் நடத்தியது. சைவவித்தியா அபிவிருத்திச்சபை திருநெல்வேலியிலே இருக்கின்ற ஏழைச்சிறுவர்களைப் பராமரிக்கின்ற நிறுவனத்தை மட்டும் நடத்தியது. இப்படியாக நிறுவனம் சுருக்கம் பெற்றது. நிறுவன ரீதியான சமயப்பணி ஓர் எல்லைக்குள் முடங்கிப் போய்விட்டது. அந்தமுடக்குதலினால் இன்றும் நாம் அதில் இருந்து விடுபடாத குழநிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தியாவிலே வடநாட்டிலே நிறுவனரீதியாக எழுச்சி, வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. நிறுவன ரீதியிலான வளர்ச்சியினால் பாரதீய ஜனதாக்கல்தீர்த்தியும் சிவசேனாக்கட்சியும் இந்திய அரசியலையே தமது கைக்குள் கொண்டுவரக்கூடிய குழநிலையில் இருக்கின்றது. தென்னாட்டிலும் நிறுவனரீதியிலான வளர்ச்சி இல்லை. இலங்கையிலும் இந்துசமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறுவனரீதியிலான வளர்ச்சியில் நாம் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றோம் என்பதை -எல் லோரும் உணரவேண்டும்.

புதிய நூற்றாண்டிலே காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்ற நாங்கள் இந்து சமயத்தினுடைய நிறுவனரீதியிலான செயற்பாடுகள் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய காலகட்டம் வந்திருக்கின்றது. இந்தக் காலத்திலே நிறுவன ரீதியாக இலங்கையை எடுத்துப்பார்த்தால்

சைவபிபாலனசபை, சைவவித்தியா அபிவிருத்திச்சங்கம். கொழும்பு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், அகில இலங்கை இந்து வாலிபர் சங்கம், நல்லை ஆதீனம், இராம கிருஷ்ணமிஷன், விவேகானந்த சபை, இந்துப் பேரவை, இந்து இளைஞர் பேரவை, வட இலங்கை இந்து இளைஞர்பேரவை, சின்ய மிஷன், இந்து இளைஞர் மன்றம், தினைக்கள ரீதியான இந்துக் கலாசார நிறுவனம். இன்னும் சில ஆலயங்கள் நிறுவன ரீதியாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த நிறுவனங்கள் சாதிப்பதற்கு எவ்வளவோ பணிகள் இருக்கின்றன. இலங்கையிலே இருக்கின்ற பல இந்தசமய நிறுவனங்கள் வெறுமேனே அறிக்கைகளை மட்டுமே சமர்ப்பிக்கின்ற நிறுவனங்களாக இருக்கின்றன.

இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் செயல்களிலே இறங்குகின்ற நிறுவனங்களாக மாற்றம் பெற வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரேயொரு ஆதீனம் இருக்கின்றது. அது நல்லை ஆதீனம். இந்த ஆதீனத்தை ஸ்ரீலூர் சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்தியாவிலே சமயதீயான ஆதீனங்களுக்கு வாகனங்கள் இருக்கின்றன. சொத்துக்கள் இருக்கின்றன இலங்கையிலேயும் மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களுக்கு வாகனங்கள் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நல்லை ஆதீனத்திற்கு சொந்தமாக ஒரு வாகனம் கூட இல்லாத நிலையில் நிறுவனதீயான சமய நிலை இருக்கின்றது. இதை நாங்கள் 21 ஆம் நூற்றாண்டிலே நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். கிராமங்கள் தோறும் இந்து இளைஞர் மன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பிற சமயங்களுடன் ஒப்பிடும் போது நிறுவனதீயான சமயப்பணியில் எங்களுடைய சமயம் மிககிப்ப பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றது.

ஒரு காலத்திலே கீமிலையிலே சிறாப்பமட்டம், சடையம்மாமட்டம் ஆகிய மடங்கள் கூட இருக்கின்றன. இந்த மடங்கள் கூட நிறுவன ரீதியாக ஒரு காலத்தில் இயங்கின. இந்த மடங்களிலே வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களுக்கு ஓய்வுதியத்திட்டம் கூட இருந்தது. இன்று அந்த உறுதி யாரிடத்திலோ, போடப்பட்ட பணம் எங்கே? அவர் யார்? எங்கே இருக்கிறார்? என்று தெரியாத சூழ்நிலையிலே இன்றைய நிறுவனங்கள் எல்லாம் அருகதை அற்றவையாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. எனவேதான் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த நிறுவனங்களை தீட்டப்பட்டு இனைக்கப்பட வேண்டும். இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற உலக சைவமகாநாட்டில் இந்தியாவிலே சினிமாப்படங்களில் எங்களுடைய மதத்தையும் துறவிகளையும் ஆதீனங்களையும் நையாண்டி செய்து காட்சிகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு இந்தியாவில் உள்ள நிறுவனங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று கேட்டேன். இதற்கு பேரூர் ஆதீனத்திலே இருந்து வந்த குருமுதல்வர்

இராமலிங்கம் அடிகளார் இந்தக் கோரிக்கையை நான் இந்தியாவில் இருக்கின்ற துறவிகள் சங்கத்திலும் அனைத்து இந்து ஆதீனப் பேரவைக் கூட்டத்திலும் சமர்ப்பிப்பேன். இதற்கு ஒரு தீர்வு காண்பேன் என்று சென்றவருடம் ஒரு வாக்குமொழியைத் தந்திருக்கின்றார். நாம் எதிர்கொள்ளும் பணிகள்

இலங்கையில் நாங்கள் இன்று நிறுவன ரீதியாக சமயப் பணியாற்ற வேண்டும். நிறுவன ரீதியான சமயப் பணியிலே எங்களுக்குப் பல கடன்கள் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலே பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஒரு காலத்தில் புகழ்பூத்து விளங்கிய கல்லூரியாகும். நிறுவனதீயாக சைவமாநாடுகளையும் சைவச் சிந்தனைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டிருந்த கல்லூரியைப் பல்கலைக் கழகமாக்கினார்கள். பல்கலைக்கழகமாக்கினால் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி வளரும் என்பது உண்மை. ஆனால் இது ஒர் இந்துக்கல்லூரி. எனவே நட்டாடாக ஒர் இந்துக்கல்லூரியை நிறுவிவிட்டுத்தான் இதை நீங்கள் பல்கலைக்கழகமாக்க வேண்டும் என சில இந்துப் பெரியவர்கள் கோரினார்கள். அதே நேரத்தில் வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் எடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் கிறிஸ்தவர்களின் தீவிர எதிர்ப்புக் காரணமாக அதை மீள் ஒப்படைத்து விட்டார்கள் சேர்பொன். இராமநாதன் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நிறுவி உயில் எழுதியபொழுது ஷதிது பரமேஸ்வரன் சொத்து' என்றே எழுதினார்கள். இன்று பரமேஸ்வரன் சொத்து பல்கலைக்கழகமாகி இருக்கின்றது. எனவே யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம் இந்துப் பல்கலைக்கழகமாக பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். எமது பாரம்பரியங்களை நாம் தொலைத்து விடாது இருப்பதற்கு எமது இந்து சமய நிறுவனங்கள் பாடுபட வேண்டும்.

இன்று எமது நாடு கதந்திரத்தை வேண்டி வீழுநடைபோடுகின்ற யுகத்திலே 21ஆம் நூற்றாண்டிலே சிந்திப்பதற்கு ஒன்றுஇருக்கின்றது. எங்களுடைய மதத்தை-இந்துமதத்தை - நிறுவனதீயாகக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கு நாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் என்ன என்பதை எனது சிந்தனைக்கு எடுத்து வரையிற் கூறுகின்றேன்.

இலங்கையில் இருக்கின்ற அனைத்து இந்துக்களையும் சேர்த்து நிறுவனமொன்று அமைக்கப்படவேண்டும். அந்திறுவனம் பூரணமாக சுதந்திரமாக எங்கள் சமயத்திற்கு குரல் கொடுக்க வேண்டும். 1971 ஆம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டைப் பற்றி 1976 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட திருக்கேதீஸ்வர கும்பாபிஷேக மலரில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் இன்றைய யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் அன்றைக்கே ஒர் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கின்றார். கந்தளாய் 13.6% இந்துக்கள் இருந்த பிரதேசம். இன்று 1% தை காட்டுவதே காட்னாமாகிவிட்டது.

அன்றைக்கு 13.6% இருந்ததை பேராசிரியர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி ‘இது ஆபத்து சிந்தியுங்கள்’ என்று எழுதி யிருந்தார். இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் வந்த காலத் திலே இலங்கையை விட்டு லட்சக் கணக்கான மக்கள் புலம் பெயர்ந்தார்கள். இந்தியாவிற்குப் போன அத்தனை பேரும் இந்துக்கள். அன்றைக்கு பலம் வாய்ந்த ஒரு இந்து நிறுவனம் இருந்திருந்தால் இது பற்றி சிந்தித் திருக்க முடியும். இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தில் இலட்சக் கணக்கான இந்துக்களை நாம் இழந்தோம்.

அன்றைக்கே இந்தப் பிரதேசத்தில் இந்துக்களின் தொகை குறைந்து கொண்டு போகின்றது நிறுவன ரீதியாகச் செயற்படுங்கள் என்று குரல் கொடுத்தார் பேராசிரியர் பொ. பாலகுந்தரம்பிள்ளை. இன்று வரை நிறுவன ரீதியாக இந்துக்களை பேணுகின்ற தன்மை வளரவில்லை. அதனாலே தான் இந்தப் புதிய நூற்றாண் டில் ஒரு பாரிய இந்துசமய நிறுவனம் ஏற்பட வேண்டும். அது எம் சமயத்திற்கு வரும் இடையூறுகளில் இருந்து எம் சமயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

பெளத்த. இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ மதங்களுக்கு இருப்பது போல இந்து சமயத்திற்கும், பிரசாரகர்களுக்கான கல்விச்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். கல்விச்சாலைகள் சுதந்திரமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ஆதலால் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடாது. எமது இந்த சமய நிறுவனங்கள் சேர்ந்து இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதி ஒன்றில் கல்விச்சாலையொன்றை இந்த நூற்றாண்டில் நிறுவ வேண்டும். கல்விச்சாலையிலே பயிற்சிபெறுகின்ற மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஆலயங்கள் எல்லாம் ஒரு காணிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டும். கோயில்களின் நிதியிலே அந்த நிறுவனம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் பயிற்சியைப் பெறுகின்றவர்களுக்குத் தொழிலே சமயப்பிரசாரத் தொழிலாக இருக்க வேண்டும். சமயக் கைங்கரியங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் நிறுவனரீதியாகச் சமயத்தைக் காக்கின்ற பணி வளர்ச்சி நோக்கிச் செல்லாது என்பதை உணர வேண்டும். அடுத்து இந்துக்குருமார்களுக்குப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்று உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் பயிற்சிக்கல்லூரியில் வேதங்கள். ஆகமங்களுடன் எமது பாரம்பரிய சோதிடக்கலையும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் இலக்கியப் புராணங்களும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். கல்லூரிகளில் பட்டம் பெற்ற குருமார்தான் பெரிய கோயில்களில் குருக்கள்மராக அங்கீகிக்கப்பட. வேண்டும். அவ்வாறானால் தான் எமது குருமாருக்கும் அறிவும், தகுதியும். அந்தஸ்தும் மற்றைய மதகுருமாருக்குச் சமனான வாய்ப்பும் வந்துசேரும்.

இராமகிருஷ்ண மிதினிலும் வடநாட்டில் இருக்கின்ற சமய நிறுவனங்களிலும் சமயப் பிரசாரகர்களாகப் பணி யாற்றுகின்றவர்களுக்கு 24 மணி நேரப்பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது. ஏன்? குறுகிய காலத்தில் தோற்றும் பெற்ற ‘சத்திய சாயிபாபாவின்’ நிறுவனம் இன்று எத்தகைய

வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. சமயப் பிரசாரகர்களை அது உருவாக்குகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களும். மருத் துவச்சாலைகளும் அதற்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஈழநாட்டிலே இருக்கின்ற சமய நிறுவனங்களும். இத்தகைய பணிகளில் இறங்கினால் தான் எதிர்காலத்தில் சமயக்கைங்கரியங்களும் வெற்றியடையும் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

எமது பாரம்பரியமான கலைகளையும் நாம் வளர்க்க. வளம்படுத்த முன்வரவேண்டும். உதாரணமாக நாதஸ் வரக்கலையை முறைப்படி கற்க ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு தோல்வி கண்டு விட்டது. அக்தணச் சிறுவர்களுக்கும் 24 மணி நேரமும் தங்கியிருந்து தம் கலைகளைப் பயிலக்கூடிய அமைப்பு இங்கில்லை. இவற்றை இந்து நிறுவன மயமாக்கவிலே நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே சைவ பரிபாலனைசபைக்கு இருந்த சைவப்பிரகாச அச்சியந்திர சாலையைக்கூட விழ்றுவிட்டார்கள். இன்று தெல்லிப்பழை தூர்க்கையம்மன் ஆலயத் திற்கும் ‘சந்திதியான் ஆச்சிரிம கலை பண்பாட்டுப் பேரவைக்கும்’ மட்டும் சொந்தமாக அச்சியந்திர சாலைகள் உள்ளன. ஓவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் சொந்தமாக ஒரு அச்சியந்திரசாலை இருக்க வேண்டும். சமயம் சாந்தப் பிரசரங்களை, நூல்களை வெளியிட்டு அவை சமயப் பணியாற்ற வேண்டும்.

எமது சமயத்தவர்கள் இன்று கிரிகைகளுக்கும் விழாக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய சமுதாயப்பணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இந்தியாவில் வடநாட்டிலே யுள்ள நிறுவனங்கள் வைத்தியசாலைகளைப் பொறுப்பெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆலயத்தொண்டர்கள் வைத்தியசாலைகளிலும், பாடசாலைகளிலும் சேவையாற்றுகிறார்கள். எமது நாட்டிலும் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய பணிகள் புரியப்பட வேண்டும்.

சமய நிறுவனங்கள் சமுதாய நோக்கத்திற்கான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலையிலுள்ள ஓவ்வொரு வார்ட்டுக்களை ஓவ்வொரு பெரிய இந்து ஆலயங்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும். சுசதி குறைந்த நோயாளிகளுக்குத் தேவையான உதவிகளை இந்த ஆலயங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்து நிறுவனங்கள் வைத்தியசாலைகளை ஆங்காங்கே நடாத்தவேண்டும். இந்து சமயத்தவர்கள் சமூகப்பணிகளில் அக்கறை செலுத்துதானால் தான் எம்மவர்கள் மதமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நாம் தடுக்க வேண்டும். நோந்தவர்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நாம் காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். புதிய நூற்றாண்டிலே உலகத்தின் முழுப்பாகக்குறிவும் இருக்கின்ற இந்துசமய நிறுவனங்களோடு ஈழத்திலுள்ள நிறு வனங்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டும். அந்த நிறுவனங்கள் துணைசெய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனங்களின் துணையோடு ஈழத்திலே

இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இந்து சமய நிறுவன மயமாக்குதல் என்ற நிலையை இந்து இளைஞர்மன்றங்கள், இந்து வாலிபர் சங்கங்கள், இந்துக்குருமார் ஒன்றியங்கள், ஆதீனங்கள், இலங்கையிலே எல்லாப்பாகத்திலும் இருக்கின்ற ஆலயங்களைச்

சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் ஒன்றியைன்று ஒரு நல்ல மாநாட்டை உருவாக்கி இந்து மதத்தை நிறுவன ரீதியாக வளர்ப்படுத்த முனைய வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்வோம் என்ற நம்பிக்கையில் விடைபேறுகிறேன்.

ஞகும் நான்கு

1. கிருதாயுகம்	-	1,728,000	ஆண்டுகள்
2. திரேதாயுகம்	-	1,296,000	ஆண்டுகள்
3. துபாபரயுகம்	-	0,864,000	ஆண்டுகள்
4. கலியுகம்	-	0,432,000	ஆண்டுகள்

மலர்

அரும்பு	-	அரும்பும் நிலை
மொட்டு	-	மொட்டுவிடு நிலை
முகை	-	முகிழ்க்கும் நிலை
மலர்	-	மலரும் நிலை
அலர்	-	மலர்ந்த நிலை
வீ	-	வாடும் நிலை
செம்மல்	-	வதங்கும் நிலை

பருவங்கள்

ஆண்	வயது	பெண்	வயது
பாலன்	7 வரை	பேதை	05 வரை
மீனி	10	பெதும்பை	10
மறவோன்	14	மங்கை	16
திறவோன்	15	மடந்தை	25
காளை	16	அரிவை	30
விடலை	30	தெரிவை	35
முதுமகன்	30 - மேல்	பேரிளம்பெண்	45

மனித விழுமிய மேம்பாட்டுக்கல்வி

கலாநிதி நா. தணிகாசலம்பிள்ளை

கலாநிதி நா. தணிகாசலம்பிள்ளை அவர்கள் வட்டுக்கோட்டையீர் மிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆசிரியராகப் பணியில் அமர்ந்து இன்று மேலதீக மரகரணக் கல்விப் பணிப்பராராக உயர்ந்து இருப்பவர். கல்வியியற்குறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பரணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்ட இவரின் கல்வியியற் சிந்தனைகள் விஸ்தரமானங்களை கொடுக்கிறார்கள். கல்வியியல் சார்ந்த சில நால்களையும் பல கட்டுரைகளையும் எழுதி தனது கல்விச்சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவர் ஓர் நாடகக் கலைஞர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

மனிதனின் தோற்றுத்துடன் அவனது விழுமியமும் ஆரம்பிக்கின்றது:

தோற்றுத்தீந்து ஆதிமூலமான கருவறையில் தூயினால் விழுமியம் விதைக்கப்படுகின்றது. “சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்” கந்தசஷ்டி விரதமிருந்தால் கருப்பையில் குழந்தை வரும் என்ற நம்பிக்கை. அகப்பை என்பது கருப்பையைக் குறித்து நின்றது. இத்தகைய எண்ணக்கரு இன்று மாணிட உயிரியலாளரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகிவிட்டது.

தூயின் வாழ்க்கைமுறை இக்காலத்தில் யாவராலும் கவனிக்கப்படவேண்டியது. அவனும் அதன் பெறுமானத்தை உணர்ந்து பக்குவமாக தனது கருவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவள் தன்னை உள்வியல் நிலையில் எத்தகைய தாக்கத்துக்குமானாக்காமல் ஆனந்தத்தீந்து முன்னாக்க வேண்டும். ஆனந்தம் பரமானந்தம் என வாழ வேண்டும். நல்ல சிற்றனையுடன் கணவனை தெய்வமாகக் கொண்டு. முத்தேராகுக்குப் பணிந்து, நல்ல இசைகேட்டு. இறை ஆண்மாத் தொடர்பான கதைகளை, மனித விழுமியத்துடன் இணைந்த இதிகாச, புராண, மகாபாரதம் போன்ற கதைகளை வாசித்து, கேட்டு விழுமியங்களை உள்வாங்க வேண்டும். நல்லோருடன் உறவாடி. தெய்வீக. ஆண்பீகப் பண்புகளை உள்வாங்கி, வாழ்க்கையை வாழ்க்கைப் பண்புடன் வாழ்ந்துகாட்டி அக்காலத்தில் மனித விழுமியம் மினிரவேண்டும். இதனை “மனித விழுமியர் விதைக்கப்படும், கருவறைக்காலம்” என அழைக்கலாம்.

இம்மேம்பாட்டுக் காலம் ஸ் சத்திய பகவான் அருளுடன் ஒளிவிடுகின்றது. உலகத்தில் சமூகத்தில் நிலவும் சீர்று தன்மைக்கு இம்மேம்பாடு காணலாம் என்பதைக் காட்டியள்ளார்.

இந்திகழ்வு ஓர் சுறுசுறுப்பான நிகழ்வாகும். இன்றைய நிலையில் மனிதனுக்கு ஒரு தேவையும். அதனை உணர்ந்து மேம்படுத்த வேண்டிய காலமாகவுள்ளது.

காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகமாக்கி அமுல் நடத்தப்பட்டபோதும் மனித விழுமியத்தை மேம்படுத்தும் கல்வியாகக் காணப்பட வில்லை. பல தசாப்தங்களாக கல்வி வெளியீடு மனித விழுமியத்தை வெளிப்படுத்தத் தவறிவிடுகின்றது. கல்வி பட்டங்களை அடிப்படையாகவும். தொழிலை நோக்காகக் கொண்டதாகவுமே காணப்படுகின்றது. சமூகத்திற்கு விழுமியக் கையளிப்பு இல்லாமலேயே உள்ளது.

காலனித்துவ அடிப்படைக்கல்வி காரணகாரிய. விஞ்ஞான நோக்குடன் முன்னேற்ற அடிப்படையாக அமைந்தது மறுக்க முடியாதது. அவை எழுதுவினைஞரை உருவாக்கி (Clerk - making Education) கல்வியாக அமைந்ததே அல்லாமல் சமூகத்திற்கு தேவையான மனித உருவாக்கக் கல்வியாக (Man making Education) அமையவில்லை. மனிதனிடம் உள்ளே பொதிந்திருக்கும் விழுமியத்தை மேம்படுத்தக் கூடியதாக அமையவில்லை. முழுமையான அபிவிருத்தியை (Total Development) ஏற்படுத்த வேண்டும்.

போட்டிப் பரிசையை மையமாகக் கொண்டு தொழிலைப்பெறும் நோக்குக் கல்வியாக விளங்கியிடு. இவற்றின் விளைவு சமூகத்தில் கவலைபையும், மனத் தாங்கலையும். பொறுமையையும். போட்டியையும். கீழ்ப் படியாமையையும், அதர்மத்தையும் விளைத்துள்ளது.

இவற்றை உணர்ந்து 1969 இல் அவதானித்தக கவாமி ஸிச்த்ய சாயிபாபா அவர்கள் “கல்வியின் முடிவு நல்ல குணாதிசயங்களாக” (The end of education is character) அமைய வேண்டும் என்ற மனித விழுமிய

மேம்பாட்டுக் கல்வியை அடிப்படையாக்கினார், அறிமுக மாக்கினார்.

மனித விழுமிய அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் பின்வரும் நிலை முக்கியமாகின்றது. முதலாவது பெற்றோர் குழல் - முன்பு காட்டிய கருவறைக்காலம். இரண்டாவது பெற்றோர் குழந்தை தொடர்பு, குழந்தையை வளர்த் தெடுக்கும் குழல், இளமை மிக மிகப் பிரதானம். வாழ்வின் முதற் கவிவுக்காலம் மனதில் பதிபவை அகலாது. குழந்தை குழலை அவதானித்து தன் விழுமியத்தை ஆக்கிக் கொள்ளும் காலம். சில சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தைகள் தாம் பெற்றுக்கொண்ட விழுமியங்களை பெற்றோர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் காலம்.

மனித விழுமிய அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் பின்வரும் நிலை முக்கியமாகின்றது. முதலாவது பெற்றோர் குழல் - முன்பு காட்டிய கருவறைக்காலம் இரண்டாவது பெற்றோர் குழந்தை தொடர்பு, குழந்தையை வளர்த் தெடுக்கும் குழல், இளமை மிக மிகப் பிரதானம். வாழ்வின் முதற் கவிவுக்காலம் மனதில் பதிபவை அகலாது. குழந்தை குழலை அவதானித்து தன் விழுமியத்தை ஆக்கிக் கொள்ளும் காலம். சில சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தைகள் தாம் பெற்றுக்கொண்ட விழுமியங்களை பெற்றோர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் காலம்.

முன்றாம் நிலை பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர் தொடர்பு நிலை. இவர்கள் மூவரும் விழுமியங்களில் பங்கு கொள்கின்றார்கள்.

நான்காம் நிலை சமூகச் செயற்பாடு. இதில் சமூகவியலாளர், குழந்தைகள், பெற்றோர்கள் பங்கு கொள்வார்கள். தற்பொழுது ஒலி, ஒளி நாடாக்கள் மூலம் தோடர்பாடல் முக்கியமாகின்றது.

மூன்று விதமான உள்ளுணர்வுகள் மனிதனிடம் உருவாகின்றன.

1. உள்ளுணர்வு உடல்தீயாக - இவை மிருகங்களிடம்
2. உள்ளுணர்வு உளீதியாக - இவை மனிதனிடம்
3. உள்ளுணர்வு ஆத்மீகர்தீயாக - இவை மனித வெளிப்பாடாக

ஆத்மீகமும், ஆத்மீகச் செயற்பாடும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தலும் பெரும் அறிதன்மையை உண்டாக்கும்

முக்கியமாக தியான வழிசோதியின் உள்ளொளி யைக்காட்டி, பெருக்கி மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தும். ஒரு நிலைப்படுத்தல் உள்ளத்தில் அமைதியை உண்டாக்கி கற்றலை மனதில் பதியவைக்கும். மாணவர்களை உள்ளீர்ந்து இழுக்கும். மனித விழுமியங்களைக் கையளிக்கும்.

மனித விழுமியச் செயற்பாட்டில் முக்கியதன்மை அமைதியான கற்பித்தல் (Silent teaching). கற்பிப்பது

அமைதியாக, ஆழமாக இருக்க வேண்டும். அமைதியாக மெதுவாக கற்பிக்கும் பொழுது தான் விடயங்களை மாணவர் மனதில் பதியக்கூடியதாக கற்பிக்க முடியும்.

மனித விழுமியங்கள் பெற்றுக்கிட்டிக் கையளிக் கப்படவேண்டும். ஆசிரியரால் தேடி. தேடிப் பெற்றுத் திரட்டிக் கையளிக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு ஆசிரியன் சொல்லும் சொல்லு இனிமையாக வேண்டும். அவனது பாவனை சிந்தனை சமூகத்தை தொடரவேண்டும்.

ஆசிரியன் மாணவர்களிடத்து சுயநலமற்ற அன்பு கொள்ள வேண்டும். (Selfless Love) சுயநலமற்ற அன்பு உயர்ந்த மற்றவர்களை மாற்றும் சாதனம். பள்ளிக்கூடங்கள் ஊடாக உலகில் எவ்வாறு வாழ்வதென்பது கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கை என்பது பிரச்சினையற்றதல்ல. பிரச்சினையற்று வாழ்ந்துவிட முடியாது. பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க, எதிர்நோக்க குணநலனுடன் கூடிய வாழ்க்கையை வாழலாம். குணநலன் வாழ்க்கை மிக உயர்ந்த வாழ்க்கை யாவரும் போற்றும், மதிக்கும் மாண்புமிகு வாழ்க்கை. ஆசிரியம் என்ற பெயரைப் பாதுகாத்து வாழும் வாழ்க்கை மிக, மிக முக்கியம்.

எங்கள் உலகத்தில் மிக உயர்ந்த சந்தோஷமான வாழ்க்கையை வாழுவது எவை? (1) மிருகங்கள், பறவைகள் (2) குழந்தைகள். இவையே சந்தோஷமாக வாழ்பவையாகும். குழந்தைகளே மிகவும் சந்தோஷமாக வாழும் கூட்டமாகும்.

இன்று உலகம் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றது. பொருளாதார, சமூக, கலாசார, குழல், சக்தி, குடும்ப, உணர்வு, உடலியல், கல்வி ஆகியவற்றில் சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன.

கல்வியின் முதலும் முக்கியமானதும் கல்விப் பெறுமானங்கள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மனித இயல்பு என்பது என்ன? வாழ்க்கை என்பது அன்புடன் ஆரம்பிக்கின்றது. இயற்கை ஆழகைக் கொடுத்து தனது கவர்ச்சியால் அது அன்பை அள்ளிக் கொடுக்கின்றது. மனிதனிடம் அன்பு ஊற்றெடுக்கின்றது. வாழ்க்கையும் அன்புனேயே ஆரம்பிக்கின்றது. மாணவர்களில் நல்லவர்கள் யார் என்றால் ஆரம்ப கீழ்ப்பிரிவு மாணவர்களே. அந்த இளம் பிஞ்சகள் கவலை இன்றி வஞ்சகம் இல்லாமல் உள்ளார்கள்.

குழந்தைகளிடம் இருந்து நாம் நிறையக் கற்கலாம். அவர்கள் சுயநலமற்ற நடப்பார்கள். பிறந்ததும் குழந்தைகள் நான்மின்றி அழும். சிறிது காலம் சென்றதும், ஏனைய குழந்தைகள் அழுவதைப் பார்த்து அழும். இரண்டு வயதானதும் குழந்தைகள் மற்றவர்களுக்கு உதவுவார்கள். சுயநலமற்ற தொண்டு செய்வார்கள். கள்ளங்கபட மற்ற உள்ளனம்.

மனித இயற்கை மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்துதல். மனித விழுமியக் கல்வியில் ஜந்து அம்சங்கள் உண்டு. அவற்றை கருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

- சத்தியம் (உண்மை) - இவை மனிதனின் சிந்தனைகள் ஊடாகப் பெறப்படுவது.
- தர்மம் - உண்மை நடத்தை- நன்நடத்தைகளால் தர்மத்திற்கு அஞ்சி நடப்பது.
- சாந்தி - சமாதானம் - அமைதியான தன்மை.
- பிரேமம் - அன்பு - மற்றவர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவது
- அகிம்சை - பலாத்காரம் இன்றி அமைதியான வாழ்க்கை.

கல்வி முன்று வகைக்கு உட்பட்டது

- (1) H - Head தலை
- (2) H - Heart இருதயம்
- (3) H - Hand கை

தலை (Head) சிந்திக்கின்றது. அது தான் சத்தியம், உண்மை. இவை மனித சிந்தனைகள் ஊடாகப் பெறப்படுகின்றன.

'தலை நினைப்பதை கை (Hand) செய்கின்றது. நடத்தை (Action) உண்மை நடத்தை. இந்நடத்தை தர்மத்திற்கு அஞ்சி நடக்க வேண்டும். இதுவே நடத்தையாகும்.

இவை இரண்டும் இருதயத்தில் இருந்து ஊற்றெடுத்து நடக்கின்றது. இருதயம் அன்புக்குரியது. அன்பைச் சொரிந்தால் சாந்தி, சமாதானம், அமைதியான தன்மை உண்டாகும். அன்பு மற்றவர்களிடத்து செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அப்பொழுது தான் வாழ்க்கை பலாத்காரமின்றி முராண்டாக இல்லாமல் அமைதியான அகிம்சை வாழ்க்கையாக மாறும்.

இவையெல்லாம் எழுத்தில் இருந்து சொல் உருவாகி, சொல்லில் இருந்து வசனமாகி வசனத்தில் இருந்து பந்தி உருவாவது போன்றது.

தலையில் உருவாகும் எண்ணாங்கள், இருதயத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டு, கைகளால் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. (The ideas enumerating from the Head, heart has approved, The hand should carry out)

மனித இயற்கை என்பது என்ன? வாழ்க்கை அன்புடன் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. மனிதனே அன்பு, இயற்கையே அன்பு. வாழ்க்கை அன்புடன் தான் ஆரம்பிக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில் குழந்தைகள் ஆரம்பப்பிரிவில் கற்கும் வாழ்க்கை ஆண்டுதமானது.

ஆன்மீகக் கல்வி அற்புதமானது. இக்கல்வி மனித மேம்பாட்டுக் கல்விக்கு அடிப்படையானது. இதனை அடைவதற்கு பல நேரடி முறைகள் உள். கதைகள் கூறுவது எமது பழைய பாரத, இராமாயண, நாயன்மார்க

ாது சமயப் பெரியோர்களது ஆத்மீகத்தை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஆன்மீகக்கல்வி அற்புதமானது. இக் கல்வி மனித மேம்பாட்டுக் கல்விக்கு அடிப்படையானது. இதனை அடைவதற்கு பல நேரடி முறைகள் உள். கதைகள் கூறுவது எமது பழைய பாரத, இராமாயண, நாயன்மார்க் கதைகளைக்கூறுவது. (Story Telling) அடுத்து பாடல்களை குழுவாகப் பாடவைப்பது. (Group Singing) ஆத்மீகத்தையும், மனித விழுமியத்தை வளர்க்கக்கூடிய பாடல்களைப் பாடவைப்பது குழுவாகச் சேர்ந்து பாடும் பொழுது நல்ல கட்டுணர்வு ஏற்படும்.

மெதுவான தீயானம் இருத்தல் (Light Meditation) காலையில் இறைவனை நினைத்து துதிப்பாடல் பாடிய பின்பு மெதுவாக நிலத்தில் இருந்து சப்பாணி கொட்டி இறைவனை நினைத்து தியானித்தல். இத்தீயானம் மனதை வேறு சிந்தனைக்கு இடமளியாது ஒரு நிலைப் படுத்தி மனாருமைப்பாட்டுக்கு வழி வகுக்கும். நல்ல மனாருமைப்பாடே மன அடக்கத்திற்கும், கற்கைக்கும் நல்லவழி சமைக்கும்.

நல்ல கற்கைக்கும் மனித விழுமிய மேம்பாட்டுக்கும் குழுச் செயற்பாடு மிக மிக அவசியம். குழுவாக இயங்கும் பொழுது பகைமை, பொறுமையை மறந்து ஒருவர், மற்றவர்மீது அன்புகாட்டி, ஆதரவு செலுத்தி வாழ வழிகாட்டும். விழுமிய அடிப்படையில் முழுநேரமும் மற்றவர்களுடன் தொடர்பாட வழிவகுக்கும்.

தினமும் வழிபடவேண்டும். நல்ல எடுத்துக்காட்டு வசனங்கள், பாடல்கள் தினமும் படிக்க வேண்டும். அவற்றை மனனம் செய்து கூறவேண்டும். அதன் கருத்துக்கள் மனித விழுமிய முத்துக்கள். உதாரணமாக ஓளவையாரின் நன்னெறிப் பாடல்கள். இவைகள் யாவற்றையும் சேர்த்து பொருத்தமான, கலைத்திட்டமாக்க வேண்டும். அவற்றை நாம் வற்புறுத்தி வருவோமாயின் அவை எப்பொழுதும் மறக்கப்படமாட்டாது. மனதைவிட்டு அகலாது.

நாம் கதைக்கும் விதம், விழுமியத்தின் மிக அடிப்படையான தாகும். இதயத்தில் இருந்து அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊற்றெடுத்த இனிய சொற்களால் கதைக்க வேண்டும். (Way you talk)

நல்லவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்திக்கும் விதம் மிகமிக அவசியம். மற்றவர்களின் மனம் புண்பாத விதத்தில். கவலையை ஏற்படுத்தாத விதத்தில் சிந்திக்க வேண்டும். தீமையானவற்றை சித்திக்கக்கூடாது. கெடுதி ஏற்பட கனவிலும் நினைக்கக்கூடாது. (Way you think)

நாம் பார்க்கும் விதமும் முக்கியமானது. நாம் மற்றவற்றைப் பார்க்கும்விதம், முறை மிக, மிகப் பிரதானம். நல்ல எண்ணைத்துடன் பார்க்க வேண்டும். கெட்ட எண்ணாங்களுடன் பார்க்கக்கூடாது. (Way you see)

ஒன்றை நினைத்து வேற்றானவற்றைச் சொல்லி, வேற்றான்றைச் செய்யக்கூடாது. ஒன்றையே நினைத்து ஒன்

றையே சொல்லி ஒன்றையே செய்யவேண்டும். (Thing one thing, say one thing, Do one thing)

நல்லமுறையில் மற்றவர்களை நடாத்த வேண்டும். அன்பாக, ஆதரவாக நடாத்த வேண்டும். 1940 ஆம் ஆண்டு மகாத்மாகாந்தி அவர்கள் இருக்கும் பொழுதே சத்தியசாயிகவாமி அவர்கள் மனித விழுமியக் கல்வி பற்றிக் கூறினார். விழுமியங்கள் மாற்றமடையும். உலகில் நல்ல விழுமியங்கள் தொடர்ந்து நிலைபெறும். உலகம் மாறும். ஆனால் உண்மை மாறாது. உள்ளாம் எங்களுடனேயே இருக்கும். எங்களுடனேயேவரும்.

கடவுளே உண்மை, உண்மையே கடவுள். இவை இரண்டுடனும் நாம் போகவேண்டும். உண்மையும், அன்பும் ஒன்று. இரண்டையும் பிரிக்க முடியாது. இவை இரண்டுடனும் இணைந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டும். உயர்ந்த உணர்வுடன் எண்ணங்கள் இணைய வேண்டும். அவையே வீடு. நாம் கடவுள் நிலைக்கு வருகின் நோம். எங்களுடன் விருப்பங்கள் பிறக்கின்றன. உங்களுக்கு உந்துதல் இருந்தால் நீங்கள் எதனையும் செய்யலாம். இணைபு மூலம் நீங்கள் எந்த அற்புத்ததையும் செய்யலாம். அப்பொழுது தான் அவர்கள் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முன்னவார்கள்.

அவையே நடைமுறையாக மாறுகின்றன. நாங்கள் இறைவனின் தொண்டர்கள். பக்தர்கள். எங்கள் நினைவுக்கும், வாழ்வுக்கும் இணைவுக்கும் காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கும் (பிராண்யாமத்திற்கும்) தொடர்புண்டு. நாங்கள் சுவாசத்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். ஆழமாகச் சுவாசிக்கும் பொழுது உங்கள் சிந்தனை (யோசனை) கட்டுப்படுத்தப்படும். நீங்கள் அமைதி காண்பீர்கள். அமைதியாக சுவாசிக்கப் பழகுங்கள். அது உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுஷைத்தரும். எங்கள் வாழ்க்கை நாம் சுவாசிக்கும் நிலையிலேயே தங்கியுள்ளது. (Our life is depending on Breath) அதற்கு தியானம் உதவுகின்றது. பயனுள்ளதாக உதவும். தியானத்தின் பயன் நல் நடத்தைகளை வளர்க்கின்றது.

நாங்கள் தியானம் செய்யப் பழகுவோமாக இருந்தால் கூடுதலான பயனை அடைவோம். எங்கள் இயற்கை உண்மையாக வாழுதலாகும். நாங்கள் எங்கள் மனதைக் கட்டுப்படுத்தப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு தியானம் வழிகாட்டும். நல்நடத்தைக்கு மனதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

அவற்றை எவ்வாறு செய்யலாம்? நாங்கள் பெறும் தகவலைப் பொறுத்தது. தகவல்களை சரியாக பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். நல்லனவற்றைப் பார்த்து நல்லவற்றைச் செய்ய வேண்டும். கண்கள் நல்லவற்றையே பார்க்க வேண்டும்.

காதுக்குள் சத்தம் நுழைந்ததும், குறைந்த மன ஒருமைப்பாடு. பின்பு சிந்திக்க, சிந்திக்க கூடுதலான மனஞருமைப்பாடு ஏற்படும். ஒருநாளும் கோபப்படக் கூடாது. உடல் நல்நடத்தைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்

டும். கோபத்திற்கு ஆளாகி தூர்நடத்தைக்கு ஆளாகக் கூடாது. நாங்கள் உணர்வுக்கு ஆளாகும் பொழுது எங்கள் நிலையை இழக்கின்றோம்.

கல்வியின் முக்கிய குறிக்கோள் நல்நடத்தையாகும். (Aim of Education is good conduct) உப உணர்வும் அழுங்கி இருக்கும் சிந்தனையும் எது ஞாபகமாகும். கூடாத சிந்தனைகள், கூடாத விளக்கங்கள் ஆகியவை எங்கள் ஞாபகத்திற்கு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் விளைவுகளின் பலனாகும். உயர்ந்த கூடுதலான உணர்வுகளில் கூடுதலான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். கடந்தகால அனுபவங்களில் கூடுதலான உணர்வுகளைப் பெறுகின்றோம். உணர்வுகள் மனிதனின் எதிரிகள் ஆகின்றன.

உள்ளத்தில் அமைதி இல்லாவிட்டால் கோபம், தாக்கம், விரக்தி, காழ்ப்பு, போறாமை, போட்டி, சந்தேகம் என்பன உருவாகும். அன்பு எங்கள் இயற்கையின் ஒரு பகுதியாகும். இறைவனும் அந்த மாதிரியே வித்தியாசம் எதுவும் இல்லை. நாங்கள் சத்தியசாயியின் ஒரு பகுதி யாக உள்ளோம். அன்புடன் இணைந்துள்ளோம். எங்கள் முழுச் செயற்பாடும் சேவையுடன் இணைந்ததாகும். அன்பை தாவரத்துடன் ஒப்பிடலாம். கூடுதலான பூக்கள் ஒளிபுடன் இணைந்து பிரகாசிக்கின்றது. ஒளியில்லாவிட்டால் பூக்களே இல்லை. ஆதலால் அன்பு இல்லாமல் நல்ல நடத்தை இல்லை. அன்பே நல்ல நடத்தைக்கு அடிப்படையானது (Love is the basis for right conduct)

நாங்கள் நல்ல, சரியான சூழலை உருவாக்க வேண்டும். இத்தகைய சூழலை கவின் நிலையை எங்கள் மாணவருக்கு உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அகிம்சை, சமாதானம், அமைதி பெருக வேண்டும். இதுவே மனித விழுமிய அடிப்படைக் கல்வியாகும்.

நாங்கள் தண்ணீர் வீணாகுவதைப் போக்க வேண்டும். இயற்கையுடன் இணைந்த அன்பு எங்கள் இதயத்தை நிரப்ப வேண்டும். (Fill our heart with right conduct) இதயத்தை அன்புடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். முழு உடலும் அன்பாக வேண்டும். ஆத்மீகம் அதில் பல்கிப் பெருக வேண்டும். அதுவே மனித விழுமியக் கல்வியின் உயர்ந்த நிலையாகும்.

அறிவு (Knowledge) என்பது என்ன? அது

ஆத்மீக வழியால் ஏற்பட்ட அமைதியின் வெளிப்பாடாகும். அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அறிவு கருணையின் வடிவம். ஒளியைக் காட்டி வழியைக் காட்டுவது. அதுவே விழுமியம்.

விளக்கம்	குறிக்கோள்	விஞ்ஞான நோக்குகண்களில்
நிறைந்தவை	விடயங்கள்	தர்க்காதியானது
பார்வை கொண்ட		
சிந்தனை	உளம்	வெளிப்படுத்தப்படுவது
அதுவே விழுமியக் கல்வியின் உயர்ந்த நிலையாகும்.	அதுவே விழுமியம்	முடிவாக்குவது

அறிவின் உள்ளடக்கம்

1. Injunction

2. Illumination

3. Communal Confirmation

விஞ்ஞானமும் ஆத்மீகமும் தவறுகள் (Errors) தீர்க்க மான உண்மைகளால் போக்கப்பட வேண்டியவை. திடமான உண்மைகளுடன் தொடர்புடையவை. முடிவான உண்மைகளுடன் இணைந்தவை. தவறுகள் பிழையான அபிப்பிராயங்களை வளர்க்கக்கூடியவை. திரும்பத் திரும்ப நடைமுறையாக்கும்.

மனித விழுமியக் கல்வியின் குறிக்கோள் தான் என்ன? எல்லாவிதமான அபிவிருத்தியின் உள்ளடக்கத்தை மதிப்பிடக்கூடியது. அது பள்ளிக்கூடத்தின் கருத்திட்டத்தை கண்டறியக்கூடியது. அவை ஆசிரியின் தரத்தாலும், ஆளுமையாலும் வளர்க்கப்படக் கூடியது. உண்மையிலேயே மனித விழுமியக் கல்வியானது அது ஒர் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடாகும். இம்மனித விழுமிய மேம்பாட்டுக் கல்வியானது பாடசாலை முகாமைத்துவத்திற்கு வழிகாட்டுவது. இக்கல்வியே ஆசிரியை மாணவர்களது உறவு முறைக்கு வழிகாட்டுவதும் வளர்ப்பதுமாகும். இக்கல்வியூடாகவே சமூகத்துடன் ஒரு நல்ல உறவுமுறையை உருவாக்கி, வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இன்று கல்வி ரீதியான அடைவுகள் திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் அரசியல், நிர்வாகத் தலையிட்டுக்கும், குடும்பச் செல்லு செல்வாக்கிற்கும் உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவுகள் நல் மாணாக்கர்களும், கூடாத மாணாக்கரும் உருவாக்கப்படுகின்றனர். மீத்திறன் மாணவர்களுடன் பெற்றோரின் தரமும், குணநலனும் இணைந்து விடுகின்றது. நல்ல பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடன் மனம்விட்டு கதைப்பார்கள், விளையாடுவார்கள், முரண்படாது இணைந்து கொள்வார்கள். அன்பாக பிணைந்து கொள்வார்கள். கதைக்காமல் புறம்பாடுவது இடைவெளியைக் கூட்டும். பெற்றோர்களது கவனம் குழந்தைகளில் மிகமிக அவசியம். பல்வேறு விதமான செயற்பாடுகளை, நடவடிக்கைகளை குழந்தைகளிடம் இடம்பெற வைப்பது அவர்களது அனுபவத்தைக் கூட்டும். அவர்களது புதிய திறனை தோண்டித் தோண்டி வளர்த்தெடுக்கும். புதிய திறனை வளர்த்தெடுக்க நேரடி கற்பித்தல் மிகமிக அவசியம்.

நல்ல குழந்தைகளுடன் பெற்றோரின் நங்கணாதிசயங்களும் இணைந்து விடுகின்றது. அங்கு பெற்றோரின் அதிகாரம் குழந்தையிடம் மதிக்கப்படுகின்றது. குழந்தைகள் முன் பெற்றோர்கள் நல்ல உதாரண புருஷர்களாக நடந்து காட்ட வேண்டும். சரியானதையும் பிழையானதையும் கூட்டிக்காட்டி அவற்றின் வித்தியாசத்தை கற்பிக்க வேண்டும். கறிக் கொள்ளவேண்டும். அன்புக் குழந்தைகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். குழந்தைகள் ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன்பாக சிந்தித்து செய்ய வைக்க வேண்டும்.

கேட்டு நடக்கும், பார்த்து நடக்கும் குழந்தைகளிடம் பின்வரும் பண்புகள் வெளிப்படும். அங்கு வீட்டுச் சட்டங்கள் கிடையாது. குழந்தைகளது செயற்பாடுகளை வழிநடாத்துவது வேண்டியதில்லை. பழக்கவழக்கங்கள் சீராகும். நாம் சந்தோஷமாக இருந்தால் குடும்பமும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

யார் ஆசிரியர்?

“என்னால் சுதந்திரத்தையும் கட்டுப் பாட்டையும் அருகருகே பேணமுடியும். விட்டுக் கொடுக்கவும் முடியும். இறுக்கிக் கட்டவும் முடியும். எனது மாணவர்கள் கற்றே ஆகவேண்டும். அதற்கேற்ப என்னைநான் தயார்படுத்தியே ஆகவேண்டும். எந்தவொரு மாணவரும் என்னயோ அல்லது எனது முயற்சியையோ அலட்சியம் செய்யமுடியாது”.

- பாடியாதவன்

எநு கல்வி ?

மாணவ, மாணவியரின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்ந்து வாழ்வின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண ஆயத்தம் செய்து பக்குவப்படுத்துவதே சிறப்பான கல்வியாகும்.

- மகாத்மாகாந்தி.

வட்டு. மத்திய கல்லூரி பவளவிழா நிதியம்

எமது கல்லூரியின் பவளவிழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தவும், பவளவிழாவையொட்டி பல்வேறு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்தவும் தேவையான நிதியைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் சி.கந்தசாமியைப் பிரதம விருந்தினராகக் கொண்டு 14.03.2000 ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற 'கால்கோஸ்' "நிகழ்வில் பவளவிழா நிதியம்" ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கல்லூரிக்கு பல சந்தர்ப்பங்களிலும் உதவி புரிந்து வரும் வள்ளல் திரு.க.நவரட்ணராசா அவர்கள் இருபத்தாறாயிரம் ரூபாவை அன்பளிப்புச் செய்து நிதியத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து பலரும் நிதியுதவியளித்து வருகிறார்கள்.

செல்வி. மகேஸ்வரி விஸ்வநாதர் அவர்கள் எமது தொடர்பாளராகச் செயற்பட்டு இங்கிலாந்திலுள்ள எமது பழைய மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகளிடமிருந்து 175000 ரூபாவை சேகரித்து முதற் கட்டமாக எமக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். தன்னிலங் கருதாது பல்வேறு சிரமத்தின் மத்தியில் செய்த இக்கைங்கரியமானது போற்றுதற்குரியது. எம்மை எம் பணியில் உற்சாகப்படுத்துவது. வட்டு. மத்திய கல்லூரி அவருக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. செல்வி மகேஸ்வரி விசுவநாதர் அவர்களுக்கு கல்லூரியின் சார்பிலும் பவளவிழாச் சபையின் சார்பிலும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு பவளவிழா நிதியத்திற்கு தம்மாலியன்ற பங்களிப்பை விருப்போடு அளித்து எம்மை உற்சாகப்படுத்திய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

எமது பவளவிழா நிதியத்திற்கு 01.04.2001 ஆம் திகதி வரை அன்பளிப்புச் செய்தோரின் விபரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

- சி. கேசவன்

பெயர்	விலாசம்	தொகை
திரு. க. நவரட்ணராஜா	வட்டு தெற்கு,	26,000
ஆசிரியர் நலன்புரிச்சங்கம்	யா/ வட்டுமத்திய கல்லூரி	25,000
திரு. ச. திருஞானசம்பந்தர்	கொழும்பு - 06.	25,000
திரு. க. ஆறுமுகதாஸ்	பிரான்ஸ்	11,500
திருமதி. நவரட்ணம்	கோண்டாவில்	10,000
திரு. சின்னத்தம்புராஜா சுரேஸ்குமார்	ஸண்டன்	10,000
திரு. தருமேஸ்வரி சத்தியலிங்கம்	ஸண்டன்	10,000
திரு. P. கணக்நாயகம்	கண்டா	10,000
திரு. ச. யோகநாதன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	10,000
திருமதி. மேனகா தனபாலசூரியன்	ஸண்டன்	10,000
திரு. சோ. தனராசா	வட்டுக்கோட்டை, தெற்கு	5,000
திருமதி. Dr. சந்திரிக்கா ஞானேஸ்வரன்	வட்டுத் தெற்கு, வட்டுக்கோட்டை	5,000
திரு. ந. சபாரட்ணசிங்கி	வட்டுத் தென்மேற்கு	7,400
திரு. தெய்வேந்திரம் பாலராமன்	ஸண்டன்	5,000
திரு. தெய்வேந்திரம் பாலகுமார்	ஸண்டன்	5,000
திரு. மகேஸ்வரன் தனஞ்சயன்	அமெரிக்கா	5,000
திரு. Dr. சபாரட்ணம்	அவுஸ்திரேலியா	5,000
திருமதி. T. சங்கர்	யாழ்ப்பாணம்	5,000
தெல்லிப்பழை, தூர்க்காதேவஸ்தானம்	தெல்லிப்பழை	5,000
திரு. சிவகுருநாதன் காங்கேயன்	ஸண்டன்	5,000

திரு. தி. வெற்றிவேற்பிள்ளை	கணடா	5,000
திருமதி. கணபதிப்பிள்ளை பிரமிளா	பிரான்ஸ்	4,000
திரு. மா. ரமேஷ்	வட்டு. தெற்கு	3,000
திரு. தெ. தெய்வமனோகரன்	வட்டு. தெற்கு	3,000
திரு. செ. சங்கரலிங்கம்	வட்டு. தெற்கு	2,000
திரு. ம. சரவண ஜெயர்	கொக்குவில்	2,000
திருமதி. சங்கீதா	பிரான்ஸ்	2,000
திருமதி. சி. நமசகுமார்	கணடா	1,000
திரு. சி. ஸ்கந்தகுமார்	மூளாய்வீதி, வட்டுக்கோட்டை	1,000
திரு. ஆ. மகேந்திரன்	சங்கரத்தை	1,001
திரு. சோ. சிதம்பரநாதன்	சங்கரத்தை	1,000
செல்வி தி. மாலதி	சங்கரத்தை	1,000
திரு. அ. பரமசிவம்	சங்கரத்தை	1,000
திரு. வே. இந்திரசீலன்	சங்கரத்தை	1,000
திருமதி. நவரெட்னம் யோகமலர்	சங்கரத்தை	1,000
திருமதி. பு. பஞ்சாட்சரம்	கணடா	1,000
செல்வி பரமநாதன் சபிதா	வட்டுத் தெற்கு	1,000
செல்வி ச. குமரேஸ்வரி	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திருமதி. வே. செல்வநாயகம்	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
செல்வி ஜ. அருள்ஜோதி	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. ச. யோகானந்தா	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. அ. தியாகராசா	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. ஸ. தியாகராஜன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. க. சுந்தரமூர்த்தி	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
செல்வி. அன்பழகன் தர்சிகா	சங்கரத்தை	1,000
திரு. க. ஸ்ரீமுருகன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. நா. ஜெயரஞ்சிதன்	சங்கரத்தை	1,000
திரு. பொ. பில்வமங்களம்	வட்டுத் தென்மேற்கு	1,000
திரு. ர. சிவபாலன்	மூளாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டை	1,000
திருமதி.கு லலிதாம்பாள்	சங்கரத்தை	1,000
திரு. நாகலிங்கம்	வட்டுத் தெற்கு	1,000
திரு. சிவனேசன்	மூளாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டை	1,000
திரு. கி. முருகதாசன்	வட்டுத் தெற்கு	501
திருமதி. சகுந்தலா ஜெயரட்னம்	கணடா	500
செல்வி. வி. கேமளா	சங்கரத்தை	500
திருமதி. ரா. கணபதிப்பிள்ளை	வட்டுத் தெற்கு	500
திரு. சி. இராமச்சந்திரா	மூளாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டை	500
திருமதி. உ. தங்கமலர்	வட்டுத் தென்மேற்கு	500
திருமதி. ப. நடராசா	வட்டுத் தென்மேற்கு	500
செல்வி வ. நடராசா	வட்டுத் தென்மேற்கு	500
திரு. நடராஜா ஜெயக்குமார்	லண்டன்	200 ஸ்ரே

திரு. வகைந்தா ஜீவகன்	லண்டன்	100
திரு. ஸ்ரீராம் தனபாலகுரியன்	லண்டன்	100
செல்வி. மகேஸ்வரி விசுவநாதன்	லண்டன்	100
திரு. நமசிவாயம் பாலராஜா	லண்டன்	100
திரு. குமாரசாமி குமாரதேவன்	லண்டன்	75
திரு. சிற்தரன் தனபாலகுரியன்	லண்டன்	50
திரு. Dr. இரத்தினசபாபதி ஜெயரட்னம்	லண்டன்	50
திரு. கணகம் இராமச்சந்திரா	லண்டன்	50
திரு. திருஞானசம்பந்தர் பாலச்சந்திரன்	லண்டன்	30
திருமதி. சாஹிநாதன்	லண்டன்	50
திருமதி. ஜெயந்தா சிவகுமார்	லண்டன்	50
திரு. சபாரட்னம் சுந்தரேசன்	லண்டன்	30
திருமதி. ஜெயலட்சுமி விக்னராசா	லண்டன்	30
திரு. S. கிருபாலசிங்கர்	லண்டன்	25
திரு. சிற்றம்பலம் தவச்செல்வம்	லண்டன்	25
திரு. நவரட்னம் பாலகிருஷ்ணன்	லண்டன்	25
திரு. கந்தசாமி ஞானேஸ்வரன்	லண்டன்	25
திருமதி பிரியா இந்திரராஜா	லண்டன்	25
திரு. கந்தசாமி ஜெயபாலன்	லண்டன்	20
திரு. இராமுப்பிள்ளை மகாலிங்கம்	லண்டன்	20
திரு. மயூரன் கந்தசாமி	லண்டன்	20
திரு. சிவகுமார் சுரேந்திரன்	லண்டன்	20
திரு. இராசநாயகம் ஜெயக்காந்தன்	லண்டன்	20
திரு. சுலோசனா உமாபதி	லண்டன்	15
செல்வன். ஜீவகன் மகாலிங்கம்	லண்டன்	7
திரு. குமாரசாமி செல்வராசா	லண்டன்	50
திரு. க. சிதம்பரநாதன்	வட்டு. தென்மேற்கு	750 ரூபா
திரு. நவரத்தினராசா விக்னேஸ்வரன்	சங்கரத்தை	500
செல்வி வி. ஸ்ரீசுபாங்கி	வட்டுத் தெற்கு	500
செல்வி தி. சிவரங்கினி	வட்டுத் தெற்கு	500
திரு. அ. தேவராஜ்	வட்டுத் தெற்கு	500
செல்வி பா. ஜெனனி	வட்டுத் தெற்கு	500
திரு. செ. கிரிதரன்	வட்டுத் தெற்கு	500
திருமதி. கு. செல்வராணி	அரசடி, வட்டுக்கோட்டை	500
திரு. க. விக்னேஸ்வரன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	500
திரு. இ. சிவபுரநாதர்	சங்கரத்தை	500
செல்வி ஆ. யுசானி	வட்டுத் தெற்கு	500
செல்வன். பூ. பிரதீபன்	துணைவி	500
செல்வி த. அஜந்தினி	வட்டுக் கோட்டை	500
செல்வி. வ. ஞானரூபி	சங்கரத்தை	300
திருமதி. செல்வநிதி	துணைவி	250

திரு. ச. ஆழுமுகம்	சங்கரத்தை	250
திருமதி. சி. மாணிக்கவாசகர்		200
திருமதி. பரமேஸ்வரி வசந்தரூபன்		200
திருமதி. கல்யாணி	வட்டு வடக்கு	200
செல்வி. கார்த்திகாயினி		200
திருமதி. இ. அழுதவல்லி	மூளாய் வீதி	200
செல்வி. பத்மலிங்கம்	வட்டுக்கோட்டை	200
திருமதி ஜெயவீரசிங்கம்	முதலிகோயிலடி, வட்டுக்கோட்டை	124
திரு. Dr. கணேசன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	100
செல்வி M. தயா	வட்டுத் தென்மேற்கு	100
திரு. நா. குமாரகுலசிங்கம்	வட்டுத் தென்மேற்கு	100
திரு. வே. புனிதசீலன்	வட்டுத் தென்மேற்கு	100
திரு. நா. இரத்தினசிங்கம்	வட்டுத் தெற்கு	100
திரு. சுசிக்காந்தன்	வட்டுக்கோட்டை	100
செல்வி. சிவரஞ்சினி		100
செல்வி. இராஜேந்திரம் சாமினி	வட்டுக்கோட்டை	100
செல்வன். சசிகரன்	வட்டுக்கோட்டை	100
திருமதி. தேவராணி	துணவி	100
செல்வி. கலைவாணி	வட்டுக்கோட்டை	100
செல்வி. ந. கலைச்செல்வி	வட்டுக்கோட்டை	100
செல்வன். தங்கராசா சுபாஸ்	வட்டுக்கோட்டை	100
திருமதி. சி. தியாகேஸ்வரி	சங்கரத்தை	200
திருமதி. ப. சுலோசனா	துணவி	100
திரு. க. செல்வராசா	முதலிய கோயிலடி, வட்டுக்கோட்டை	100

தமிழ் மன்றம்

ஆங்கில மன்றம்

இந்துமா மன்றம்

கணித, விஞ்ஞான மன்றம்

நூல்களை மன்றம்

மனைப்போருளியல் மன்றம்

சமூகக் கல்வி மன்றம்

வார்த்தக மன்றம்

அரும்ப்பிரிவு மாணவர் மன்றம்

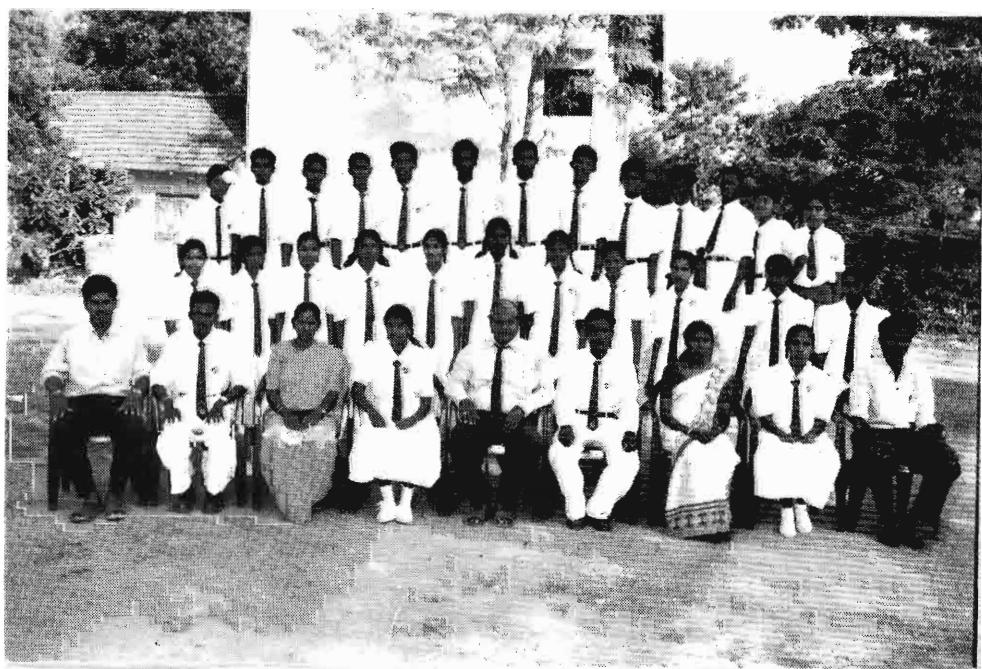
கல்லூரியின் முதலாவது க.போ.த (உ.த) வகுப்பு மாணவர்கள்

கல்லூரி மாணவர் மன்றம் - 2000

கல்லூரி மாணவர் மன்றம் - 2001

15 வயதுப்பிறை வலைப்பந்து அணி

17 வயதுப்பிறை வலைப்பந்து அணி

17 வயதுப்பிறை கரப்பந்து அணி

19 வயதுப்பிறை கரப்பந்து அணி

துடுப்பாட்ட அணி (மேஸ்பந்து)

15 வயதுப் பிரிவு - உதைபந்து அணியினர்

17 வயதுப் பிரிவு - உதைபந்து அணி

19 வயதுப் பிரிவு - உதைபாங்கு அணி

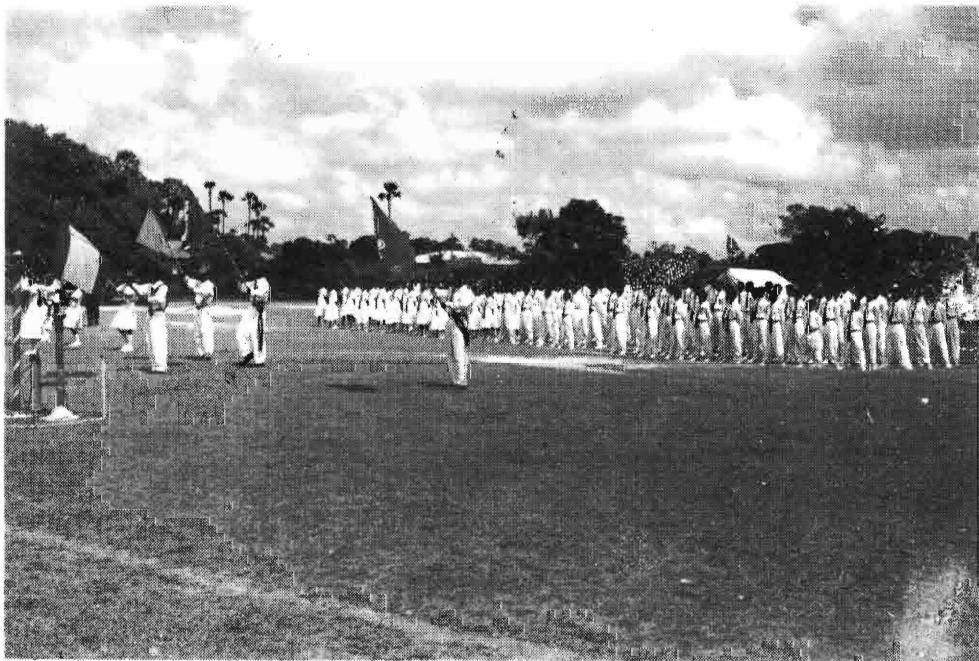
சாரணர் குழு

சாரணியர் குழு

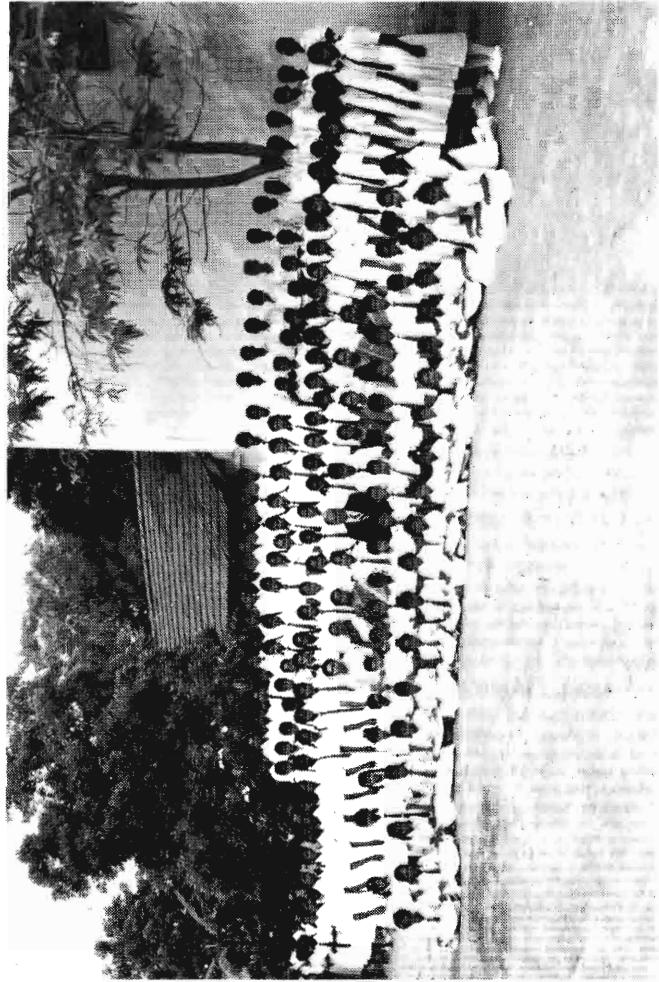
வருடாந்த இல்லமேய் வல்லுநர் போட்டி 2001

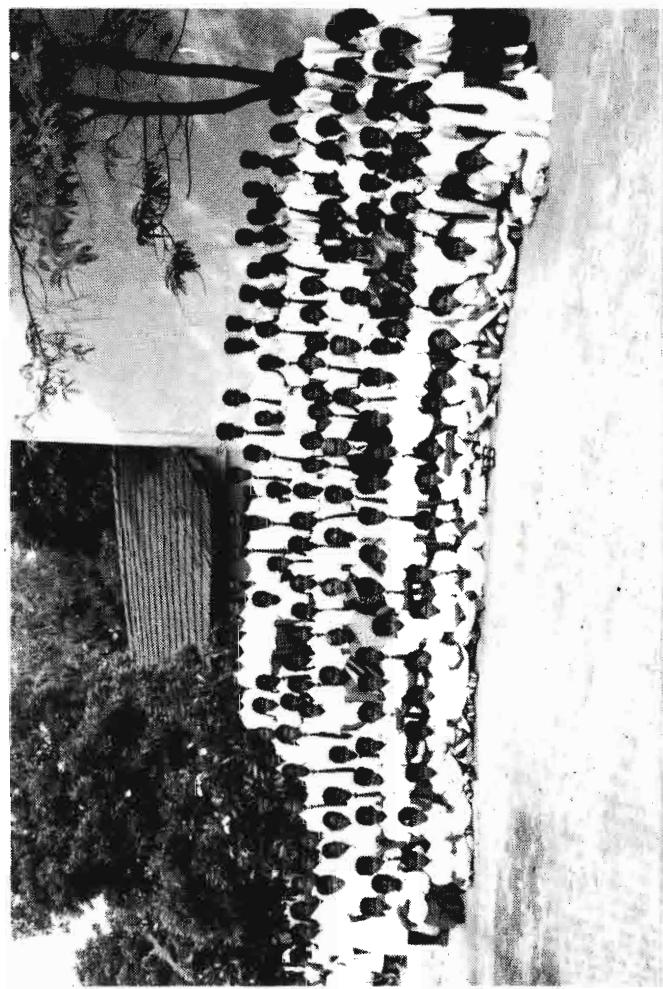
၂၁၆ ပြည်ထဲမှတ်ချက် ပေါင်းစပ် ၁၉၈၁

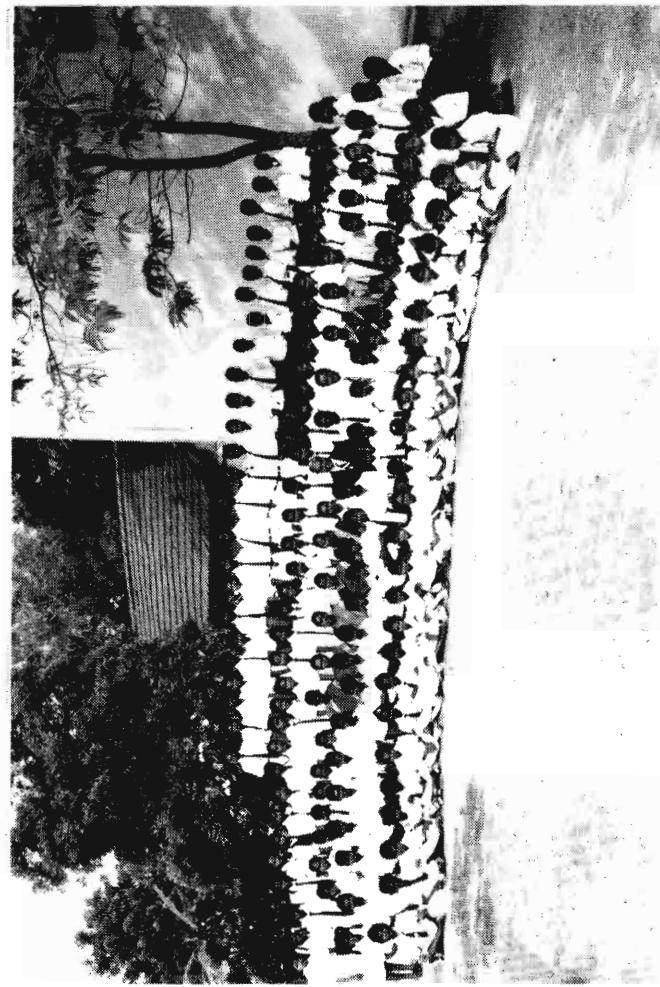
குந்தூர் இல்லம் (பீலம்)

ଆମ୍ବାର ଓଳମାର (ପତଙ୍ଗ)

മാസിക്കർ ഓലുമ്പ് (ഫോറ്റോ)

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்

நிர்வாகக் குழு - 2001

இருப்பவர்கள் : -

திருமதி கு. கெங்காநாரன், திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன், திரு. போ. பில்வமங்களம், திரு. வி. சிவஞாவேஷாதன் (அதிபர்), திரு. கு. இராதாகிருஷ்ணன், செல்வி ச. பெரியதம்பி, செல்வி இ. வினாசித்தம்பி.

நிற்பவர்கள் : -

திருமதி. கு. கோகிலாகேவி, திருமதி. க. குமுதினி, திருமதி. ஜே. பவானி, திருமதி. ஆ. சாரதா, திரு. வே. சுப்பிரமணியம், திரு. எஸ். ரேல்வராஜா, திரு. நா. அகிலன், திரு. க. அன்பழகன், திரு. க. ஹரிஹரசக்தி, திரு. வி. பூஷாலக்ஷ்மி, திரு. வை. அருந்தவராசா, திரு. பி. கோவன், திரு. பா. சண்முகம், திருமதி. அ. பத்மினிகேவி, திருமதி. சே. தலைக்கமி, திருமதி. ப. சிவகுமாரன், செல்வி இ. கால்மௌவியாம்மா.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தில் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஆப்பிள் ஈடுபடுகின்றனர்.

கல்லூரியில் நடைபெற்ற கண்காட்சி முடிவில் விஞ்ஞான ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

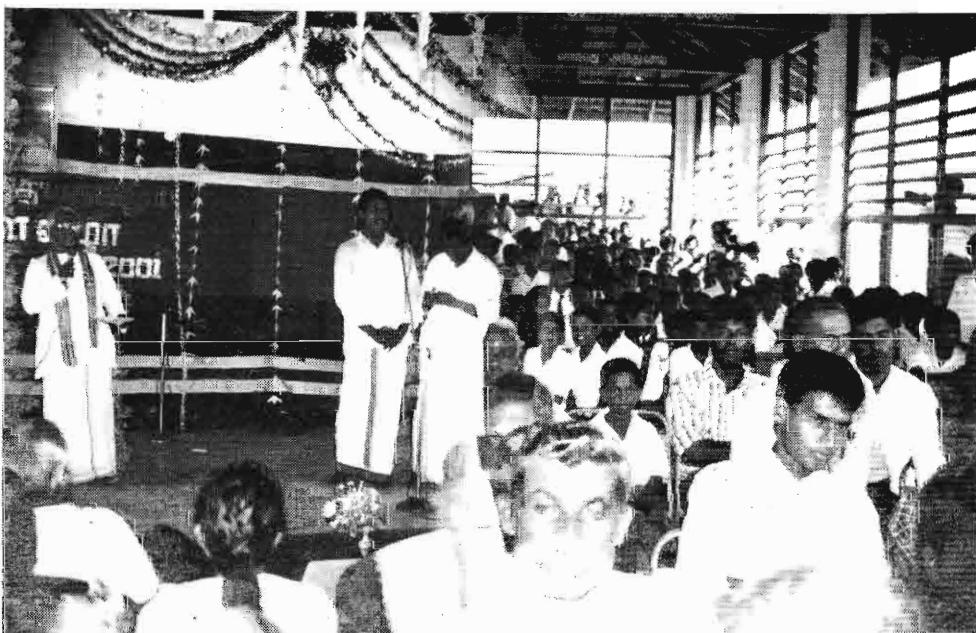
வட்டுக்கோட்டை மத்தியகல்லூரி பவளவிழா சிறப்பு நிகழ்ச்சி - 03

நாட்டார் இசை மாலை

05 - 03 - 2001

கலாநிதி மனோஸ்மை உற்முகதாஸ் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்குகிறார். மின்னணியில் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸாம் ஏதோபோதும்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், திரு. பொ. அனுந்தவநாதன், திரு. க. விமலநாதன் ஆகியோர் பாடுகிறார்கள். நிகழ்வை இரசித்தோரில் ஒரு பகுதியினரையும் மேலே காணலாம்.

பவளவிழா சிறப்பு நிகழ்ச்சி

19-01-2001 இல் பவளவிழா சிறப்பு நிகழ்ச்சி யாக இடம்பெற்ற கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் எம். எஸ். இராசரத்தினம் நினைவுப்பேரூரையை சென்றோற் செல்வர் ஆறு. திருமுடுகூல் நிகழ்த்துகின்றார்.

பவளவிழாவை ஒட்டி அமர்ந்தராசா நினைவாக கல்லூரி நூலகத்திற்கு ஒரு தோகுதி புத்தகத்தை பழைய மாணவர் சங்கத்தலைவர் திரு. ந. சபாரத்னசிங்கி, கல்லூரியின் மாணவ தலைவரன் செல்வன் இ. சுகந்தனிடம் கையளிக்கிறார்.

பவளவிழாவையொட்டி கல்லூரியில் அமையவுள்ள ‘பவளவிழா மண்டபத்திற்கான’ ஆடக்கல்லை போறியியலாளர் திரு. வி. வேலூப்பிள்ளை அவர்கள் நாட்டனர். (11.02.2001).

மாணவர் மன்றத்தினரின் ஒன்றுகூடலில் பிரதமவிழுந்திரோகக் கலந்து கோண்டு திரு. எஸ். சண்முகலிங்கம் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார்.

பவளவிழா சிறக்க வாழ்த்துவோர்

ஸ்ரீராஜ் தொலைத்தொடர்புகம் SRIRAJ COMMUNICATION

தொலைபேசி இலக்கங்கள்:

உள்ளார் : 070-212343 வெளியூர் : 0094-70-212343
 070-212620 0094-70-212620

பிரதான வீதி, வட்டுக்கோட்டை.

பவளவிழா சிறப்புற வாழ்த்துவோர்

வட்டு திந்து வாலிபர் சங்கத் தொலைத்தொடர்புகம்

தொலைபேசி இலக்கங்கள்:

உள்ளார் : 021-3038 வெளியூர் : 0094-213038

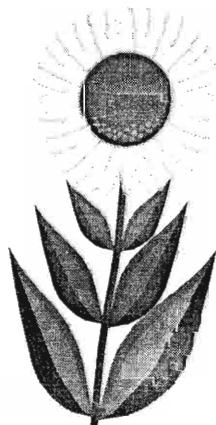
* சமூக சேவையை நோக்கமாகக் கொண்டு குறைந்த கட்டணத்தில் இயங்கும்
ஒரே தொலைத் தொடர்புகம் இதுவாகும்

சங்காத்தை நோட், வட்டுக்கோட்டை

கல்விக் கழகு சேர்த்து
பணிபல இயற்றி வரும்
பாங்குறு பள்ளி
பயன் மிகப் பொழிக நிடு!

ஸ்ரீ முநுகண் கல்லூசியம்

- பல்பொருள் வாணிபம் -

முளாய் வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

 வீடியோப் படப்பிடிப்பிற்கும்

 கறுப்பு - வெள்ளை, கலர் புகைப்படங்களை எடுக்கவும்

 மணவறை, வில்லுப்பந்தல், சொக்கட்டான் பந்தல்,

 கதிரைகள், சிங்கப்பூர் சோடனைகள், சரமாலைகள்,

 தண்ணீர்ப்பரல், பாய்கள் போன்ற பல

பொருட்களை வாடகைக்குப் பெறவும்

நாடவேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

குரு போட்டோ & வீட்டுயோ

KURU PHOTO & VIDEO

(நவீன கம்பியூட்டர் முறையில் படம், வீடியோ எடுக்கப்படும்)

உரிமையாளர் : சிதம்பரநாதன் குருபரன்

சங்கரத்தை,

வட்டுக்கோட்டை.

கரையிலாக் கல்வியை

காசனையாய்த் தரும்

கல்லூரி வட்டு. மத்தீயே .

பணி பலபுரிந்து நீடு நிலைத்து வாழ்கவே!

அம்பாள் ஸ்ரோர்ஸ்

- பல்பொருள் வாணிபம் -

அற்கின்சன் ஹோட்

வட்டுக்கோட்டை

வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரியின்
பவளவிழா சிறந்து
கல்லூரி வெற்றிப்பாதையில் வீறுநடைபோட
வாழ்த்துவோர்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

- பல்பொருள் வரணிபம் -

சங்கரத்தை வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

உரிமையாளர் : இ. பாலரஞ்சன்

‘இன்ன ரூங்களிச் சோலைகள் செய்தல்
 இனிய நீர்த்தண்சு ணைகள்கு யற்றல்
 அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
 பின்ன ருள்ளத ருமங்கள் யாவும்
 பெயர்வி ளங்கிழ ஸிரநி ருத்தல்
 அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
 ஆங்கோ ரேழைக்கே முத்தறி வித்தல்’

-மகாகவி பாரதியார் -

எழுத்தறிவிக்கும் பணியாற்று
 வட்டு. மத்திய கல்லூரியை
 வாழ்த்துவோர்

சச்சியா இந்ம்பகம்

பிரதான வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

நிகரிலாக் கல்விப் பணியில்
 எழுபத்தைந்தாண்டுகள்
 தடம் பதித்துத் தலைநிமிர்ந்த
 வட்டு. மத்தியை
 நன்றியொடு வாழ்த்துவோம்!

சன்முகம் களத்சியம்

சங்கரத்தைச் சந்தி,

வட்டுக்கோட்டை.

வட்டு. மத்திய கல்லூரித்தாயே
கல்விச் சுடர் பரப்பி நீடு வாழ்வாயே!

ஓளங்களின்று வாழ்த்துவோர்

புதிய சாந்தி

அறைக்கும் ஒளை

சங்கரத்தைச் சந்தி,

வட்டுக்கோட்டை.

வளம் பெற்றோங்குக எம்
வட்டு. மத்திய கல்லூரியே

புகைப்படம்; வீடியோ படப்பிடிப்பாளர்கள்
மிலேனியம் புகைப்படப்பிடிப்பாளர்கள்

Millennium

Photographers

பிரதான வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

வட்டுக்கோட்டையில் திருஞானசம்பந்த
 வித்தியாசாலையாக உதித்து
 வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரியாய் உயர்ந்து
 கல்விப்பணியியற்றும் கல்லூரியை பவளவிழா ஆண்டில்

வாழ்த்துகிறோம் !

அழகுசாதனப் பொருட்கள்

பிளாஸ்ரிக் பொருட்கள்

மின் உபகரணங்கள்

பாதனி வகைகள்

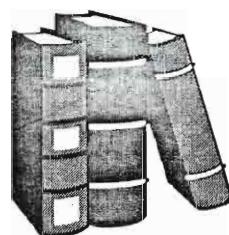
புத்தகங்கள்

காகிதாதிகள்

போன்ற பல்வகைப் பொருட்களையும்
 ஒரே இடத்தில் தரமாகவும் மலிவாகவும் பெற்றுக்கொள்ள

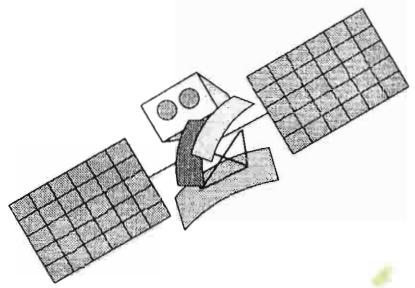
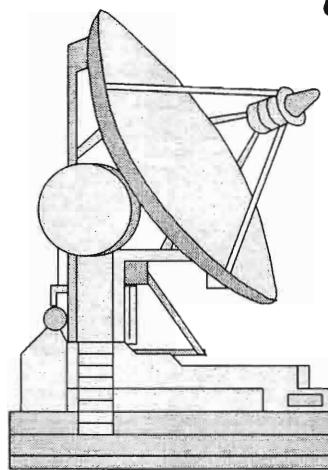
வலம்புரி மழுமாடம்

வலம்புரி புத்தகசாலை

பிரதான வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

ஸவளவிழா, மாண்பும் ரூ

புத்தாயிரத்தில்

புத்துணர்வுடன்

சண்டியங்ரம்

வர்ம. மத்தீத்தானே

வளம் சோந்து வழுக்கலே!

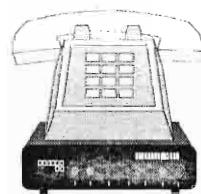

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தொலைத்தொடர்பு
இணைப்புக்களை இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ள
இரவுபகல் சேவை வழங்கும்

கேஷன் தொலைத்தொடர்பு நிலையம்

Keshan Communication

மாவடி,

வட்டுக்கோட்டை.

தொலைபேசி இலக்கங்கள் :

உள்நாட்டு இல. : 070-213021

வெளிநாட்டு இல. : 0094-70-213021

வட்டு. மத்திய கல்லூரிக்குப் பவளவிழா வாழ்த்துக்கள்!

ஆண் சலூனி

பிரதான வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

உபன் சலூனி

கல்லூரி வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

வட்டு. மத்திய கல்லூரிக்கு அம்பான் இரும்பகத்தின் வாழ்த்துக்கள்!

★ கட்டிடப் பொருட்கள்	★ மின் இணைப்புப்பொருட்கள்
★ சைக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்	★ பெயின்ற வகைகள்
★ வாட்டப்பம் உதிரிப்பாகங்கள்	★ பெற்றோமக்ஸ் உதிரிப்பாகங்கள்

ஆகியவற்றை தரமாகவும் மலிவாகவும்
ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

அம்பாள் நின்ம்பகம்

பிரதான வீதி,

வட்டுக்கோட்டை.

சீருஞ் சிறப்பும் நிறைந்து நிலைக்க
நீடு காலம் உயர்ந்து
வட்டு. மத்திய கல்லூரியே நீ வெற்றிகள் குவிப்பாய்!

பாலன் மஸ்

மாவடிச்சந்தி,

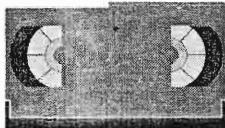
வட்டுக்கோட்டை.

கஜலக்ஷ்மி மஸ்

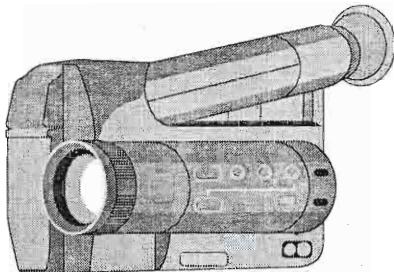
சங்கரத்தைச்சந்தி,

வட்டுக்கோட்டை.

அண்டு பல கல்விப் பணிபுறந்து நிலைக்க
வட்டு. மத்திய கல்லூரியை
வழித்துவோர்

ஈசனி வீடியோ & ஒடியோ சென்றா

மாவடிச்சந்தி,

வட்டுக்கோட்டை.

வட்டு. மத்திய கல்லூரியை நீங்களும்!

- ◆ காலத்தால் அழியாத கற்பனைக்கு எட்டாத எழில் அற்புத படைப்புக்கள்
- ◆ காலத்திற்குக் காலம் ஈடுஇணையற்ற புத்தம்புதிய டிசைன்கள்
- ◆ தொழிற்துறையில் முதிர்ந்த அனுபவம்
- ◆ அனுபவத் திறமையினால் தரமான நகைகளை வடிவமைத்துக் கொடுக்குந்திறமை
- ◆ இதற்கு மேலும் தரம்நாடுவோர் தவறாமல் நாடுமிடம்...

பிரகாஸ் ஜூவல்லி

பிரதான வீதி, வட்டுக்கோட்டை.

கற்கை நன்றே; கற்கை நன்றே;
பிச்சை புகினும்; கற்கை நன்றே.

வட்டுநகரில் கல்வியொளி வீசிட
அரும்பணியாற்றும்
வட்டு. மத்தியே நூறு வாழ்க!

மகேஸ் பல்பொருள் வாணிபம்

உரிமையாளர் வை. மகேஸ் வரன்

சங்கரத்தைச் சந்தி,

வட்டுக்கோட்டை.

வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரிப்
பவள விழா சிறக்க
வாழ்த்துக்கள்

யாழ்ந்துகளின் முன்னணி விஞ்ஞானக் கல்வி நிறுவனம்

NEW SCIENCE HALL

கன்னாதிட்டிவீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

“வளர்க புகழொடு வையகம் ஏத்திடவே
வளர் வட்டு மத்திய கல்லூரிப் பெயர்பெறு
வண்டமிழ்க் கலையகமே”